

સલ તેપ

અર્થાત

માંગતા જ લેતા જ

રસૂલે પાક (સલ્લ.)ની ભરકતપંત દુઆઓ,
સહાબા (રદિ.), તાબિઈન (રહ.)
તથા અન્ય બુમુગાને કિરામના
ભરોસાપાત્ર અનુભવની રોશનીમાં

લેખક

મોલાના મુહમ્મદ રામઝાન

મિન હમરત મેસૂમી

અહમદ લૂલાત સાહબ રાવિદ્રવી

શૈખુલ હદીસ

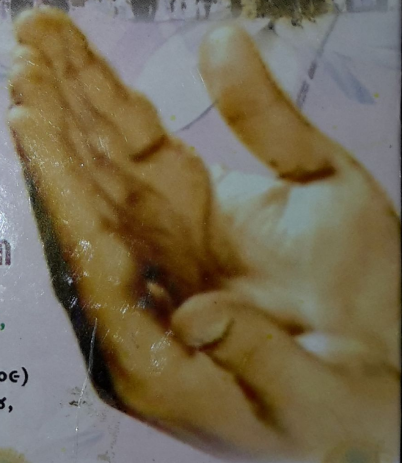
દારુલ ઉલૂમ હિદાયતુલ ઇસ્લામ આલીપૂર,

વાયા બીલીમોરા, તા. ચિખલી,

ગુલ્લા નવસારી, ગુજરાત (પિન કોડ: ૩૯૬૪૦૯)

(મોબાઇલ: ૯૪૨૮૧૭૯૬૦૦, ૯૮૭૯૨૪૫૭૮૪,

ફોન: ૦૨૬૩૪-૨૩૭૩૮૭)

سَلُّ تَعْطُ

અર્થાત્

માંગતા જા, લેતા જા

લેખક

હઝરત મવલાના મુહમ્મદ મુજતબા
મિન મવલાના અહમદ લૂલાત સાહબ રવીદ્રવી
શૈખુલ્ હદીસ : દારુલ ઉલૂમ હિદાયતુલ્ ઈસ્લામ,
આલીપુર, જિ. (નવસારી)

અનુવાદકો

[૧] અબ્દુલ કાદિર ફાતીવાલા
[૨] મવલાના મુહમ્મદ યૂનુસ મુન્શી ફલાહી

પ્રકાશક

દારુલ્ ઈરશાદ વલ્ ઈઅલામ
આલીપુર

તમામ હક્કો પ્રકાશક પાસે સુરક્ષિત છે

કિતાબ : 'માંગતા જા, લેતા જા'

લેખક : હઝરત મવલાના મુહમ્મદ મુજતબા
બિન મવલાના અહમદ લૂલાત સાહબ રવીદ્રવી

પ્રકાશન વર્ષ : રજબુલ મુરજ્જબ, હિજરીસન ૧૪૩૧
જુલાઈ, ઈસ્વીસન ૨૦૧૦

ટાઈપ સેટિંગ : મવલાના મુહમ્મદ યૂનુસ મુન્શી ફલાહી

અનુવાદકો : [૧] અબ્દુલ્ કાદિર ફાતીવાલા (વલસાડ)
[૨] મવલાના મુહમ્મદ યૂનુસ મુન્શી ફલાહી

આવૃત્તિ : બીજી

પ્રકાશક : દારુલ્ ઈરશાદ વલ્ ઈઅલમ,
આલીપુર, તા. : ચીખલી, જિ. : નવસારી

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَقَالَ رَبُّكُمْ

ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

‘ વ કા-લ રબ્બુકુમ્

ઉદ્દીની અસ્તજિબ્ લ-કુમ્.’

[સૂરએ ‘મુઅમિન’ : ૬૦]

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :

તમે મારાથી દુઆ કરતાં રહો,
હું તમારી દુઆ કબૂલ કરતો રહીશ.

અનુક્રમણિકા

○ પેશ લક્ષ્મ	15
હઝરત મવલાના મુક્તી અબ્દુલ્લાહ સાહબ (મ.જિ.) રવીદ્રવી	
○ પ્રસ્તાવના	19
હઝરત મવલાના અબ્દુર્રહીમ સાહબ રવીદ્રવી (દા.બ.)	
○ અભિપ્રાય	29
હઝરત મવલાના અહમદ સાહબ ટંકારવી (દા.બ.)	
○ નિવેદન	31
હઝરત મવલાના મુહમ્મદ મુજતબા સાહબ રવીદ્રવી (દા.બ.)	
○ ધ્યાનમાં રાખવા જેવી બાબતો	35
○ તરસતી નઝરો આ તરફ પણ...	37
● અલ્લાહ ... કરીમ	37
● દુઆની કૈફિયત	38
● દુઆનો મહાન રુકન (સ્થંભ)	39
● તો પછી ઈન્સાનની દુઆ કેમ કબૂલ ન થાય ?	40
● ઈન્આમના હકદાર	41
● રસૂલુલ્લાહ સદ્દુલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ સાથે નિસ્બત ધરાવનારી બાબતોમાં અજમાવી જોવાની નિયતથી બરુ જરૂરી છે.	44

દુઆઓ અને વખીફાઓ

- [૧] દરેક વખતે, દરેક પ્રકારના ભુરા બનાવથી
હિફાઝત (સુરક્ષા)ની દુઆ 45
અનુભવ (૧) દુઆ છૂટી જવાના કારણે લકવાની
અસર થઈ ગઈ ! 46
અનુભવ (૨) બધું ઝેર પી ગયા છતાં કંઈ અસર
ન થઈ 47
- [૨] ઝાલિમ અને અત્યાચારીના દરેક ત્રાસથી
હિફાઝત અને સલામતી મેળવવાની દુઆ 50
અનુભવ : ઝાલિમ અને ગુસ્તાખ હજૂજાહ હઝરત
અનસ (રદિ.)નું કંઈ બગાડી ન શક્યો. 52
- [૩] અચાનક બનતા ભુરા બનાવોથી બચવાની દુઆ 60
અનુભવ : ફેલાતી ધગધગતી આગ ઘર સુધી
પહોંચી અને બુજાઈ ગઈ ! 61
- [૪] 'મંઝિલ' પટવાથી જિન, જાદૂ વગેરેથી
હિફાઝત અને સલામતી 63
અનુભવ : દમ કરતાં જ આસેબી અસર દૂર 64
- [૫] રોઝીમાં વિશાળતા માટે વુઝૂ દરમિયાન દુઆ 66
અનુભવ : સામાન્ય અને ખાસ લોકોનો અનુભવ 66
- [૬] કુર્આનપાકનાં હિફાઝ (ચાદ કરવા) માટે અને
યાદશક્તિમાં વધારા માટે દુઆ 69
અનુભવ : હઝરત અલી (રદિ.)ની ફરિયાદ દૂર
થઈ ગઈ 72
- [૭] વિસ્મૃતિ (ભૂલી જવું)નો ઈલાજ 74
અનુભવ : હઝરત ઉસ્માન બિન આસ (રદિ.)ની
વિસ્મૃતીની બીમારી દૂર થઈ ગઈ 74

[૮].	ઘરવાળાઓ અને માલની હિફાઝત તથા મક્સદમાં કામિયાબીની દુઆ	76
	અનુભવ (૧) અલ્લાહને ત્યાં રાખેલી અમાનત જેવી હતી તેવી પાછી મળી ગઈ	77
	અનુભવ (૨) અંટકેલું કામ આસાનીથી પુરુ થઈ ગયું	79
[૯]	સફરમાં ખૂશ હાલી મેળવવાની દુઆ	81
	અનુભવ : જુબૈર બિન મુર્દમ (રહ.)ની હાલત સુધરી ગઈ	82
[૧૦]	સફરથી બામુરાદ અને સલામત પાછા આવવાની દુઆ	83
	અનુભવ : હઝરાતે સહાબા (રદિ.)ની વિપુલ માલે ગનીમત અને સલામતી સાથે વાપસી	83
[૧૧]	સુનસાન અને ઉજ્જડ સ્થળે હિફાઝતનો એક અકસીર નુસ્ખો	84
	અનુભવ : દરિયાઈ તોફાનથી મુક્તિ મળી ગઈ	85
[૧૨]	ચોર અને ડાકૂથી હિફાઝતની દુઆ	87
	અનુભવ : મદદ માટે ચોથા આસમાનથી ફરિશ્તો ઉતરી આવ્યો	88
[૧૩]	તત્કાળ હાજત પૂરી થવાની દુઆ	90
	અનુભવ (૧) નાબીના સહાબી દેખતા થઈ ગયા	91
	અનુભવ (૨) બેરુખી (ઉપેક્ષાવૃત્તિ) બદલાઈને લક્ષપાત્ર અને ખાસ કૃપાપાત્ર બની ગઈ	91
[૧૪]	દુશ્મનની નઝરથી ગુપ્ત રહેવાનો એક અજમાવેલો નુસ્ખો	94
	અનુભવ (૧) એક જ રસ્તા પર બાજુથી પસાર થવા છતાં જોઈ ન શક્યો	95

અનુભવ (૨) શરીરથી શરીર સ્પર્શતા રહ્યા છતાં
પકડી નહિ શક્યા 96

અનુભવ (૩) દુશ્મનો નજીકથી પસાર થઈ ગયા
પરંતુ જોઈ નહિ શક્યા 97

[૧૫] મુલ્મ અને હલાકતથી હિફાઝત અને
છૂટકારાની દુઆ 98

અનુભવ (૧) હજૂજાજ બિન યૂસુફ જેવો ઝાલિમ
પણ કંઈ બગાડી નહિ શક્યો 99

અનુભવ (૨) હજૂજાજનો બીજો બનાવ 99

અનુભવ (૩) ખ્વાબમાં નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ
સદ્દમ તરફથી આ દુઆની તલકીન
અને સખ્ત ગિરફતારીમાંથી મુક્તિ 100

[૧૬] બેચેની અને ખતરાને દૂર કરવાનો અબ્રુબનુસ્ખો 102

અનુભવ : કપરી પરિસ્થિતિ બિલ્કુલ દૂર થઈ ગઈ 102

[૧૭] દુશ્મનના ત્રાસથી હિફાઝતની દુઆ 105

અનુભવ (૧) દુશ્મન એક બીજાને ઈશારા કરતા રહ્યા,
છતાં વાળ પણ વાંકો વાળી નહિ શક્યા 105

અનુભવ (૨) દુષ્ટજનોના ટોળાંથી છૂટકારો 107

[૧૮] ગરીબી અને તંગદસ્તી દૂર કરવાનો અત્યંત
આસાન ઉપાય 109

અનુભવ : એક બેહાલ સહાબી (રદિ.) ટૂંક
સમયમાં ખૂશહાલ થઈ ગયા 109

[૧૯] તીવ્ર ફાકહ (ભૂખની હાલત) દૂર કરવા અને
રોઝીમાં વિશાળતા માટે સૌથી સહેલા બે ઉપાયો 111

અનુભવ (૧) એવી બરકત જેનાથી પડોશીને પણ
લાભ થવા લાગ્યો 111

- અનુભવ (૨) રિસાયેલી દુનિયા ની સંપત્તિ એવી
આવી પહોંચી કે ક્યાં રાખવી એ જ
સમજમાં નહિ આવ્યું. 112
- [૨૦] મુસીબતનો અજર (વળતર) અને નેઅમલ
બદલ (સારો બદલો) હાસિલ થવાની દુઆ 114
- અનુભવ : હઝરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.)ને આ
દુઆની બરકતથી... 115
- [૨૧] ચોરી, લૂંટ વગેરેથી હિફાઝતની દુઆ 118
- અનુભવ : ચોરીનો માલ ઉપાડ્યો તો દરવાજો બંધ
અને પરત કર્યો તો દરવાજો ખુલ્લો દેખાયો 119
- [૨૨] કેદ અને બંધનમાંથી મુક્તિ અપાવનારી દુઆ 120
- અનુભવ : બેડીઓ આપોઆપ ખુલી ગઈ 120
- [૨૩] દુશ્મન પર ગલબો (વર્યસ્વ) મેળવવાનો નુસ્ખો 122
- અનુભવ (૧) દુશ્મનોને ફરિશ્તાઓ મારફતે ચારે
બાજુથી માર પડ્યો 122
- અનુભવ (૨) અલ્લામહ ઈબ્ને તૈમિયહ (રહ.)
અને તે સમયના બાદશાહને મોટી
કામિયાબી હાસિલ થઈ 123
- [૨૪] દરેક પ્રકારના મરીજ (બીમાર)ને પટીને દમ
કરવાની દુઆ 124
- અનુભવ : પળવારમાં બીમારી જતી રહી 124
- [૨૫] દુનિયા અને આખિરતમાં બહેતરીના માટે એક
મકબૂલ દુઆ 126
- અનુભવ : મરઘીના બચ્ચાની જેમ પાતળા-નિર્બળ
કરી દેનારી બીમારીથી શિક્ષા મળી 126
- [૨૬] વસવસા દૂર કરવાનો ઈલાજ 128
- અનુભવ: તાઈફના હાકિમ (ગર્વનર) અને જલીલુલ્
કદ્ર સહાબીનો વસવસો દૂર થઈ ગયો. 128

[૨૭]	ગયરત (લજ્જા, સંકોચ, લઘુતાગ્રંથી)નો ઈલાજ અનુભવ : સુખ્હાનલ્લાહ ! ઔરતની ગયરતની તીવ્રતા ખત્મ થઈ ગઈ	131 131
[૨૮]	દર્દને દૂર કરવાની દુઆ અનુભવ : સફળ અનુભવ પછી સંબંધિત વ્યક્તિઓને પણ તાકીદ અને તલકીન	133 133
[૨૯]	દરેક પ્રકારના દર્દને દૂર કરવાની એક અજીબ દુઆ અનુભવ : લાંબી મુદતનું દર્દ મટી ગયું	135 136
[૩૦]	પગની તકલીફ દૂર થઈ જવાની દુઆ અનુભવ : સાત વખત દુઆ પઢીને દમ કરતાં જ તકલીફ મટી ગઈ	138 138
[૩૧]	પેશાબની રુકાવટ અને પથરી દૂર કરવાની દુઆ અનુભવ : દુઆ પઢતાં જ પેશાબ શરૂ થઈ ગયો	140 141
[૩૨]	ફોડાં ફુનસીનો ઈલાજ અનુભવ : ઉમ્મુલ્ મુ'મિનીન હઝરત ઝયનબ બિન્તે જહશ (રદિ.)ની ફુનસી (ફોલ્લી) ફૂટી ગઈ	142 142
[૩૩]	તાવ દૂર કરવાનો ઝાડ (ફૂંક) અનુભવ : પળવારમાં અલ્લાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વસદ્દમનો તાવ દૂર થઈ ગયો	144 144
[૩૪]	(અ) ઝેર દૂર કરવા માટે બે ઝાડ (ફૂંક) અનુભવ : ઝેરની અસર દુઆની બરકતથી દૂર થઈ ગઈ (બ) ઝેરીલા જનાવરનો એક બીજો ઝાડ(ફૂંક)	146 147 148
[૩૫]	ઝેરની અસર નહિ ચઢવા માટે દુઆ અનુભવ : ઝેર અસર વગરનું થઈ ગયું	149 149
[૩૬]	દાઝેલા ભાગની શિક્ષા માટે દુઆ	151

- અનુભવ : દાઝેલો હાથ સારો થઈ ગયો 151
- [૩૭] કર્મની અદાયગી માટે બે મહત્વની દુઆઓ 153
- અનુભવ (૧) બેબસ કરી દેનારું કર્મ અદા થઈ ગયું 153
- અનુભવ (૨) બાપ-બેટી દરેકનો અદ્ભુત સ્વાનુભવ 155
- [૩૮] કોઈ મુસીબતમાં સપડાયેલી વ્યક્તિ પર નજર પડતી વખતે પઢવાની દુઆ 157
- અનુભવ : ગુણવંતી એકની એક બેટી પર કેન્સરની શંકા ગલત સાબિત થઈ 158
- [૩૯] ઓટોમેટિક (સ્વયં સંચાલિત) એલામ 161
- અનુભવ : હઠીસના રાવી અને મશહૂર તથા જાણીતા કારીનો સ્વાનુભવ 162
- [૪૦] ઊંઘમાં ગભરાટ (ઝબકી જવું)ના બે મહત્વના ઈલાજ 164
- અનુભવ (૧) સહાબીનો ગભરાટ દૂર થઈ ગયો 164
- અનુભવ (૨) હઝરત ઝયદ બિન સાબિત (રદિ.)ની તકલીફ દૂર થઈ ગઈ 166
- [૪૧] જિન વગેરેથી હિફાઝતની બે મહત્વની દુઆઓ 167
- અનુભવ (૧) વાઘ-સિંહ જેવી બહાદુરી અને શક્તિ હાસિલ થઈ ગઈ 168
- અનુભવ (૨) હે ખુદાના દુશ્મન! તૂટી જા! 171
- [૪૨] અલ્લાહની મદદ હાસિલ કરવાની ટૂંકી દુઆ 172
- અનુભવ: આ કલિમાત પઢતાં જ સાતમાં આસમાનના ફરિશ્તા મારફતે તત્કાળ મદદ 172
- [૪૩] સર્વ રોગોના માટે એક અકસીર ઈલાજ 174
- અનુભવ : દમ કરતાં જ સાપે ડંખ મારેલો કૌમનો સરદાર સારો થઈ ગયો 174

[૪૪] મગફિરતની કામિયાબ સિફારિશ	176
અનુભવ : મુબારક સૂરતે હુજૂત (દલીલ) કરીને કબરના ફિનાથી બચાવી લીધો	176
[૪૫] દીન અને દુનિયાની સર્વ ભલાઈઓનો સૌથી વધારે અનુભવ સિદ્ધ ગુસ્તો : 'આબે ઝમઝમ'	178
અનુભવ (૧) પંદર દિવસ સુધી ખોરાક વગર રહ્યો	179
અનુભવ (૨) પેશાબની હાજત દૂર થઈ ગઈ	179
અનુભવ (૩) બોલવામાં લુકનત (બોબડાપણું) જતી રહી	180
અનુભવ (૪) હઝરત ઈમામ શાફઈ (રહ.)ની ત્રણ હાજતો	180
[૪૬](અ) દાંતના દુઃખાવા માટે બે મહત્ત્વની દુઆઓ	181
અનુભવ : ઈબ્ને રવાહાની દાંતની તકલીફ દૂર થઈ ગઈ	181
(બ) દાંતના દુઃખાવા માટે બીજી દુઆ	182
અનુભવ : હઝરત ફાતિમા (રદિ.)નો દાંતનો દુઃખાવો દૂર થઈ ગયો	182
[૪૭] બુરા ખ્વાબના નુકસાનથી હિફાઝત	183
અનુભવ : સહાબી અને તાબિઈ દરેકને બુરા ખ્વાબથી મુક્તિ	183
[૪૮] દજાલના ફિના અને સર્વ ભલાઓથી હિફાઝત	185
અનુભવ : ખતરનાક અકસ્માતમાં જાન અને જિસ્મ (શરીર)ની હિફાઝત	185
[૪૯] અઝાન	187
અનુભવ : જિન્નાતની શરારત અને બેકાબૂ આગ પર કાબૂ મેળવવો	188

ખિતામુદ્દ મિસ્ક [કસ્તૂરીનું સીલ]

[૦૧] શયતાનને ભગાવવાનું હથિયાર અનુભવ : હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)એ શયતાન ચોરને પકડ્યો અને હઝરત ઉમર (રદિ.)એ તેને ઊંચકીને નીચે પછાડ્યો	189 190
[૦૨] જિંદગીના છેલ્લા શ્વાસ સુધી મોટી મુસીબતોથી ઢિંકામત અને રાહત આપનારી દુઆ	194
શખ્સિયાત	
[આ કિતાબમાં ઉલ્લેખિત મહત્ત્વની વ્યક્તિઓનો પરિચય]	
[૧] સહાબા (રદિ.)	
[૧] હઝરત અબૂબક સિદ્દીક (રદિ.)	195
[૨] હઝરત ઉમર બિન ખત્તાબ (રદિ.)	197
[૩] હઝરત ઉસ્માન બિન અફ્ફાન (રદિ.)	199
[૪] હઝરત અલી (રદિ.)	201
[૫] હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસઉદ (રદિ.)	204
[૬] હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)	205
[૭] હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર (રદિ.)	207
[૮] હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ (રદિ.)	209
[૯] હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમૂર બિન આસ (રદિ.)	210
[૧૦] હઝરત અબૂ તલ્હા (રદિ.)	211
[૧૧] હઝરત ઝયદ બિન સાબિત (રદિ.)	213
[૧૨] હઝરત ઝયદ બિન હારિષહ (રદિ.)	214
[૧૩] હઝરત અનસ (રદિ.)	217

[૧૪]	હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)	219
[૧૫]	હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન રવાહા (રદિ.)	220
[૧૬]	હઝરત ઉબય બિન કઅબ (રદિ.)	222
[૧૭]	હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.)	225
[૧૮]	હઝરત અબૂ ઉમામહ (રદિ.)	226
[૧૯]	હઝરત ખાલિદ બિન વલીદ (રદિ.)	227
[૨૦]	હઝરત અબૂ સલમહ મખ્જૂમી (રદિ.)	228
[૨૧]	હઝરત ઉસ્માન બિન અબીલ આસ ષકફી (રદિ.)	229
[૨૨]	હઝરત યઅૂલા બિન મુર્હ (રદિ.)	230
[૨૩]	હઝરત ઉસ્માન બિન હુનૈફ (રદિ.)	230
[૨૪]	હઝરત ઈબ્રાહીમ બિન હારિષ તયૂમી (રદિ.)	231
[૨૫]	હઝરત જુબૈર બિન મુતૂઈમ (રદિ.)	232
[૨૬]	હઝરત અબૂ રાફિઅ (રદિ.)	234
[૨૭]	હઝરત અબૂ દરદા (રદિ.)	234
[૨૮]	હઝરત અબ્દુરહમાન બિન ખંબશ તયૂમી (રદિ.)	235
[૨૯]	હઝરત મુહમ્મદ બિન હાતિબ (રદિ.)	235
[૩૦]	હઝરત ઔફ બિન માલિક (રદિ.)	236
[૩૧]	હઝરત ઉત્બહ બિન ગઝવાન (રદિ.)	237
[૩૨]	હઝરત ઝૂલ્ જોશન (રદિ.)	239
[૩૩]	હઝરત અબૂ મિઅલક (રદિ.)	240

[૨] સહાબિયાત (રદિ.)

[૩૪]	હઝરત આઈશા (રદિ.)	241
[૩૫]	હઝરત મયૂમૂનહ (રદિ.)	246
[૩૬]	હઝરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.)	247
[૩૭]	હઝરત ઝયનબ બિન્તે જહશ (રદિ.)	251
[૩૮]	હઝરત ફાતિમા ઝોહરા (રદિ.)	255

[૩] તાબિઈન (૨૯.)

[૩૯]	હઝરત હસન બિન હસન (૨૯.)	257
[૪૦]	હઝરત અબાન બિન ઉસ્માન (૨૯.)	257
[૪૧]	હઝરત ઝિર બિન હુબેશ (૨૯.)	258
[૪૨]	હઝરત અલ્કમહ (૨૯.)	259
[૪૩]	હઝરત કઅબ અહબાર (૨૯.)	260
[૪૪]	હઝરત અબૂ સલમહ (૨૯.)	260
[૪૫]	હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને કસીર મકકી (૨૯.)	261
[૪૬]	હઝરત અબદહ (૨૯.)	263
[૪૭]	હઝરત ઈમામ શાફિઈ (૨૯.)	263

[૪] તાબિઈય્યહ (૨૯.)

[૪૮]	હઝરત ઉમ્મે કુલ્સૂમ બિન્તે અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)	266
------	--	-----

[૫] અન્ય પૂર્વજો

[૪૯]	શયખુલ્ હદીસ હઝરત મવલાના મુહમ્મદ ઝકરિયા સાહબ (૨૯.)	273
[૫૦]	હઝરત મવલાના ઝફર અહમદ થાનવી (૨૯.)	275
[૫૧]	હઝરત મવલાના સિદ્દીક હસન ખાં ભોપાલી (૨૯.)	276
[૫૨]	હઝરત મવલાના અહમદ લૂલાત સાહબ (૨૯.)	281

[૬] ગાલિમ અને ફાસિક હાકિમ

[૫૩]	હજૂજાજ બિન યૂસુફ	283
------	------------------	-----

સંદર્ભગ્રંથો

પેશ લફઝ

ઉસ્તાઝે મુહતરમ હઝરત અકદસ મવલાના
મુફ્તી અબ્દુલ્લાહ સાહબ મદ મિલ્લુહુલ આલી

સ્થાપક અને શયખુલ્ હદીસ :

જામિઅહ મઝહરે સઆદત, હાંસોટ, જિ. ભરૂચ

અલ્હમ્દુલિલ્લાહિ રઝિઝલ્ આલમીન. વસ્સલાતુ
વસ્સલામુ અલા સચ્ચિદિલ્ અંબિયાઈ વલ્ મુસ્સલીન.

અમ્મા બાદ !

અલ્લાહ રબ્બુલ્ ઈઝ્ઝતે કાઈનાત (જગત)નું વ્યવસ્થાતંત્ર
કંઈક એવું બનાવ્યું છે કે આ આકાશના નીચે વસનારા દરેક ઈન્સાનને
નામુવાફિક હાલાત (વિષમ સંજોગો) અને મુસીબતોનો સામનો કરવો
પડે છે. એનાથી :

ન અંબિયાએ કિરામ અલયહિમુસ્સલામ અપવાદ છે;

ન અવલિયા અને સુલહાએ ઈઝામ અપવાદ છે.

અલબત્ત, આ મુશ્કિલીઓ અને સમસ્યાઓની કસોટીથી
તેમજ વ્યાકુળતા અને નુકસાનથી મુક્તિની ચાવી પોતાની અબ્દિયત
જાહેર કરવી અને મઅબૂદે હકીકીની તરફ રુજૂઅ થવું છે. એટલે
મુહસિને ઈન્સાનિયત (માનવમાત્રના ઉપકારક) સદ્દક્ષાહુ અલયહિ
વ સદ્દમે સંજોગો અનુસાર એવી જામિઅ (સર્વગ્રાહી) દુઆઓ
ઉમ્મતને શિખવી છે જેના ઝરીઆથી એક પરેશાન અને દુઃખી બંદો
પોતાની અબ્દિયતનો સ્વીકાર કરીને, મૌલાએ હકીકીની તરફ
ધ્યાનિત થઈ જાય છે. અને તેની અપાર રહેમતોથી પોતાની મુરાદના

દામનને ભરી લે છે.

અલ્લાહપાકને પોતાના બંદાના અમલની આ રીત ખૂબ જ ગમે છે. એટલે જ તો કહી રાખ્યું છે :

‘ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ’ ‘ઉદ્દાની અસ્તજિબ્ લકુમ.’

[સૂરએ ‘મુઅમિન’ : ૬૦]

[તમે મારાથી દુઆ કરો, હું તમારી દુઆ કબૂલ કરીશ.]

કુર્આને કરીમમાં અલ્લાહ તઆલાએ અનેક જગ્યાએ અંબિયાએ કિરામની મુસ્તજાબહ (સ્વીકાર્ય) દુઆઓનો ઉલ્લેખ કર્યો છે.

માનવંત મુહદિસોએ જેવી રીતે અહકામ અને ફજાઈલની રિવાયતોને ઈહતિમામથી નકલ કરી છે, તે જ રીતે તેમણે પોતાની કિતાબોમાં નુબુવ્વતની ઝબાનથી ઉચ્ચારિત દુઆના કલિમાતને પણ ભરોસાપાત્ર સનદો સાથે સુરક્ષિત કરી દીધા છે. બલ્કે ઉલમાની એક મોટી જમાઅતે એ અઝકાર અને દુઆઓ પર આધારિત અલગ કિતાબો લખી છે. જેમાં :

- ઈમામ નવવી (રહ.)ની ‘અલ્ અઝકાર’,
- અલ્લામહ સુયૂતી (રહ.)ની ‘મુખ્તસરુલ્ અઝકાર’,
- ઈબ્નુલ્ જઝરી (રહ.)ની ‘અલ્ હિસ્નુલ્ હસીન’,
- ઈબ્નુસ્સુન્નીની ‘અમલુલ્ યવ્મિ વલ્ લયૂલહ’,
- સફિયુદ્દીન અલ્ તલમ્સાનીની ‘તરાઝુલ્ કમ્મિલ મઝહબ’, અને
- યૂસૂફ નબ્હાનીની ‘રિયાઝુલ્ જન્નહ’, ને ખાસ વિખ્યાતી અને લોકપ્રિયતા હાસિલ છે.
- ઉર્દૂ ભાષામાં પણ એવા દુઆના સંગ્રહો અને રિસાલાઓ મળી શકે છે જેનાથી અલ્હમ્દુલિલ્લાહ ઉમ્મતને ઘણો ફેઝ (ફાયદો) પહોંચી રહ્યો છે.

ખૂશીની વાત છે કે અઝીઝે ગિરામી મવલાના મુજતબા સાહબ, (શયખુલ્ હદીસ મદ્રસા હિદાયતુલ્ ઈસ્લામ, આલીપૂરે) પણ આ તરફ ખાસ ધ્યાન આપ્યું છે; અને ઘણી મહેનત અને પરિશ્રમથી, ખાસ અંદાઝમાં દુઆઓ, અઝકાર, મઅમૂલાત અને વઝાઈફને એવી રીતે સંપાદિત કર્યા છે કે વાંચનારાને દિલમાં શોખ અને રગબત (આકર્ષણ) તથા ઈમાન અને ઈહતિસાબ (સવાબની ઉમ્મીદ)ની સાથે અમલના મુબારક જઝબહ ઉભરવા લાગે છે.

આ કિતાબના સંપાદકે હવાલાઓ અને હદીસોની તખરીજ (નિર્દેશ)ના પ્રબંધની સાથે સાથે અનુભવો પણ જણાવીને વાચક માટે વિશેષ સંતોષ અને શોખની સામગ્રી ઉપલબ્ધ કરી દીધી છે.

પહેલાંના બુઝુર્ગોની કિતાબોમાં પણ આપણને એના નમૂનાઓ મળે છે. જેમ કે : હાફિઝ અબૂ નઈમ અસ્ફહાની (રહ.)ની કિતાબ : 'હિલ્યતુલ્ અવલિયાઅ'માં જ્યાં રસૂલે અકરમ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની અહઝાબવાળી દુઆ :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِنُورِ قَدَمِكَ الْخ

“અલ્લાહુમ્મ ઈન્ની અઊઝુ બિનૂરિ ક-દ-મિક... (અંત સુધી)

નો ઉલ્લેખ કર્યો છે ત્યાં આ અનુભવ લખ્યો છે કે :

એક વખતે ખલીફા હાફિઝ રશીદે રાતના સમયે ઈમામ શાફિઈ (રહ.)ને ગુસ્સાની હાલતમાં બોલાવ્યા. ઈમામ શાફિઈ (રહ.)એ આ દુઆનો સહારો લીધો તો હાફિઝનો ગુસ્સો જતો રહ્યો. એટલા માટે આ દુઆ ‘દુઆએ શાફિઈ’ના નામથી મશહૂર થઈ ગઈ.

[‘રિયાઝુલ્ જન્હ’ : ૫૧]

અલબત્ત, કોઈ રિવાયત અથવા વિદના પછી અનુભવ જણાવવાનો મકસદ માત્ર શોખ અને તકવિયત છે. એના મારફતે

કોઈ હદીસની તસ્હીહ (સાચી હોવાની સાબિતી) નથી હોતી. અને એ દષ્ટિ બિંદુ (વિચાર)થી અનુભવો જણાવવું યકીનનું ફાઈદાથી ખાલી નથી. આ વાત આ પૂર્વભૂમિકામાં ધ્યાનપાત્ર છે કે અલ્લામહ તલસ્માનીની મશહૂર કિતાબ ‘તરાઝુલ્ કમ્મિલ્ મઝહબ’માં પણ દુઆઓ અને અઝકારના ઉલ્લેખ બાદ કેટલીક જગાએ અનુભવો પણ લખ્યા છે. એના પર એક અરબ મુહફ્ફિ (સંશોધક) અબૂ અમ્મ અલ્ હુસયનીએ સખ્ત સમીક્ષા કરતાં કહ્યું છે કે :

“હદીસોની તકવિયતના માટે મનામાત (સ્વખાઓ) અને મુશાહદાત (અવલોકનો)નો સહારો લેવો અત્યંત ભૂલ ભરેલું કામ છે.”

[કિતાબની પ્રસ્તાવના, પાનું : ૧૧]

પરંતુ મધ્યમ દષ્ટિબિંદુ એ જ છે જે ઉપર રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. એ આપણા યુવાન વયના અને યુવાન મનોરથના લેખકની નજર સમક્ષ પણ છે. એટલા માટે એમાં કોઈ શક નથી કે મુહતરમ લેખકે એક મુબારક અને મસગિદ (કલ્યાણકર્તા) પગલું ઉઠાવ્યું છે. અને આનંદ પર વિશેષ આનંદ આ છે કે ઘણા ટૂંકા સમયગાળામાં લેખકની આ ત્રીજી કિતાબ મુદ્રણના ઘરેણાંથી આભુષિત થવા માટે જઈ રહી છે.

અલ્લાહ પાક આ કોશિશને બેહદ કબૂલ ફરમાવે અને આપણ સૌને શરતોની પાબંદીની સાથે દુઆઓ અને અઝકારના ઈહતિમામ (પ્રબંધ)ની તૌફીક અર્પણ કરે.

ફકત વસ્સલામ.

અબ્દુલ્લાહ પટેલ રવીંદ્રવી

જામિઅહ મઝહરે સઆદત, હાંસોટ, ગુજરાત

પ્રસ્તાવના

મુફ્તિસરે કુર્આન

હઝરત મપલાના અબ્દુર્રહીમ સાહબ (દા.બ.)

નાઈબ શયખુલ્ હદીસ :

જામિઅહ ઈશાઅતુલ્ ઉલૂમ, અકકલકૂવા, મહારાષ્ટ્ર

○ ઈસ્લામ એક સર્વગ્રાહી અને સર્વદિશ મઝહબ છે.

○ એ ઈન્સાનને માત્ર પોતાના ખાલિક (સર્જનહાર) અને માલિકની માત્ર ઓળખ જ કરાવતો નથી બલ્કે રાત-દિવસની પ્રત્યેક પળમાં તેની સાથે પોતાનો સંબંધ સ્થાપિત રાખવાનો તરીકો પણ બતાવે છે.

○ એ જ તે મઝહબ (ધર્મ) છે જે ઈન્સાનને કાઈનાત (જગત)ની તમામ મખ્લૂકાત (સૃષ્ટિ)માં સૌથી ઉચ્ચતર અને શ્રેષ્ઠતર હોવાનું બહુમાન અર્પણ કરે છે.

○ ઈન્સાનને ઈન્સાનિયતની મેઅરાજ (ઉચ્ચતમ સ્થાન) આપે છે અને દુઆઓના સ્વરૂપમાં તેને પોતાના આશ્રયદાતા અને રક્ષણહાર જૂલ જલાલ પરવરદિગારની સાથે મેળવીને વાતચીતનું બહુમાન બખ્શે છે.

અલ્લાહ તઆલાએ ઈન્સાનને સૌથી શ્રેષ્ઠ મખ્લૂકની હૈસિયતથી પૈદા ફરમાવીને તેમાં :

- ઝહાનત અને ઝકાવત (પ્રતિભા અને બુદ્ધિમત્તા)
- ઈલ્મ અને મઅરિફત (વિદ્યા અને ઓળખશક્તિ)
- તદબ્બુર અને તફકુર (ચિંતન અને મનન)
- ફિક અને અમલ (વિચાર અને વર્તન)

• ખુદ શનાસી અને ખુદા શનાસી (પોતાની અને અલ્લાહની ઓળખ) ના જવહર (તત્વો) મૂક્યા છે. અને તેને બતાવ્યું કે :

• સમગ્ર કાઈનાત (જગત)નું કણ-કણ મહાન પરિપક્વ હિકમત હેઠળ અસ્તિત્વમાં આવ્યું છે.

• સર્વમાં અલ્લાહની રૂબૂબિયતનો કરિશ્મો કાર્યરત છે.

• ઘરતી અને આકાશનું સર્જન તથા રાત-દિવસના ઈખ્તિલાફ (બદલાવ)માં તેની જલવાગીરી નુમાયા (દશ્યમાન) છે.

• આ બાબતોમાં ચિંતન-મનન કરવાથી ઈન્સાનની અકકલને સજીવતા અને તેના કલ્બ (દિલ)ને બશારત પ્રાપ્ત થશે; અને તેને પ્રત્યેક પળે કૃપાળુ પરવરદિગારની પ્રેરણા આપતી રહેશે.

કુર્આન કહે છે :

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

“ઈન્ન ફી ખલ્કિસ્સમાવાતિ વલ્ અર્જિ વખ્તિલાફિલ્લય્લિ વન્નહારિ લ-આયાતિલ્ લિઉલિલ્ અલ્બાબ”

[સૂરએ ‘આલિ ઈમરાન’ : ૧૮૯]

અર્થ : બેશક, આકાશો અને પૃથ્વીના બનાવવામાં તેમજ રાત્રિ અને દિવસના ફેરફારમાં બુદ્ધિશાળીઓ માટે (તવહીદ)ની નિશાનીઓ છે.

કાઈનાત (જગત)નું સમગ્ર વ્યવસ્થા તંત્ર ઈહતિયાજ (આવશ્યકતા, જરૂરત)ની સિસ્ટમ (પદ્ધતિ) પર સ્થાપિત છે. મખ્લૂકાત (સૃષ્ટિ)માં દરેક એક બીજાના મુહતાજ છે.

تَبَيَّنَ الْأَشْيَاءُ بِأَضْدَادِهَا

ત-ત-બય્યનલ્ અશ્યાઉ ઝિ અમ્દાદિહા

અર્થ : દરેક વસ્તુની હકીકત તેની ઝિદ (વિરુદ્ધ ગુણવાળી વસ્તુ)થી ઓળખવામાં આવે છે.

- જો જમીનની પસ્તી (નિમ્નતા) ન હોત તો આસમાનની બુલંદી (ઉચ્ચતા) બેકાર હતી;

- જો સૂરજની પ્રકાશિતતા ન હોત તો ચાંદની ચાંદની શક્ય ન હતી;

- અને તો સૂરજની અઝમત (મહાનતા)ને કોણ પૂછતે ?

- જો તડકાની ગરમી ન હોત તો છાંયડાની ઠંડકની તલાશ કોણ કરતે ?

- જો તરસની તીવ્રતા ન હોત તો તૃપ્તીની લિંઝૂઝત કોણ મહેસૂસ કરતે ?

- જો ભૂખની વ્યાકુળતા ન હોત તો આસૂદગી (ધરાઈ જવા)ની મઝા કોણ લેતે ?

- જો અજ્ઞાનતા ન હોત તો ઈલ્મ ફાયદા વગરનું રહી જાત;

- જો બીમારી ન હોત તો તબીબની નિપુણતા લાભ વિહિન હોત;

- જો ગરીબી ન હોત તો ધન-દૌલતના માર્ગને કોણ અપનાવતે ?

- જો જરૂરતો ન હોત, તો ગિના (નિઃસ્પૃહતા) શી કામની રહેતે ?

ભાવાર્થ એ છે કે :

- કાઈનાત (જગત)ની આફાકી (બાલ્લ) દુનિયા હોય કે ઈન્સાનની આંતરીક દુનિયા હોય,

- મખ્લૂક ભલે તૃચ્છ હોય કે મહાન,

- જાહેરી હોય કે બાતિની (અંદરની),

- સંવેદનીય હોય કે પાર્થિવ,

- દરેકનું વ્યવસ્થાતંત્ર એક બીજાની જરૂરત પર સ્થાપિત છે.

નિકમ્મી કોઈ ભી શય્ નહીં ઝમાને મે
કોઈ બુરા નહીં કુદરત કે કારખાને મે

- મખ્લૂક (સૃષ્ટિ)ની કિતરત (પ્રકૃતિ) જ મુહતાજ હોવાની છે; અને ખાલિક (સર્જનહાર) દરેક જરૂરતથી પાક (પર) છે.
- મખ્લૂક માંગદાર છે અને ખાલિક દાતા છે.
- તે સમદ (નિઃસ્પૃહ) છે, દરેકથી બેનિયાઝ છે. (મખ્લૂકમાંથી) દરેકની નિયાઝ (જરૂરત) તેની સાથે સ્થાપિત છે.
- તે દરેકની ફરિયાદ સાંભળે છે અને દરેકની મુરાદ પૂરી કરે છે.
- દુનિયા દારુલ્ અસ્બાબ અને દુનિયાનો ખાલિક (સર્જનહાર) મુસબ્બિબુલ્ અસ્બાબ (અસ્બાબ પૈદા કરનાર) છે.
- તેનાથી મદદ માંગવા વગર કોઈ પણ કામ થઈ શકતું નથી.
- તદબીરની સાથે તેના પર તવક્કુલ (ભરોસો) રાખવો ઈમાનનો તકાજો છે. તે બંદાઓને અઝ્મ (નિર્ધાર)ની સાથે તેના પર ભરોસો રાખવાની તલ્કીન કરે છે.

ઈર્શાદ છે :

إِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

“ઈઝા અઝમ્-ત ફ-તવક્કલ અલલ્લાહ”

[સૂરએ ‘આલે ઈમરાન’ : ૧૫૮]

ભાવાર્થ : જ્યારે આપ નિશ્ચય કરી લો તો અલ્લાહ પર જ ભરોસો રાખો.

- ઈન્સાનને માંગવાથી સંકોચ થાય છે, અને તે (અલ્લાહ) ન માંગવાથી નારાજ થાય છે.
- તેની શાન સૌથી નિરાલી છે.

તે કહે છે :

أَدْعُونِي اسْتَجِبْ لَكُمْ

‘ઉદ્દિની અસ્તજિબ્ લકુમ.’

[સૂરએ ‘મુઅમિન’ : ૬૦]

[અર્થ : તમે મારાથી દુઆ કરો, હું તમારી દુઆ કબૂલ કરીશ.]

એટલે જ્યારે બંદો પોતાના હકીકી મઅબૂદથી દુઆ કરે છે, તેનાથી જ્યારે પોતાની જરૂરતનો સવાલ કરે છે, તો જાણે તે પોતાના મઅબૂદના સર્વ શક્તિમાન હોવાનો સ્વીકાર કરે છે અને તેના મુશ્કિલકુશા (વિઘ્નહતી), હાજત રવા (જરૂરતોને પૂરી કરનાર) હોવા પર યકીન ધરાવે છે. જેનાથી તે મઅબૂદે બરહકની ગયરત જોશમાં આવે છે અને તે પોતાના બંદાની દરેક પુકાર પર લબ્બયક (હું તારી મદદ માટે હાજર છું.) કહે છે. અને પોતાની હિકમત તેમજ મસ્લિહતને નજર સમક્ષ રાખીને :

- ક્યાં તો તેની માંગને, તેના માંગવા પ્રમાણે જ પૂરી કરી દે છે;
- અથવા કોઈ મોટી બલા (આફત)થી મુક્તિ આપે છે.
- અથવા તેની દુઆને આખિરત માટે ભંડોળ બનાવી દે છે.

મતલબ કે તેના દ્વારનો ભિખારી કદી ખાલી હાથ રહેતો નથી.

દર દર ન ફિરો ઈસ દરે રહમત કો છોડ કર;

ઈસ દર કા ભિખારી કોઈ મહરૂમ નહીં હે

હવે આધુનિક તરક્કીના જમાનામાં વિજ્ઞાનના ચાહકોએ પણ દુઆની તા’સીરનો સ્વીકાર કર્યો છે; કારણ કે અનુભવથી આ વાત સાબિત થઈ ચુકી છે કે કોઈ મુશ્કિલીથી મુક્તિ મેળવવા માટે એક તદબીર (યુક્તિ) કદી સફળ થાય છે અને કદી તે જ તદબીર નિષ્ફળ થાય છે. એનું રહસ્ય એ જ છે કે :

• જે તદબીરમાં દુઆ અને તવક્કુલ (અદ્વાહ પર ભરોસા)ની બાતિની (આંતરિક) શક્તિ શામિલ રહી, તે અસરકારક સાબિત થઈ.

• અને જે તદબીર આ બાતિની શક્તિથી ખાલી રહી તે એક નિર્થક તદબીર થઈને રહી ગઈ.

• એક દવા એક બીમારના માટે તંદુરસ્તીનો સબબ બની પરંતુ બીજાના માટે એ જ દવા બિન અસરકારક થઈ ગઈ !

એટલે નિષ્ણાંતોએ માનવું પડ્યું કે દવાની તા'સીર, દુઆની મુહતાજ હોય છે. દવા ત્યાં સુધી પોતાની અસર દેખાડી શકતી નથી, જ્યાં સુધી દવાની અસરોનો સર્જનહાર તેનામાં અસરકારકતાની શક્તિ પૈદા કરી ન દે.

वू जे याहे मरर कुछ न महर का ली
वू न याहे दवा को ली जेअसर कर दे (1)

એક બનાવ એવો છે કે :

આ'ઝમગઢ જિલ્લાના એક ઈલાકા (પ્રદેશ)માં એક તબીબ દરેક પ્રકારના રોગીને એક જ દવા આપતા હતા. અને બધાં સારા થઈ જતા હતા ! જ્યારે તેને એનું રહસ્ય પૂછવામાં આવ્યું તો તેણે બતાવ્યું કે,

“શિક્ષા આપનારી ઝાત અદ્વાહની છે. દર્દીને શિક્ષા મળે તે માટે હું તેના સમક્ષ રહી કરગરીને દુઆ કરું છું તો એક જ દવા બધાંના માટે ફાયદાકારક અને અસરકારક સાબિત થઈ જાય છે.”

સદીઓ પહેલાં સરકારે દો આલમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે જે મુબારક ઈશ્આદ ફરમાવ્યો હતો કે :

(1) એ જ ભાવાર્થની બીજી એક સુંદર પંક્તિ આ પ્રમાણે છે : (અનુવાદક)

ता'सीर वो मरर दवा और दुआ में है
लेकिन शिक्षा मरीज की दस्ते ખુદા में है

الدُّعَاءُ سِلَاحُ الْمُؤْمِنِ

“અદ્ દુઆઉ સિલાહુલ મુઅમિન” [દુઆ મુસલમાનનું હથિયાર છે.]

એની તફસીર આજે સંશોધનના યુગમાં સંશોધકોના અનુભવથી સાબિત થઈ ચુકી છે કે :

- યુધ્ધ હોય કે ઉત્સવ,
- છત હોય કે અછત,
- કુશળતા હોય કે મુસીબત,
- અમન હોય કે ફિત્નો,

સર્વત્ર, સર્વકાળે, સર્વ સંજોગોમાં દુઆ મો’મિન માટે એક સચોટ હથિયાર અને અસરકારક તથા અનમોલ અને અકસીર (ઉપાય) સાબિત થઈ છે.

- દુઆથી સર્વને શિક્ષા થઈ જાય છે,
- દુઆથી દુશ્મનો પર વિજય અને મિત્રોને સ્નેહ મળે છે,
- દુઆથી નેઅમતોની હિફાજત અને મુસીબતોથી મુક્તિ મળે છે,
- દુઆથી શાંતિની પ્રાપ્તિ અને ફિત્નાથી બચાવ મળે છે.
- દુઆ કરનાર નસીબદાર હોય છે અને દુઆથી મહરૂમ (વંચિત) બેનસીબ હોય છે.

आम हैं एसके तो अल्ताई शहें हीं सज पर
गुलसे ही क्या गिह थी वू ही एस काजिल न हुवा

નજર સમક્ષની કિતાબ ‘માંગતા જા, લેતા જા’ એક અત્યંત ઉપયોગી અને આનંદદાયી કિતાબ છે. એ પોતાના બાહ્ય આવરણના એ’તિબારથી ખૂબ જ આકર્ષક અને મનોહર છે તથા બાતિની (આંતરિક) વિષયો અને મવાદ (મેટર)ના એ’તિબારથી હરેક મર્જ (બીમારી)ની દવા અને રૂહની ગિજા (ખોરાક) છે; કારણ કે એ રહમતુલ્ લિલ્ આલમીન સદ્દહ્નાહુ અલયહિ વ સદ્દમની દુઆઓના મહેકતાં ફૂલોનો સુંદર ગુલદસ્તો છે. જેમાં :

- ઝખ્મી (ઘાયલ) દિલોના માટે ત્વરિક અસરકારક મલમ છે;
- દુશ્મનથી હિફાઝત (રક્ષણ)ના માટે વઝીફો છે.

કિતાબ શું છે ?

- દરેક પરેશાનીનો હલ (નિરાકરણ, ઉપાય)છે;
- કર્ઝની અદાયગીનો ઈલાજ છે;
- વસવસાઓથી છૂટકારાનો ઉપાય છે;
- મુશ્કેલીઓથી મુકિતની રીત છે;
- શારીરિક વ્યાધિઓથી શિક્ષાનો નુસ્ખો છે.

જાણે બંદાનું પોતાના કૃપાળુ પરવરદિગારથી કનેક્શન સ્થાપિત કરવાની શોર્ટ સિસ્ટમ (ટૂંકી પધ્ધતિ) અને તેની મદદ અને રહમતને ખેંચી લાવનારું શક્તિશાળી લોહચુંબક છે.

ઈન્સાન ઘણો ઝલૂમ અને જહૂલ (ઝાલિમ અને જાહિલ)છે.

لَيْسَ الْخَيْرُ كَالْمُعَايَنَةِ

‘લય્સલ ખખરુ કલ મુઆઈનહ’

અર્થ : સાંભળેલી વિગત કદાપી આંખે જોયેલા સમાન નથી થઈ શકતી.

તે ગયબ (અદશ્ય)ના કરતાં વધારે મુશાહદા (અવલોકન) અને ખબર તથા નિરીક્ષણ પર યકીન ધરાવે છે.

એટલે ઈન્સાન પોતાના ફિતરી (પ્રાકૃતિક) અને નફસિયાતી (માનસિક) તકાઝાઓથી કોઈ એવી દુઆ, એવો વઝીફો યાહે છે, જે અનુભવસિધ્ધ હોય, જેના સાચા હોવાનો કોઈ અનુભવનો બનાવ સાક્ષી હોય. એટલે આ કિતાબમાં દરેક દુઆ અને વઝીફાની ફઝીલત બયાન કરવાની સાથે સાથે એના અનુભવસિધ્ધ હોવા માટે અનુભવેલા અને અવલોકેલા બનાવો પણ રજૂ કરી દીધાં છે કે જેથી એ બનાવોથી

દરેક દુઆ અને વઝીફાનું સમર્થન થઈ જાય. અને ઈન્સાનમાં યકીનની સાથે એને અમલમાં લાવવાની ઈચ્છા પૈદા થઈ જાય.

એવા કેટલાયે છૂટાછવાયા બનાવો કિતાબોમાં અવશ્ય છે, છતાં આધારભુત હવાલાઓ સહિત એક સાથે કોઈ કિતાબમાં મૌજૂદ નથી. એ રીતે આ કિતાબ, કિતાબોના સર્વ સંગ્રહોમાં, દુર્લભ અને અપ્રાપ્ય છે. અને દરેક પુસ્તકાલયની શોભા બનવાના અને દરેકના વાંચવાના લાયક છે. અદ્દાહ તઆલા એના ફાયદાને સાર્વજનિક અને પરિપૂર્ણ ફરમાવે.

કિતાબના લેખક મારા કદરપાત્ર મારા અઝીઝ જનાબ મવલાના મુજતબા સાહબ સઆદતી મારા ભાણેજ છે અને મને તેમના ઝુહદ અને વરઅ (તકવા) તથા ઈલ્મી લિયાકત પર બેહદ ગર્વ છે. મારા પ્રિય ભાણેજ એક નવયુવાન પ્રખર ફાઝિલ (વિદ્વાન) છે. અને અત્યારે ગુજરાતના મશહૂર મદ્રસા હિદાયતુલ્ ઈસ્લામ, આલીપૂરમાં શયખુલ્ હદીસના પદ પર આરુઢ છે. એમના માનવંત વાલિદ સાહબ હઝરત મવલાના અહમદ લૂલાત રવીદ્રવી કુદ્દિસ સિર્ફુલ્ એક આલિમે રબ્બાની અને ખુદાતરસ ખુઝુર્ગ હતા. હઝરત શયખ મુહમ્મદ ઝકરિયા કુદ્દિસ સિર્ફુલ્ની ખાનકાહમાં અવરાદ અને વઝાઈફ, તા'વીઝાત અને અમલિયાત તેમજ ઝિક અને શુગ્લની તલકીનની મહત્ત્વની ફરજો આપના જ ઝિમ્મે હતી અને આજે એની બરકત એમના હોનહાર સપૂતની લખેલી આ કિતાબના સ્વરૂપમાં જાહેર થઈ રહી છે.

મને હુસ્ને ઝન્ન (શુભગુમાન) છે કે લેખકે આ મસનૂન દુઆઓને પોતાની કિતાબમાં માત્ર એકત્ર જ નથી કરી, બલ્કે આ દુઆઓ એમના મઅમૂલાતમાં પણ જરૂર હશે. અલ્લાહ પાક મને પણ એમની દુઆઓમાં હિસ્સો નસીબ ફરમાવે અને એમની આ

બરકતવંત કિતાબને એમના વાલિદ મર્હૂમ, ઉસ્તાદો અને મશાઈખ, દાદા, દાદી, નાના, નાનીના હકમાં ઈસાલે સવાબનો ઝરીઓ બનાવે અને લેખકના પોતાના હકમાં પણ આ કિતાબ (આખિરતની) પૂંજી સાબિત થાય; ખુદા કરે આ કિતાબને શોખના હાથોથી લેવામાં આવે, રગબત (લગન)ની આંખોથી વાંચવામાં આવે અને એના ઝરીઆથી આપણા દિલોમાં અમલના એહસાસની ચિનગારી સળગી ઊઠે !

એહસાસે અમલકી ચિંગારી
જિસ દિલમે ફરોઝાં હોતી હે
ઉસ લબકા તબસ્સુમ હીરા હે
ઉસ આંખકા આંસૂ મોતી હે

અબ્દુર્રહીમ પટેલ રવીંદ્રવી

નાઈબ શયખુલ્ હદીસ :
જામિઅહ ઈશાઅતુલ્ ઉલૂમ,
અક્કલકૂવા (મહારાષ્ટ્ર)

અભિપ્રાય

હઝરતુલ્ ઉસ્તાઝ મૌલાના અહમદ સાહબ ટંકારવી દા.બ.

ઉસ્તાઝે હદીસ વ તફસીર : જામિઅહ મઝહરે સઆદત, હાંસોટ બલીફએ હઝરત મૌલાના કમરુઝઝમાં સાહબ ઈલાહાબાદી દા.બ.

حَامِدًا وَ مُصَلِّيًا وَ مُسَلِّمًا

આજે દરેક ત્રીજો બંદો આ કહે છે કે :

- કોઈએ કાળો (જાદૂ) કરી દીધો છે;
- મને બાંધી દીધો છે;
- મારું કામ થતાં થતાં કિનારા પર આવીને અટકી જાય છે !
- મારી કોશિશ કામિયાબ નથી થતી !

એવા લોકો સુકૂનના માટે દર બ દર ઠોકરો ખાય છે ! અને :
'મર્જી બઢતા ગયા જૂં જૂં દવા કી !'ને અનુરૂપ નઝર આવે છે.

કુર્આન અને હદીસ ઈન્સાની દસ્તૂર (આચારસંહિતા) પર આધારિત એક સર્વગ્રાહી ઈન્સાઈકલોપેડિયા (સર્વ સંગ્રહ) છે બલ્કે આબે હયાત (અમૃત) છે. યકીનનૂ અલ્લાહ પાકે ઈન્સાનને મુશ્કિલીમાં પેદા કર્યો છે :

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

[કે અલબત્ત, અમે માણસને બહુ મહેનતમાં (સપડાયેલો) બનાવ્યો છે.] [સૂરએ 'બ-લ-દ' : ૪]

પરંતુ એની સાથે જ એનાથી મુકિત મેળવવાની વિવિધ એહતિયાતી તદબીરો પણ નક્કી કરી દીધી છે.

'આરિફ'ના કહેવા પ્રમાણે :

‘આહ ! ખજાના ઘર મેં હે, મગર મુફલિસ હે !’

ઘણી ખૂશીની વાત છે આ સંજોગોને નજર સમક્ષ રાખીને અઝીઝુલ્ કંદર, મવલાના મુજતબા સાહબ ઝીદ મજદુલ્ (શયખુલ્ હદીસ, દારુલ ઉલૂમ હિદાયતુલ્ ઈસ્લામ, આલીપૂર)એ કુર્આન અને હદીસમાંથી રૂહાની ચાવીઓ (સમાન દુઆઓ) ભેગી કરી, ઝમાનાની માનસિકતાને નજરમાં રાખીને, અનુભવોથી સિદ્ધ સ્વરૂપમાં રજૂ કરી; આજના મુસીબતોથી ભરપૂર દૌરમાં ઉમ્મતના માટે એ બહેતરીન તોહફો છે. મારા ખ્યાલમાં આ ખજાનો લેખકના વાલિદ બુઝુર્ગવારની રૂહાનિયતનું સુંદર પ્રતિબિંબ છે. વિનંતી છે કે આ કિતાબનો વિવિધ પ્રચલિત ભાષાઓમાં પણ અનુવાદ કરવામાં આવે.

લેખક ઝીદ મજદુલ્ જેવા મુસ્તનદ (વિશ્વાસપાત્ર), ઉચ્ચ સલાહિય્યતો ધરાવનારા, આલિમે દીનની આ કલમી મહેનત રશકપાત્ર અને સેકડો પ્રશંસાને પાત્ર છે. આ તૌફીકે એઝદી પર હું લેખકને મુબારકબાદ પેશ કરું છું અને દુઆ કરું છું કે અલ્લાહપાક આ સુંદર કોશિશને ઉમ્મતના માટે બેહદ ફાયદાકારક બનાવે. આમીન !

નોંધ : વાયકો ધ્યાનમાં રાખે કે આ વઝાઈફને અલ્લાહ અને રસૂલ સલ્લલ્લાલુ અલયલિ વ સલ્લમની અઝમત અને અકીદા તેમજ યકીનની સાથે પઢે; કારણ કે દુઆઓની મિસાલ (દષ્ટાંત) કમાન જેવી છે. કમાન મજબૂત હશે તો તીર ઝડપથી નીકળીને બળપૂર્વક લક્ષ્યસ્થાન (નિશાના) પર લાગશે. ઉપરાંત ગુનાહોથી બચવું એ પ્રથમ શરત છે કારણ કે ગુનાહોને છોડવા વગર અલ્લાહના ખજાનામાંથી ફાયદો થતો નથી.

વસ્સલામ. દુઆજો વ દુઆગો,
અહમદ ટંકારવી ઉફિય અબ્દુ
૩, શાબાન, ૧૪૩૦ હિજરી

સંપાદકનું નિવેદન

الحمد لله حمدا يوافي نعمه ويكافي مزيده والصلوة والسلام
على من لا نبي بعده وعلى آله وصحبه الذين اقتدوا آثاره وسننه

હું એક ઝલૂમ અને જહૂલ (ઝાલિમ અને જાહિલ) બંદો છું. મેં ફાયદો હાસિલ કરવાના ઈરાદાથી આ મસ્નૂનહ, મા'ખૂરહ અને અકાબિરની અનુભવસિદ્ધ દુઆઓને જરૂરત પ્રમાણે કિતાબોના પૃષ્ઠોમાંથી કાઢીને એક સ્થાને એકત્ર કરવાનો ઈરાદો કર્યો હતો પરંતુ રબ્બે કરીમની તૌફીક એવી શામિલે હાલ રહી કે જોતાં જોતાં જ એક સુયોગ્ય પ્રમાણમાં લાભકારક અને ઉપયોગી દુઆઓનો સંગ્રહ થઈ ગયો અને ટીપે ટીપે સરોવર ભરાય જેવું થઈ ગયું.

અચાનક વિચાર આવ્યો કે,

علم ينتفع به

‘ઈલ્મુન યુન્તફિહ બિહી’

અર્થ : એવો ઈલ્મ જેનાથી ફાયદો થાય.

પર અમલ કરીને પોતાની જેમ જરૂરતમંદો માટે એક પુસ્તકના સ્વરૂપમાં એને સંપાદિત કરી દઉં. બસ, પછી શું હતું ? ધૂન સવાર થઈ ગઈ ! પરીક્ષા હોવાના કારણે પઢાવવાનો સિલસિલો અત્યારે બંધ થઈ ગયો છે, એટલે પોતાના માનવંત મુખ્લિસ મિત્રોની સાથે ફરસદના સમયનો લાભ ઉઠાવીને એના સંપાદન કાર્યમાં એવી રીતે લાગી ગયા કે રાત-દિવસનો સમય દર્શાવનારી ઘડિયાળો નઝર અને ધ્યાનથી વંચિત થઈ ગઈ ! અને દરેકનું સમયપત્રક બદલાઈ ગયું !

આ રીતે માલિકે ઝૂલ જલાલિ વલ્ ઈકરામે થોડાં જ દિવસમાં નજર સમક્ષની કિતાબ તૈયાર કરાવી દીધી.

فَنَحْمَدُهُ وَنُشْكِرُهُ عَلَى هَذِهِ النِّعْمَةِ الْجَلِيلَةِ
رَاجِينَ أَنْ يَقْبَلَهَا بِمَنْه وَفَضْلِهِ

‘ફનહમદુહ વ નશકુરુહ અલા હાઝિલિન્નિઅમતિલ્ જલીલતિ
રાજી-ન અંચ ય-ત-કબ્બલહા બિ મન્નિહી વ ફઝલિહી’

અર્થ : અમે આ મહાન નેઅમત મળવા બદલ અલ્લાહની તા’રીફ કરીએ છીએ અને શુક્રગુજાર છીએ; ઉપરાંત ઉમ્મીદ રાખીએ છીએ કે અલ્લાહ તઆલા પોતાના ફઝલો કરમથી એને કબૂલ ફરમાવે.

આ મોકા પર તે સર્વ અકાબિરીન (બુઝુર્ગો) અને અરબાબે ઈલ્મ વ ફઝલ (વિદ્વાનો) સેકડો શુક અને આભારના લાયક છે કે જેમની ઉત્સાહ પ્રેરક અને વિનમ્ર પ્રકૃતિ હેઠળ બંદાને (મને) બહુમૂલ્ય ઈલ્મી સંશોધનો, મુખ્લિસ મશ્વરાઓ તથા કૃપાળુ અને માયાળુ નસીહતો અર્પણ થઈ, કે નિઃસંકોચ અને કૃત્રિમતા વગર આ કહેવા પર મજબૂર છું કે :

બારે ઈલાહી ! ભૂલોને માફ ફરમાવ અને મારા આ સર્વ ઉપકારકર્તાઓને આ નુકૂશના સવાબમાં બરાબર શામિલ ફરમાવ અને બન્ને જહાનની મુરાદોને પૂરી કરીને જીવનભર તેમના કૃપાળુ મને અને પૂરી ઉમ્મતને લાભકારક બનાવ.

આમીન ! યા રબ્બલ આલમીન !

આ રહ્યા મારા ઉપકારકર્તાઓ :

- (૧) હઝરત મવલાના મુફતી અબ્દુલ્લાહ સાહબ, હાંસોટ,
- (૨) હઝરત મવલાના અબ્દુર્હીમ સાહબ, અક્કલકૂવા,
- (૩) હઝરત મવલાના અહમદ સાહબ ટંકારવી,

- (૪) હઝરત મવલાના રઝી આલમ સાહબ,
 (૫) હઝરત મવલાના યહ્યા સાહબ,
 (૬) હઝરત મવલાના ઝાકિર સાહબ,
 (૭) હઝરત મવલાના મુહમ્મદ શમીમ અખ્તર સાહબ,
 (૮) હઝરત મવલાના અમીન કોઢવી સાહબ,

વિશેષમાં હું આ મોકા પર, આ હઝરાતના માટે શયૂખ અબ્દુલ્ ફત્તાહ અબૂ ગુદહના બતાવેલા દુઆઈયા કલિમાતથી રબ્બે જૂલ જલાલના હુજૂરમાં ઈલ્તિજા કરું છું :

اللهم اغفر لمشائخنا و لمن علمنا و اكرمهم برضوانك العظيم
 و اجمعنا معهم في مستقر رحمتك يا رب العالمين

અલ્લાહુમ્મઝિર લિ મશાઈખિના વ લિમન્ અલ્લ-મના
 વ અઝરિ-મકુમ બિ રિઝવાનિ-કલ્ અઝીમિ વજ્મઅના
 મ-અહુમ ફી મુસ્તકરિ રહમતિ-ક યા રબ્બલ્ આલમીન

અર્થ : હે અલ્લાહ ! અમારા મશાઈખં અને અમારા ઉસ્તાઝોની મગફિરત ફરમાવ ! તેમને પોતાની મહાન રઝામંદીથી મુશરફ ફરમાવ ! અને કિયામતના દિવસે અમને તેમની સાથે પોતાની રહમતમાં જગા અતા ફરમાવશો.

બંદાને (મને) પોતાની અલ્પજ્ઞતાનો પૂરો અહેસાસ છે.

“મન આનમ કે મન દાનમ”

[મારી હેસિયત શી છે તે હું જ જાણું છું.]

ઉપરાંત આ ક્ષેત્રમાં શાળાના બાળકથી વધારે હેસિયત પણ હું ધરાવતો નથી. લેખન અને સંપાદનની કેટલીક પાયાની બાબતો જેનો નીચેની પંક્તિઓમાં ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે :

سُطُورِكَ مِنْ بَعْدِ أَحْكَامِهَا	○	تأمل إذا ما كتبت الكتاب
وَاسْتَوْفِ سَائِرَ أَقْسَامِهَا	○	وهذب عبارة طرز الكلام
تَحْتَ أَلْسِنَةِ أَقْلَامِهَا	○	فقد قيل: إن عقول الرجال

(સફીયુદ્દીન અલ્ હલી)

અર્થ : ○ જ્યારે પણ કિતાબ લખે તો સૌથી પ્રથમ લખાણ સહીહ હોવા પર અને તે પછી તેના શબ્દો પર ચિંતન કરે.

○ વાણીની શૈલીને અતિઉત્તમ બનાવો. બયાની શૈલીના તમામ પ્રકારોને લખાણમાં સમાવી લે.

○ આ મશહૂર છે કે પ્રતિભાવાન વ્યક્તિઓની પ્રતિભા એમના લખાણોમાં ધૂપાયેલી છે.

હું મારા દામનને ઈલ્મરૂપી જોળીથી સાવ ખાલી જાણું છું. એટલે સંભાવના નહિ બલ્કે અવશ્ય રીતે ભૂલો એક-બે નહિ બલ્કે મોટા પ્રમાણમાં હશે એટલે અહલે ઈલ્મ હઝરાતથી વિનમ્રતા અને આજિઝીપૂર્વક દરખાસ્ત છે કે પોતાની નવાઝિશોથી મહરૂમ નહિ ફરમાવશો.

“અઝ ખૂદાં ખતા વ અઝ બુમુર્ગા જૂદો અતા”

[નાનાઓ ભલે ભૂલો કરતાં રહે છતાં

વડીલો તો તેમના પર નવાઝિશો જ કરતા રહે છે.]

અંતમાં અદ્યાહ તઆલાથી દુઆ કરું છું કે :

આ પ્રયાસ અને પુરુષાર્થને કબૂલ ફરમાવીને, બંદા (મારા), માતા-પિતા, આલ-ઓલાદ, સર્વ ભાઈઓ, બહેનો, સગાં-સંબંધીઓ વગેરે સર્વ માટે નજાતનો ઝરીઓ અને આખિરતની પૂંજ બનાવે. آمين يا رب العالمين بجاه سيد المرسلين

મુહમ્મદ મુજતબા

હિન મવલાના અહમદ લૂલાત સાહબ (રવીદ્રવી)

ધ્યાનમાં રાખવા જેવી બાબતો

[૧] બંદાએ (મૈં) આ કિતાબમાં એવી જ દુઆઓની પસંદગી કરી છે; જે મરફૂઅ હદીસો (૧) માં મોજૂદ છે અને એના અનુભવો અને અવલોકનો પૂર્વજો અને અકાબિરથી આધારભૂત કિતાબોમાં નકલ થયેલાં છે.

[૨] દરેક હદીસ પર શક્ય હોય ત્યાં સુધી એઅરાબ (૨), સહીહ અનુવાદ, અવલોકન, હવાલા અને તખરીજનું ધ્યાન રાખ્યું છે. સાથે સાથે જ ‘સંશોધન’ શીર્ષક હેઠળ તેને લગતી મહત્વની બાબતોને બયાન કરી છે.

[૩] દુઆઓ અને વઝીફાઓ અલગ અલગ બે હિસ્સા છે. પરંતુ પ્રથમને જ વિપુલતાના કારણે નઝર સમક્ષ રાખીને માનવંત મામા મવલાના અબ્દુર્રહીમ સાહબે ‘માંગતા જા, લેતા જા !’ ઘણું જ દિલચસ્પ નામ નક્કી કર્યું.

فجزاهم الله احسن الجزاء

[૪] દુઆઓમાં :

- સહીહ તલફૂઝ (સાયો ઉચ્ચાર)
- ઉપયોગની રીત ઉપરાંત
- યકીનની કેફિયતને ઘણો દખલ છે.

એટલે ‘તરસતી ઈમાની નઝર ઈધર ભી’ શીર્ષકનો (એક લેખ) જરૂરી સમજીને શરૂઆતમાં તેનો વધારો કરી દીધો છે.

(૧) મરફૂઅ હદીસો : એવી હદીસો જેના રાવીઓનો સિલસિલો રસૂલે અકરમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ સુધી પહોંચે.

(૨) એઅરાબ : અરબી અક્ષરોના ચિન્હો : ઝબર, ઝેર, પેશ... વગેરે.

[૫] સમાપ્તિની સુંદરતાને ધ્યાનમાં રાખીને અંતમાં 'ખિતામુદ્દ મિસ્ક' [કસ્તૂરીનું સીલ] શીર્ષક હેઠળ કલામે પાકની એક આયતે કરીમા અને હદીસે પાકની મશહૂર અને જાણિતી એક દુઆ નકલ કરી છે. જો કે કિતાબના વિષયના લિહાજથી એને લગતી ફઝીલતના વિષે કોઈ બનાવ મળી શક્યો નથી.

[૬] 'શખ્સિયાત' શીર્ષકથી તે જ વ્યક્તિઓનો પરિચય લખ્યો છે જેઓ કોઈ બનાવ સાથે સંબંધ ધરાવે છે. રિવાયત કરનાર વગેરેનો પરિચય લખ્યો નથી. અલબત્ત, ગોઠવણી કરવામાં પુરુષો અને મહિલાઓને અલગ કરવા પછી શક્ય ત્યાં સુધી સહાબા અને તાબિઈન વગેરેમાં 'અલ્ અહમ્મુ ફલ્ અહમ્મુ' (ઉતરતા ક્રમ)નો લિહાજ રાખવામાં આવ્યો છે.

[૭] શખ્સિયાતના પરિચયનો હેતુ બંદાના (મારા) નજીક આ છે કે બનાવથી સંબંધિત વ્યક્તિનો પરિચય, સંબંધિત બનાવમાં અસરકારક અને સહાયક બને. એટલા જ માટે પરિચય લાંબો થઈ જવામાં પણ કંઈ વાંધાજનક લાગ્યું નથી.

તરસતી નઝરો આ તરફ પણ

الله.....કરیم

كان سفيان الثوري يقول : يا من أحب عبادة اليه من سألته فأكثر
سؤاله، ويا من أبغض عباده اليه من لم يسأله، وليس كذلك
غيرك يا رب. - (رواه ابن أبي حاتم)

وفي هذا المعنى يقول الشاعر :

الله يغضب ان تركت سؤاله وبني آدم حين يسأل يغضب
(مسك الدعاء : ص / ٢١)

ما اجمل ما قاله بكر بن عبد الله المزني ، من مثلك يا ابن
آدم ؟ اذا شئت ان تدخل على مولاك بغير اذن دخلت قيل له :
وكيف ذلك ؟ قال : تسبغ الوضوء ، وتدخل محرابك ،
فاذا انت قد دخلت على مولاك تكلمه بلا ترجمان
(سبحان الله)

(مسك الدعاء ص / ٥٢ نقلاً عن المتجر الرابع للدمياطي ص : ٤٦)

અનુવાદ : હઝરત સુફિયાન સૌરી (રહ.) ફરમાવતા હતા કે,
“હે તે ઝાત, જેના નજીક સૌથી વહાલો તે જ શખ્સ છે જે તારાથી
માંગે અને વારંવાર માંગે. અને હે તે ઝાત, જેના નજીક સર્વથી
નાપસંદ તે શખ્સ છે જે તારાથી ન માંગે. અને હે મારા પરવરદિગાર,

તારા સિવાય કોઈ આવો નથી.”

એ જ ભાવાર્થને કવિએ આ રીતે અદા કર્યો છે :

‘અલ્લાહની નારાઝગી તેનાથી ન માંગવામાં છે.

અને બંદાની નારાઝગી તેનાથી માંગવામાં છે.’

હઝરત બક્ર બિન અબ્દુલ્લાહ મુઝનીએ કેવું સરસ ફરમાવ્યું કે, “હે ઈબ્ને આદમ (માનવ) ! તારા જેવો કોણ હોઈ શકે છે ? કે જો તું પોતાના આકા (માલિક)ના દરબારમાં હાજર થવા ચાહે તો પરવાનગી વગર જઈ શકે છે ! ” કોઈએ પૂછ્યું કે, “એની રીત શી છે ? ” તો ફરમાવ્યું કે, “તમે મુકમ્મલ (પરિપૂર્ણ) વુઝૂ કરીને મિહરાબમાં જઈને ઊભા થઈ જાઓ, જાણે તમે પોતાના આકાની પાસે હાજર થઈ ગયા અને તેનાથી કોઈ દુભાષિયા વગર વાતચીત કરવા લાગો છો ! ”

દુઆની કેફિયત

کن كالصبي مع أمه كلما ضربته يعجزع بين يديها، فلا يزال

كذلك حتى تضمه إليها،

(مسك الدعاء ص / ١٨ نقلًا من “تنوير الاذهان من تفسير روح البيان” ج ٢ / ص : ٤٤٠)

અનુવાદ : પોતાના મવ્લા (માલિક)થી એવો સંબંધ જોડી લે જેવો સંબંધ બાળક પોતાની માતા સાથે ધરાવે છે; કે માતા જ્યારે પણ મારે છે તો બાળક તેની સામે આજિઝી અને મિન્નત (કાલાવાલા), સમાજત (ખુશામત) કરવા લાગે છે. અને સતત એવું કરતો રહે છે; અહીં સુધી કે માતા તેને પોતાની છાતીએ વળગાડી લે છે.

દુઆનો મહાન રુકન

وقال رسول الله ﷺ (ادعوا الله وأنتم موقنون بالإجابة،
واعلموا أن الله لا يستجيب دعاء من قلب غافل لاه)

(المستدرک ۱ / ۴۹۳ و سنن الترمذی رقم ۳۴۸۹)

وحكى ان موسى عليه السلام : مر برجل يدعو و يتضرع، فقال
موسى : لو كانت حاجته بيدى لقضيتها، فأوحى الله تعالى اليه :
أنا أرحم به منك، ولكنه يدعونى وله غنم وقلبه فى غنمه، وأنا لا
أقبل دعوة عبد قلبه عند غيرى، فذكر ذلك للرجل، فتوجه الى
الله بقلبه فقضيت حاجته فيلزم حضور القلب، وحسن الظن
بالله فى اجابة الدعاء.

(مسك الدعاء ص / ۳۳، نقلاً من تنوير الاذهان ج : ۱ ص : ۵۴۴)

قال تعالى مخاطباً لموسى : فى قصة غريبة وعزتى، لو سألتنى
(الفاسق) فى المذنبين من اهل الأرض جميعاً لو هبتهم له لذل
غربته، يا موسى ! انا كهف الغريب و حبيبه و طيبه و راحمه.

(مسك الدعاء ص / ۴۹ (من) (كتاب التوايين) ۹ لابن قدامة رحمه الله ص (۸۲-۸۳)

અનુવાદ: આપ સદ્ગુણાલુ અલયહિ વ સદ્ગમે ફરમાવ્યું કે,
‘અદ્વાહથી આ હાલતમાં દુઆ કરો કે તમને કુબૂલિયતનો યકીન
હોય, અને આ વાત યાદ રાખો કે અદ્વાહ તઆલા ગાફિલ અને
બેપરવાહ દિલની પુકાર સાંભળતો નથી.’ એક બનાવમાં નકલ થયું
છે કે એક વખતે હઝરત મૂસા અલયહિસ્સલામ એક શખ્સ પાસેથી

પસાર થયા. તે દુઆમાં ખૂબ ખૂબ લાચારી અને આજિઝી (વિનમ્રતા) સાથે મશગૂલ હતો. તેની આ હાલત જોઈને હઝરત મૂસા અલયહિસ્સલામે વિચાર્યું કે જો એની જરૂરત પૂરી કરવું મારા અધિકારમાં હોત તો હું તેની જરૂરત પૂરી કરી દેતે. આ વિચાર આવતાં જ અદ્દાહે મૂસા અલયહિસ્સલામ પર વહી મોકલી “હે મૂસા ! આ શખ્સ પર તારા કરતાં પણ હું વધારે મહેરબાન છું; પરંતુ વાત આ છે કે તે મારાથી દુઆ તો કરી રહ્યો છે પરંતુ તેણે તેના દિલને પોતાની બકરીઓમાં ફસાવી રાખ્યું છે ! અને હું એવા બંદાની દુઆ કબૂલ કરતો નથી જેનું દિલ મારા સિવાય કોઈ બીજી જગ્યાએ લાગેલું હોય ! ” જેથી હઝરત મૂસા અલહિસ્સલામે પેલા શખ્સને આ વાત જણાવી દીધી. તે પછી તે આદમી દિલથી અદ્દાહની સામે ધ્યાનિત થયો, એટલે અદ્દાહે તેની જરૂરતને પૂરી કરી દીધી. આ બનાવથી જાણવા મળ્યું કે દુઆની કુબૂલિયત માટે હુઝૂરે કલ્બ (ધ્યાન અદ્દાહના તરફ હોવું) અને અદ્દાહથી હુસ્ને ઝન્ન (અદ્દાહ દુઆ અવશ્ય કબૂલ કરશે એવી શુભ આશા હોવી) અત્યંત જરૂરી છે.

એ જ પ્રમાણે એક બીજો અજીબ કિસ્સો છે કે અદ્દાહ તઆલાએ મૂસા અલહિસ્સલામને સંબોધન કરતા ફરમાવ્યું કે, “સમગ્ર ધરતી પરના ગુનેહગારો માટે માફીની દરખાસ્ત કરો, તો તેનાં સદકામાં બધાંને માફ કરી દઉં ! હે મૂસા ! હું મુસાફિરની પનાહગાહ (આશ્રયસ્થાન) છું; હું તેનો હબીબ (મિત્ર) છું; હું તેનો તબીબ છું; અને તેના પર રહમ કરનારો છું.”

તો પછી ઈન્સાનની દુઆ કેમ કબૂલ ન થાય ?

عن أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعاً خرج نبي من الأنبياء بالناس يستسقى، فإذا هو بنملة رافعة بعض قوائمها الى السماء، فقال :

ارجعوا فقد استجيب لكم من أجل هذه النملة

ફાઝા કાન હાલે સ્બીહાને મેં નમ્લે الضعیفة فی اجابة الدعاء فكیف
یحرم عبده الذی شهد بانه لا اله الا الله و ان محمداً رسول الله
من استجابة دعائه اذا دعاہ. (مسك الدعاء ص / ۲۰)

હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.) થી મરફૂઅન્ (રસૂલુલ્લાહ
સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ સુધી પહોંચતી) રિવાયત છે કે, એક
નબી પોતાની કોમને લઈને વરસાદની દુઆ માટે નીકળ્યા તો તેમણે
જોયું કે એક કીડી છે જેણે પોતાના આગલા પગોને આસમાનની તરફ
ઊઠાવેલા છે. નબીએ તેને જોઈને પોતાની કોમને કહ્યું કે, “પાછા
ચાલો ! આ કીડીના કારણે તમારી દુઆ કબૂલ કરી લેવામાં આવી ! ”
જ્યારે કમઝોર કીડીની સાથે દુઆની કુબૂલિયતની બાબતમાં
અલ્લાહનું આ વર્તન છે તો પછી અલ્લાહ પોતાના દુઆ માંગનારા તે
બંદાને, જે લા ઈલા—હ ઈલ્લલ્લાહ પઢનારો હોય, તેને કુબૂલિયતથી
કેવી રીતે બાકાત રાખશે ? !

ઈન્શામના હકદાર

عن انس رضى الله عنه ان النبى ﷺ مر بأعرابى وهو يدعو
فى صلاته ويقول :

(يَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُيُونُ، وَلَا تُخَالِطُهُ الظُّنُونُ، وَلَا يَصِفُهُ
الْوَاصِفُونَ، وَلَا تُغَيِّرُهُ الْحَوَادِثُ، وَلَا يَخْشَى الدَّوَائِرُ،
يَعْلَمُ مَثَاقِيلَ الْجِبَالِ وَمَكَايِيلَ الْبِحَارِ، وَعَدَدَ قَطْرِ الْأَمْطَارِ،

وَعَدَدَ وَرَقِ الْأَشْجَارِ، وَعَدَدَ مَا أَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَأَشْرَقَ
 عَلَيْهِ النَّهَارُ، وَلَا تُوَارِي مِنْهُ سَمَاءَ سَمَاءٍ، وَلَا أَرْضُ أَرْضًا، وَلَا
 بَحْرٌ مَا فِي قَعْرِهِ، وَلَا جَبَلٌ مَا فِي وَغْرِهِ، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ
 عُمْرِي آخِرَهُ، وَخَيْرَ عَمَلِي خَوَاتِمَهُ وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ
 اَلْقَاكَ فِيهِ) (آمين)

ફોલ નબી ﷺ બાલારાબી રજા ફકાલ : ડાડા વલી ફાત્તી બે, ફલમા
 વલી આહે વડ કાન અહી લે (ﷺ) ઢેબ મન બેઝ મેઘાડન,
 ફલમા આહે અઘરાબી વેબ લે ઢેબ વ કાલ : મમન આંત યા અઘરાબી ?
 કાલ : મન બની ઘામર બન વેઝેઝે, કાલ : હલ તદરી લમ વેહીત લક
 ઢેબ ? કાલ : લલરઘમ બીનના વ બીનક, કાલ : અન લલરઘમ હકા, લકન
 વેહીત લક ઢેબ બહીસન ઠનાલક ઘલી અલ્લે તઘાલી.

(મસક ઢેઘાઘાઘ / ૧૬૨ નફાલ મન અઠસઠ કમા ફી ઝમઘ ફઘાઘઘ, રઘમ અહીઠ ૧૩૩૬)

હઝરત અનસ (રઢિ.)થી રિવાયત છે કે આપ સહઘઘાહુ
 અલઘઘહી વ સહઘમ ંક ંરાબી (રઘવાસી) પાસેથી પસાર થયા. તે
 પોતાની નમાઝમાં દુઆ કરી રહ્યો હતો કે “હે તે ઝાત ! જેને નિઘાહો
 જોઈ નથી શકતી, અને જેના સુઘી વિચારો પહોંચી નથી શકતા, અને
 પ્રશંસા કરનારા, યોગ્ય રીતે જેની પ્રશંસા બયાન નથી કરી શકતા,
 અને જેના પર બનાવોની કંઈ અસર નથી થઈ શકતી, અને જે
 મુસીબતો અને સંજોગોથી ડરતો નથી, જે પહાડોના વજનને અને
 સાગરોના માપને અને વરસાદના ટીપાંઓની સંખ્યાને, અને વૃક્ષોના

પાંદડાંઓની સંખ્યાને જાણે છે, અને જે તે તમામ ચીજોની સંખ્યાથી માહિતગાર છે જેના પર રાત અંધારી થાય છે અને દિવસ રોશન થાય છે ! અને હે તે ઝાત ! કે જેનાથી ન કોઈ આસમાન આસમાનને છુપાવી શકે છે અને ન કોઈ ધરતી ધરતીને છુપાવી શકે છે, અને ન કોઈ સાગર જેનાથી પોતાની ઊંડાઈમાં છુપી વસ્તુઓને છુપાવી શકે છે, અને ન કોઈ પહાડ પોતાના મુશ્કિલ-વિકટ માર્ગોમાં ખજાનાઓને છુપાવી શકે છે ! હે અદ્વાહ ! મારી ઉંમરનો સૌથી બહેતર હિસ્સો, ઉંમરના આખરી હિસ્સાને બનાવ ! અને સૌથી બહેતરીન અમલ આખરી અમલને બનાવ ! અને સૌથી બહેતરીન દિવસ તે દિવસને બનાવ જેમાં તારાથી મુલાકાત કરું ! ” આપ સદ્ગદાહુ અલયહિ વ સદ્ગમે એક આદમીને પેલા એ’રાબી (રણવાસી) પાસે ઊભો રાખીને ફરમાવ્યું, “જ્યારે એ નમાઝથી ફારિગ થઈ જાય, ત્યારે એને પોતાની સાથે લઈને મારી પાસે આવજો ! ” એટલે જ્યારે એ’રાબી આપ સદ્ગદાહુ અલયહિ વ સદ્ગમની પાસે આવ્યો તો આપે તેને થોડુંક સોનું (ભેટ) આપ્યું; જે હુઝૂર સદ્ગદાહુ અલયહિ વ સદ્ગમને હદિયા (ભેટ) તરીકે મળ્યું હતું. આપે તેને પૂછ્યું કે, “તમે કયા કબીલા સાથે સંબંધ ધરાવો છો ? ” તેણે જવાબ આપ્યો કે, “કબીલએ બનૂ આમિર બિન સઅસઅહ સાથે.” આપ સદ્ગદાહુ અલયહિ વ સદ્ગમે પૂછ્યું, “તને (મેં) સોનું શા માટે (ભેટ) આપ્યું તે તું જાણે છે ? ” તેણે કહ્યું, “કરાબતદારી (સગાઈ સંબંધ)ના કારણે; જે મારા અને આપના દરમિયાન છે.” આપ સદ્ગદાહુ અલયહિ વ સદ્ગમે ફરમાવ્યું, “સગાઈ સંબંધનો હક તો છે જ પરંતુ મેં તમને અદ્વાહની બહેતરીન સના (પ્રશંસા) કરવાના કારણે સોનું (ભેટ) આપ્યું છે.”

રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ સાથે નિસ્ખત ધરાવનારી બાબતોમાં અજમાવી જોવાની નિયતથી બચવું જરૂરી છે

قیل : لا یجرب المجرب، وقال العلماء : ان الدعاء قد أرشد الیه رب الأرض والسماء، وتوکل بالاجابة الی یوم القيامة، و ذلك لمن صحت نیته، و سلمت طویته، و لم یکن به مکذبا، و لا یدعو مجربا، فان الله مع المتوکلین و هو یفضح المجربین .

(مسك الدعاء ص / ١٤٧)

કહેવત છે કે “અજમાવેલી બાબતને ફરી અજમાવવી ન જોઈએ.” ઉલમાએ ફરમાવ્યું કે, “દુઆનું માર્ગદર્શન ખૂદ આસમાન અને ઝમીનના માલિકે કર્યું અને તેણે જ કિયામતના દિવસ સુધી કબૂલ કરવાની જિમ્મેદારી લીધી છે; પરંતુ એ તે શખ્સના માટે છે જેની નિયત દુરુસ્ત હોય, અને જેનું બાતિન (દિલ) સહીહ સાલિમ (તંદુરસ્ત) હોય; અને જે દુઆની તકઝીબ (ખંડન) કરનારો ન હોય, અને જે અજમાવવા માટે દુઆ કરનારો ન હોય; બેશક અદ્લાહ તવક્કુલ (ભરોસો) કરનારાઓની સાથે છે અને તે અજમાવી જોનારોઓને રુસ્વા (ફજેત, બદનામ) કરે છે.”

૧

દરેક વખતે, દરેક પ્રકારના બુરા બનાવથી દિફાઝત (સુરક્ષા)ની દુઆ

”بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ“

બિસ્મિલ્લાહિલ્લાહી લા યમુરુ મ-અસ્મિહી શયુઉન્
ફીલ્અર્જી વ-લા ફીસ્સમાઈ વ હુ-વસ્ સમીઉલ્ અલીમ.

અનુવાદ : હું તે અદ્વાહના નામથી [સવાર અને સાંજ
(પસાર) કરું છું] જેના નામની બરકતથી ઝમીન અને આસમાનમાં
કોઈપણ વસ્તુ નુકસાન નથી કરી શકતી. અને તે જ સાંભળનાર અને
જાણનાર છે. (1)

ફઝીલત : હઝરત અંબાન બિન ઉસ્માન (રદિ.)થી
રિવાયત છે કે મેં મારા વાલિદ (પિતા)ને આ કહેતા સાંભળ્યા કે હુઝૂરે
અકદસ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું, “જે બંદો દરરોજ
સવાર-સાંજ ત્રણ વખત આ દુઆ પઢે તો તેને દિવસ-રાતમાં કોઈ

(1) • મિશકાત : બાબુ મા યફુલુ ઈન્દસ સબ્બાહિ વલ્લ મસાઈ વલ્લ મનામ,
જિલ્લ : ૧, પાનું : ૨૦૮, હદીસ નં. ૨૩૮૧

• અબૂ દાઅૂદ : બાબુ મા યફુલુ ઈઝા અસ્મહ, પાનું-૬૯૧
હદીસ નં. ૫૦૮૮

• તિરમિઝી : બાબુ મા જા-અ ફીદ્ દુઆ, જિલ્લ : ૨, પાનું : ૧૭૬
હદીસ નં. ૩૩૮૮ વ કા-અ હસનુન ગરીબુન સહીહુન, વ ફીલ્ કતિરિબ્બાની
સહુહ-હ-હુ ઈબ્નુ હિબ્બાન વલ્લ હાકિમ, જિલ્લ : ૧૪, પાનું : ૨૩૯

પણ વસ્તુ નુકસાન નથી પહોંચાડી શકતી. (ઝમાનાના બુરા બનાવોથી તે મહફૂઝ, સુરક્ષિત રહેશે.)”

○ બીજી રિવાયતમાં આ રીતે આવ્યું છે : હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ્મે ફરમાવ્યું, “જે વ્યક્તિ સવાર—સાંજ આ દુઆ ત્રણ—ત્રણ વખત પઢતો રહે તો તેને ન કોઈ નુકસાન પહોંચશે અને ન તો કોઈ આકસ્મિક બલા (અચાનકની મુસીબત) પહોંચશે.”

[‘અબૂ દાઅૂદ’ પાનું : ૬૮૪]

સંશોધન : કેટલીક રિવાયતોમાં દુઆનો સમય જણાવ્યો નથી પરંતુ સંશોધકોએ તમામ રિવાયતોને મજકૂર બંધન લાગુ પડતું હોવાની સંભાવનાને ધ્યાનમાં રાખીને સવાર—સાંજનું બંધન નક્કી કર્યું છે.

અનુભવ : ૧

દુઆ છૂટી જવાથી લકવાની અસર થઈ ગઈ !

આ દુઆ વિશે અબૂ દાઅૂદ શરીફ અને તિરમિઝી શરીફ બન્નેમાં એક ઘણો દિલચસ્પ બનાવ નકલ થયો છે જે આ પ્રમાણે છે :

મજકૂર દુઆની હદીસ રિવાયત કરનાર હઝરત અબાન બિન ઉસ્માન (રદિ.) એક વખતે ઉપર જણાવેલી હદીસ પોતાના શાગિર્દો (શિષ્યો, વિદ્યાર્થીઓ) સામે બયાન કરી રહ્યા હતા. જો કે હઝરત અબાન (રદિ.)ને પોતાને લકવાની અસર હતી.

જ્યારે હઝરત અબાન (રદિ.) આ હદીસ સંભળાવી રહ્યા હતા ત્યારે હાજરજનોમાંથી એક શાગિર્દે હઝરત અબાન (રદિ.)ને હયરત (નવાઈ)ની નઝરે જોવા લાગ્યો. તેમનું આ રીતે જોવું હકીકતમાં એક વાંધાજનક બાબતના કારણે હતું કે અમને તો ઉસ્તાદ હોવાના કારણે આપના વિશે સંપૂર્ણ યકીન છે કે આ હદીસ પર આપે જરૂર અમલ કરેલો હશે તો પછી આ હદીસની બરકતથી આપના ઉપર લકવાની અસર નહીં થવી જોઈતી હતી, તેના વિરુદ્ધ આપ પોતે

લકવાગ્રસ્ત છો ? ! માનવંત ઉસ્માદ હઝરત અબ્બાન (રદિ.) તત્કાળ તેની આ પ્રશ્નસૂચક આંખોને સમજી ગયા. તેમણે તરત જવાબ આપ્યો, “અરે મિયાં ! આપ શું જુઓ છો ? ! સાંભળો ! આ હદીસ પોતાની જગાએ બિલકુલ સહીહ છે અને એવી જ છે જેવી મેં બયાન કરી. ન તો મેં હઝરત ઉસ્માન (રદિ.)ની તરફ ગલત નિસ્બત કરી અને ન હઝરત ઉસ્માન (રદિ.)એ નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ તરફ ગલત ઈન્તિસાબ ફરમાવી.

પરંતુ લકવાનું કારણ આ છે કે એક દિવસ હું ગુસ્સાની હાલતમાં હતો જેના કારણે આ દુઆ પઢવાનું ભૂલી ગયો. પરિણામે અદ્દાહે મારા માટે લકવાની જે મુસીબત મુકદ્દર ફરમાવી હતી તે આવીને રહી. આ રીતે હું લકવાનો શિકાર થઈ ગયો.” [‘અબૂ દાઅૂદ’ : ૬૯૪, ‘તિરમિઝી’ : ૨/૧૭૬]

અનુભવ : ૨

બધું ઝેર પી ગયા છતાં કંઈ અસર ન થઈ !

હઝરત ખાલિદ બિન વલીદ (રદિ.) એક વખતે હીરહ (જે ઈરાકનું શહેર છે)ના અમીર (ગવર્નર)ને ત્યાં મહેમાન હતા. કેટલાક શુભેચ્છકોએ તેમને કહ્યું કે અજમી (અરબ દેશ સિવાયના) લોકોથી બચીને રહેજો, ક્યાંક આપને ઝેર ન પીવડાવી દે ! ” આપે ફરમાવ્યું, “ઠીક છે, તે ઝેર જ લઈ આવો ! ” જ્યારે આપની સમક્ષ ઝેર રજૂ કરવામાં આવ્યું તો તેને હાથમાં લઈને, સીધા આ (ઉપરવાળી દુઆ) પઢતાં પઢતાં ગટગટાવી ગયા ! પરંતુ (આ દુઆની) બરકતથી આપને એ ઝેરથી કંઈ પણ નુકસાન નહિ થયું !

[‘હયાતુસ્સહાબા’ : ૩/૯૦૭]

ઈબ્ને જરીર (રહ.)એ આ બનાવને પોતાના ઇતિહાસમાં એક બીજા અંદાઝમાં આ રીતે નકલ કર્યો છે : હઝરત ઝીલ જોશન અલ

ઝબાબી (રદિ.) અને તેમના ઉપરાંત બીજા તે સહાબા જેઓ હઝરત ખાલિદ (રદિ.)ની સાથે હતા તેઓ બધાં કહે છે કે હીરહ (શહેર)ના ગવર્નર અમ્ર બિન બકીલહના ખાદિમે પોતાના કમરપટામાં એક થેલી લટકાવેલી હતી. હઝરત ખાલિદ (રદિ.)એ તેની પાસે પેલી થેલી લઈ લીધી અને તેમાં જે કંઈ હતું તેને પોતાની હથેળીમાં કાઢ્યું અને અમ્ર (ગવર્નર)ને સંબોધીને પૂછ્યું કે, “હે અમ્ર ! આ શું છે ? ” તેણે સાફ સાફ બતાવી દેતા કહ્યું કે, “ખુદાની કસમ ! આ એક એવું ખતરનાક ઝેર છે કે જે એક પળમાં આદમીને મોતના ઘાટ ઉતારી દે છે ! ” હઝરત ખાલિદ (રદિ.)એ પૂછ્યું, “આ ઝેર પોતાની સાથે શા માટે રાખ્યું છે ? ! ” તેણે જવાબ આપ્યો કે, “મને આ ડર હતો કે મારી ધારણા વિરુદ્ધ જ્યારે આપ લોકો કામિયાબ (વિજેતા) થઈ જાઓ તો હું તત્કાળ આ ઝેરનો ઉપયોગ કરીને મારા જીવનનો અંત લાવી દઈશ; કારણ કે પોતાના સમાજ અને વસ્તીવાળાઓને અસહ્ય પરાજયની ઝિલ્લત અને દુસ્વાઈનો ઝરીઓ બનવાથી બહેતર એ છે કે પોતાના માટે મોતને પસંદ કરું.” આ જવાબ સાંભળીને હઝરત ખાલિદ (રદિ.)એ ફરમાવ્યું, “કોઈ ઈન્સાન કે જાનદાર તેના નકકી થયેલા સમય પહેલાં મરી નથી શકતો.” આટલું કહીને તત્કાળ પેલા ઝેરને પોતાના હાથમાં લીધું અને આ દુઆ :

”بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ رَبِّ الْأَرْضِ وَ رَبِّ السَّمَاءِ، الَّذِي

لَيْسَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ دَاءٌ، أَلرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

નિસ્મિલ્લાહિ ખયરિલ્ અસ્માઈ રબ્બિલ્ અર્ઝિ વ રબ્બિસ્સમાઅ. અલ્લામી લય્-સ યમુરુ મ-અસ્મિહી દાઅ.

અર્હમાનિર્હીમ.

પઢતાં પઢતાં તેને પી જવા માટે પોતાનો હાથ મોઢાની તરફ લઈ

ગયા. હાજરજનોએ તત્કાળ આપને રોકવાની કોશિશ કરી, પરંતુ તેઓ રોકે તે પહેલાં જ આપ તે ઝેર પી ગયા ! હોશ ઊડાવી દેનાર આ દશ્ય જોઈને તેમનો સરદાર (અમ્મ) કહેવા લાગ્યો, “ખુદાની કસમ ! હે અરબ હઝરાત ! જ્યાં સુધી સહાબામાંથી કોઈ એક પણ તમારા દરમિયાન બાકી રહેશે, આપ લોકો પોતાની ચાહત (ઈચ્છા) પ્રમાણે દરેક ચીજના માલિક બનતા ચાલ્યા જશો ! ” તે પછી તેણે પોતાના ઈલાકા (પ્રદેશ, વિસ્તાર) હીરહ શહેરના લોકોથી કહ્યું કે, “મેં આજની જેમ નિર્ણાયક અને સ્પષ્ટ વાત કદી નથી જોઈ !”

[‘હયાતુસ્સહાબા’ : ૩/૮૦૭]

હર દમ અલ્લાહ અલ્લાહ કર, નૂર સે અપના સીના ભર
જિયે તો ઉસકા હો કર જી, મરે તો ઉસકા હો કર મર
તેરી મુબાં હો ઉસકા નામ, તેરા દિલ હો ઉસકા ઘર
હર દમ અલ્લાહ અલ્લાહ કર, નૂર સે અપના સીના ભર
કર કર ભાગેં સબ શૈતાં, વૂ સિર્ફ એક ખુદા સે કર
હર દમ અલ્લાહ અલ્લાહ કર, નૂર સે અપના સીના ભર
સબકે બખ્શે વહી ગુનાહ, શર્ત હૈ ઇસકી ઇસ્તિગ્ફાર કર
હર દમ અલ્લાહ અલ્લાહ કર, નૂર સે અપના સીના ભર
હમ મંગતે હૈં વો દાતા, ઉસસે માંગતે શર્મ ન કર
હર દમ અલ્લાહ અલ્લાહ કર, નૂર સે અપના સીના ભર
ઉસકો સવાલી સે હૈં પ્યાર, માંગ દુઆએં શામ સહર
હર દમ અલ્લાહ અલ્લાહ કર, નૂર સે અપના સીના ભર
ઉસકી સના હમ્દો સના, વો સુલ્તાન હૈં વો દાવર
હર દમ અલ્લાહ અલ્લાહ કર, નૂર સે અપના સીના ભર

૨

ઝાલિમ અને અત્યાચારીના દરેક ત્રાસથી હિફાઝત અને સલામતી મેળવવાની દુઆ

”بِسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِي وَ دِينِي، بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِي وَ
مَالِي وَ وَلَدِي، بِسْمِ اللَّهِ عَلَى مَا أَعْطَانِي اللَّهُ، اللَّهُ رَبِّي لَا
أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، اللَّهُ أَكْبَرُ - اللَّهُ أَكْبَرُ - اللَّهُ أَكْبَرُ -
وَأَعَزُّ وَ أَجَلُّ وَ أَعْظَمُ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ عَزَّ جَارُكَ وَ جَلَّ
ثَنَاوُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
نَفْسِيْ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّرِيْدٍ، وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ،
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، اِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ
يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ -

બિસ્મિલ્લાહિ અલા નફસી વ દીની, બિસ્મિલ્લાહિ અલા
અહલી વ માલી વ વ-લ-દી, બિસ્મિલ્લાહિ અલા મા
અઅતાનિયલ્લાહ, અલ્લાહુ રબ્બી લા ઉશિરકુ બિહી
શયઅન્, અલ્લાહુ અકબર, અલ્લાહુ અકબર, અલ્લાહુ
અકબર, અલ્લાહુ અકબર, વ અ-અમ્મુ વ અજલ્લુ વ
અઅમ્મુ મિમ્મા અખાકુ વ અદ્દમ્મુ, અમ્-મ જરુ-ક વ

જલ્લ પનાઉ-ક વ લા ઈલા-હ ગયરુક. અલ્લાહુમ્મ ઈન્ની
અઊમુ બિ-ક મિન્ શરિં નફ્સી વ મિન્ શરિં કુલ્લિ
શય્તાનિમ્ મરીદિન્, વ મિન્ શરિં કુલ્લિ જબ્બારિન્
અનીદિન્, ફઈન્ તવલ્લવ્ ફકુલ્ હસ્બિ-યલ્લાહુ લા
ઈલા-હ ઈલ્લા હુ-વ અલયહિ તવક્કલુ વ-હુ-વ રબ્બુલ્
અર્શિલ્ અઝીમ. ઈન્ન વલિય્યિ-યલ્લાહુલ્લમી નમ્ઝલલ્
કિતા-બ વ હુ-વ ય-તવલ્લસ્ સાલિહીન. (1)

અનુવાદ : અલ્લાહના નામની મદદથી પોતાનો જીવ અને પોતાના દીનની હિફાઝત (સુરક્ષા) માંગું છું. અને એ જ પ્રમાણે અલ્લાહના નામની બરકતથી પોતાના ઘરવાળાઓ, માલ અને અવલાદની હિફાઝતનો તલબગાર છું. ઉપરાંત અલ્લાહના પવિત્ર નામની બરકતથી દરેક તે વસ્તુની હિફાઝત તથા સલામતીનો તલબગાર છું જે અલ્લાહ તઆલાએ મને અર્પણ ફરમાવી. અલ્લાહ તઆલા મારો પાલનહાર છે અને હું અલ્લાહની સાથે કોઈ પણ વસ્તુને શરીક ઠેરવતો નથી. ખરેખર અલ્લાહ જ મહાન છે, તે જ મહાન છે, અને તે, જ સૌથી મહાન છે. અને અલ્લાહ તઆલા તે સઘળી વસ્તુઓથી મહાનતર, ગલબહવાળો અને ઉચ્ચ દરજ્જાવાળો છે જેનાથી કે હું ડરું છું અને બીક અનુભવું છું. હે પરવરદિગાર ! તારી પનાહમાં આવનાર જ ગાલિબ છે અને આપના વખાણ ઘણા ઊંચા છે અને આપના સિવાય કોઈ મા'બૂદ નથી. હે અલ્લાહ ! હું પોતાના નફ્સની શરારત અને દરેક તોફાની શયતાન ઉપરાંત દરેક બળવાન ઝલિમની શરારતથી પનાહ માંગું છું. છતાં પણ જો મુનાફિકો મોહું ફેરવી લે તો (હે નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ !) આપ ફરમાવી દો કે મને અલ્લાહ બસ છે, જેના સિવાય કોઈ મઅબૂદ નથી. તેના જ ઉપર મારો વિશ્વાસ છે અને તે જ અર્શ અઝીમનો માલિક છે. [સુરઅ

(1) 'જમ્ઉલ્ જવામિઅ' ૧૪ / ૪૮, 'આપકે મસાઈલ ઔર ઉનકા હલ' ૨૩૩

‘તવબહ’ : ૧૨૮] બેશક, મારો પરવરદિગાર તો અલ્લાહ જ છે કે જેણે આ (સત્ય) કિતાબ (કુર્આન શરીફ) ઉતારી છે અને તે તો નેક બંદાઓની મદદ કર્યા જ કરે છે. [સૂરએ ‘અઝરાફ’ : ૧૯૬]

અનુભવ :

ઝાલિમ અને ગુસ્તાખ હજજાજ હઝરત અનસ (રદિ.)નું કંઈ બગાડી ન શક્યો

શયખ જલાલુદીન સુયૂતી (રહ.) નામાંકિત હદીસ શરીફના હાફિઝ છે, તેમણે “જમ્ઉલ્ જવામિઅ” નામી કિતાબમાં અબૂશયખ (રહ.)ની “કિતાબુસ્થવાબ” અને ઈબ્ને અસાકિર (રહ.)ના ઈતિહાસથી આ બનાવ નકલ કર્યો છે કે એક દિવસ હઝરત અનસ (રદિ.) અને મશહૂર તથા જાણીતો, ઝાલિમ અને અત્યાચારી હજજાજ બિન યૂસુફ પકડી બન્ને બેઠેલા હતા. હજજાજે પોતાના કોઈ ખાદિમને આ કહ્યું કે આ (હઝરત અનસ રદિ.)ને અનોખા પ્રકારના ૪૦૦ (ચાર સો) ઘોડાઓનું નિરીક્ષણ કરાવવામાં આવે. જ્યારે તે ઘોડાઓ બતાવવામાં આવ્યા તો હજજાજે હઝરત અનસ (રદિ.)ને કહ્યું કે જરા બતાવો ! પોતાના આકા અર્થાત્ આં હઝરત સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ પાસે પણ આ પ્રકારના ઘોડાઓ અને આરામ તથા સમૃદ્ધિનો સામાન આપે ક્યારે જોયો હતો ? (આ હજજાજ દોલત અને સત્તાના નશામાં ડૂબેલો હતો. ઈતિહાસની કિતાબોમાં આ જાહિલના પોતાની ઝાતને ઊંચી સમજવાના આ પ્રકારના અસંખ્ય બનાવોનું વર્ણન કરેલું છે. સામાન્ય રીતે તે હઝરાતે સહાબા (રદિ.) પર ફઝીલત જતાવીને અયોગ્ય વાણી અને વર્તન કરતો હતો, ઉપર જણાવેલ ફકરો પણ એની જ એક કડી છે.) આપે (હઝરત અનસ રદિ.એ) બેરોકટોક જવાબ આપ્યો : “અલ્લાહની કસમ ! ખરેખર મેં આં હઝરત સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની પાસે આનાથી ઘણી ઉચ્ચ પ્રકારની વસ્તુઓ જોઈ હતી અને મેં આં હઝરત સદ્દહાહુ અલયહિ વ

સદ્ધમને આ ફરમાવતા સાંભળ્યા હતા કે “ઘોડાનો ઉછેર કરનારા ત્રણ પ્રકારના હોય છે : એક તો તે માણસ જે ઘોડો એ નિચ્ચતથી પાળે કે અદ્ધાહના રસ્તામાં તેના મારફતે જિહાદ કરશે. એવા ઘોડાનો પેશાબ, મળ, માંસ અને લોહી કિયામતના દિવસે તેના આ’માલના ત્રાજવામાં હશે. અને બીજો તે માણસ જે ઘોડો એ નિચ્ચતથી પાળે છે કે જરૂરતના સમયે સવારી કરે અને પગપાળા ચાલવાની તકલીફથી બચે. આ ન તો ષવાબનો હકદાર છે અને ન અઝાબનો. અને ત્રીજો તે માણસ જે ઘોડાનો ઉછેર નામ તથા ખ્યાતિ માટે કરે છે, જેથી લોકોના દિલમાં એ વાત બેસી જાય કે ફલાણા માણસ પાસે આટલા અને આવા આવા ઉચ્ચ કક્ષાના ઘોડાઓ છે. તેનું ઠેકાણું દોઝખ છે. અને હે હજૂજાજ ! તારા આ ઘોડાઓ આ જ ત્રીજા પ્રકારના છે. આ વાત સાંભળીને હજૂજાજ ભડકી ઉઠ્યો અને કહેવા લાગ્યો કે : “હે અનસ ! તમે આં હઝરત સદ્ધાહુ અલયહિ વ સદ્ધમની જે સેવા કરી છે, જો તેનો લિહાઝ ન હોત, ઉપરાંત અમીરુલ્ મુઅમિનીન અબ્દુલ્ મલિક બિન મરવાને તમારા વિષે ભલામણનો જે પત્ર મને લખ્યો છે, તેનો ખ્યાલ ન હોત, તો શી ખબર ! આજે હું તમારી સાથે શું વર્તન કરતે ? ’ હઝરત અનસ (રદિ.)એ ફરમાવ્યું : “અદ્ધાહની કસમ ! તું મારું કંઈ બગાડી શકતો નથી અને તારામાં એટલી હિમ્મત નથી કે તું મને ખરાબ ઈરાદાથી જોઈ શકે. કારણ કે મેં આં હઝરત સદ્ધાહુ અલયહિ વ સદ્ધમથી અમુક તે કલિમાત સાંભળેલા છે કે જે માણસ તેની પાબંદી કરે છે, તેના દ્વારા પઢનારાઓની સંપૂર્ણ હિફાઝત કરવામાં આવે છે, એટલા માટે હું હંમેશા તે જ કલિમાતની પનાહમાં રહું છું. અને તે કલિમાતની બરકતથી મને ન કોઈ બાદશાહના દબદબાનો ખોફ છે, ન કોઈ શયતાનની બુરાઈનો ભય છે.” હજૂજાજ આ વાતના ભયથી હેબત અને અચંબામાં પડી ગયો. થોડા સમય પછી માર્થું ઉચક્યું અને (અત્યંત નરમાશથી) દરખવાસ્ત કરવા

લાગ્યો : “હે અબૂ હમઝહ ! તે કલિમાત મને પણ શીખવી દો.”
(હઝરત અનસ રદિ.એ) ફરમાવ્યું : “હું તને કદી ન શીખવાડીશ.
અદ્વાહની કસમ ! તું એનો અહલ (લાયક) નથી.”

જ્યારે હઝરત અનસ (રદિ.)ના મૃત્યુનો સમય આવ્યો ત્યારે
આપ (રદિ.)ના ખાદિમ અબાને હાજર થઈને અવાજ આપ્યો.
હઝરત અનસ (રદિ.)એ ફરમાવ્યું : “શું માંગો છો ? ” (તેમણે) અર્જ
કરી : “તે જ કલિમાત શીખવા માંગું છું જે હજૂજાજે આપ
(રદિયદ્લાહુ અન્હુ)થી માંગ્યા હતા. પરંતુ આપ (રદિયદ્લાહુ
અન્હુ)એ તેને શીખવાડ્યા ન હતા.” હઝરત (અનસ રદિ.)એ
ફરમાવ્યું : “હાં ! હું તને જરૂર શીખવીશ, કારણ કે તું એનો અહલ
(લાયક) છે.” મેં આં હઝરત સદ્દદ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમની દસ વર્ષ
ખિદમત કરી અને આપ સદ્દદ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમની વફાત એ
હાલતમાં થઈ કે આપ સદ્દદ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમ મારાથી રાજી
હતા. એ જ પ્રમાણે તે પણ મારી ખિદમત દસ વર્ષ સુધી કરી અને હું
દુનિયાથી એ હાલતમાં જઈ રહ્યો છું કે હું તારાથી રાજી છું.
સવાર-સાંજ આ કલિમાત પઢ્યા કરો. હક સુબ્હાનહૂ વ તઆલા
દરેક આફતોથી મહફૂઝ (સુરક્ષિત) રાખશે.

સંશોધન (૧): ઉપર જણાવેલ દુઆ હઝરત અનસ
(રદિ.)ની દુઆ કહેવાય છે. મોટા બુઝુર્ગોએ તેની ઘણી જ તાકીદ
ફરમાવી છે. કારણ કે આપ સદ્દદ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે આ દુઆ
પોતાના ખાસ ખાદિમ હઝરત અનસ ખિન માલિક રદિયદ્લાહુ અન્હુને
શીખવાડી હતી જેમણે દસ વર્ષ સુધી નબીએ કરીમ સદ્દદ્લાહુ
અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમત કરી. અને આ અનુભવની વાત છે કે
દરેક મખદૂમ (જેની સેવા કરવામાં આવે) પોતાના ખાદિમની સેવા
પર ખૂશ થઈને દિલના ઊંડાણથી દુઆઓ આપે છે અને એવી દુઆનું
મોટું મહત્ત્વ હોય છે. અહીં પણ એવું જ થયું અને તે આ કે એક વખત

આં હઝરત સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમે તેમની (હઝરત અનસ રદ્દિ.ની) વાલિદહની ગુઝારિશ પર તેમને દુનિયા અને આખિરતની ખૈર અને ભલાઈની દુઆથી મુશરફ (ગૌરવશીલ) ફરમાવ્યા હતા અને હક સુબ્હાનહૂ વ તઆલાએ આં હઝરત સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમની આ દુઆની બરકતથી તેમની ઉંમર, માલ અને અવલાદમાં અનંત બરકત અતા ફરમાવી. જેથી તેમની ઉંમર ૧૦૦ (એકસો)થી વધુ થઈ અને તેમની હકીકી અવલાદની સંખ્યા ૧૦૦ (એકસો)ની નજીક છે. જેમાં ૭૩ (તોતેર) પુત્રો હતા અને બાકીની પુત્રીઓ હતી. અને તેમનો બગીચો વર્ષમાં બે વખત ફળ આપતો હતો. આ તો દુનિયાની બરકતો હતી. (જે આં હઝરત સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમની દુઆના વસીલાથી તેમને પ્રાપ્ત થઈ.) બાકી આખિરતની બરકતોનો અંદાજો કોણ કરી શકે છે !

સંશોધન (૨): આ દુઆને હઝરત મવલાના યૂસુફ લુધિયાનવી (રહ.)એ સંપૂર્ણ તશરીહ (સ્પષ્ટિકરણ)ની સાથે પોતાની કિતાબ “આપકે મસાઈલ ઔર ઉનકા હલ” : ૮ / ૨૩૩ માં નકલ ફરમાવી છે અને લખ્યું છે કે તેની તફસીર શયખ અબ્દુલ્ હક મુહદ્દિસે દહેલવી (રહ.)એ ફારસી ભાષામાં “ઈસ્તીનાસુ અન્વારિલ્ કબસિ ફી શર્હિ દુઆએ અનસ” નામથી લખી છે. બલકે હઝરત લુધિયાનવી (રહ.)એ સંભવિત એ જ તફસીરને નજર સમક્ષ રાખીને તેની તશરીહ (સ્પષ્ટિકરણ) ફરમાવી.

સંશોધન (૩): આ દુઆના કલિમાત અલગ અલગ કિતાબોમાં અલગ અલગ રીતથી નકલ થયેલા છે, જેની વિગત આ છે:

[અ] દુઆના તે કલિમાત જે ઉપર મજકૂર છે.

[બ] બીજા કલિમાત નીચે પ્રમાણે છે :

”بِسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِي وَ دِينِي، بِسْمِ اللَّهِ عَلَى مَا أَعْطَانِي
رَبِّي عِزًّا وَجَلَّ بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِي وَمَالِي اللَّهُ اكْبَرُ اللَّهُ
رَبِّي، اللَّهُ اكْبَرُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا أَجْرَنِي مِنْ كُلِّ
شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ وَمِنْ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ، اِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ
الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ، فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ-

બિસ્મિલ્લાહિ અલા નફ્સી વ દીની, બિસ્મિલ્લાહિ અલા
મા અઅતાની રબ્બી અમ્મા વ જલ્લ, બિસ્મિલ્લાહિ અલા
અહલી વ માલી, અલ્લાહુ અકબરુ અલ્લાહુ રબ્બી,
અલ્લાહુ અકબરુ અલ્લાહુ રબ્બી, લા ઉશ્શિરકુ બિહી
શયઅન્, અજિરની મિન્ ફુલ્લિ શયતાનિર્જુમિ, વ મિન્
ફુલ્લિ જબ્બારિન્ અનીદ, ઇન્ન વલિય્યિ-યલ્લાહુલ્લમી
નમ્મલલ્ કિતા-બ વ હુ-વ ય-તવલ્લસ્ સાલિહીન. ફઈન્
તવલ્લવ્ ફફુલ્ હસ્થિ-યલ્લાહુ લા ઇલા-હ ઇલ્લા હુ-વ
અલયહિ તવક્કલુ વ-હુ-વ રબ્બુલ્ અર્શિલ્ અમીમ.

અનુવાદ: અદ્લાહના નામની બરકતો દીન અને જીવની
સલામતી માટે માંગીએ છીએ, અને તેમજ એ નામની બરકત દરેક તે
વસ્તુની હિફાજત માટે માંગીએ છીએ, જે અદ્લાહે આપણને અર્પણ
કરેલી છે. અદ્લાહના નામની બરકત પોતાના ઘરવાળા અને માલ પર
(હોય) અદ્લાહ મહાન છે, તે જ પાલનહાર છે, અદ્લાહ મહાન છે,
અદ્લાહ જ મારો રબ છે. તેની સાથે હું કોઈને શરીક ઠેરવતો નથી. હે
અદ્લાહ ! અમારી હિફાજત ફરમાવ શયતાન મરદૂદ (ધિક્કારવામાં

આવેલ)થી અને દરેક જક્કી ઝાલિમથી. બેશક, મારો પરવરદિગાર તો અલ્લાહ જ છે કે જેણે આ (સત્ય) કિતાબ (કુર્આન શરીફ) ઉતારી છે અને તે તો નેક બંદાઓની મદદ કર્યા જ કરે છે. [સૂરએ ‘અબ્રાહ’ : ૧૯૬]

છતાં પણ જો મુનાફિકો મોઢું ફેરવી લે તો (હે નબી સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ !) આપ ફરમાવી દો કે મારા માટે અલ્લાહ બસ છે, જેના સિવાય કોઈ મઅબૂદ નથી. તેના જ ઉપર મારો વિશ્વાસ છે અને તે જ અર્શે અઝીમનો માલિક છે. (૧) [સૂરએ ‘તવબહ’ : ૧૨૮]

[ક] ત્રીજા કલિમાત નીચે પ્રમાણે છે :

”بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ،
بِسْمِ اللَّهِ عَلَى دِينِي وَنَفْسِي، بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِي وَمَالِي،
بِسْمِ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَعْطَانِي رَبِّي، بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ
الْأَسْمَاءِ، بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا
يُضُرُّ مَعَ اسْمِهِ دَاءٌ، بِسْمِ اللَّهِ افْتَتَحْتُ وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبُّ الْأَرْضَيْنِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَائُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ
اجْعَلْنِي فِي جَوَارِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ

يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ، فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

બિસ્મિલ્લાહિ વલ્હમ્દુ લિલ્લાહિ મુહમ્મદુર્સૂલુલ્લાહિ લા
કુવ્વ-ત ઇલ્લા બિલ્લાહ. બિસ્મિલ્લાહિ અલા દીની વ
નફ્સી, બિસ્મિલ્લાહિ અલા અહલી વ માલી, બિસ્મિલ્લાહિ
અલા કુલ્લિ શય્ઈન્ અઅ્તાની રબ્બી, બિસ્મિલ્લાહિ
ખયરિલ્ અસ્માઈ, બિસ્મિલ્લાહિ રબ્બિલ્ અર્ઝિ વસ્સમાઈ,
બિસ્મિલ્લાહિલ્લગી લા યમુરુ મઅસ્મિહી દાઉન,
બિસ્મિલ્લાહિફ ત-તહતુ વ અલલ્લાહિ તવક્કલ્તુલ્
અલિય્થિલ્ અઝીમ. તબારકલ્લાહુ રબ્બુસ્સમાવાતિસ્ સબ્ઈ
વ રબ્બુલ્ અર્શિલ્ અઝીમિ વ રબ્બુલ્ અઝી-ન વ મા
બય્-ન-હુમા વલ્હમ્દુ લિલ્લાહિ રબ્બિલ્ આલમીન. અમ્-ઝ
જારુ-ક વ જલ્લ પનાઉ-ક વ લા ઇલા-હ ગયરુક.
ઈજ્અલ્લી ફી જવારિ-ક મિન્ શરિ કુલ્લિ ઝી શરિન્ વ
મિન્ શરિશ્ શયતાનિર્જીમ, ઇન્ન વલિય્થિ-યલ્લાહુલ્લગી
નમ્ઝલલ્ કિતા-બ વ હુ-વ ય-ત-વલ્લસ્ સાલિહીન.
ફઈન્ તવલ્લવ્ ફ કુલ્ હસ્મિ-યલ્લાહુ લા ઇલા-હ ઇલ્લા
હુ-વ અલયહિ તવક્કલ્તુ વ હુ-વ રબ્બુલ્ અર્શિલ્
અઝીમ. (1)

સંશોધન : ઈબ્નુસ્સુન્નીએ પોતાની કિતાબ “અમલુલ્
યવ્મ”માં આ હદીસ શરીફને જે રીતે નકલ કરી છે, તેમાં આ બાબત
પણ છે કે :

[૧] મુસલમાનોના ખલીફા અબ્દુલ્ મલિક બિન મરવાને

(1) ‘જમ્ઉલ્ જવામિઅ’ : ૧૪ / ૪૮, હદીસ નં : ૮૨૭૮, ‘અમલુલ્ યવ્મ
વલ્લયલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ : ૮૦, હદીસ નં : ૩૪૬

હજૂજાજના નામે હઝરત અનસ બિન માલિક (રદિ.)ના માટે જે પત્ર લખ્યો હતો, તેમાં વિશિષ્ટ રીતે આ વાક્ય હતું :

أَنْظُرْ إِلَى أَنْسِ بْنِ مَالِكٍ خَادِمِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

અર્થ : “હઝરત અનસ (રદિ.)નો ખ્યાલ રાખજો.”

એટલા જ માટે હજૂજાજે હઝરત અનસ (રદિ.)નો પહેલાં તો ઘણો ઈકરામ કર્યો અને આદર-સન્માન કર્યો. તે પછી ઉપર જણાવેલ બનાવ બન્યો.

[૨] હઝરત અનસ (રદિ.)એ હજૂજાજને જ્યારે દુઆ શિખવવાની મનાઈ કરી દીધી તો તેણે પોતાના પુત્રને કહ્યું : “ઠીક છે, તું પોતાના ચાચા પાસે શીખી લે.”

[‘અમલુલ્ યવ્મિ વલ્લયલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’]

[૩] શૈખ ઈસ્માઈલ બરોસવીએ નકલ કર્યું છે કે હજૂજાજથી જ્યારે પૂછવામાં આવ્યું કે “હઝરત અનસ (રદિ.)ને શા માટે છોડી દીધા ? ” જવાબ આપ્યો : “મેં તેના ખત્મા પર બે મોટા વાઘ જોયાં, જેમના મોઢાં ખુલ્લા હતા.”

[‘તન્વીરુલ્ અઝહાન’ : ૫૨]

તેરી એક નિગાહ કી બાત હૈ
મેરી ઝિંદગી કા સવાલ હૈ

મુઝે અપની પસ્તી કી હૈ શરમ
તેરી રફઅતોં કા ખયાલ હૈ

મગર અપને દિલ કા મૈં ક્યા કરું
ઘસે ફિર ભી શોકે વિસાલ હૈ

અચાનક બનતા બુરા બનાવોથી બચવાની દુઆ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّيْ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ عَلَيكَ تَوَكَّلْتُ وَ اَنْتَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ مَا شَاءَ اللّٰهُ كَانَ وَلَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَلَا حَوْلَ وَلَا
لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ، اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ وَّ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ
بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِيْ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اَخِذْ بِنَاصِيَتِهَا
اِنَّ رَبِّيْ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ-

અલ્લાહુમ્મ અન્ત રબ્બી લા ઇલા-હ ઇલ્લા અન્ત
અલય્-ક તવક્કલુ વ અન્ત રબ્બુલ્ અર્શિલ્ કરીમી મા
શા-અલ્લાહુ કા-ન વ લમ્ યશઅ્ લમ્ યકુન્ વ લા
હવ્-લ વ લા કુવ્વ-ત ઇલ્લા બિલ્લાહિલ્ અલિરયિલ્
અઝીમ.અઅ્લમુ અન્નલ્લા-હ અલા કુલ્લિ શય્ઈન્ કદીરુવ્
વ અન્નલ્લા-હ કદ્ અહા-ત બિ કુલ્લિ શય્ઈન્ ઇલ્મા.
અલ્લાહુમ્મ ઇન્ની અઝીમુ બિ-ક મિન્ શર્ઈ નફ્સી વ
મિન્ શર્ઈ કુલ્લિ દાબ્બતિન્ અન્ત આઝીમુમ્
બિનાસિ-યતિહા ઇન્ન રબ્બી અલા સિરાતિમ્ મુસ્તકીમ.(1)

અનુવાદ : હે અલ્લાહ ! તુ જ મારો પરવરદિગાર છે. તારા
સિવાય કોઈ સાચો મા'બૂદ નથી. મેં સર્વ બાબતોમાં આપ પર જ

(1) 'ઈબ્નુસ્સુન્ની' : ૫૭, 'અદુઆઅ' : ૨ / ૮૫૪, 'નુજુલુલ્ અબરાર' : ૧૧૬

ભરોસો કર્યો અને આપ જ પ્રતિષ્ઠિત અર્શના માલિક છો. અદ્વાહ જે ચાહશે તે થશે, જે નહીં ચાહશે તે ન થશે. ઈબાદત કરવાની અને ગુનાહોથી દૂર રહેવાની શક્તિ ઉચ્ચ મરતબાવાળા પરવરદિગારની તવફીક વગર પ્રાપ્ત થઈ શકતી નથી. હું જાણું છું કે અદ્વાહ જ સર્વ વસ્તુઓ પર શક્તિ ધરાવનાર છે. અને ખરેખર અદ્વાહ તઆલાને સર્વ વસ્તુની સંપૂર્ણ ખબર છે. હે અદ્વાહ ! હું આપની પનાહ ચાહું છું પોતાના નફસની બુરાઈથી અને દરેક જાનવરની બુરાઈથી. આપ જ બધાંની પેશોનીને કાબૂમાં રાખનાર છો. ખરેખર મારો પરવરદિગાર સીધો રસ્તો બતાવે છે.

અનુભવ :

ફેલાતી ઘગઘગતી આગ ઘર સુધી પહોંચી અને બુજાઈ ગઈ

હઝરત તલક બિન હબીબની રિવાયત છે કે એક માણસ હઝરત અબૂ દરદાઅ રદિયલ્લાહુ અન્હુની ખિદમતમાં હાજર થઈને કહેવા લાગ્યો કે : “આપનું ઘર બળી ગયું.” આપે પૂરા ભરોસાપૂર્વક ફરમાવ્યું કે : “નથી બળ્યું.” પછી બીજો માણસ આવ્યો, તેણે પણ કહ્યું કે : “આપનું ઘર બળી ગયું.” ફરી પાછું આપે ફરમાવ્યું : “નથી બળ્યું.” તે પછી બીજો એક માણસ આવ્યો અને તેણે પણ આજ ખબર આપી. આપે સંપૂર્ણ દઢતાથી ફરમાવ્યું કે : “(મારું ઘર) બળી શકે જ નહિ.” થોડા સમય પછી આપને ખબર આપવામાં આવી કે આગની જવાળાઓ તો ઊઠી હતી પણ જ્યારે આપના ઘર સુધી આવી તો ઓલવાઈ ગઈ. આપે ફરમાવ્યું : “મને વિશ્વાસ હતો કે અદ્વાહ પાક આવું નહીં કરશે.” તે માણસ કહેવા લાગ્યો : “અમને સમજ નથી પડતી કે આપની કઈ વાત પર આશ્ચર્ય પામીએ ? (આ પ્રમાણે વિશ્વાસ અને સંતોષપૂર્વક આપે નુકસાન ન થવાનું જે એ’લાન કર્યું તે માટે નવાઈ પામીએ કે અનોખી રીતે આગ ઓલવાઈ ગઈ તે

માટે આશ્ચર્ય કરીએ ? !)”

હઝરત અબૂ દરદાઅ રદિયલ્લાહુ અન્હુએ ફરમાવ્યું કે : “તે કલિમાતના કારણે જેના વિષે મેં નબીએ પાક સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમને ફરમાવતા સાંભળ્યા કે : “જે માણસ તે (કલિમાત)ને સવારના સમયે પઢે, તો સાંજ સુધી અને સાંજના સમયે પઢે, તો સવાર સુધી તેના પર કોઈ આફત (મુસીબત) આવી શકતી નથી. (અને મેં એ દુઆ પઢી લીધી હતી.)”

સંશોધન : ઈબ્નુસ્સુન્નીની હદીસમાં આ છે કે હઝરત અબૂ દરદાઅ રદિયલ્લાહુ અન્હુ મજલિસના સાથીઓ સાથે પોતાના ઘરે પહોંચ્યા, તો જોયું કે લોકોના ઘર તો બળી ગયા છે અને આપનું ઘર બિલકુલ સહીહ અને સલામત છે.

૪

**‘મંગિલ’ (અમુક ખાસ આયતોના સમૂહ) મારફતે
જિન, જાદૂ વગેરેથી હિફાઝત અને સલામતી**

○ સૂરએ ‘ફાતિહા’ [અલ્લહ્ શરીફ]

○ સૂરએ ‘બ-ક-રહ’ની શરૂઆતની ચાર આયતો [પારહ : ૧]

○ સૂરએ ‘બ-ક-રહ’ની દરમિયાની નીચેની બે આયતો :

(૧) ‘ઈલાહુકુમ્ ઈલાહું વાહિદ...’ [આયત નં. ૧૬૩]

(૨) ‘ઈન્ન ફી ખલ્કિસ્સમાવાતિ વલ્ અર્જ...’ [આયત નં. ૧૬૪]

○ આયતુલ્ કુરસી [સૂરએ ‘બ-ક-રહ’, આયત નં. ૨૫૫, પારહ : ૩]

○ સૂરએ ‘બ-ક-રહ’ની છેલ્લી ત્રણ આયતો [નં. ૨૮૪, ૨૮૫, ૨૮૬, પારહ : ૩]

○ સૂરએ ‘આલિ ઈમરાન’ની આયત : ‘શહિ-દદ્લાહુ અન્નહૂ લા ઈલા-હ ઈલ્લા હુવ.’ [આયત નં. ૧૮, પારહ : ૩]

○ સૂરએ ‘આલિ ઈમરાન’ની બીજી બે આયતો :

‘કુલિલ્લાહુમ્મ’થી લઈને ‘બિ ગયૂરિ હિસાબ’ સુધી.

[આયત નં. ૨૬, ૨૭, પારહ : ૩]

○ સૂરએ ‘અઅરાફ’ની નીચે પ્રમાણેની ત્રણ આયતો :

‘ઈન્ન રબ્બકુમુલ્લાહુલ્લઝી’થી લઈને ‘મિનલ્ મુહસિનીન’ સુધી [આયત નં. ૫૪, ૫૫, ૫૬, પારહ : ૮]

○ સૂરએ ‘બની ઈસરાઈલ’ની નીચે પ્રમાણે બે આયતો :

‘કુલિદ્ગિલ્લા-હ’થી લઈને ‘વ કબ્બિરહૂ તકબીરા’ સુધી

[આયત નં. ૧૧૦, ૧૧૧, પારહ : ૧૫]

○ સૂરએ ‘મુઅમિનૂન’ની છેલ્લી ચાર આયતો :

‘અ-ફ હસિબ્તુમ્ અન્નમા ખલફનાકુમ...’

[આયત નં. ૧૧૫ થી ૧૧૮, પારહ : ૧૮]

- સૂરએ ‘સાફફાત’ની શરૂઆતની ૧૧ (અગિયાર) આયતો ‘વસ્સાફફાત’થી લઈને ‘મિન્ તીનિલ્ લાઝિબ’ સુધી.

[પારહ : ૨૩]

- સૂરએ ‘રહમાન’ની ‘યા મઅશરલ્ જિન્નિ વલ્ ઈન્સ’થી લઈને ૮ (આઠ) આયતો [આયત નં. ૩૩ થી ૪૦, પારહ : ૨૭]

- સૂરએ ‘હશર’ની છેલ્લી ચાર આયતો ‘લવ્ અન્જલ્ના હાઝલ્ કુર્આ-ન’થી લઈને ‘વ હુવલ્ અઝીઝલ્ હકીમ’ સુધી [આયત નં. ૨૧ થી ૨૪, પારહ : ૨૮]

- સૂરએ ‘જિન્ન’ની શરૂઆતની ૪ (ચાર) આયતો ‘શ-ત-તા’ સુધી [પારહ : ૨૯]

- ચારેય કુલ અર્થાત્ :

(૧) સૂરએ ‘કાફિરૂન’ [કુલ યા અય્યુહલ કાફિરૂન] [પારહ : ૩૦]

(૨) સૂરએ ‘ઈખ્લાસ’ [કુલ્ હુવલ્લાહુ અહદ] [પારહ : ૩૦]

(૩) સૂરએ ‘ફલક’ [કુલ્ અઝીઝુ બિ રબ્બિલ્ ફલક] [પા. ૩૦]

(૪) સૂરએ ‘નાસ’ [કુલ્ અઝીઝુ બિ રબ્બિન્નાસ] [પા. ૩૦] (1)

અનુભવ :

દમ કરતાં જ આસેબી અસર દૂર

હઝરત ઉબય બિન કઅબ રદિયલ્લાહુ અન્હુની રિવાયત છે કે: હું નબીએ પાક સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં હતો. એક ગામડાંનો રહેવાસી આવ્યો અને તેણે કહ્યું : “હે અદ્દાહના રસૂલ ! મારા ભાઈને ગાંડપણ અને બેહોશીની અસર થઈ ગઈ.” આપે

(1) ‘હયાતુસ્સહાબા’ : ૩ / ૩૭૯, ‘નુજુલુલ્ અબરાર’ : ૨૭૦, મુસ્નદે અહમદ અન્ ઉબય બિન કઅબ

ફરમાવ્યું : “તેને લઈ આવો.” તો તે પોતાના ભાઈને નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની ખિદમતમાં લઈ આવ્યો. જેથી આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ઉપર લખેલી આયતો પઢીને દમ ફરમાવ્યો. દમ કરતાં જ તે બિલ્કુલ ભાનમાં આવી ગયો.

સંશોધન (૧): આ આયતો આપણા દેશમાં મંજિલથી પ્રચલિત છે. અને એ જ નામથી હઝરત મવલાના તલ્હા સાહબ કાંધલવી દામત્ બરકાતુલુમ (હઝરત શયૂખુલ્ હદીસ મવલાના ઝકરિયા સાહબ મુહાજિરે મદની રહ.ના સાહબઝાદહ)ની આજ્ઞા પર અલગથી પ્રસિધ્ધ કરવામાં આવી. “અલ્ હિર્ઝુલ્ મસ્નૂન” નામની કિતાબમાં આ મંજિલને અને રક્ષણ તેમજ શાંતિ તેમજ સલામતીથી સંબંધિત બીજી દુઆઓને જમા કરવામાં આવી છે.

[‘અદુઆઉલ્ મસ્નૂન’ : ૩૦૨]

સંશોધન (૨): મંજિલની આયતોના વિષે હદીસનો તરીકો અલગ છે. અહીંયા સર્વને ભેગા કરી દેવામાં આવ્યા છે.

યા રબ દિલે મુસ્લિમ કો વો મિંદા તમન્ના દે
જો કલ્લ કો ગરમા દે જો રૂહ કો તળપા દે
ભટકે હુવે આહોં કો ફિર સૂએ હરમ લે ચલ
ઘસ શહર કે ખૂગર કો ફિર પુસ્થતે સેહરા દે
ઘસ દૌર કી મુલ્મત મેં હર કલ્લે પરેશાં કો
વો દાગે મુહબ્બત દે જો ચાંદ કો શરમા દે

પ

રોઝીમાં વિશાળતા માટે પુઝૂ દરમિયાન દુઆ

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ ذَنْبِيْ وَوَسِّعْ لِيْ فِيْ دَارِيْ وَبَارِكْ لِيْ فِيْ رِزْقِيْ

અલ્લાહુમ્મગ્ફિર લી ઝમ્બી વ વસ્સિઅ લી ફી દારી વ બારિક્ લી ફી રિઝ્કી.

અનુવાદ : હે અલ્લાહ ! મારા ગુનાહ માફ કરી દે. અને મારા ઘરમાં મારા માટે વિશાળતા પૈદા કર. અને મારી રોઝીમાં બરકત અતા ફરમાવ. (1)

અનુભવ :

સામાન્ય અને ખાસ લોકોનો અનુભવ

બંદાને (કિતાબના લેખકને) એક વખત વર્તમાનકાળના એક ઘણાં જ મોટા મુહદિસ (હદીષ શરીફના તજજ્ઞ) તેમજ ઉલમાના એક મોટા કાફલા સંગાથે ગુજરાતના વિવિધ નાના-મોટા ઈદારાઓમાં જવાની સઆદત (ખૂશનસીબી) પ્રાપ્ત થઈ. સફર દરમિયાન એક નાના ગામમાં અમે બધાએ મગરિબની નમાઝ અદા કરી. નમાઝ પછી એક સાહબે હઝરતની ખિદમતમાં હદિય્યહ (તોહફો) પેશ કર્યો. આપે તે જ સમયે હાજરજનોને ઉપર જણાવેલ દુઆનો હવાલો આપીને આ ફરમાવ્યું કે : “ભાઈઓ ! આ અલ્લાહનો નિઝામ (વ્યવસ્થા) છે જે પોતાના બંદાઓના માટે કોઈ ન કોઈ રીતે તેની જરૂરતનો સામાન ઉપલબ્ધ ફરમાવી દે છે. અલબત્ત, બંદાને (તે

(1) ‘હયાતુસ્સહાબા’ : ૩ / ૩૭૯, ‘અલ્ ફત્હુર્રબ્બાની’ : ૧૪ / ૨૮૪, ‘અમલુલ્લયમિ વલ્લયલહ’ : ૧૪, હદીસ નંબર : ૨૮

મુહદિસ સા.ને) 'આ દુઆનો ઘણો અનુભવ છે કે પુષ્કળ પ્રમાણમાં આ દુઆને પઢવાના પ્રબંધથી રોઝીમાં ક્યારે પણ તંગી નથી જોઈ. હું આપ લોકોને પણ કહું છું કે : રોઝીમાં વિશાળતા માટે જ્યાં બીજા નુસ્ખાઓ છે (સૂરએ 'વાકિઅહ' અને ઈશરાકની નમાઝનો પ્રબંધ વગેરે) ત્યાં જ જે માણસ વુઝૂ દરમિયાન આ દુઆને પાબંદીથી પઢશે, અદ્દાહ તઆલા તેની રોઝીમાં ઈન્શાઅદ્દાહ વિશાળતા પૈદા ફરમાવી દેશે. એમ પણ દુઆના મઝમૂનમાં જ રોઝીની વિશાળતાની માંગણી કરવામાં આવી છે."

એક વખત નાચીઝ બંદાએ (લેખક) હઝરત મુહદિસ સા.ની આ વાત, મસ્જિદમાં બયાન દરમિયાન ઉપર જણાવેલ દુઆની મહત્ત્વતાના સારાંશમાં નકલ કરી. સંજોગ અનુસાર હાજરજનોમાં યૂરોપના એક સાહબ હાજર હતા. તેમણે આ વાતને દિલ પર લીધી. અને અમારા મદ્રસા (દારુલ્ ઉલૂમ હિદાયતુલ્ ઈસ્લામ, આલીપૂર)ના કાતિબ (સુલેખનકર્તા) મવલાના યૂસુફ સાહબ કેસરપૂરી દામત્ બરકાતુલ્હમ પાસે તે દુઆ લખાવીને પોતાની સાથે યૂરોપ લઈ ગયા અને પોતાના ઘરે વુઝૂ કરવાની જગ્યાએ તે દુઆનું કાગળ લટકાવી દીધું.

એક વખત બંદાનું જયારે યૂરોપ જવાનું થયું, તો તેમના મકાન પર વુઝૂખાનામાં આ દુઆનું કાગળ લટકેલું જોઈને કારણ પૂછ્યું, તો તેમણે (મકાન માલિકે) બતલાવ્યું કે : હિન્દુસ્તાનના સફરમાં આપની જ મજલિસમાં આ દુઆની મહત્ત્વતા અમે સાંભળી હતી કે આ દુઆથી રોઝીમાં ઘણી જ વિશાળતા થાય છે. મેં તે જ સમયે કાતિબ સાહબથી લખાવીને અમલ કરવાનું શરૂ કરી દીધું હતું. અને અહીં તેને લટકાવી દીધી. અદ્દાહની કસમ ! જયારથી એ દુઆનો પ્રબંધ શરૂ કર્યો તે દિવસથી ઘણી જ બરકતોનો અહેસાસ થઈ રહ્યો છે. પોતાના માલમાં ઘણો વધારો હું પોતાની આંખોથી જોઈ રહ્યો છું. અને અમને તો સંપૂર્ણ વિશ્વાસ છે કે આ બધું એ જ દુઆનું પરિણામ છે.

સંશોધન (૧): ‘મુસ્નદે અહમદ’માં છે કે એક સહાબી (રદિ.) રાતના સમયે આપ સદ્સલાહુ અલયહિ વ સદ્સમથી કોઈ ખાસ અમલ જાણવાના હેતુથી તાકમાં લાગી રહ્યા. જેથી તેમણે નબીએ કરીમ સદ્સલાહુ અલયહિ વ સદ્સમથી ઉપર જણાવેલ કલિમાત સાંભળ્યા. તે પછી બીજી વખત પણ એ જ કલિમાત સાંભળ્યા.

ઉપરાંત એક બીજી રિવાયતમાં આવે છે કે આપ સદ્સલાહુ અલયહિ વ સદ્સમથી આ દુઆ વિષે પૂછવામાં આવ્યું તો આપ સદ્સલાહુ અલયહિ વ સદ્સમે ફરમાવ્યું: “هَلْ تَرَكْنَ مِنْ شَيْءٍ”
બતાવો ! એમાં તમારી કોઈ હાજત અને જરૂરત બાકી રહી ગઈ ?
(સમજો કે ખૂબ જ સર્વગ્રાહી દુઆ છે.) [‘અલ્ ફત્હુર્રબ્બાની’ : ૧૪/૨૮૪]

સંશોધન (૨): ઈબ્નુસ્સુન્નીની કિતાબ ‘અમલુલ્ યવ્મિ વહ્દયુલહ’માં હઝરત અબૂ મૂસા અશ્શરી (રદિ.)થી રિવાયત છે કે એક વખત હું અદ્દાહના નબી સદ્સલાહુ અલયહિ વ સદ્સમની ખિદમતમાં પહોંચ્યો તો અદ્દાહના નબી સદ્સલાહુ અલયહિ વ સદ્સમ વુઝૂ બનાવી રહ્યા હતા. તે સમયે વુઝૂ દરમિયાન આપ સદ્સલાહુ અલયહિ વ સદ્સમને આ દુઆ પઢતાં સાંભળ્યા. હઝરત અબૂ મૂસા અશ્શરી (રદિ.)એ તરત જ દુઆ વિષે પૂછ્યું તો આપ સદ્સલાહુ અલયહિ વ સદ્સમે :

“هَلْ تَرَكْنَ مِنْ شَيْءٍ”

[બતાવો ! એમાં તમારી કોઈ હાજત અને જરૂરત બાકી રહી ગઈ.]
વાળો જવાબ ઈર્શાદ ફરમાવ્યો. આનાથી ‘મુસ્નદે અહમદ’માં રિવાયત કરનાર અજાત સહાબીની ઓળખ થઈ જાય છે.

૬

કુઆન હિફઝ (યાદ) કરવા માટે અને યાદશક્તિમાં વધારા માટે દુઆ

اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنِيْ بِتَرْكِ الْمَعَاصِيْ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ، وَارْحَمْنِيْ
 اَنْ اَتَكَلَّفَ مَا لَا يَعْزِيْنِيْ، وَارْزُقْنِيْ حُسْنَ النَّظْرِ فِيمَا
 يُرْضِيْكَ عَنِّيْ، اَللّٰهُمَّ بَدِّعِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ، ذَا الْجَلَالِ
 وَالْاِكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ، اَسْئَلُكَ يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ،
 بِجَلَالِكَ وَنُوْرٍ وَجْهِكَ، اَنْ يُلْزِمَ قَلْبِيْ حِفْظَ كِتَابِكَ،
 كَمَا عَلَّمْتَنِيْ، وَارْزُقْنِيْ، اَنْ اَتْلُوْهُ عَلٰى النَّحْوِ الَّذِيْ
 يُرْضِيْكَ عَنِّيْ، اَللّٰهُمَّ بَدِّعِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ، ذَا الْجَلَالِ
 وَالْاِكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ، اَسْئَلُكَ يَا اَللهُ يَا رَحْمٰنُ،
 بِجَلَالِكَ وَنُوْرٍ وَجْهِكَ، اَنْ تُنَوِّرَ بِكِتَابِكَ بَصْرِيْ، وَاَنْ
 يُطْلَقَ بِهِ لِسَانِيْ، وَاَنْ تُفَرِّجَ بِهِ عَنْ قَلْبِيْ، وَاَنْ تُشْرَحَ بِهِ
 صَدْرِيْ، وَاَنْ تُغْسِلَ بِهِ بَدْنِيْ، فَاِنَّهُ لَا يُعْزِيْنِيْ عَلٰى الْحَقِّ
 غَيْرُكَ، وَلَا يُؤْتِيْهِ اِلَّا اَنْتَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ -

અલ્લાહુમ્મર્હમ્ની બિ તર્કિલ્ મયાસી અ-બ-દન્ મા
 અઠકય-તની વર્હમ્ની અન્ અ-ત-કલ્લ-ફ માલા
 યઅનીની, વર્મુફની હુસ્નન્ ન-ઝ-રિ ફીમા યુર્મી-ક
 અન્ની. અલ્લાહુમ્મ બદીઅસ્સમાવાતિ વલ્અર્જિ, ઝલ્લાલિ
 વલ્ ઇકરામિ વલ્ ઇઝ્ઝતિલ્લતી લા તુરામ. અસ્થલુ-ક
 યા અલ્લાહુ યા રહમાનુ, બિ જલાલિ-ક વ નૂરિ
 વજ્હિ-ક, અન્ યુલ્લિ-મ કલ્બી હિફ-ઝ કિતાબિ-ક
 કમા અલ્લમ્તની, વર્મુફની, અન્ અલ્લુ-વ-હુ અલન્
 નહવિલ્લમ્ની યુર્મી-ક અન્ની. અલ્લાહુમ્મ બદી-અસ્સમાવાતિ
 વલ્ અર્જિ, ઝલ્લાલિ વલ્ ઇકરામિ વલ્ ઇઝ્ઝતિલ્લતી લા
 તુરામ. અસ્થલુ-ક યા અલ્લાહુ, યા રહમાનુ,
 બિ જલાલિ-ક વ નૂરિ વજ્હિ-ક અન્ તુનવ્વિ-ર
 બિ કિતાબિ-ક બ-સ-રી, વ અન્ યુલ્લિ-ક બિહી
 લિસાની, વ અન્ તુફરિ-જ બિહી અન્ કલ્બી વ અન્
 તશર-હ બિહી સદરી, વ અન્ તગ્સિ-લ બિહી
 બ-દ-ની, ફ ઇબ્નહૂ લા યુઅનીની અલલ્ હક્ક
 ગયરુક. વ લા યુઅતીહિ ઇલ્લા અન્ત, વ લા હવ્-લ વ
 લા કુવ્વ-ત ઇલ્લા બિલ્લાહિલ્ અલિય્થિલ્ અઝીમ.

અનુવાદ : હે અલ્લાહ ! જ્યાં સુધી તું મને જીવતો રાખે
 હંમેશા ગુનાહથી બચવાની અને લાભ વિનાની વાતો છોડવાની તૌફીક
 અતા ફરમાવ. અને તે બસીરત (દુરંદેશી) અતા કર જેનાથી તું રાઝી
 થઈ જાય. હે અલ્લાહ ! આકાશો અને ધરતીના સર્જનહાર, બુઝુર્ગી
 અને એહતિરામ તેમજ એવી ઈઝ્ઝતવાળા, જ્યાં સુધી પહોંચવાનો
 ઈરાદો પણ નથી કરી શકાતો. હે અલ્લાહ ! હે રહમ કરવાવાળા ! હું
 તારાથી તારી બુઝુર્ગી અને તારી ઝાતના નૂરનો વાસ્તો આપીને
 માંગતો છું કે જેવી રીતે તે મને પોતાની કિતાબ (કુર્આન મજીદ)
 શીખાવી છે એ જ પ્રમાણે મને એની એવી તિલાવત કરવાની તવફીક

નસીબ ફરમાવ, જેનાથી તું રાજી થઈ જાય. હે આકાશો અને ધરતીના પૈદા કરનાર ! બુઝુર્ગી અને એહતિરામ તેમજ એવી ઈઝ્ઝતના માલિક, જેને પ્રાપ્ત કરવાનો ઈરાદો પણ નથી કરી શકતા. હે અદ્દાહ ! હે અત્યંત રહમ કરનારા ! હું તારાથી તારી બુઝુર્ગી અને તારી ઝાતના નૂરનો વાસ્તો આપીને માંગું છું કે તું પોતાની કિતાબ (ની બરકત)થી મારી આંખોને તેજસ્વી કરી દે અને મારી ઝબાનને બોલનારી બનાવી દે. અને મારા દિલમાંથી ગમ દૂર કરી દે. અને તેની (બરકતથી) સીનાને ખોલી દે અને શરીરને ગુનાહોથી ધોઈ નાંખ. કારણ કે તારા સિવાય કોઈ હક વાત પર મારી મદદ નથી કરી શકતો. કારણ કે આ તું જ કરી શકે છે. અને તાકત અને શક્તિ ઉચ્ચતર અને શ્રેષ્ઠતર અદ્દાહ તઆલાની મદદથી છે. (1)

ફઝીલત: આ કલિમાતની બરકતથી દુઆ જરૂર કબૂલ થાય છે. હદીસ શરીફમાં છે કે “કસમ છે તે ઝાતની જેણે મને બરહક (યથાર્થ) નબી બનાવીને મોકલ્યો છે. કોઈ મો’મિનની આ દુઆ ક્યારે રદ કરવામાં આવતી નથી.” [તિરમિઝી શરીફ : ૨/ ૧૯૭]

રીત : જુમ્હૂરની રાતના છેવટના ત્રીજા ભાગમાં અથવા એ જો મુશ્કિલ હોય તો રાતના દરમિયાની ભાગમાં અથવા રાતની શરૂઆતમાં ચાર રકા’ત નફિલ નમાઝ એ રીતે પઢવામાં આવે કે :

- પહેલી રકા’તમાં સૂરએ ‘ફાતિહા’ પછી સૂરએ ‘યાસીન’,
- બીજી રકા’તમાં સૂરએ ‘ફાતિહા’ પછી સૂરએ ‘દુખાન’,
- ત્રીજી રકા’તમાં સૂરએ ‘ફાતિહા’ પછી સૂરએ ‘અલીફ લામ મીમ સજદહ’ અને

- ચોથી રકા’તમાં સૂરએ ‘ફાતિહા’ પછી સૂરએ ‘મુલ્ક’ પઢે.

અને જ્યારે (અંતિમ કઅદહમાં) અતહિય્યાત પઢીને ફારિગ

(1) ‘તિરમિઝી શરીફ’ : ૧૯૭, હદીસ : ૩૫૭૦, ‘હાકિમ’ : , હદીસ : ૩૧૬૧

થઈ જાય તો આ રીતે દુઆ માંગો : પ્રથમ અલ્લાહ તઆલાની ખૂબ તારીફ અને પ્રશંસા બયાન કરો. તે પછી મારા પર પુષ્કળ દુરુદ મોકલો. ઉપરાંત સર્વ અંબિયાએ કિરામ અલયહિમુસ્સલામ પર સલામ મોકલો. સર્વ મુઅમિન પુરુષો અને મુઅમિન સ્ત્રીઓના માટે અને તે મુસલમાન ભાઈઓના માટે જે તમારાથી પહેલાં મૃત્યું પામ્યા છે, તેમના માટે ઈસ્તિઝ્કાર કરો. તે પછી આ (ઉપરવાળી) દુઆ પઢો.

અનુભવ :

હઝરત અલી (રદિ.)ની ફરિયાદ દૂર થઈ ગઈ

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ અન્હુમાનું બયાન છે કે એક વખત હુજૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની ખિદમતમાં હાજર હતો કે હઝરત અલી કર્મદ્લાહુ વજહહૂ ખિદમતમાં હાજર થયા અને અરજ કરી “યા રસૂલલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ ! મારા માતા-પિતા આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) પર કુર્બાન થાય, કુર્આને પાક મારા સીનામાંથી નીકળી જાય છે. અને જે કંઈ યાદ કરું છું તે યાદ નથી રહેતું.” હુજૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું કે : “હે અબૂલ્ હસન ! શું હું તને એવી યુક્તિ બતલાઉં જે તને પણ ફાયદો આપે અને જેને તું બતલાવે તેના માટે પણ ફાયદાકારક હોય, અને જે કંઈક તું શીખે તે સુરક્ષિત રહે.” હઝરત અલી કર્મદ્લાહુ વજહહૂએ અરજ કરી : “જરૂર ઈર્શાદ ફરમાવો !” હુજૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું કે : “(જો તમે) જુમ્હૂરની રાતે છેવટના ત્રીજા ભાગમાં ઊઠી શકતા હોય, તો આ ઘણું જ સારું છે (કે આ સમય રહમતના ફરિશ્તાઓના ઉતરવાનો છે અને તે સમયે દુઆ ખાસ કબૂલ થાય છે). અને મારા ભાઈ યા’કૂબ અલયહિસ્સલામે જે :

سَوْفَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ

[ટૂંક સમયમાં જ તમારા માટે ઈસ્તિફાર કરીશ.]

ફરમાવ્યું હતું તેનાથી જુમ્મહની રાત મુરાદ હતી. અને જો એ સમયે જાગવું મુશ્કેલ હોય તો અડધી રાત્રે, અને આ પણ ન થઈ શકે તો રાતની શરૂઆતમાં જ ઊભા થઈને ચાર રકા'ત નમાઝ (નફિલ આ રીતે) પઢો કે પહેલી રકા'તમાં સૂરએ 'ફાતિહા' પછી સૂરએ 'યાસીન' અને બીજી રકા'તમાં સૂરએ 'ફાતિહા' પછી સૂરએ 'દુખાન' અને ત્રીજી રકા'તમાં સૂરએ 'ફાતિહા' પછી સૂરએ 'અલીફ લામ મીમ સજદહ' અને ચોથી રકા'તમાં સૂરએ 'ફાતિહા' પછી સૂરએ 'મુલક' પઢો.

અને જ્યારે (અંતિમ કઅદહમાં) અત્તહિય્યાત પઢીને ફારિગ થઈ જાઓ તો (આ રીતે દુઆ માંગો કે) પ્રથમ અલ્લાહ તઆલાની પુષ્કળ તારીફ અને પ્રશંસા બયાન કરો. અને તે પછી મારા પર પુષ્કળ દુરુદ મોકલો. ઉપરાંત સર્વ અમ્બિયાએ કિરામ અલયહિમુસ્સલામ પર સલામ મોકલો. સર્વ મુઅમિન પુરુષો અને મુઅમિન સ્ત્રીઓના માટે અને તે મુસલમાન ભાઈઓના માટે જે તમારાથી પહેલાં મૃત્યું પામ્યા છે, તેમના માટે ઈસ્તિફાર કરો. તે પછી આ (ઉપરવાળી) દુઆ પઢો.

૭

વિસ્મૃતિ (ભૂલી જવું) નો ઈલાજ

“اَللّٰهُمَّ اَخْرِجْ عَنْهُ الشَّيْطَانَ”

અલ્લાહુમ્મ અખ્રિજ અન્દુશશયતાન.

અનુવાદ : હે અલ્લાહ ! શયતાન અને એની અસરોને તેનાથી ખતમ ફરમાવી દે.

નોંધ : ઘણી વખતે ઈન્સાનની યાદશક્તિ એટલા માટે પ્રભાવિત થઈ જાય છે કે શયતાન અને જિન્નાત તેના શરીરમાં દાખલ થઈને યાદશક્તિ પર કાબૂ મેળવી લે છે. એટલે જ્યારે કોઈ સચોટ કારણોથી મા'લૂમ પડી જાય કે ભૂલી જવાનું કારણ આ જ છે તો ત્યારે ભૂલી જવાની બીમારીને આ રીતે દૂર કરી શકાય છે.

રીત : જો કોઈ બીજા માણસ પર દમ કરવું હોય તો 'અખ્રિજ અન્દુ' કહે અને જો ખૂદ પોતાની ઝાત પર દમ કરવું હોય તો 'અખ્રિજ અન્ની' કહે. (1)

અનુભવ :

હઝરત ઉસ્માન બિન આસ (રદિ.)ની વિસ્મૃતીની બીમારી દૂર થઈ ગઈ

હઝરત ઉસ્માન બિન આસ (રદિ.) ફરમાવે છે: હું એક વખત અલ્લાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં હાજર

થયો અને આ ફરિયાદ કરી કે હું તો ઘણો યાદશક્તિ ધરાવતો હતો પરંતુ કોઈ એવી પરેશાન કરનાર વસ્તુ શરીરમાં દાખલ થઈ ચુકી છે જેના કારણે યાદ કરેલ વસ્તુઓનો કંઈક ભાગ ભૂલી ગયો છું (જાણે વિસ્મૃતિની બીમારી લાગુ થઈ ગઈ છે.) આ વાત સાંભળતા જ આપ સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગુણે મારા સીના પર હાથ મૂકીને આ (ઉપરવાળા) કલિમહ (શબ્દો) ઈર્શાદ ફરમાવ્યા. તેની બરકતથી અદ્વાહ તઆલાએ વિસ્મૃતિ (ભૂલી જવા)ની બીમારી દૂર ફરમાવી દીધી.

ખલીલુલ્લાહ ને જિસકે હક સે દુઆએ કી
ઝબીહુલ્લાહ ને હોતે ઝબહ જિસકી ઇલ્તિજાએ કી

જો બન કર રૌશની ફિર દીદએ યઅકૂબ મેં આયા
જિસે યૂસુફ ને અપને હુસ્ન કે નએ રંગ મેં પાયા

કલીમુલ્લાહ કા દીન રૌશન હુવા જિસ ઝૌએ ફિશાની સે
વો જિસકી આરઝૂ ભળકી જવાબે લન તરાની મેં

વો જિસકે નામ સે દાઉદ ને નગમા સરાઈ કી
વો જિસકી યાદ મેં શાહે સુલૈમાં ને ગદાઈ કી

દિલે યહયા મેં અરમાં રેહ ગએ જિસકી ઝિયારત કે
લબે ઈસા પે આએ વઅઝ જિસકી શાને રહમત કે

વો દિન ભી આ ગયા કે પૂરે હો ગએ તૌરૈત કે વઅદે
મુબારક હો કે ખત્મુલ મુર્સલી તશરીફ લે આએ

૯

**ઘરવાળાઓ અને માલની હિફાઝત તથા
મક્સદમાં કામિયાબીની દુઆ**

”بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ“

બિસ્મિલ્લાહિ તવક્કલુ અલલ્લાહિ લા હવ્-લ વ લા
ફુવ્વ-ત ઈલ્લા બિલ્લાહ.

અનુવાદ : હું અલ્લાહના નામની મદદથી પોતાના બહાર
નીકળવાની શરૂઆત કરું છું અને પોતાની બધી જ વસ્તુઓને અલ્લાહ
તઆલાને હવાલે કરું છું અને કોઈપણ પ્રકારની નેકી કરવાની અને
ગુનાહોથી દૂર રહેવાની તાકત અને શક્તિ અલ્લાહ તઆલાની તવફીક
વગર પ્રાપ્ત થઈ શકતી નથી.

ફઝીલત : હઝરત અનસ (રદિ.)ની રિવાયત છે કે આપ
અલયહિસ્સલાતુ વસ્સલામે ઈર્શાદ ફરમાવ્યો : “જે માણસ ઘરથી
નીકળતી વખતે આ દુઆ પઢે :

”بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ“

તો ફરિશ્તાઓ મારફતે અલ્લાહ તઆલાના તરફથી તેને આ
ખૂશખબરી સંભળાવવામાં આવે છે કે તે “તવક્કુલ” (શ્રદ્ધા)ની
બરકતથી તારી કિફાયત (અર્થાત્ પરિવારની સુરક્ષા વગેરે) કરવામાં
આવી. અને તને દરેક પ્રકારની તકલીફ આપનારી વસ્તુઓથી બચાવી

લેવામાં આવ્યો. વળી એ ઉપરાંત શયતાન પણ તેનાથી દૂર થઈ જાય છે.” (1)

['તિરમિઝી શરીફ' : ૨ / ૧૮૧]

અનુભવ : ૧

અલ્લાહને ત્યાં રાખેલી અમાનત જેવી હતી તેવી પાછી મળી ગઈ

ઉપર જણાવેલ દુઆમાં વિશિષ્ટ રીતે આ બતાવવામાં આવ્યું છે કે માણસ જ્યારે પોતાની ઝાતને અને સંબંધીઓને અદ્વાહના હવાલે કરી દે છે તો અદ્વાહ તેની અદ્ભૂત અને આશ્ચર્યજનક રીતે હિફાઝત ફરમાવે છે. તેના જ સમર્થનમાં નીચે જણાવેલ આ બનાવ રજૂ કરવામાં આવે છે.

અદ્વામહ દિમ્યરી રહમતુલ્લાહિ અલયહ ફરમાવે છે કે મેં ઘણી કિતાબોમાં આ રિવાયત જોઈ છે જેને ઝૈદ ઈબ્ને અસ્લમે પોતાના વાલિદના વાસ્તાથી નકલ કરી છે કે એક વખત હઝરત ઉમર ફારૂક (રદિ.) મજલિસમાં લોકોને સંબોધન કરતા હતા ત્યારે એક માણસ પોતાના પુત્રને લઈને મજલિસમાં હાજર થયો. તેને જોઈને હઝરત ઉમર ફારૂક (રદિ.)એ ફરમાવ્યું કે “મેં આવું મળતાપણું કોઈમાં પણ નથી જોયું જેવું કે તારામાં અને તારા છોકરામાં છે.” તે માણસે જવાબ આપ્યો કે અમીરુલ્ મુઅમિનીન ! આ છોકરાને તેની વાલિદાએ તે સમયે જન્મ આપ્યો જ્યારે કે તે (વાલિદહ)નું મૃત્યું થઈ ગયું હતું. આ સાંભળીને હઝરત ઉમર ફારૂક (રદિ.) સીધા થઈને બેસી ગયા અને ફરમાવ્યું કે “આ છોકરાનો બનાવ મને બયાન કરો ! ”

જેથી તે માણસે કહ્યું કે “હે અમીરુલ્ મુઅમિનીન ! એક વખતે

(1) 'તિરમિઝી શરીફ' બાબુ મા યફૂલુ ઈઝા ખ-૨-૪ મિન બયૂતિહી કા-લ હદીસુનુ હસનુનુ : ૨ / ૧૮૧, હદીસ નં.-૩૪૨૬, 'નુજુલુલ્ અબરાર' : ૬૭, 'અબૂ દાવૂદ શરીફ' બાબુ મા યફૂલુ ખ-૨-૪ મિનલ્ બયૂત, હદીસ નં.-૫૦૯૫, 'અમલુલ્ યત્મિ વલ્લયલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની' : ૫૦, હદીસ નં.-૧૭૮

મેં એવી હાલતમાં સફરનો ઈરાદો કર્યો કે તેની વાલિદહ હમલ (ગર્ભ)થી હતી. તેણે મને કહ્યું કે તમે મને એવી હાલતમાં છોડીને સફરમાં જઈ રહ્યા છો જ્યારે કે હું હમલ (ગર્ભ)થી બોઝલ થઈ રહી છું ? મેં કહ્યું કે હું તે બાળકને જે તારા પેટમાં છે અદ્વાહના હવાલે કરું છું. આ કહીને હું સફરમાં જવા રવાના થઈ ગયો અને ઘણાં વર્ષો સુધી ઘરથી બહાર રહ્યો. જ્યારે ઘરે પાછો આવ્યો તો આશ્ચર્યમાં પડી ગયો કે ઘરના દરવાજા પર તાળું મારેલું હતું ! મેં પડોશીઓથી પૂછ્યું કે મારી પત્ની ક્યાં છે ? તેમણે જવાબ આપ્યો કે તેનું તો મૃત્યુ થઈ ગયું. આ સાંભળતા જ મેં “إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ” (ઈન્ના લિલ્લાહિ વ ઈન્ના ઈલયહિ રાજિઊન) પઢી અને ચાચાના છોકરા સાથે તેની કબર પર ગયો. હું ઘણી વાર સુધી રોકાઈને રડતો રહ્યો. મારા ભાઈએ મને દિલાસો આપ્યો અને ઘરે જવા માટે કહ્યું. થોડાં જ અંતર સુધી અમે ચાલ્યા હશે કે મને કબ્રસ્તાનમાં એક આગ દેખાઈ. મેં ભાઈને પૂછ્યું : આ આગ કેવી છે ? તેમણે જવાબ આપ્યો કે આ આગ દરરોજ રાતના સમયે મંદૂમા ભાભીની કબરથી પ્રગટ થાય છે.

આ સાંભળતા જ “إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ” (ઈન્ના લિલ્લાહિ વ ઈન્ના ઈલયહિ રાજિઊન) પઢી અને કહ્યું કે મારી પત્ની તો ઘણી જ નેક અને તહજજુદ પઢનારી હતી. પછી આવું શા માટે થયું ? તમે મને ફરીથી તેની કબર પર લઈ જાવો. જેથી તે લોકો મને કબર પર લઈ ગયા. જ્યારે હું કબ્રસ્તાનમાં દાખલ થયો તો ચાચાના છોકરા ત્યાં જ રોકાઈ ગયા અને હું એકલો પોતાની મંદૂમા પત્નીની કબર પર પહોંચ્યો તો ત્યાં શું જોઉં છું કે !! (કબર ખુલી ગઈ અને તેમાં છોકરો મોજૂદ છે અને) ગૈબથી અવાજ આવ્યો કે “હે અદ્વાહને પોતાની અમાનત હવાલે કરનારા ! પોતાની અમાનત પાછી લઈ લે. અને જો તું તેની વાલિદહને પણ અદ્વાહને હવાલે કરતે, તો તે પણ તને મળી જતે.”

આ સાંભળીને મેં છોકરાને ઉઠાવી લીધો. મારા છોકરાને ઉઠાવતા જ કબર બરાબર થઈ ગઈ. અમીરુલ્ મુઅમિનીન ! હું ખુદાની કસમ ખાઈને કહું છું કે આ બનાવ બિલ્કુલ સહીહ છે.

[‘હયાતુલ્ હયવાન’ : ૨૨૫]

અનુભવ : ૨

અટકેલું કામ આસાનીથી હલ (પુર) થઈ ગયું

બંદાએ (મેં) એક વખત આલીપૂરની જુમ્હુર મસ્જિદમાં બયાન દરમિયાન ઉપર જણાવેલ દુઆની મહત્વતા બતાવી, તો હાજરજનોમાંથી એક સાહબ બીજા દિવસે મારી પાસે આવ્યા અને કહેવા લાગ્યા કે મારી ખૂશીની કોઈ હદ નથી. કારણ કે આપે ગઈ કાલે મજલિસમાં જે દુઆ બતાવી હતી, તે દુઆની બરકતથી મારું ઘણાં સમયથી અટકેલું કામ બિ હમ્દિલ્લાહ આસાનીથી હલ થઈ ગયું. ઘણાં દિવસોથી વહીવટી શાખાવાળાઓએ મારી ગાડી પોતાના કબજામાં લઈ લીધી હતી. દેખીતી રીતે કોઈ કોશિશ અસરકારક નીવડતી ન હતી. આજે જ્યારે આ કામ અંગે જવાનું થયું, તો નીકળતા સમયે મેં આ દુઆ પઢી લીધી, તો તેની બરકતથી કોઈ પણ પ્રકારની પૂછપરછ વગર સાધારણ જ વાતચીત પછી મારી ગાડી મારે હવાલે કરી દીધી. હું સમજું છું કે આ એ જ દુઆનું પરિણામ છે. અલ્લાહ તઆલા આપને સારો બદલો અર્પણ કરે કે આપે આ દુઆનું માર્ગદર્શન ફરમાવ્યું.

સંશોધન : ‘અબૂ દાઅૂદ શરીફ’ની રિવાયતમાં “هُدَيْتُ” (હુદીત)નો પણ વધારો રિવાયત થયો છે. જેનો અર્થ આ છે કે જે કામના માટે તું નીકળી રહ્યો છે, તેમાં સફળતા પ્રાપ્ત થશે.

ઉપરાંત ‘અબૂ દાઅૂદ શરીફ’ અને ‘ઈબ્નુસ્સુન્ની’ વગેરેની રિવાયતમાં આ મોજૂદ છે કે આ દુઆ પઢવાથી શયતાન એક બીજાથી

આ કહે છે કે :

”كَيْفَ لَكَ بِرَجُلٍ قَدْ هَدَىٰ وَ كَفَىٰ وَ وُقَىٰ”

[કય-ક લ-ક ઠિરજુલિન્ કદ હુદિ-ય વ કુફિ-ય
વ વુફિ-ય]

જે માણસને અદ્વાહ તઆલાના તરફથી બામુરાદ બનાવવામાં આવ્યો અને તેની સુરક્ષા ઉપરાંત પરિવારોની સુરક્ષાની ઝમાનત અદ્વાહ તઆલાએ લઈ લીધી, તો (આપણે) કેવી રીતે તેના પર કાબૂ મેળવી શકીએ ?

મેં તોરે સામને મુક રહા હૂં ખુદા
મેરા કોઈ નહીં અલ્લાહ તોરે સિવા
મેં ગુનેહગાર હૂં મેં સિયાહકાર હૂં
મેં ખતાકાર હૂં મેં સઝાવાર હૂં
મેરે સજદોં મેં તોરી હી હમ્દો સના
મેરા કોઈ નહીં અલ્લાહ તોરે સિવા
મેરી તોબા હૈ તોબા અય મેરે ઘલાહ
મુઝ ગુનેહગાર કો તૂ ન દેના સઝા
મેરી આહોં કો સુન લે અય હાજત રવા
મેરા કોઈ નહીં અલ્લાહ તોરે સિવા
મેં તો ગફકાર હૂં તૂને ખુદ હી કહા
નહીં કોઈ નહીં હૈ શહબાઝ કા
બખ્શા હૂંગા તુઝે યે હૈ વઅદા તોરા
મેરા કોઈ નહીં અલ્લાહ તોરે સિવા

૯

સફરમાં ખૂશ હાલી મેળવવાની દુઆ

(૧) “قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ” (પાર ૩૦ / સુર ૧) (કાફરોન)

(૨) “إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ” (પાર ૩૦ / સુર ૧) (જો જ્યારે)

(૩) “قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ” (પાર ૩૦ / સુર ૧) (હો એક)

(૪) “قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ” (પાર ૩૦ / સુર ૧) (હું તારા પાસે)

(૫) “قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ” (પાર ૩૦ / સુર ૧) (હું તારા પાસે)

(૧) ‘કુલ યા અય્યુહલ્ કાફરૂન’

[પાર ૩૦, સૂર અ ‘કાફરૂન’]

(૨) ‘ઈફા જા-અ નસરુલ્લાહ’ [પાર ૩૦, સૂર અ ‘નશ્ર’]

(૩) ‘કુલ્ હુ-વલ્લાહુ અહદ’ [પાર ૩૦, સૂર અ ‘ઈખ્લાસ’]

(૪) ‘કુલ અઊઊ બિ રબ્બિલ્ ફલક’

[પાર ૩૦, સૂર અ ‘ફલક’]

(૫) ‘કુલ અઊઊ બિ રબ્બિન્નાસ’

[પાર ૩૦, સૂર અ ‘નાસ’] (૧)

ફઝીલત : હઝરત જુબૈર બિન મુર્ઠમ (રદિ.) ફરમાવે છે કે એક વખત આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે મને ફરમાવ્યું કે “હે જુબૈર ! શું તમે આ વાતને પસંદ કરો છો કે જ્યારે સફરમાં નીકળો તો પોતાના બધાં મિત્રોમાં તમારી જાહેરી હાલત ઘણી સારી રહે. અને આપની પાસે સૌથી વધારે ખાદ્ય સામગ્રી હોય ? ” મેં અરજ કરી :

(૧) ‘નુઝુલુલ્ અબરાર’ : ૩૪૦

જી હાં ! મારા માતા-પિતા આપ પર કુબાન થાય ! તો આપે ફરમાવ્યું કે-“ઉપર જણાવેલ પાંચ સૂરતો એ પ્રમાણે પઢો કે દરેક સૂરહના શરૂમાં ‘બિસ્મિલ્લા હિર્રહમા નિર્રહીમ’ પઢો અને સૂરહના અંતમાં પણ ‘બિસ્મિલ્લા હિર્રહમા નિર્રહીમ’ પઢો. આ પ્રમાણે સૂરએ ‘નાસ’થી ફારિગ થવા પર સફરની શરૂઆત ‘બિસ્મિલ્લા હિર્રહમા નિર્રહીમ’થી થશે. એ જ હદીસ શરીફમાં આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે આ રીતે ફરમાવ્યું :

“وافتح كل سورة بسم الله الرحمن الرحيم”
 واختتم قرأتك بسم الله الرحمن الرحيم

અર્થ : દરેક સૂરહને ‘બિસ્મિલ્લાહ’થી શરૂ કર, અને તારી કિરાઅતને ‘બિસ્મિલ્લાહ’ પર ખતમ કર.

અનુભવ :

હઝરત જુબૈર બિન મુત્તમ (રદિ.)ની હાલત સુધરી ગઈ

હઝરત જુબૈર (રદિ.) આ ફરમાવે છે કે હું ઘણો જ વધારે માલદાર અને ધનવાન હતો. તેમ છતાં પણ જ્યારે હું સફરમાં જવા નીકળતો તો મારી હાલત ઘણી જ નબળી અને દયાના લાયક થઈ જતી હતી અને ઘણી વખત તો ખાધસામગ્રી પણ થોડી રહી જતી. પરંતુ જ્યારથી અલ્લાહના નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે આ વિષે મને ઉપર જણાવેલ સૂરતોની તા’લીમ આપી, ત્યારથી મેં તેને પઢવાનો મા’મૂલ (નિયમ) બનાવી લીધો અને સફરમાં તેનો ઘણો પ્રબંધ કરતો રહ્યો જેની બરકતથી હવે સફર દરમિયાન સફરના બધાં મિત્રોથી બહેતર હાલતમાં અને વધારે ખાધસામગ્રીવાળો રહું છું અને ઘરે પહોંચવા સુધી સારી હાલત બાકી રહે છે.

સફરથી બામુરાદ અને સલામત પાછા આવવાની દુઆ

“أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ”

અ-ફ હસિબતુમ્ અન્નમા ખલક્નાકુમ્ અ-બ-સંવ્ વ
અન્નકુમ્ ઈલયના લા તુર્જીન.

[સૂરએ ‘મુઅમિનૂન’, પારહ : ૧૮, આયત : ૧૧૫]

અનુવાદ : શું તમે એમ ધારી લીધું હતું કે અમે તમને એમ જ કોઈ હેતુ વગર પૈદા કરી દીધા છે અને આ કે તમે અમારી પાસે નહિ લાવવામાં આવશો ? (૧)

અનુભવ :

હઝરાતે સહાબા (રદિ.)ની વિપુલ માલે ગનીમત અને સલામતી સાથે વાપસી

હઝરત ઈબ્રાહીમ બિન હારિસ તયૂમી (રદિ.) આ ફરમાવે છે કે એક વખત અમને અદ્દાહના રસૂલ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે સરિયા (આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના ઝમાનાનું તે યુદ્ધ જેમાં આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ શરીક ન હોય)ના માટે રવાના કર્યા તો અમને આ નસીહત ફરમાવી કે “સવારે અને સાંજે પુષ્કળ પ્રમાણમાં ઉપર જણાવેલ આયત પઢતા રહો. જેથી અમે તેનો પ્રબંધ કર્યો તો તેની બરકતથી અસંખ્ય માલે ગનીમત પ્રાપ્ત થયો અને સલામતી સાથે મદીના પાક વાપસી થઈ.”

સંશોધન: ભ્રમમાં ન રહો.. કારણ કે ઉપર જણાવેલી દુઆમાં ઈબ્રાહીમ તયૂમીથી તાબિઈ મુરાદ નથી, બલ્કે સહાબી મુરાદ છે જેમકે શખ્સિયાત (વ્યક્તિત્વો)માં તેમનો વિસ્તૃત પરિચય કરાવવામાં આવ્યો છે.

(૧) ‘અમલુલ્લ યૂમિ વલ્લયુલ્લિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ : ૨૬, હદીસ નંબર : ૭૭

૧૧

સુનસાન અને ઉજ્જડ સ્થળે હિફાઝતનો એક અકસીર નુસ્ખો

“يَا عِبَادَ اللَّهِ احْبِسُوا يَا عِبَادَ اللَّهِ احْبِسُوا”

યા ઈબા-દલ્લાહિ ઈહિસૂ યા ઈબા-દલ્લાહિ ઈહિસૂ,

અનુવાદ : (અલ્લાહ પાકે જમીન પર લોકોની દેખરેખ માટે ફરિશ્તાઓ નક્કી કર્યા છે. તેમને સંબોધન કરતાં તકલીફમાં સપડાયેલ માણસ આ કહે કે) હે અલ્લાહના બંદાઓ ! (અલ્લાહના હુકમથી) દેખરેખ રાખો, હિફાઝત કરો, બચાવો.

અમુક રિવાયતમાં આ પ્રમાણે છે “يَا عِبَادَ اللَّهِ اَعْيُونِي” (હે અલ્લાહના બંદાઓ ! મારી મદદ કરો.) (૧)

ફઝીલત : [૧] હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૂઉદ રદિયલ્લાહુ અન્હુથી રિવાયત છે કે રસૂલે પાક સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું : “જ્યારે સુનસાન અને ઉજ્જડ જગ્યાએ તમારી સવારીમાં કોઈ ખામી આવી જાય, તો ઉપર જણાવેલ ‘ઈહિસૂ’વાળો અવાજ આપો.”

[૨] હઝરત ઉત્બહ બિન ગઝવાન (રદિ.) નબીએ પાક સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમથી નક્લ કરે છે કે “જ્યારે તમારી કોઈ વસ્તુ (સવારી અથવા સફરનું ભાથું વગેરે) ગુમ થઈ જાય અથવા તમે એવી જગ્યા પર હોવ જ્યાં તમારો કોઈ મદદગાર ન હોય અને તમોને

(૧) ‘કિતાબુલ્ અઝકારિ લિન્નવ્વી’ : ૫૩૨, ‘અલ્ ફુતૂહાત’ : ૫ / ૧૫૦, ‘હિસ્ન’ : ૨૮૩, ‘નુજુલુલ્ અબરાર’ : ૩૩૫

કોઈ જરૂરત પેશ આવી જાય તો આ કહો : “يَا عِبَادَ اللَّهِ اَعِيْنُونِي”
(હે અલ્લાહના બંદાઓ ! મારી મદદ કરો.)

[૩] તબરાનીએ હઝરત ઉત્મહ બિન ગઝવાન (રદિ.)ની હદીસને મરફૂઅન્ બયાન કરી છે કે “જ્યારે તમારી કોઈ વસ્તુ ગુમ થઈ જાય અથવા તમોને મદદની જરૂરત પડી જાય અને ત્યાં તમારો કોઈ મદદગાર ન હોય તો ત્રણ (૩) વખત આ અવાજ આપો : “يَا عِبَادَ اللَّهِ اَعِيْنُونِي” (હે અલ્લાહના બંદાઓ ! મારી મદદ કરો.) (અલ્લાહના એવા બંદાઓ પણ છે જેમને તમો જોઈ શકતા નથી જ્યારે તમે આ દુઆ કરશો તો તેઓ તમારી મદદમાં લાગી જશે.)”

સારાંશ : ઉપર જણાવેલ ત્રણે રિવાયતોનો નીચોડ આ છે કે જંગલ અને રણ પ્રદેશમાં અથવા કોઈ એવી જગ્યાએ જ્યાં કોઈ ઈન્સાન ન હોય અને કોઈ વિનાશક મુસીબતમાં ફસી જાય (દાખલા તરીકે : ઉજ્જડ જગ્યાએ સવારીમાં કોઈ ખામી આવી ગઈ અથવા જાન અને માલ નાશ પામવાનો ભય થઈ ગયો) તો

“يَا عِبَادَ اللَّهِ اَعِيْنُونِي” (હે અલ્લાહના બંદાઓ ! મારી મદદ કરો.) ત્રણ વખત અવાજ આપીને કહે, ઈન્શાઅલ્લાહ ગૈબથી હિફાઝતની વ્યવસ્થા થઈ જશે અને ગૈબી મદદ પ્રગટ થશે. આ તરીકો અત્યંત અનુભવસિદ્ધ છે. ઘણાં બુઝુર્ગોએ તેને અનુભવસિદ્ધ લખ્યો છે. ઈબ્ને હજર (રહ.)એ ‘ઈઝાહુલ્ મનાસિક’ના હાંસિયામાં તબરાનીની ઉપર જણાવેલ હદીસ નકલ કરવા પછી, અને ઈબ્ને અદ્હાન મક્કીએ ‘અલ્ ફુતૂહાત’માં અનુભવસિદ્ધ ઠેરવ્યું છે.

અનુભવ :

દરિયાઈ તોફાનથી મુક્તિ મળી ગઈ હઝરાતે સહાબા (રદિ.)ની વિપુલ માલે ગનીમત તથા સલામતી સાથે વાપસી મુહદિસે કન્નોજી (રહ.)એ ‘નુઝુલુલ્ અબરાર’માં ઉપર

જણાવેલ દુઆને અનુભવસિધ્ધ ઠેરવતા પોતાની આંખોએ જોયેલો આ બનાવ નકલ કર્યો છે કે મને મિરઝાપૂર અને જબલપૂરના વચ્ચે એવી મુસીબત પડી કે દરિયાઈ તોફાનમાં ફસી ગયો. તે સમયે અઘ્લાહપાકે ઉપર જણાવેલ દુઆની બરકતથી મુક્તિ અતા ફરમાવી.

ઉપરાંત આપે ફરમાવ્યું : એક વખત કન્નોજથી ભોપાલ જતા રસ્તામાં મારો ઘોડો નાસી ગયો. લોકોએ તેનો પીછો કર્યો, પરંતુ સફળતા પ્રાપ્ત ન થઈ. મેં તત્કાળ ઉપર જણાવેલ કલિમાત પઢ્યા. તે જ સમયે ઘોડો થોભી ગયો અને પરેશાનીથી મુક્તિ મળી ગઈ.

દિલે મગમૂમ કો મસરૂર કર દે
દિલે બેનૂર કો પુરનૂર કર દે
ફરોઝાં દિલ મેં શમ્મે વૂર કર દે
યે ગોશા નૂર સે પુરનૂર કર દે
મેરા ઝાહિર સંવર જાએ ઘલાહી
મેરે બાતિન કી મુલ્મત દૂર કર દે
મએ વહદત પિલા મખ્મૂર કર દે
મુહબ્બત કે નશે મેં ચૂર કર દે
ન દિલ માઇલ હો મેરા ઉનકી જાનિબ
જિન્હેં તેરી અદા મગરૂર કર દે
હે મેરી ઘાત મેં ખુદ બફસ મેરા
ખુદાયા ઇસકો બે મકદૂર કર દે

૧૨

ચોર અને ડાકૂથી હિફામતની દુઆ

”يَا وَدُودُ، يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدُ، يَا فَعَّالَ لِمَا يُرِيدُ، أَسْأَلُكَ
بِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَ مُلْكِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَ بِنُورِكَ
الَّذِي مَلَأَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ، أَنْ تَكْفِينِي شَرَّ هَذَا اللَّصِّ،
يَا مُغِيثُ! اغْنِنِيْ-“

યા વદુદ, યા મલ્અશિલ્ મજુદ. યા ફઅઆલુલ્ લિમા
યુરીદ. અસ્અલુ-ક બિ ઈમ્મતિ-કલ્લતી લા તુરામુ વ
મુલ્કિ-કલ્લમી લા યુઝામુ વ બિ નૂરિ-કલ્લમી મ-લ-અ
અર્કા-ન અર્શિ-ક અન્તફ્ફિ-ય-ની શર્ હામલ્ લિસ્સિ
યા મુગીધુ અગિધની.

અનુવાદ : હે મુહબ્બત રાખનારા અને અતિ ઉચ્ચ
અર્શવાલા ! અને હે તે જે પોતાના ઈરાદા પ્રમાણે કરે છે ! હું આપથી
તે ઈઝ્ઝતના સદકહમાં જે ઈઝ્ઝતનો કદી ઈરાદો કરી શકાતો નથી
અને આપની તે સત્તાના તુફાલ જેના માટે વિનાશ નથી અને આપના
તે નૂરના વસીલાથી જેણે આપના અર્શના પાયાને નૂરથી ભરી દીધું
છે. હું આ માંગું છું કે આ ચોરની શરારતથી મારા તરફથી આપ જ
રેસલો કરી લો, હે મદદ કરનારા ! આપ મારી મદદ ફરમાવો. (૧)

સંશોધન : હઝરત અનસ (રદિ.) ઉપરની દુઆ વિષે

(૧) ‘ઈસાબહ’ : ૪ / ૧૮૨, ‘સીસ્તુલ્ મુસ્તફા’ : ૨ / ૬૩

ફરમાવે છે કે જે કોઈ મુસીબતમાં સપડાયેલ માણસ ચાર રકા'ત પછી ઉપર જણાવેલ દુઆના વસીલાથી દુઆ માંગશે, તો તે કબૂલ થશે. અમુક રિવાયતોમાં ઉપર જણાવેલ દુઆ આ પ્રમાણે છે :

”يَا وَدُّودُ، يَا وَدُّودُ، يَا وَدُّودُ، يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدُ، يَا مُبْدِي
يَا مُعِيدُ، يَا فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ
الَّذِيْ مَلَأَ اَرْكَانَ عَرْشِكَ، وَاسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ، يَا غِيَاثَ
الْمُسْتَغِيثِيْنَ، اَغْنِنِيْ، اَغْنِنِيْ، اَغْنِنِيْ -“

યા વદૂદ, યા વદૂદ, યા વદૂદ, યા ઝલ્અશિલ્ મજીદ. યા મુબ્દિઉ યા મુઈદ. યા ફઅઆલુલ્ લિમા યુરીદ. અલ્લાહુમ્મ ઈન્ની અસ્અલુ-ક ળિ નૂરિ વજ્હિ-કલ્લી મ-લ-અ અર્કા-ન અર્શિ-ક, વ અસ્અલુ-ક ળિ ફુદરતિ-ક, યા ગયાસલ્ મુસ્તગીધીન. અગિષ્ની, અગિષની, અગિષની.

અનુભવ :

મદદ માટે ચોથા આસમાનથી ફરિશ્તો ઉતરી આવ્યો

હઝરત ઉબયૂ બિન કઅબ (રદિ.) અને હઝરત અનસ બિન માલિક (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમના સહાબામાંથી હઝરત અબૂ મિઅલક અન્સારી રદિયલ્લાહુ અન્હુ મોટા ઈબાદતગુઝાર, ઝાહિદ, મુત્તકી અને પરહેઝગાર ઉપરાંત મોટા વેપારી હતા. વેપાર માટે સફર કર્યા કરતા હતા. એક સફરમાં એક એવા ચોરથી સંપર્ક થયો જે તીર અને તલવાર સાથે હતો. તેણે ફલ્હું કે “માલ અહીં મૂકી દો, હું તમોને કતલ કરીશ.”

હઝરત અબૂ મિઅલક અન્સારી (રદિ.)એ ફરમાવ્યું કે “તમો તો માલ ઈચ્છો છો, જે હાજર છે. મારા જીવથી શું મતલબ ? ” ચોરે

કહ્યું : “નહીં ! મને તો તમારો જીવ જ જોઈએ છે.” ફરમાવ્યું કે : “સારું ! મને તું એટલો સમય તો આપ કે નમાઝ પઢી લઉં.” ચોરે કહ્યું : “હાં ! નમાઝ જેટલી જોઈએ તેટલી પઢી લો.” હઝરત અબૂ મિઅલક (રદિ.)એ વુઝૂ કરીને નમાઝ પઢવાની શરૂ કરી અને નમાઝથી ફારિગ થઈને આ (ઉપરવાળી) દુઆ માંગી અને ત્રણ વખત આ દુઆના કલિમાત પઢ્યા. શું જુએ છે કે એક સવાર ભાલો લઈને ચોરની તરફ આગળ વધ્યો અને ભાલાથી તેનું કામ પૂરું કરી દીધું. (અર્થાત્ ચોરને મારી નાંખ્યો)

તે પછી રસૂલુલ્લાહ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના સહાબીએ તેમની તરફ ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીને પૂછ્યું કે : “તમે કોણ છો ?” ફરિશ્તાએ કહ્યું : “અલ્લાહ તઆલાએ મને તમારી ફરિયાદ સાંભળી, પરેશાની દૂર કરવા માટે અને મદદ માટે મોકલ્યો છે. હું ચોથા આસમાનનો ફરિશ્તો છું. જ્યારે પ્રથમ વખતે તમે આ દુઆ માંગી, તો મેં આસમાનના દરવાજાઓને ખખડાવવાનો અવાજ સાંભળ્યો, જ્યારે બીજી વખત દુઆ માંગી તો મેં આસમાનવાળાઓની ચીસ અને પોકાર સાંભળી. અને જ્યારે તમે ત્રીજી વખત દુઆ માંગી તો ફરિશ્તાઓથી કહેવામાં આવ્યું કે : આ કોઈ દુઃખી અને મુસીબતમાં સપડાયેલ માણસની દુઆ છે. તે સમયે મેં હક તઆલાથી દરખાસ્ત કરી કે : મને તેના કતલ કરવા પર નિયુક્ત કરવામાં આવે. જેથી મને ઈજાઝત મળી ગઈ અને હું તમારી મદદ માટે આવી પહોંચ્યો.”

તે પછી ફરિશ્તાએ કહ્યું : “તમોને ખૂશખબરી થાય ! આ યાદ રાખજો કે જે માણસ વુઝૂ કરીને ચાર રકા’ત નમાઝ પઢે અને આ દુઆ માંગે તો તેની દુઆ કબૂલ થશે. ભલે તે દુઃખ અને બેચેનીમાં સપડાયેલો હોય કે ન હોય.”

૧૩

હાજત તત્કાળ પૂરી થવાની દુઆ

“اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ، وَاتَوَجَّهْ اِلَیْکَ بِنَبِّیْکَ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ
نِ النَّبِیِّ الرَّحْمَةِ، (یا رَسُوْلَ اللّٰهِ) اِنِّیْ تَوَجَّهْتُ بِکَ اِلٰی رَبِّیْ
فِیْ حَاجَتِیْ هٰذِهِ لِتُقْضٰی لِیْ اَللّٰهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِیَّ”

અલ્લાહુમ્મ ઈન્ની અસ્અલુ-ક વ અ-ત-વજ્જહુ ઈલય-ક
ખિ નબિયિયિ-ક સયિયિદિના મુહમ્મ-દ નિન્ નબિયિયર
રહમતિ (યા રસૂલલ્લાહ) ઈન્ની તવજ્જહતુ ખિ-ક ઇલા
રબ્બી ફી હાજતી હાઝિહી. લિ તુક્ઝા લી. અલ્લાહુમ્મ
ફ-શફ્ફિઅહુ ફિય્ય.

અનુવાદ : હે અલ્લાહ ! હું તારાથી માંગું છું, અને તારી તરફ
ધ્યાન કેન્દ્રિત કરું છું તારા નબી સયિયિદિના મુહમ્મદ સદ્દલ્લાહુ
અલયહિ વ સદ્દમના તુફેલથી જે નબીએ રહમત છે. યા રસૂલલ્લાહ !
(સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમ) હું આપના તુફેલથી પોતાના રબના
તરફ પોતાની હાજતના માટે ધ્યાનિત થયો, જેથી મારી હાજત પૂરી
કરવામાં આવે. હે અલ્લાહ ! તું તેમને મારા હકમાં શફાઅત
(બલામણ) કરનાર બનાવ અને કબૂલ ફરમાવ. (૧)

રીત : ‘હાઝિહી’ની જગ્યાએ પોતાની હાજતનું નામ લે
અથવા કલ્પના કરે.

(૧) ‘તિરમિઝી શરીફ’ : ૨ / ૧૮૮, હદીસ નં. : ૩૫૭૯, ‘ઈબ્નુસ્સુન્ની’ : ૧૬૦,
હદીસ નં. : ૮૨૬, ‘અલ્ ફત્હુર્રબ્બાની તરતીબુ મુસ્નદે અહમદ’ : ૧૪ / ૨૮૮

અનુભવ : ૧

નાબીના સહાબી (રદિ.) દેખતા થઈ ગયા

હદીસે પાકમાં છે કે એક નાબીના સહાબી (રદિ.)એ હુઝૂરે અકદસ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં આવીને અરજ કરી કે યા રસૂલદ્દાહ (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ) ! દુઆ ફરમાવી દો કે અદ્દાહ તઆલા મને આફિયત (કુશળતા) આપે (અર્થાત્ જોવાની શક્તિ નસીબ થાય.) આ સાંભળીને હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું : “જો તમે જોવાની શક્તિ ઈચ્છતા હોય તો હું દુઆ કરી દઉં અને જો આખિરતનો સવાબ ઈચ્છતા હોય તો આ (અંધાપા) પર સબ્ર કરી લો.”

તેમણે અરજ કરી કે યા રસૂલદ્દાહ (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ) ! દુઆ જ ફરમાવી દો, જેથી મારી મુહતાજી દૂર થઈ જાય. આ સાંભળીને હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું : “જાઓ ! સારી રીતે વુઝૂ કરીને (બે રકા'ત નમાઝ પઢવા પછી) આ દુઆ પઢો.” જેથી તે નાબીના સહાબી (રદિ.)એ આ (ઉપર જણાવેલ) દુઆ માંગી, તો અદ્દાહ તઆલાના ફઝલ (મહેરબાની)થી તત્કાળ અંધાપો દૂર થઈ ગયો.

અનુભવ : ૨

બેરુખી (ઉપેક્ષાવૃત્તિ) બદલાઈને ખાસ લક્ષપાત્ર અને કૃપાપાત્ર બની ગઈ

ઉપર જણાવેલ દુઆ વિષે તબરાનીએ ‘મુઅજમે કબીર’માં હઝરત ઉસ્માન બિન હુનૈફ (રદિ.)થી રિવાયત કરી છે કે એક માણસને હઝરત ઉસ્માન ગની (રદિ.)થી કંઈક કામ હતું. તેઓ તેમની પાસે ગયા. પરંતુ આપે (હઝરત ઉસ્માન ગની રદિ.એ) તેમની તરફ કંઈ ધ્યાન ન આપ્યું. ત્યાંથી નિરાશ થઈને તેઓ હઝરત ઉસ્માન

બિન હુનૈફ (રદિ.)ની ખિદમતમાં આવ્યા. અને પોતાનો આખો બનાવ બયાન કર્યો કે તેમણે (હઝરત ઉસ્માન ગની રદિ.એ)તો કંઈ જ ધ્યાન આપ્યું નહીં, જેથી જરૂરિયાત પૂરી થવા માટે મશ્વરહ (સલાહ) આપો અથવા કોઈ યુક્તિ બતાવી દો.

હઝરત ઉસ્માન બિન હુનૈફ (રદિ.)એ ફરમાવ્યું કે બહેતર આ છે કે તમે મસ્જિદમાં જઈને બે રકા'ત નમાઝ અદા કરીને હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે (નાબીના સહાબીને) ઈર્શાદ ફરમાવેલી (ઉપર જણાવેલ) દુઆ પઢીને પ્રથમ અલ્લાહ તઆલાથી જ માંગો, તે પછી ત્યાં જાઓ. જેથી તેમણે એવું જ કર્યું. હવે જ્યારે તેઓ હઝરત ઉસ્માન ગની (રદિ.)ની ખિદમતમાં હાજર થયા તો તેમણે તેમની તરફ ખાસ ધ્યાન આપ્યું, બલકે તેમને પોતાની સાથે બિસ્તર પર બેસાડયા. ઈચ્છા પ્રમાણે તેમની મદદ કરી અને વધુમાં આ ફરમાવ્યું કે “જો ભવિષ્યમાં પણ તમોને કોઈ વસ્તુની જરૂરત હોય તો આવીને અરજ કરી દેજો. ઈન્શાઅલ્લાહ જરૂર પૂરી કરવામાં આવશે.”

અહીંયાથી પાછા ફરીને તેઓ ફરી પાછા હઝરત ઉસ્માન બિન હુનૈફ (રદિ.)ની ખિદમતમાં હાજર થયા. શુક્રિયહમાં ‘જઝા-કલ્લાહુ’ કહેવા પછી આખો બનાવ કહી સંભળાવ્યો. આ સાંભળીને હઝરત ઉસ્માન બિન હુનૈફ (રદિ.)એ ફરમાવ્યું, “તેમનું તમારી તરફ ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવું એ હઝરત નબીએ કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની તા’લીમ ફરમાવેલી દુઆની બરકતનું પરિણામ હતું. આ તા’લીમ તે મુકદ્દસ (પવિત્ર) દુઆની છે.”

સંશોધન (૧): અમુક રિવાયતોમાં ‘નબિય્યિર્હમતિ’ પછી ‘યા મુહમ્મદ’ નકલ થયું છે. ઉપરાંત મુસ્નદે અહમદની રિવાયતમાં ‘લિતુકઝા’ પછી ‘વ તશફઅની ફીહી વ ત-શફફઅહુ ફિય્ય’ આવેલ છે. જેનો અર્થ આ છે કે “હે અલ્લાહ ! નબીને મારા માટે સિફારિશની ઈજાઝત આપી દો” અને “હે નબી ! આપ મારી અલ્લાહથી સિફારિશ

કરી દો.” જાણે પ્રથમ વાક્યમાં અદ્વાહથી સંબોધન છે અને બીજા વાક્યમાં નબી સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી સંબોધન છે.

સંશોધન (૨): ‘ફ હુ-વ ખયૂરુલ્ લ-ક’ અંધાપા માટે સબ્રને બહેતર ઠેરવ્યું છે. શા માટે ન હોય ? હદીસે કુદ્દસીમાં નકલ થયેલ છે :

“من اذہبت حیبتہ یعنی عینہ فصبر و احتساب

لم ارض له بثواب دون الجنة” (احمد).

[જેની બે મહબૂબ (પ્રિય) વસ્તુઓ અર્થાત્ આંખો ચાલી જાય અને તે એના પર સબ્ર કરે, તો હું તેના માટે જન્નતમાં ઓછા સવાબ પર કદી રાજી ન થઈશ.]

સંશોધન (૩): ‘ઈબ્નુસ્સુન્ની’ની રિવાયતમાં છે કે નબી સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમે જયારે સહાબીને સબ્રની તલકીન (નસીહત) ફરમાવી, તો તેમણે આ ઉજર પેશ કર્યો કે “મારો કોઈ રહબર (માર્ગદર્શક) નથી. જેથી ઘણી તકલીફ થશે.” એના પર આપે આફિયતની દુઆ ફરમાવી. ઉપરાંત હઝરત ઉસ્માન બિન હુનૈફ (રદિ.) રાવી સહાબી આ ફરમાવે છે કે અંધ સહાબીએ તે જ સમયે નબી સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમની મજલિસમાં દુઆ પઢી લીધી. જેની બરકતથી મજલિસ ખતમ થવા પહેલાં જ તે સહાબી જોતા થઈ ગયા. એવું લાગી રહ્યું હતું કે તેમને (અંધાપાનો) રોગ જ ન હતો. ઉપરાંત ‘ઈબ્નુસ્સુન્ની’માં દુઆના કલિમાતમાં થોડો ફરક છે. એ જ પ્રમાણે નમાઝનો ઉલ્લેખ માત્ર ‘નસાઈ’ અને ‘તબરાની’ના તરીકમાં છે.

આ રિવાયતથી મા’લૂમ થયું કે દુઆ વગેરેમાં વસીલો દુરુસ્ત છે. અલબત્ત, એ’તિકાદ (માન્યતા) આ રહે કે હકીકી કાર્યકર્તા અદ્વાહ જ છે. [‘નુઝુલુલ અબરાર’: ૩૦૪, ‘અલ્ ફતુર્રુબ્બાની’: ૪/૨૯૯]

૧૪

દુશ્મનની નામરથી ગુપ્ત રહેવાનો એક અજમાવેલ નુસ્ખો

(૧) **أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ سَمِعِهِمْ وَ**

أَبْصَارِهِمْ - (પ / ૧૪ સુરોત્તહા આત / ૧૦૮)

[૧] ઉલાઈ-કલ્લાની-ન ત-બ-અલ્લાહુ અલા કુલૂબિહિમ્
વ સમ્ઈહિમ્ વ અબ્સારિહિમ્.

(૨) **إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ**

وَفِي أَذَانِهِمْ وَقْرًا - (પ / ૧૫ સુરોત્તહા આત / ૫૭)

[૨] ઈન્ના જઅલ્ના અલા કુલૂબિહિમ અકિન્નતન્ અંથ
અફકહુહુ વ ફી આઝાનિહિમ વફ્રા.

(૩) **أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ،**

وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ

وَ جَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً - (પ / ૨૫ સુરોત્તહા આત / ૨૩)

[૩] અ-ફ-ર-અથ-ત મનિત્ ત-ખ-ઝ ઈલા-હ-હુ હવાહુ
ઝ અઝલ્લહુલ્લાહુ અલા ઈલ્મિવ વ ખ-ત-મ અલા સમ્ઈહી
ઝ કલ્લિહી વ જ-અ-લ અલા બ-સ-રિહી ગિશાવહ. (૧)

(૧) 'તફસીરે કુર્તુબી' : ૧૦ / ૨૨૧, 'મઆરિફુલ્ કુર્આન' : ૪૯૧, પારહ : ૧૫,
રુકૂઅ : ૫, સુરહ : 'બની ઈસરાઈલ'

ફઝીલત : હઝરત કઅબ (રદિ.) ફરમાવે છે હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ જ્યારે મુશ્રિકોની આંખોથી અદશ્ય થવા માંગતા તો કુઆને કરીમની ઉપર જણાવેલ ત્રણ આયતો પઢી લેતા. તેની બરકતથી કાફિરો (દુશ્મન) આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમને જોઈ શકતા ન હતા.

ઈમામ કુતુબી (રહ.) ફરમાવે છે કે હઝરત કઅબ (રદિ.)વાળી ત્રણેવ આયતોની સાથે સૂરએ 'યાસીન'ની તે આયત પણ શામિલ કરી લેવામાં આવે જેને હઝરત નબીએ કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે મક્કા મુઅઝ્ઝમાથી હિજરત ફરમાવતા સમયે પઢી હતી જ્યારે કે મક્કાના મુશ્રિકોએ હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના મકાનને ઘેરી લીધું હતું. તો તે સમયે હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે પઢીને તેમના પર માટી નાંખતા નાંખતા બધાંની સામેથી તશરીફ લઈ ગયા હતા અને કોઈએ પણ આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ને ન જોયા.

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ

فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ - (ب / ۲۲ سورة يسین آیت / ۹)

વ જ-અલ્ના મિમ્ બય્નિ અય્દિહિમ્ સદ્દંવ વ મિન્ ખલ્ફિહિમ્ સદ્દન્ ફ અગ્શાયનાહુમ્ ફહુમ્ લા યુબ્સિરૂન્.

અનુભવ : ૧

એક જ રસ્તા પર બાજુમાંથી પસાર થવા છતાં જોઈ ન શકયો

હઝરત કઅબ (રદિ.) ફરમાવે છે : હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમનો આ બનાવ અને અમલ મેં શામ દેશમાં એક માણસથી બયાન કર્યો. તે શામ દેશના રહેવાસીને કોઈ જરૂરતથી રોમ

દેશમાં જવાનું થયું. તે ત્યાં ઘણી મુદત સુધી રોકાયો. થોડાં જ સમય પછી રોમ દેશના કાફિરોએ તેને સતાવવાનું શરૂ કર્યું તો આ માણસ ત્યાંથી ભાગી ગયો. રોમ દેશના રહેવાસીઓએ તેનો પીછો કર્યો, તો તે અદ્વાહના બંદાને હઝરત કઅબ (રદિ.)વાળી રિવાયત યાદ આવી ગઈ અને તે પ્રમાણે તેણે આયતો પઢવાની શરૂ કરી દીધી, જેની બરકતથી અદ્વાહ તઆલાએ તે દુશ્મનોની આંખો પર એવો પદો નાંખી દીધો કે જે રસ્તા પર આ માણસ ચાલી રહ્યો હતો તે જ રસ્તાથી તેના દુશ્મન પણ પસાર થઈ રહ્યા હતા, પણ તે લોકો તેને જોઈ શક્યા નહીં.

અનુભવ : ૨

શરીરથી શરીર સ્પર્શતા રહ્યા છતાં દુશ્મનો પકડી નહિ શક્યા

હઝરત ઈમામ ખઅલબી (રહ.) ફરમાવે છે : હઝરત કઅબ (રદિ.)થી જે રિવાયત નકલ કરવામાં આવી છે મેં તે રિવાયત “૨” જે પ્રખ્યાત શહેર છે તેના એક રહેવાસીને બતલાવી. સંજોગવસાત દયલમ (ઈરાક)ના કાફિરોએ તેની ઘરપકડ કરી લીધી. થોડી મુદત તે તેમની કેદમાં રહ્યો. એક દિવસ મોકો જોઈને ભાગી ગયો. તે લોકોએ પકડવા માટે તેનો પીછો કર્યો, પરંતુ તેણે પણ ભાગતાં ભાગતાં હઝરત કઅબ (રદિ.)ની બતલાવેલી ઉપર જણાવેલ આયતો પઢવાનું શરૂ કરી દીધું. પરિણામ આ થયું કે દુશ્મનોની આંખો પર એવો પદો પડી ગયો કે તેઓ તેને જોઈ ન શક્યા. સ્થિતિ એ હતી કે તે પોતાના દુશ્મનોના સાથે સાથે એવા મળીને ચાલી રહ્યા હતા કે ક્યારેક ક્યારેક એક બીજાના કપડાં પણ આપસમાં લાગી જતા હતા.

અનુભવ : 3

દુશ્મન નજીકથી પસાર થઈ ગયા પરંતુ જોઈ નહિ શક્યા

ઈમામ કુર્તુબી (રહ.) ફરમાવે છે : મને પોતાના દેશ ઉન્દલુસ (સ્પેન)માં કુર્તુબની નજીક મન્શૂર કિલ્લામાં આ બનાવ પેશ આવ્યો કે હું દુશ્મનો સામેથી ભાગીને આગળ નીકળી ગયો. અને એક જગ્યાએ જઈને બેસી ગયો. દુશ્મનોએ મારી પાછળ બે ઘોડે સવાર દોડાવ્યા જ્યારે કે હું બિલ્કુલ ખુલ્લા મેદાનમાં એકલો જ હતો. હું સૂરએ ‘યાસીન શરીફ’ની આયતો શરૂથી લઈને **“فُهِمٌ”**

“يُصْرُونَ” (ફ હુમ્ લા યુબ્સિરન) સુધી પઢતો રહ્યો. આ બન્ને સવાર મારી નજીકથી પસાર થયા અને આ કહેતા કહેતા આગળ વધી ગયા કે “આ ભાગનારો કોઈ ઈન્સાન નથી, બલ્કે શયતાન અથવા જિન્નાત માલૂમ પડે છે.” અદ્દાહ તઆલાએ આ આયતોની બરકતથી તેમને મારાથી અંધ બનાવી દીધા હતા.

[‘તફસીરે કુર્તુબી’ : ૧૦/૨૨૧]

الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

૧૫

મુલ્મ અને હલાકતથી હિફાઝત અને છુટકારાની દુઆ

”لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ
الْعَرْشِ الْكَرِيمِ“

લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ અઝીમુલ્ હલીમ. લા ઈલા-હ
ઈલ્લલ્લાહુ રબુલ્ અશિલ્ અઝીમ. લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહુ
રબુસ્સમાવાતિ વ રબુલ્ અઝિ વ રબુલ્ અશિલ્ કરીમ.

અનુવાદ : અદ્લાહના સિવાય કોઈ મા'બૂદ નથી જે બેહદ
મોટો અને સહિષ્ણુ છે. અને અદ્લાહના સિવાય કોઈ મા'બૂદ નથી જે
ઉચ્ચતર અર્શનો માલિક છે. અને અદ્લાહના સિવાય કોઈ મા'બૂદ
નથી જે બધાં આસમાનો અને જમીનોનો પરવરદિગાર છે અને
શ્રેષ્ઠતમ પ્રકારના અર્શનો માલિક છે. (૧)

ફઝીલત : હઝરત અલી (રદિ.)એ ફરમાવ્યું : મને હુઝૂર
સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે કેટલાક એવા કલિમાત શીખવ્યા છે જેને
અત્યાચારી અને ઝાલિમ બાદશાહની પાસે અથવા દરેક એવી વસ્તુની
પાસે જે મને ભયમાં નાંખી દે, તે કલિમાતને પઢતા રહેવાની હુઝૂર
સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે મને તાકીદ ફરમાવી હતી. [‘અહમદ’,
‘નસઈ શરીફ’, ‘કન્ઝ’] હઝરત આઈશા (રદિ.) ફરમાવે છે કે “હુઝૂર

(૧) ‘બુખારી શરીફ’ : ૨ / ૮૩૯, હદીસ નં. : ૬૩૪૫, ‘અલ્ ફતુરૂહબાની’ :
૧૪ / ૨૬૩, ‘અમલુલ્ યવમિ વલ્લયલહ’ : ૮૯

સહસ્રાહુ અલયહિ વ સહમ વધુ પ્રમાણમાં આ દુઆ પઢ્યા કરતા હતા.”

[‘તિરમિઝી શરીફ’]

અનુભવ : ૧

હજજ બિન યૂસુફ જેવો ઝાલિમ પણ કંઈ બગાડી નહિ શક્યો

હઝરત અબૂ રાફિઅ (રદિ.)નું બયાન છે : હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)એ પોતાની છોકરીની શાદી હજજ બિન યૂસુફ (જેનો ઝુલ્મ પ્રખ્યાત છે)થી કરી દીધી. વિદાય કરતી વેળા પોતાની છોકરીથી કહું કે જ્યારે હજજ તારી પાસે આવે તો તે સમયે આ દુઆ પઢી લેજે. અને તે દુઆ શીખવવા પછી હઝરત અબ્દુલ્લાહ (રદિ.)એ દા’વા (સંપૂર્ણ વિશ્વાસ)ની સાથે કહું કે “હુઝૂર સહસ્રાહુ અલયહિ વ સહમ જ્યારે કોઈ પ્રકારની સખ્ત મુસીબત અને ખેદ તેમજ દુઃખથી પરેશાન થતા, તો એવા સમયે આપ સહસ્રાહુ અલયહિ વ સહમ આ દુઆ પઢ્યા કરતા હતા.” રિવાયત કરનાર કહે છે : “આ દુઆની બરકતથી હજજ ઝાલિમ ક્યારેય તે સ્ત્રીને કોઈ પણ પ્રકારની તકલીફ ન પહોંચાડી શક્યો.”

[‘હયાતુસ્સહાબા’]

આ બનાવને ફત્હુલ્ બારીમાં નસાઈ અને તખરીના હવાલાથી આ પ્રમાણે લખ્યો છે કે : હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)એ પોતાની છોકરીની જ્યારે શાદી કરાવી તો બોધરૂપે ફરમાવ્યું : “જ્યારે પણ તને કોઈ મુસીબત પહોંચે તો કિબ્લહ તરફ મોઢું કરીને આ પીડાની દુઆ (મુસીબતોથી છુટકારો આપનારી દુઆ અર્થાત્ ઉપરવાળી દુઆ) પઢી લેજે.”

[‘ફત્હુલ્ બારી’ : ૧૧ / ૧૭૬]

અનુભવ : ૨

હસન બિન હસન બિન અલી જે આ હદીસના રિવાયત

કરનારે છે તેઓ ફરમાવે છે કે : હજીજે મને પોતાના ગુલમનો નિશાનો બનાવવા માટે બોલાવ્યો. હું તે સમયે આ ઉપર જણાવેલ કલિમાત પઢતાં પઢતાં પહોંચ્યો. મને જોતાં જ તે કહેવા લાગ્યો : “મેં તો (તને) એટલા માટે બોલાવ્યો હતો કે તને કતલ કરું પરંતુ આ સમયે તમે મારી સમક્ષ અત્યંત મહબૂબ (પ્રિયતમ) થઈ ચુક્યા છો. બતાવો ! તમારી શી જરૂરત છે ? મારાથી માંગી લો.” તે પછી આપને ઈજ્જત સાથે મુક્ત કરી દીધા. [‘ફતુલ્ બારી’ : ૧૧ / ૧૭૬]

અનુભવ : ૩

ખ્વાબમાં નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના તરફથી આ દુઆની તલકીન અને સખ્ત ગિરફતારીમાંથી મુક્તિ

અબૂબક બિન અલી નામના એક મુહદિસ અસ્બહાન સ્થળે હતા. તેમના વિરુદ્ધ કોઈએ બાદશાહને કાન ભંભેરણી કરી. છેવટે બાદશાહે તેમને ગિરફતાર કરીને કેદખાનામાં નાંખી દીધા. આ બનાવ રિવાયત કરનાર અબૂબક રાઝી (રહ.) ફરમાવે છે કે : હું તે સમયે અસ્બહાનમાં જ અબૂ નઈમ નામના મુહદિસને ત્યાં હટીસો લખ્યા કરતો હતો. મેં એક રાત્રે અદ્વાહના નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની ખ્વાબમાં ઝિયારત કરી. જિબ્રઈલ અમીન જમણી તરફ હતા. આપે મને આ ફરમાવ્યું : “અરે ! તમે અબૂબક બિન અલીને મારો આ સંદેશો પહોંચાડી દો કે : ‘સહીહ બુખારી શરીફ’વાળી પીડાથી મુક્તિની દુઆનો પ્રબંધ કરે જ્યાં સુધી કે મુક્તિ પ્રાપ્ત ન થઈ જાય.” સવારે ઉઠીને મેં તેમને આ ખ્વાબથી વાકિફ કર્યા. તેમણે તે પ્રમાણે અમલ શરૂ કર્યો. થોડાં જ દિવસોમાં અદ્વાહે તેમને છુટકારો અતા ફરમાવ્યો. [‘ફતુલ્ બારી’ : ૧૨ / ૧૭૭]

સંશોધન (૧) : ‘અલ્ ફત્હુર્રબ્બાની’ અને ‘અલ્ કામિલ’ વગેરેમાં મુહકકક (સંશોધિત) ફેસલો આ છે કે : હજૂજાજ ષકફી જેવા ઝાલિમની સાથે અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)એ પોતાની છોકરીના નિકાહ માત્ર બુરાઈના નિવારણ માટે કર્યા હતા. નહીતર બાપ અને છોકરી બન્ને આ નિકાહથી રાજી ન હતા. હદીસના રિવાયત કરનાર હમ્માદે અબૂ રાફિઅથી આ નકલ કર્યું કે : દુઆની બરકતથી હજૂજાજ આ શરીફ ઝાદીની સાથે દાંપત્ય સંબંધ બાબતમાં કામિયાબ ન થઈ શક્યો અને નજીક થવામાં અસફળ રહ્યો. [‘અલ્ ફત્હુર્રબ્બાની’ : ૧૪ / ૨૬૩] વધુ વિગતો આ કિતાબના શખ્સિયાતના પ્રકરણમાં ઉમ્મે કુલ્સૂમના પરિચય હેઠળ વાંચો.

સંશોધન (૨) : ઈબ્નુસ્સુન્નીએ નકલ ફરમાવ્યું કે : હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)થી રિવાયત કરનારા રાવી અબ્દુલ્લાહ બિન ઈલ્હાદનું બયાન છે કે : હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.) હંમેશા આ દુઆની ઘણી તા’કીદ ફરમાવતા. ઉપરાંત આ દુઆને પઢીને તાવવાળા માણસ પર દમ કરવાનો મા’મૂલ હતો. વિદાય વેળા પોતાની સાહબઝાદીઓને વિશિષ્ટ રીતે આ દુઆના પ્રબંધની નસીહત ફરમાવતા.

[‘અમલુલ્લ યવ્મિ વલ્લયલ્લિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ : ૮૯]

મેરે આકા કા મુઝ પર તો ઇતના કરમ થા
ભર દિયા મેરા દામન ફૈલાને સે પેહલે
યે ઇતને કરમ કા અજબ સિલસિલા થા
નશા રંગ લાયા પિલાને સે પેહલે

૧૬

બેચેની અને ખતરાને દૂર કરવાનો અજીબ નુસ્ખો

“اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِنَا وَآمِنْ رَوْعَاتِنَا”

અલ્લાહુમ્મસ્તુર અવ્રાતિના વ આમિન્ રવ્આતિના.

અનુવાદ : હે મારા અદ્લાહ ! અમારા ઐબોને છુપાવી લે અને અમારી બીક, ડર અને બેચેનીને અમન અને સલામતી તેમજ ઈત્મીનાન (સંતોષ) અને સુકૂનથી બદલી દે. (1)

ફઝીલત : હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને ઉમર (રદિ.) ફરમાવે છે : હઝરત નબીએ કરીમ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમ દરરોજ સવારે અને સાંજે ઉમર જણાવેલ દુઆ હંમેશા પઢયા કરતા હતા.

[‘બરકાતે દુઆ’: ૫૨૬, નફલન્ અન્ ઈબ્ને અબી શય્બહ]

અનુભવ :

**પરેશાન કરનારી પરિસ્થિતિ બિલ્કુલ દૂર થઈ ગઈ
અને દુશ્મનોના તંબુઓ ઉખડી ગયા**

ગઝવએ અહઝાબ (જેને ગઝવએ ખન્દક પણ કહે છે)માં હઝરાતે સહાબએ કિરામ રદિયલ્લાહુ અન્હુમ અજમઈનને બેહદ પરેશાનીઓનો સામનો કરવો પડ્યો. એક તરફ તો બહારથી ઈસ્લામના દુશ્મનોએ દસ હઝારના મોટા સમુહ સાથે ઘેરો નાંખ્યો હતો. જયારે કે બીજી તરફ મદીના મુનવ્વરાની અંદર બનૂ કુરૈજહના યહૂદીઓ તરફથી બગાવત (બળવા)ની આગ ભડકેલી હતી. (આ

બનૂ કુરૈઝના યહૂદીઓએ અચાનક સુલહનામાના વિરુદ્ધ મુશ્રિકો સાથે હાથ મિલાવી લીધા હતા) આ સમાચારે બેચેનીમાં ઘણો વધારે ઉમેરો કરી દીધો. ચારે તરફ ઘેરો નાંખેલો હોવાના કારણે મુસલમાનોનું ખાવા-પીવાનું પણ અશક્ય થઈ ગયું હતું. મુનાફિક લોકો ખુલ્લમ ખુલ્લા જુદાઈ અપનાવીને હંસતા હંસતા આ પ્રમાણે કહી રહ્યા હતા કે આ વખતે તો બધાં મુસલમાનોને ઈસ્લામના પૈગમ્બર સહિત ગાજર-મૂળાની જેમ કાપીને મૂકી દઈશું.

એ પ્રમાણે મુસલમાનો માટે આ સમય ઘણો જ નાઝુક અને સબ્રની કસોટીનો થઈ ગયો હતો.

આ જ કારણ છે કે, અદ્દાહ તઆલાએ કુર્આને પાકમાં આ દુદ્દશા અને બેચેનીના દશ્યને આ અંદાઝમાં બયાન કર્યું છે :

”وَإِذْ زَاغَتِ الْآبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ
بِاللَّهِ الظُّنُونَا، هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا

شَدِيدًا“ (પ / ૨૧ સુરે અઝાબ આય / ૧૦, ૧૧)

[અને જ્યારે (ભયના કારણે) આંખો ફાટેલી રહી ગઈ હતી અને કાળજાં ગળા સુધી પહોંચી ગયાં હતાં અને અદ્દાહની સાથે તમે અનેક પ્રકારની કલ્પનાઓ કરી રહ્યા હતા. તે મોકા પર ઈમાનવાળા ખૂબ કસાયા અને બહુ સખત રીતે હચમચાવી નાંખવામાં આવ્યા.]

આ જ અસહ્ય પરિસ્થિતિમાં હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.)એ નબી અલયહિસ્સલામથી બેચેની દૂર થવા અને શાંતિમય પરિસ્થિતિ કાયમ થવા માટે વિશિષ્ટ દુઆ તલબ ફરમાવી, જે એમની ઝબાનમાં આ પ્રમાણે છે.

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.) ફરમાવે છે : સહાબએ કિરામ રદિયલ્લાહુ અન્હુમ અજમઈને રસૂલે કરીમ સલ્લલ્લાહુ

અલયહિ વ સદ્ધમથી અરજ કરી કે : યા રસૂલદ્દાહ (સદ્ધદાહ અલયહિ વ સદ્ધમ) ! આવી પરેશાન કરનારી પરિસ્થિતિમાં જાન અને માલ, ઈઝત અને પ્રતિષ્ઠાની સુરક્ષા માટે કોઈ વઝીફો (દુઆ) હોય તો તે અમને અતા ફરમાવો ? એના પર હુજૂર સદ્ધદાહ અલયહિ વ સદ્ધમે ઉપર જણાવેલ દુઆ ઈર્શાદ ફરમાવી.

આ સાંભળતા જ સર્વ સહાબએ કિરામ રદિયદ્દાહ અન્હુમ અજમઈને તે રહીમ અને કરીમ ઝાતની તરફ ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીને તે દુઆને માંગવાનું શરૂ કરી દીધું. બસ, તે સમયે જ અદ્દાહ તઆલાએ પોતાનો એવો ગેબી નિઝામ ચલાવ્યો કે અદ્દાહ તઆલાનો ક્રોધ (તેજ અને તીવ્ર હવા આંધીના રૂપમાં) પ્રગટ થયો. જેણે ઈસ્લામના દુશ્મનોના ચહેરા ફેરવી નાંખ્યા અને તેમને વેરવિખેર કરી નાંખ્યા.

[‘મદારિજુન્નુબ્વહ’ : ૨ / ૩૦૦]

શરાબે મુહબ્બત પિલા દે મુઝે
તુ દુનિયા મેં અપના બના લે મુઝે
તેરે જલ્લે કો દેખ કર જાન દૂં
મઝં તો તેરે ફઝલ સે થૂં મઝં
રહૂં ગોર મેં ભી દિવાના તેરા
ન મોફૂફ હો મુંહ દિખાના તેરા
ઉઢૂં તો તેરી યાદ મેં ફિર ઉઢૂં
ગરઝ ઇશક હી મેં જિયૂં ઝોર મઝં

૧૭

દુશ્મનના ત્રાસથી હિફાઝતની દુઆ

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَجْعَلُكَ فِيْ نُحُوْرِهِمْ وَنَعُوْذُ بِكَ مِنْ شُرُوْرِهِمْ

અલ્લાહુમ્મ ઈન્ના નજ્અલુ-ક ફી નુહૂરિહિમ્ વ નહીમુ
ભિ-ક મિન્ શુરૂરિહિમ્.

અનુવાદ : હે અલ્લાહ તઆલા ! અમે આ (દુશ્મનો)નાં મુકાબલામાં તને ઢાલ બનાવીએ છીએ અને એમની શરારતોથી તારી પનાહ માંગીએ છીએ. (1)

ફઝીલત : હદીસે પાકમાં છે : જો કોઈ માણસ કોઈ શરીર (તોફાની) કોમથી પરેશાન થઈ જાય તો એવા સમયે ઉપર જણાવેલ દુઆ પઢ્યા કરે. જેથી હઝરત અબૂ મૂસા (રદિ.)થી રિવાયત છે : રસૂલે કરીમ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમને જ્યારે કોઈ કોમના તરફથી નુકસાન પહોંચવાનો ભય (ડર, બીક) પૈદા થતો તો એવા સમયે હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ પોતે પણ આ દુઆ પઢ્યા કરતા હતા.

અનુભવ : ૧

દુશ્મન એક બીજાને ઈશારા કરતા રહ્યા, પરંતુ
વાળ પણ વાંકો વાળી નહિ શક્યા

હઝરત શયખુલ્ હદીસ મવલાના ઝકરિયા સાહબ કાંધેલવી

(1) 'અબૂ દાઅૂદ શરીફ' : ૧ / ૨૧૫, હદીસ નં. : ૧૫૩૭, 'અમલુલ્ યવમિ વલ્લયલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની' : ૮૭, હદીસ નં. : ૩૩૩, 'અલ્ અઝકાર લિન્નવ્વી' : ૧૦૨, હદીસ નં. : ૩૨૮, 'ફતુરૂબ્બાની' : ૧૪ / ૨૬૨

(રહ.)એ પોતાની પ્રખ્યાત અને જાણીતી અલ્બેલી આત્મકથામાં આ બાબતનો એક દિલચસ્પ બનાવ આ રીતે બયાન ફરમાવ્યો છે : લગભગ ચાર માસ સુધી આ નાચીઝ પણ નિઝામુદ્દીનમાં જાણે કેદ રહ્યો. દિલ્હીથી અનાજ લાવવું તો મોટી મુસીબત હતી. આ જાનવર કાપી કાપીને રોટી-અનાજ વગર બકરા ઈદના જેમ ખાતા હતા. એટલા માટે કે દિલ્હીના રસ્તા બિલ્કુલ ભયંકર અને બંધિયાર હતા અને અનાજ શાકભાજી માર્કેટમાં મળતું હતું જ્યાં માત્ર સિખ લોકો જ હતા. અમારામાં કોઈની પણ હિંમત ત્યાં જવાની થતી ન હતી. પરંતુ અમારા હાજી બાબૂ અયાઝ સાહબ (રહ.), અદ્દાહ તઆલા તેમને ઘણી જ હિંમત અને શક્તિ અતા ફરમાવે, તેઓ આ જ હાલતમાં પણ ત્યાંથી અનાજ લાવ્યા કરતા હતા. પરંતુ અનાજ પંદર માણસોનું હતું અને કાયમી રહેનારો મજમો (સમૂહ) પાંચસોની નજીક હતો. પરંતુ બાળકોના માટે તે અનાજ કામ આપતું હતું. તેમના આ રીતે જવાથી બધાં લોકો આશ્ચર્ય કરતા હતા. એક વખતે તેઓ શાકભાજી માર્કેટમાંથી અનાજ લઈને નિઝામુદ્દીન આવી રહ્યા હતા. ત્યાંથી એક ટાંગો ભાડે કર્યો. તેમાં એક બાબૂજી અયાઝ અને ત્રણ સિખ પણ હતા. દિલ્હીથી નીકળીને તે સિખોએ કહ્યું કે “તું અમારા વચ્ચે કેવી રીતે બેસી ગયો ? જો અમે તને મારી નાંખીએ તો પછી શું થાય ? ” તેમણે અત્યંત જોશ (ઉન્માદ) અને સાહસ તથા નીડરતાથી કહ્યું કે : “તમે મને કદી મારી શકતા નથી અને હિંમત હોય તો મારીને બતાવો ? ” તેઓ પણ કંઈક વિચારમાં પડી ગયા. આપસમાં કંઈક ઈશારા પણ થયા અને બાંયો વાળીને કહેવા લાગ્યા કે : “અમે શા માટે નથી મારી શકતા ? ” તેમણે પહેલાં કરતાં વધારે જોશ (ઉન્માદ)થી કહ્યું કે : “મારી પાસે એક વસ્તુ છે, તમે મને મારવા પર શક્તિમાન જ થઈ શકતા નથી.” તેઓ અદ્દાહના ફઝલથી કંઈક એવા મરઊબ (પ્રભાવિત) થયા કે નિઝામુદ્દીન સુધી વિચારતા જ રહ્યા અને ઈશારા

પણ કરતા રહ્યા. તેમનાથી ઉતરતા સમયે સિખોએ પૂછ્યું કે : “તમે તે વસ્તુ બતાવી દો, તે શું છે ? ” બાબૂજી અચાએ કહ્યું કે : “તે વસ્તુ બતાવ્યાની નથી અને તમે જોઈ લીધું કે તમે લોકો ઈરાદાપૂર્વક મને મારી ન શક્યા.” આ નાચીએ જ્યારે તેમનાથી પૂછ્યું કે : “તે કઈ વાત હતી ? ” તેમણે ફરમાવ્યું કે : “આપે જ તો મને એક દુઆ બતલાવેલી છે :

“اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ.”

હું આ દુઆ પઢતો હતો.” હું વિચારતો જ રહ્યો કે (આ દુઆ) બતલાવનાર (મારા પોતાના) પર તો એની કોઈ અસર ન થઈ અને આ એનાથી કેવા લાભ ઉઠાવી રહ્યા છે. ઘણી જ ગૈરત આવી. એ’તિકાદ (શ્રદ્ધા)ની શક્તિની વાત છે. જે ખરેખર સત્ય છે. એમાં જરા પણ ખંચકાટ અને જરા પણ શંકા નથી કારણ કે અલ્લાહ તઆલાના પાક કલામમાં એનાથી પણ વધુ કુદરત અને શક્તિ છે.

[‘આપ બીતી’ : નંબર : ૫, પાનું : ૬]

અનુભવ : ૨

દુષ્ટજનોના ટોળાંથી છૂટકારો

બંદાએ (મેં) પોતાના મુહતરમ વાલિદ (હઝરત મવલાના અહમદ લૂલાત સાહબ રહ.)થી આ દુઆ વિષે પોતે આ અનુભવ સાંભળ્યો કે : દારુલ્ ઉલૂમ, બરોડા જે તે સમયે શહેરના વચ્ચે હતો અને ઘર ત્યાંથી એક કિલોમીટરના અંતરે હતું. એ બન્ને વચ્ચે ગૈર મુસ્લિમોના કેટલાક મહોલ્લા છે. એક વખત શહેરમાં અચાનક તોફાનો શરૂ થઈ ગયા અને હું હટીસના સબકથી ફારિગ થઈને પોતાના ઘરે પાછો જઈ રહ્યો હતો તો જ્યારે હું ગૈર મુસ્લિમોના મહોલ્લામાંથી પસાર થયો તો દૂરથી જ દુષ્ટજનોએ મને જોઈને બૂમો પાડવાનું શરૂ કર્યું “મુલ્લો આવ્યો, મુલ્લો આવ્યો” મેં તત્કાળ ઉપર

જણાવેલ દુઆ પઢવાનું શરૂ કરી દીધું. જ્યારે તેમના નજીક આવ્યો તો તેમણે મને ઘેરી લીધો બલ્કે એક બદતમીઝે તો ટોપી ઉતારી લીધી અને કહેવા લાગ્યો : “મારો, પીટો.” તો પણ મેં આ દુઆ પઢવાનું સતત ચાલુ જ રાખ્યું. થોડાં જ સમયમાં આ દુઆની બરકતથી તેમના જ બે-ત્રણ માણસો આગળ વધ્યા અને મને છોડાવતા છોડાવતા કહેવા લાગ્યા : “અરે ! આ ભલા માણસને જવા દો. આ તો એવા છે તેવા છે.” આ વાત પર તેમણે (મને) છોડી મૂક્યો. અને હું આફ્રિકાની સાથે (સુખરૂપ) ઘરે પહોંચ્યો.

સંશોધન : શૈખ બના ફરમાવે છે :

” و خص النحر بالذكر لان العدو يستقبل به عند التصاق

القتال “ (الفتح الرباني ج : ١٤ ص : ٢٦٢ - بذل المجهود)

અર્થ : દુઆમાં ‘નહર’ શબ્દનો વિશેષરૂપે ઉલ્લેખ કર્યો છે. કારણ કે લડાઈમાં સીનાને સામે રાખી દુશ્મનથી મુકાબલો કરવામાં આવે છે.

અરબી રૂઢીપ્રયોગમાં પણ આજ રીતે ઉપયોગ થાય છે. જેથી હઝરત ઈબ્રાહીમ અને હઝરત સારહ (અલૈ.)ના કિસ્સાવાળી હદીસ શરીફમાં આ છે કે : તેમના ઝમાનાના ઝાલિમ અને ખબીષ (અધમ) બાદશાહે હઝરત સારહ (અલૈ.)ના તરફ ખરાબ ઈરાદાથી હાથ લંબાવ્યો. પરંતુ મઝલૂમહ હઝરત સારહ (અલૈ.) દુઆની બરકતથી બચી ગયા અને તેઓ સુરક્ષિત હઝરત ઈબ્રાહીમ અલયહિસ્સલામની ખિદમતમાં પાછા આવ્યા અને કારગુઝારી સંભળાવતા હઝરત સારહ (અલૈ.)એ આ વાક્ય ઈર્શાદ ફરમાવ્યું :

” رد الله كيد الكافر او الفاجر في نحره ”

અહ્યાહે તેના ખરાબ કાવતરાને ખૂદ તેનાં ગળાં અને છાતી અર્થાત્ તેની ઝાત પર લોટાવી દીધાં.

[‘બુખારી શરીફ’ : ૧ / ૪૭૪]

૧૮

ગરીબી અને તંગદસ્તી દૂર કરવાનો અત્યંત આસાન ઉપાય

”تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ
يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
وَلِيٌّ مِنَ الدَّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا“

તવક્કલુ અલલ્ હરિયલ્લમ્ લા યમૂત. અલ્હમ્દુ
લિલ્લાહિલ્લમ્ લમ્ યતખિર્ વ-લદવ્ વ લમ્ યકુલ્લહૂ
શરીફુન્ ફિલ્ મુલ્કિ વ લમ્ યકુલ્લહૂ વલિર્યુમ્
મિનમ્મુલ્લિ વ કબિરુહુ તકબીરા.

અનુવાદ : હું તે જીવંત હસ્તી પર ભરોસો કરું છું, જેને કદી
મોત આવશે નહીં. સર્વ ખૂબીઓ તે જ અદ્વાદના માટે છે જે : ન
અવલાદ ધરાવે છે; અને ન બાદશાહીમાં તેનો કોઈ ભાગીદાર છે;
અને ન નબળાઈના કારણે તેનો કોઈ મદદગાર છે. અને તેની ખૂબ
મહાનતા બયાન કર્યા કરો. (1)

અનુભવ :

એક બેઠાલ સહાબી (રદિ.) ટૂંક સમયમાં
ખૂશહાલ થઈ ગયા

હઝરત અબૂહુરૈરહ (રદિ.)થી રિવાયત છે : તેઓ ફરમાવે છે

(1) ‘તફસીરે મઝહરી’, ‘મઆરિફુલ્ કુર્આન’ : ૫ / ૫૩૧, ‘અદુઆઈ
લિત્તખરાની’ : ૩ / ૧૨૮૫, ‘અમલુલ્ યવમિ વલ્લયલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ :
૧૩૯, હદીસ : ૫૪૬

કે એક દિવસ હું રસૂલદાહ સદાદાહ અલયહિ વ સદમની સાથે એવી રીતે ચાલી રહ્યો હતો કે મારો હાથ હુઝૂર સદાદાહ અલયહિ વ સદમને પોતાના મુબારક હાથમાં લઈ લીધો હતો. ચાલતા ચાલતા અમે એક એવા માણસ પાસેથી પસાર થયા જે ઘણો જ વધારે પરેશાન હતો. હુઝૂર સદાદાહ અલયહિ વ સદમને તેમનાથી પૂછ્યું કે “ભાઈ ! તમારી આવી હાલત કેવી રીતે થઈ ગઈ ?”

તો તેણે અરજ કરી કે : “યા રસૂલદાહ (સદાદાહ અલયહિ વ સદમ) ! બીમારી, ગરીબી અને તંગદસ્તી વગેરેએ મને પરેશાનહાલ કરી દીધો છે.” આ સાંભળીને હુઝૂર સદાદાહ અલયહિ વ સદમને ફરમાવ્યું : “હું (તમોને) કેટલાક કલિમાત બતાવુ છું, તેને પઢતા રહેશો તો આ દુઃખ, દર્દ, બીમારીઓ અને તંગદસ્તી વગેરે દૂર થઈ જશે.”

આ સાંભળીને હઝરત અબૂ હુરૈરહ (રદિ.)એ પણ અરજ કરી કે : “યા રસૂલદાહ (સદાદાહ અલયહિ વ સદમ) ! મને પણ શિખવી દો.” તો હુઝૂરે અકદસ સદાદાહ અલયહિ વ સદમને ઉપર જણાવેલ કલિમાત પઢવા માટે ફરમાવ્યું કે આ કલિમાતને પઢ્યા કરો.

આ બનાવના થોડાં જ સમય પછી બીજી વખત હુઝૂર સદાદાહ અલયહિ વ સદમ તે તરફ તશરીફ લઈ ગયા, તો પેલા સહાબીને સારી હાલતમાં જોયા. હઝરત નબીએ કરીમ સદાદાહ અલયહિ વ સદમને તેમને જોઈને ખૂશી જાહેર કરી. તે સહાબી (રદિ.) કહેવા લાગ્યા કે : જ્યારથી આપ સદાદાહ અલયહિ વ સદમને મને આ કલિમાત શિખવ્યા હતા, ત્યારથી હું તે કલિમાતને પાબંદીની સાથે પઢું છું.

મેં ઉનકે સિવા કિસ પર ફિદા હૂં થે બતા દે
લા મુઝકો દિખા ઉનકી તરહ કોઈ અગર હે

૧૯

તીવ્ર ફાકટ (ભૂખની હાલત) દૂર કરવા
અને રોઝીમાં વિશાળતા માટે
સૌથી સહેલા બે ઉપાયો

[૧]

“قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ” (પાર ૩૦ / સુર ૨/ અલાસ)

‘કુલ્ હુ-વલ્લાહુ અહદ’ [પા. : ૩૦, સૂરએ ‘ઈખ્લાસ’]

ફઝીલત : આપ સદ્દક્કાહુ અલયહિ વ સદ્દમ્મે ફરમાવ્યું :
“જે માણસ ઘરમાં દાખલ થતી વખતે સૂરએ ‘ઈખ્લાસ’ પઢશે,
અદ્દાહ તઆલા તેનાથી અને તેના પડોશીઓથી તંગી અને
ભૂખમરને દૂર કરી દેશે.” (૧).

અનુભવ :

એવી બરકત જેનાથી પડોશીને પણ લાભ થવા લાગ્યો

આપ સદ્દક્કાહુ અલયહિ વ સદ્દમની મજલિસમાં એક
સહાબી (રદિ.) પોતાની ગરીબી અને ભૂખની હાલત તેમજ રોઝીની
તંગીની ફરિયાદ લઈને હાજર થયા. આપ સદ્દક્કાહુ અલયહિ વ
સદ્દમ્મે તેમને ઉપાયરૂપે ફરમાવ્યું : “જ્યારે પણ તમે ઘરમાં દાખલ
થાઓ ત્યારે જો ઘરમાં કોઈ હાજર હોય તો તેને સલામ કરો, અને જો
કોઈ હાજર ન હોય તો મારા પર દુરૂદ શરીફ મોકલો. તદ્દઉપરાંત

(૧) ‘કુર્તુબી નકલનૂ અનિત્તબરાની’ : ૧૦ / ૧૮૮

એક વખત સૂરએ ‘ઈખ્લાસ’ પઢો.” તે સહાબી (રદિ.)એ એ પ્રમાણે જ કર્યું. અદ્વાહ તઆલાએ રોઝીમાં એવી વિશાળતા પૈદા કરી દીધી કે તેઓ પોતાના પડોશીઓની મદદ કરવા લાગ્યા. [‘કુર્તુબી’: ૧૦/૧૯૮]

[૨]

”سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ،

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

‘સુબ્હા-નલ્લાહિલ્ અમીમિ વ બિ હમ્દિહી,
સુબ્હા-નલ્લાહિલ્ અમીમિ, અસ્તગફિરુલ્લાહ’

સુબ્હ સાદિક થાય ત્યારે આ ત્રણે જુમ્લાઓ (વાક્યો) ૧૦૦ (એક સો) વખત પઢે.

અનુભવ :

રિસાયેલી દુનિયા (ની સંપત્તિ) એવી આવી પહોંચી કે
કયાં રાખવી એ જ સમજમાં નહિ આવ્યું

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર (રદિ.) ફરમાવે છે કે એક સહાબી (રદિ.)એ આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી તંગી અને ભૂખમરાની ફરિયાદ આ શબ્દોમાં કરી : “હે અદ્વાહના રસૂલ (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ) ! દુનિયા તો જાણે મારાથી રિસાઈ ગઈ અને તેણે મારા તરફથી મોઢું ફેરવી લીધું છે. (જેથી કોઈ ઉપાય બતાવો ?)”

આપે (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે) ફરમાવ્યું :
“ફરિશ્તાઓની દુઆ અને અસંખ્ય મખ્લૂકની મશહૂર અને જાણીતી તસ્બીહથી તું શા માટે ગાફિલ (બેપરવાહ) છે ? અરે ! તેનાથી જ તો

લોકોને રોઝી આપવામાં આવે છે. એટલાં માટે તું દરરોજ સુબ્હ સાદિકના સમયે તેને પઢ્યા કર.

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ
પછી જો ! ઈન્શાઅલ્લાહ આ દુનિયા તારા પગતળે આવી જશે.” જેથી તે સહાબી (રદિ.)એ આ અમલ શરૂ કર્યો. થોડાં જ દિવસોમાં આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં હાજર થઈને કહેવા લાગ્યા :

”لَقَدْ أَقْبَلْتُ عَلَى الدُّنْيَا فَمَا أَدْرِي أَيْنَ أَضَعُهَا“

આ દુઆની બરકતથી તો આ માલસામાન એટલો વિપુલતાથી મારી પાસે આવી ગયો છે કે હવે એ સમજમાં નથી આવતું કે તેને ક્યાં રાખું. [‘સુબુલુલ હુદા વરશાદ’ : ૧૦ / ૨૨૭]

૨૦

મુસીબતનો અજર (વળતર) અને નેઅમુલ્ બદલ હાસિલ થવાની દુઆ

“اَللّٰهُمَّ اَجِرْنِيْ فِيْ مُصِيْبَتِيْ وَاخْلِفْ لِيْ خَيْرًا مِنْهَا”

અલ્લાહુમ્મ અજુર્ની ફી મુસીબતી
વ અખ્લિફ્ લી ખયરમ્ મિન્હા.

અનુવાદ : હે અલ્લાહ તઆલા ! મને પોતાની આ મુસીબતમાં અજર અતા ફરમાવ અને મારા માટે એનાથી પણ સારી વસ્તુની વ્યવસ્થા ફરમાવ.

ફઝીલત : હઝરત ઉમ્મે સલમહ રદિયલ્લાહુ અન્હાથી રિવાયત છે કે, હુઝૂરે અનવર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ઈર્શાદ ફરમાવ્યો : “જે મુસલમાન કોઈ મુસીબતમાં સપડાયેલો હોય અને અલ્લાહ તઆલાના ઈર્શાદ પ્રમાણે “اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاٰجِعُوْنَ” [ઈન્ના લિલ્લાહિ વ ઈન્ના ઈલયહિ રાજિઊન] પઢે અને પછી આ દુઆ માંગે : હે અલ્લાહ ! તું મારી આ મુસીબતમાં મને અજર અતા ફરમાવ અને બહેતરીન (શ્રેષ્ઠ) બદલો અર્પણ ફરમાવ. તો અલ્લાહ તઆલા તે મુસીબતમાં તેને બદલો એતા ફરમાવે છે અને બહેતરીન (શ્રેષ્ઠ) બદલાથી નવાઝે છે.” (1)

[‘મુસ્લિમ શરીફ’]

(1) ‘મુસ્લિમ શરીફ’ : ૧ / ૨૦૦, હદીસ નં. : ૮૧૮, ‘કિતાબુલ્ જનાઈઝ’, ‘મુસ્નદે અહમદ’, હદીસ નં. : ૧૫૭૫૦, ‘તિરમિઝી શરીફ’ : ૨ / ૧૮૧, હદીસ નં. : ૩૫૧૧, ‘અલ્ ઈસાબહ ફી તમીઝિસ્સહાબહ’ : ૪ / ૧૩૨

અનુભવ :

હઝરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.)ને આ દુઆની બરકતથી બન્ને દુનિયાના સરદાર પતિ રૂપે અર્પણ થયા

હઝરત ઉમ્મે સલમહ રદિયલ્લાહુ અન્હા ફરમાવે છે કે : જ્યારે અબૂ સલમહ (રદિ.) (પહેલાં પતિ)નો ઈન્તિકાલ થઈ ગયો તો મેં પોતાના દિલમાં કહ્યું : ભલા ! અબૂ સલમહ (રદિ.)થી બહેતર કોણ હોઈ શકે છે ? તેઓ પ્રથમ વ્યક્તિ હતા જેમણે પોતાના પ્રિય વતનથી હિજરત કરી. પરંતુ પછી આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની બતાવેલી દુઆ મેં પઢી લીધી. આ દુઆની બરકતથી અલ્લાહ તઆલાએ હઝરત અબૂ સલમહ (રદિ.)થી પણ બહેતર પતિ અતા ફરમાવ્યા. અને એ રીતે બન્ને દુનિયાના સરદાર જનાબ રસૂલે પાક સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના નિકાહના બંધનમાં દાખલ થયા.

સંશોધન :

”عن ام سلمة رضي الله عنها انها قالت : سمعت رسول الله ﷺ يقول ما من مسلم تصيبه مصيبة فيقول ما امره الله، انا لله و انا اليه راجعون ، اللهم اجرني في مصيبتى و اخلف لى خيراً منها الا اخلف الله له خيراً منها ، قالت : فلما مات ابو سلمة قلت اى المسلمين خير من ابى سلمة ، اول بيت هاجر الى رسول الله ﷺ فاخلف الله لى خيراً منه و فى حديث آخر فلما توفى ابو سلمة ، قلت من خير من ابى سلمة صاحب رسول الله ﷺ ثم عزم لى فقلتها ، قال : فتزوجت رسول الله ﷺ“

(مسلم شريف ج ١ / ص ٢٠٠ ، كتاب الجنائز ، باب بلا ترجمه)

અર્થ : હઝરત ઉમ્મે સલ્મહ (રદિ.) રિવાયત કરે છે કે, મેં આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમને આ ઈરશાદ ફરમાવતા સાંભળ્યા કે, “જે કોઈ મુસલમાનને કોઈ પણ પ્રકારની મુસીબત પહોંચે અને તે અદ્લાહના હુકમ પ્રમાણે ‘ઈન્ના લિલ્લાહ... (અંત સુધી)’ પઢે તો અદ્લાહ તઆલા તેને બહેતરીન બદલો આપે છે.

હઝરત ઉમ્મે સલ્મહ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : જ્યારે હઝરત અબૂ સલ્મહ (રદિ.)નો ઈત્તિકાલ થયો તો હું વિચારવા લાગી કે અબૂ સલ્મહની જગ્યાએ મારા માટે કોણ બહેતર હોઈ શકે છે ? જેથી અદ્લાહ તઆલાએ મને અબૂ સલ્મહ કરતાં બહેતર શૌહર (પતિ) અતા ફરમાવ્યા.”

એક બીજી હદીસમાં આ છે કે અબૂ સલમહ (રદિ.)ના ઈત્તિકાલ પર જ્યારે હું એ વિચારવા લાગી કે એમનાથી વધારે બહેતર કોણ હોઈ શકે છે ? તેમ છતાં મેં આ દુઆને પૂરા યકીનની સાથે પઢી જેના પરિણામે આપ (સલ.) સાથે મારા નિકાહ થઈ ગયા.”

‘મુસ્લિમ શરીફ’ની ઉપરની રિવાયતથી આ માલૂમ થયું કે આ રિવાયત ઉમ્મે સલ્મહ (રદિ.)એ સીધી અદ્લાહના નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમથી સાંભળી છે. જ્યારે ‘તિરમિઝી શરીફ’ અને ‘તફસીરે બગવી’માં મજકૂર છે કે : આ દુઆ પોતે હઝરત અબૂ સલ્મહ (રદિ.)એ જ હઝરત ઉમ્મે સલ્મહ (રદિ.)ને બતાવી હતી. ઈબ્રાત (લખાણ) આ પ્રમાણે છે :

”وَأَخْرَجَ الْبَغَوِيُّ مِنْ طَرِيقِ سُلَيْمَانَ بْنِ الْمَغِيرَةِ ، عَنْ ثَابِتٍ :

حَدَّثَنِي ابْنُ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّ أَبَا سَلَمَةَ جَاءَ إِلَى أُمِّ سَلَمَةَ فَقَالَ :

سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَدِيثًا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كَذَا وَكَذَا ؛

سَمِعْتُهُ يَقُولُ : لَا يُضِيبُ أَحَدًا مُصِيبَةٌ فَيَسْتَرْجِعُ عِنْدَ اللَّهِ ثُمَّ

يَقُولُ : اللَّهُمَّ عِنْدَكَ احْتَسِبْتُ مُصِيبَتِي هَذِهِ ، اللَّهُمَّ اخْلُفْنِي

فيها إلا اعطاه الله" (ترمذی شریف ج / ۲ ص / ۱۹۱، باب بلا ترجمہ، رقم الحديث : ۳۵۱۱، الاصابة في تميز الصحابة ج / ۴ ص / ۱۳۲)

અર્થ : હઝરત ઉમ્મે સલ્મહ (રદિ.)ના સાહબઝાદહ ફરમાવે છે કે એક વખત હઝરત અબૂ સલ્મહ (રદિ.) હઝરત ઉમ્મે સલ્મહ (રદિ.) પાસે આવ્યા અને ફરમાવવા લાગ્યા કે મેં આજે અદ્લાહના રસૂલ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી એક એવી ઉમદા હદીસ સાંભળી છે કે જે મને ફલાણી ફલાણી વસ્તુઓ કરતાં પણ વધારે પસંદ છે. જેથી આપનો ઈરશાદ આ છે કે જ્યારે કોઈને કોઈ મુસીબત પહોંચે એને તે ઈન્ના લિદ્લાહિ વ ઈન્ના ઈલયહિ રાજિઉન પહે અને સાથે સાથે આ પણ કહે : હે અદ્લાહ ! હું મારી આ મુસીબતમાં આપથી સવાબ અને સારા બદલાની ઉમ્મીદ રાખું છું.

તો એની બરકતથી અદ્લાહ તઆલા બહેતરીન બદલો અતા ફરમાવે છે."

તો તેનો જવાબ આ છે કે શક્ય છે કે ઉપર જણાવેલ દુઆ હઝરત ઉમ્મે સલ્મહ રદિયદ્લાહુ અન્હાએ પ્રથમ પોતાના પતિ હઝરત અબૂ સલ્મહ (રદિ.)થી સાંભળી હોય. પછી બીજી વખત સીધી રસૂલુદ્લાહ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી પણ સાંભળી હોય.

[‘ઉમ્મહાતુલ્ મુ’મિનીન (રદિ.)’ : ૪૬૫]

तंगदस्ती के जो आलम में मैं घबराता हूँ
पर तेरे दर पे जाते हुवे कतराता हूँ

हाथ ફેલાને में मुहताज को गैरत कैसी
शर्म आती है के जंदा तेरा केहलाता हूँ

૨૧

ચોરી, લૂંટ વગેરેથી હિફાઝતની દુઆ

”قُلْ اَدْعُوا اللّٰهَ اَوْ اَدْعُوا الرَّحْمٰنَ ؕ اَيَّامًا تَدْعُوْنَ فَلَهُ
الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى ؕ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا
وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا“

કુલિદ ઉલ્લા-હ અવિદ ઉર્રહમાન. અરયમ્ મા તદ્ ઉ
ફ લહુલ્ અસ્માઉલ્ હુસ્ના. વ લા તજ્હર બિ સલાતિ-ક
વ લા તુખાફિત્ બિહા વબ્તગિ બય-ન માલિ-ક સબીલા.

અનુવાદ : (હે નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ !) આપ
ફરમાવી દો કે, ચાહે અલ્લાહ કહીને પુકારો અથવા રહમાન કહીને
પુકારો; જે નામથી પણ પુકારશો તો (તે બહેતર છે, કારણ કે) તેનાં
ઘણાં સારા સારા નામો છે અને પોતાની નમાઝમાં ન બહુ જોરથી પઢો
અને ન બિલ્કુલ ચુપકે ચુપકે પઢો, પણ એના વચ્ચેનો એક તરીકો
ધારણ કરો. (૧)

ફઝીલત : હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.)થી આ રિવાયત
છે કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ઉપર જણાવેલ આયતે
શરીફા વિષે ફરમાવ્યું : “هو امان من السرقة” અર્થાત તેના
ઝરીએ ચોરીથી હિફાઝત અને સલામતી નસીબ થાય છે.

[‘સુબુલુલ્ હુદા વર્શાદ’ : ૨૨૮]

(૧) સૂરએ ‘બની ઈસ્રાઈલ’, પારહ : ૧૫, આયત નં. : ૧૧૦, ‘સુબુલુલ્ હુદા
વર્શાદ’ : ૨૨૮

અનુભવ :

ચોરીનો માલ ઉપાડ્યો તો દરવાજો બંધ દેખાયો
અને પરત ક્યો તો દરવાજો ખુલ્લો દેખાયો

એક વખત એક સહાબી (રદિ.) રાત્રે આ આયતને પઢીને પથારી પર સૂતા જ હતાં કે થોડાં સમય પછી તેમના મકાનમાં ચોર ઘુસી ગયો અને મકાનમાં જે કંઈ સામાન હતો તેને ભેગો કરીને ખભા પર મૂક્યો અને બહાર નીકળવાના ઈરાદાથી દરવાજા તરફ આગળ વધ્યો, પણ દરવાજાને બંધ જોયો. આ જોઈને તે ઘણો પરેશાન થયો. કોઈ યુક્તિ સમજમાં ન આવી. છેવટે બધો સામાન ઘરમાં પાછો મૂકી દીધો અને (બહાર નીકળવા માટે) દરવાજા પર પહોંચ્યો તો તેણે દરવાજાને ખુલ્લો જોયો. આ જોઈને પાછી તેની નિયત બગડી અને ઘરનો સામાન ઉઠાવીને દરવાજાથી બહાર નીકળવાનો પ્રયત્ન કર્યો, પણ પહેલાંની જેમ પાછો દરવાજો બંધ જોયો. એવું ત્રણ-ત્રણ વખત થયું. આ તરફ આ સહાબી (રદિ.) પોતાની પથારી પર સૂતા સૂતા આ બનાવ જોઈ રહ્યા હતા. આ આશ્ચર્યજનક હિફાજત અને સલામતીને જોઈને પ્રથમ તો તે (સહાબી રદિ.) હસ્યા, તે પછી ચોરથી કહેવા લાગ્યા કે : “મિયાં ! મેં તો પોતાના આખા મકાનની હિફાજતની વ્યવસ્થા કરી લીધી છે.

“إِنِّي أَحْصَنُ بَيْتِي” (પછી ચોરી કેવી રીતે થઈ શકે છે ?) ”

જેથી તે ચોર નાકામ (નિષ્ફળ થઈને) પાછો જતો રહ્યો.

[‘સુબુલુલ્ હુદા વર્શાહ’ : ૨૨૮]

वो मिलें या न मिलें उसका हम करें क्युं गम
हमें ખુલूस से करना है कोशिश पैहम

૨૨

કેદ અને બંધનમાંથી મુક્તિ અપાવનારી દુઆ

“ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ”

લા હવ્-લ વ લા ફુવ્વ-ત ઈલ્લા બિલ્લાહિલ્
અલિય્યિલ્ અઝીમ.

અનુવાદ : ઈબાદત કરવાની અને ગુનાહોથી બચવાની શક્તિ તે અલ્લાહ તઆલાની તવફીકના વગર શક્ય નથી, જે અત્યંત બુલંદ અને બાલા (ઉચ્ચતમ) છે. (1)

અનુભવ :

બેડીઓ આપોઆપ ખુલી ગઈ

હઝરત અવૂફ બિન માલિક અશજઈ રદિયલ્લાહુ અન્હુ એક વખત આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની ખિદમતમાં હાજર થયા અને અરજ કરી કે : “મારા છોકરા (હઝરત) સાલિમ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ)ને દુશ્મન પકડીને લઈ ગયા છે, એની મા ઘણી જ પરેશાન છે. હવે મારે શું કરવું જોઈએ ? (કોઈ) ઉપાય બતાવો.” આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું કે : “આપ પોતાની અહલિયહ સાથે પુષ્કળ પ્રમાણમાં : “ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ” [લા હવ્-લ વ લા ફુવ્વ-ત ઈલ્લા બિલ્લાહ] પઢતા રહો.” જેથી એ બન્નેએ હુકમનું પાલન કર્યું. જેની અસર આ થઈ કે એક દિવસ સાલિમ બેઠેલા હતા. અચાનક એ જ હાલતમાં તેમની બેડી ખુલી ગઈ અને (હઝરત) સાલિમ (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) ત્યાંથી ભાગી છૂટ્યા. દુશ્મનોની એક

(1) ‘તફસીર ઈબ્ને કષીર’ : ૫ / ૩૭૬, ‘મઆરિફુલ્ કુર્આન’ : ૮ / ૪૮૭

ઊંટણી હાથમાં આવી ગઈ, જેના પર સવાર થઈ ગયા. રસ્તામાં તેમને ઊંટોનું ઘણ (ટોળું) મળ્યું. તેને પણ પોતાની સાથે હાંકી લાવ્યા.

દુશ્મન તેમના પાછળ પકડવા માટે દોડ્યા. પણ તેઓ કોઈના હાથમાં ન આવ્યા અને સીધા પોતાના ઘરે પહોંચ્યા. દરવાજા પર ઊભા રહીને અવાજ આપ્યો. હઝરત અવૂફ (રદિ.)એ અવાજ સાંભળીને પોતાની અહલિયહને ફરમાવ્યું : “અદ્દાહની કસમ ! આ તો સાલિમ છે.” પત્નીએ કહ્યું : “અરે ! તે ક્યાં આવવાનો !! તે તો બીયારો કેદખાનાની તકલીફો વેઠી રહ્યો હશે.” (તેમને આ યકીન ન આવતું હતું કે એવી સખત બેડીઓથી છૂટીને તે કેવી રીતે આવી શકે છે ?)” તે પછી તેઓ બન્ને અને ખાદિમ દરવાજા તરફ ઝડપથી આગળ વધ્યા. દરવાજો ખોલ્યો તો શું જુએ છે કે હઝરત સાલિમ રદિયદ્દાહુ અન્હુ ઊભા છે અને આખું આંગણ ઊંટોથી ભરેલું છે. આ (દશ્ય) જોઈને ખૂશીથી ઝૂમી ઉઠ્યા. ખૈર અને આફ્રિયત પૂછવા પછી પૂછ્યું કે : “આ ઊંટો કેવા છે ?” તેમણે તેનો આખો બનાવ બયાન કર્યો. આ સાંભળીને હઝરત અવૂફ (રદિ.) કહેવા લાગ્યા કે : સારું ! થોભો ! હું હુઝૂર સદ્દદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી આ વિષે મસઅલો પૂછીને આવું છું. આં હઝરત સદ્દદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું : “આ બધો માલ તમારો છે. જે રીતે યોગ્ય હોય તે રીતે ઉપયોગ કરો.” [‘તફસીર ઈબ્ને કષીર’ : ૫ / ૩૭૬, ‘મઆરિફુલ્ કુર્આન’ : ૮ / ૪૮૭]

સંશોધન : અમુક રિવાયતોથી આ માલૂમ થાય છે કે આપ અલયહિસ્સલામે તેમને તકવો (સંયમ) અપનાવવાનો હુકમ આપ્યો. પણ એમાં કોઈ ઈશ્કાલ (વાંધો) નથી કે શક્ય છે આપ સદ્દદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમે તકવો અપનાવવા અને પુષ્કળ પ્રમાણમાં

“لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ” [લા હવ્-લ વ લા કુવ્-ત ઈલ્લા બિલ્લાહ] પઢવાનો હુકમ આપ્યો.

૨૩

દુશ્મન પર ગલબો (વર્યસ્વ) મેળવવાનો નુસ્ખો

“يَا مَالِكُ يَوْمَ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ”

યા માલિક-ક યવ્મિદીનિ ઈય્યા-ક નઅબુદુ
વ ઈય્યા-ક નસ્તઈન.

અનુવાદ : હે તે (અલ્લાહ) ! જે રોઝે જઝા (કિયામતના દિવસ)નો માલિક છે. અમે આપની જ ઈબાદત કરીએ છીએ અને આપથી જ દરેક કામમાં મદદ માંગીએ છીએ. (૧)

અનુભવ : ૧

દુશ્મનોને ફરિશ્તાઓ મારફતે ચારે બાજુથી માર પડ્યો

હઝરત અબૂ તલ્હા રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાવે છે કે : અમે લોકો એક ગઝવહ (જે લડાઈમાં આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ શરીક થયા હોય)માં હુજૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની સાથે હતા. જ્યારે દુશ્મનથી મુકાબલો થયો તો મેં હુજૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમને આ (ઉપર જણાવેલ) દુઆ કરતા સાંભળ્યા. મેં જોયું કે દુશ્મનના માણસો નીચે પડી રહ્યા છે અને અનુમાન આ છે કે ફરિશ્તાઓ તેમને આગળ-પાછળથી મારી રહ્યા હતા.

['હયાતુસ્સહાબા' : ૩ / ૬૦૨, 'નુજુલુલ અબરાર' : ૨૬૦]

(૧) 'હયાતુસ્સહાબા' : ૩ / ૬૦૨, 'અમલુલ્લ યવ્મિ વલ્લયુલહ' : ૮૭, હદીસ નં. : ૩૩૪, 'અલ્ અઝકાર લિન્નવવી' : ૧૦૫

અનુભવ : ૨

**અલ્લામહ ઈબ્ને તયમિયહ (રહ.) અને ત્યારના
બાદશાહને મોટી કામિયાબી હાસિલ થઈ**

શયખુલ્ ઈસ્લામ અદ્લામહ ઈબ્ને તયમિયહ (રહ.) એક વખત તે સમયના બાદશાહની સાથે જિહાદ માટે નીકળ્યા. જયારે લડાઈ શરૂ થઈ, તો બાદશાહે પોતાના મત પ્રમાણે શુકન માટે “યા ખાલિદ ઈબ્નુલ્ વલીદ” જોર જોરથી પુકાર્યું. (કદાચ તેનો મકસદ આ હોય કે : હે ખાલિદ બિન વલીદને કામિયાબી આપનારા રબ ! અમને પણ સફળતા અને કામિયાબી અતા ફરમાવ) અદ્લામહ ઈબ્ને તયમિયહ (રહ.)એ આ સાંભળતા જ બાદશાહની આ વાતનો વાંધો લીધો અને ઈર્શાદ ફરમાવ્યો : અરે ! આ પ્રમાણે કહો :

“إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ”

[ઈય્યા—ક નઅબુદુ વ ઈય્યા—ક નસ્તઈન]

[હે અદ્લાહ ! અમે આપની જ ઈબાદત કરીએ છીએ અને આપથી જ મદદ માંગીએ છીએ.]

જેથી નેક દિલ (વિનમ્ર) બાદશાહે એ પ્રમાણે જ કર્યું, તો ઝટપટ દુશ્મનો પર ગલબહ (વિજય) હાસિલ થઈ ગયો.

[‘નુજુલુલ અબરાર’ : ૨૬૦]

બે ગુનાહોં મેં ચલા ઝાહિદ જો ઉસકો દેખને
મગફિરત બોલી ઘઘર આ, મેં ગુનેહગારોં મેં હૂં
વો ફરિશમે શાહે રહમત ને દિખાએ રોઝે હશર
ચીખ ઉઠા હર બે ગુનાહ મેં ભી ગુનેહગારોં મેં હૂં

૨૪

દરેક પ્રકારના મરીઝ (બીમાર)ને પટીને દમ કરવાની દુઆ

”بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أُعِيدُكَ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ
الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
مِنْ شَرِّ مَا تَجِدُ—“

બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ. ઉઈઝુ-ક બિલ્લાહિલ્
અ-હદિસ્સ-મદિલ્લાહી લમ્ યલિદ્ વ લમ્ યૂલદ વ લમ્
યકુલ્લહૂ કુકુવન્ અહદ મિન્ શરિ મા તજિદુ.

અનુવાદ : તે અદ્યાહના નામથી જે બેહદ મહેરબાન અને
અત્યંત રહમ કરનારો છે; જે યકતા (અનન્ય, અદ્વિતીય) છે; જે
બેનિયાઝ છે. (અર્થાત્ તે કોઈનો મુહતાજ નથી, બધાં તેના મુહતાજ
છે.) જેણે (સ્ત્રીની જેમ પોતાની કૂખથી) કોઈને જન્મ આપ્યો નથી. જે
(બાળકની જેમ કોઈ સ્ત્રીની કૂખથી) જન્મ્યો નથી. જેના સમાન
(બીજો) કોઈ જ નથી. (હે અદ્યાહ ! હું) આપની હિફાઝત તલબ કરું
છું. અને તે બૂરાઈથી (મુકિત માંગું છું) જે તમે મહેસૂસ કરો છો. ⁽¹⁾

અનુભવ :

પળવારમાં બીમારી જતી રહી

હઝરત ઉસ્માન ગની રદિયલ્લાહુ અન્હુથી રિવાયત છે કે : હું

(1) ‘અદુઆ’ : ૩ / ૧૩૨૪, ‘અલ્ કુતૂહાત’ : ૪ / ૭૨, અબૂ યઅલા

એક વખત બીમાર થયો. આપ સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગુણ
બીમારપુર્ણ માટે તશરીફ લાવ્યા. ઉપર જણાવેલ તઅવ્વુઝ (બૂરાઈથી
પનાહ માટેના કલિમાત) પઢીને પછી દુઆ ફરમાવી અને જતાં જતાં
ફરમાવ્યું : “હે ઉસ્માન (રદિયલ્લાહુ અન્હુ) ! આ દુઆ પઢીને દમ
કર્યા કરો, એની કોઈ મિષ્ટ (જોડ) નથી.”

‘અત્તબરાની’ની કિતાબુદુઆમાં આ વધારો છે કે : આપ
સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગુણમે મને ઉપર જણાવેલ કલિમાત પઢીને દમ
કર્યો તો અલ્લાહપાકે તંદુરસ્તી આપી દીધી.

[‘અદુઆ’ : ૨ / ૧૩૨૪, ‘અદુઆઉલ મસ્નૂન’ : ૩૧૧]

મુહબ્બત સે ખાલી બશર દેખ લીજે
ઝમાના સરાપા હૈ શર દેખ લીજે

ન દોઝખ સે ખાઈફ ન જન્નત કે શાઈફ
અયાં હૈ ઝરર હી ઝરર દેખ લીજે

ક્યામત કે આને મેં અબ દેર ક્યા હૈ
સિતમગર હૈ અબ ચારાગર દેખ લીજે

ન પુરકૈફ દિન હૈં ન પુરકૈફ રાતેં
ગુનાહોં કા અપને અસર દેખ લીજે

નહીં જિનકે પરવાઝ કી ઇન્તિહા થી
વહી અબ હૈં બે બાલો પર દેખ લીજે

૨૫

**દુનિયા અને આખિરતમાં બહેતરી માટે
મકબૂલ બલ્કે લાઈલાજ (અસાધ્ય) બીમારી
માટે પણ અનુભવસિધ્ધ દુઆ**

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

રબબના આતિના ફિદુન્યા હ-સ-ન-તંપ્ વ ફિલ્
આખિ-રતિ હ-સ-ન-તંપ્ વ કિના અઝા-બન્નાર.

અનુવાદ : હે અમારા પરવરદિગાર ! અમોને દુનિયામાં પણ બહેતરી અતા ફરમાવો અને આખિરતમાં પણ બહેતરી અતા ફરમાવો અને દોઝખના અઝાબથી બચાવો. (1)

ફઝીલત : આ દુઆ ઘણી જ જામિઅ (સર્વગ્રાહી) છે. આ જ કારણ છે કે : હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.)થી જ્યારે કોઈ દુઆ કરવા માટે કહેતું તો ઉપર જણાવેલ દુઆ પઢી દેતા અને જ્યારે આ દુઆથી વધુ દુઆનો આગ્રહ કરતો તો ફરમાવતા : “હવે આનાથી વધુ શું દુઆ કરું ? ” [‘કુત્બી’]

અનુભવ :

**મરઘીના બચ્ચાની જેમ પાતળા-નિર્બળ કરી દેનારી
બીમારીથી શિક્ષા મળી**

હઝરત અનસ બિન માલિક રદિયલ્લાહુ અન્હુથી રિવાયત છે : રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ એક બીમારની બીમારપુર્સી માટે તશરીફ લઈ ગયા. તે સહાબી (રદિ.) બીમારીના કારણે અશક્ત

(1) ‘મુસ્લિમ શરીફ’ : ૨ / ૩૪૩, હદીષ નં. : ૨૬૮

‘અલ્ ફતુર્રુબ્બાની’ : ૧૪ / ૨૮૭, ‘ઈબ્ને કષીર’ : ૧ / ૩૨૭

થઈને મરઘીના બચ્ચાની જેમ થઈ ગયા હતા. (ઘણાં જ અશક્ત અને નિર્બળ થઈ ગયા હતા) રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે તેમને પૂછ્યું : “આપ કેવી રીતે દુઆ કરો છો ? ” તેમણે જવાબ આપ્યો કે : “હું આ રીતે દુઆ કરું છું કે : હે અલ્લાહ ! જે કંઈ તું મને આખિરતમાં સજા આપવાનો હોય, તે દુનિયામાં જ મને આપી દે.” આ સાંભળીને હુઝૂર સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું કે : “ભાઈ ! તમે તેને બરદાશત નથી કરી શકતા. (જેથી એવી દુઆ માંગો નહીં) ભલા ! તમે આ પ્રમાણે દુઆ કેમ ન માંગી ?

رَبَّنَا اتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
[રબ્બના આતિના ફિદુન્યા હ-સ-ન-તંવ વ ફિલ આખિ-રતિ હ-સ-ન-તંવ વ કિના અઝા-બન્નાર]

હઝરત અનસ (રદિ.) ફરમાવે છે : તે પછી તેમણે ઉપર જણાવેલ દુઆ માંગવાની શરૂ કરી દીધી. જેની બરકતથી અલ્લાહ તઆલાએ તેમને સંપૂર્ણ શિક્ષા અતા ફરમાવી દીધી.

સંશોધન (૧) : હદીષ શરીફમાં : قد صار مثل الفرخ

“રિવાયત થયેલ છે. અને ‘ફર્ખ’નો અર્થ મરઘીનું તે બચ્ચું છે જે હમણાં જ ઈડામાંથી નીકળ્યું હોય. અને સ્પષ્ટ છે કે તે સમયે તે ઘણું જ અશક્ત હોય છે. આ જ આદેશને નજર સમક્ષ રાખીને વર્તમાન કાળના કેટલાક અકાબિર ફરમાવે છે કે : એઈહઝના રોગી માટે આ દુઆ ફાયદાકારક છે, કારણ કે આ બીમારીમાં રોગીની એવી જ હાલત થાય છે. જેથી તે બીમારે સંપૂર્ણ યકીનની સાથે આ દુઆ પઢતા રહેવું જોઈએ. ઈન્શાઅલ્લાહ ઘણી જલ્દી શિક્ષા પ્રાપ્ત થશે.

સંશોધન (૨) : આ હદીષ શરીફથી જ્યાં ઉપર જણાવેલ “રબ્બના”ની મહત્વતા સમજમાં આવે છે, ત્યાં જ આ પણ માલૂમ થાય છે કે આખિરતની સજા અને આફતને માંગવું ન જોઈએ.

૨૬

વસવસા દૂર કરવાનો ઈલાજ

“أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ”

અહીંમુ બિલ્લાહિ મિનશશય્તાનિર્જીમ.

અનુવાદ : હું મરદૂદ (હડધૂત થયેલા) શયતાનથી અદ્વાહ તઆલા પાસે પનાહ ચાહું છું. (1)

રીત : ત્રણ વખત પઢીને ડાબી તરફ ત્રણ વખત થૂં થૂં કરી દે.

અનુભવ :

તાઈફના હાકિમ (ગર્વનર) અને જલીલુલ્ કદ્ર સહાબીનો વસવસો દૂર થઈ ગયો

હઝરત ઉસ્માન ઈબ્નુલ્ આસ અસ્સકફી (રદિ.) (જે બનૂ ષકીફ કબીલાના પ્રતિનિધિ મંડળ સાથે ૯, હિજરીસનમાં આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના દરબારમાં હાજર થયા હતા) તેઓ ફરમાવે છે કે, એક વખતે મેં આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી આ ફરિયાદ કરી કે : અદ્વાહના રસૂલ (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ) ! આ શયતાન નમાઝમાં મારા અને મારી.કિરા'તના દરમિયાન અવરોધ બની જાય છે અને તિલાવતમાં શંકા પૈદા કરી દે છે. (જેથી તેનો કોઈ ઉપાય બતાવો) આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે જવાબમાં આ ફરમાવ્યું : “આ ‘ખિન્ઝબ’ નામનો શયતાન હોય છે (જે આ પ્રમાણેની શરારત કરે છે) જેથી જ્યારે પણ તમોને એનો

એહસાસ થાય તો તેનાથી બચવા માટે અદ્વાહથી પનાહ ચાહો. (પુષ્કળ પ્રમાણમાં ‘અઊઝુ બિદ્વાહ’ પઢો) અને પોતાની ડાબી તરફ ત્રણ વખત થૂં થૂં કરી દો.” જેથી મેં એ પ્રમાણે જ કર્યું, તો તેની બરકતથી અદ્વાહ તઆલાએ વસવસાને હંમેશા માટે દૂર જ કરી દીધો.

[‘કિતાબુલ્ અઝકાર’ : ૧૦૫]

ફાયદો : અદ્વાહના નબી સદ્દદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્દમ અને સહાબા રદિયદ્વાહુ અન્હુમ અજમઈન વગેરેથી મનકૂલ, વસવસાઓ દૂર કરવાના અન્ય ઝિકોમાંથી, નમૂના તરીકે (કેટલાક નીચે પ્રમાણે છે) :

[૧] હદીષ શરીફમાં આવે છે કે હઝરત આઈશા (રદિ.)એ અદ્વાહના નબી સદ્દદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી આ નકલ ફરમાવ્યું કે : “વસવસામાં માણસ **“أَمَّا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ”** [આમન્ના બિદ્વાહિ વ બિ રસૂલિહી] ત્રણ વખત પઢે.”

[‘કિતાબુલ્ અઝકાર’ : ૧૦૪]

[૨] ‘બુખારી શરીફ’ અને ‘મુસ્લિમ શરીફ’માં હઝરત અબૂ હુરૈરહ (રદિ.)થી આ રિવાયત છે કે : અદ્વાહના નબી સદ્દદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું કે : “વસવસા આવતા હોય તો પુષ્કળ પ્રમાણમાં ‘તઅવ્વુઝ’ (અઊઝુ બિદ્વાહિ મિનશશયતાનિર્રજમ) પઢો.”

[‘કિતાબુલ્ અઝકાર’ : ૧૦૪]

[૩] હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.)એ એક સાહબને વસવસાના ઉપાયમાં આ ફરમાવ્યું : “જ્યારે તમોને વસવસા પરેશાન કરે તો આ આયત પઢી લો.

“هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ”

[હુવલ્ અવ્વલુ વલ્ આખિરુ વઝ્ઝાહિરુ વલ્ બાતિન]

[‘અબૂ દાઅૂદ શરીફ’ : ૬૯૬, હદીષ નં. : ૫૧૧૦]

[૪] અમુક આલિમોએ વુજૂ, નમાઝ વગેરેના વસવસાઓ દૂર કરવા માટે “**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**” [લા ઈલા—હ ઈલ્લાહ]ની તલકીન (નસીહત) ફરમાવી. [‘કિતાબુલ્ અઝકાર’ : ૧૦૫]

[૫] અબૂ સુલયમાન દારાનીએ અહમદ બિન અબીલ્ હવારીને વસવસાના નિવારણ માટે હંમેશા ખૂશ રહેવાની હિદાયત ફરમાવી. અને તેનું કારણ આ બતાવ્યું કે મો’મિનની ખૂશી શયતાનના માટે સૌથી વધારે નાપસંદીદહ (અપ્રિય) હોય છે. જેથી મો’મિનની ખૂશી અને આનંદને જોઈને આ શયતાની વસવસો આપમેળે દૂર થઈ જશે. [‘કિતાબુલ્ અઝકાર’ : ૧૦૫]

રહમત કા અબર બન કે જહાં ભર મેં છાઇયે
આલમ યે જલ રહા હૈ બરસ કર બુઝાઇયે
ખુલ્કે નબી કા અબ તો નમૂના દિખાઇયે
અગ્યાર કો ભી અપને ગલે સે લગાઇયે
અઅમાલે બદ સે અબ ન જહાં કો હંસાઇયે
ઇસ્લામ પર ખુદારા ન ઘબ્બા લગાઇયે
દિલ કો ખુદા કે વાસ્તે ફિર દિલ બનાઇયે
ચઅની ખુદા કી યાદ સે ઉસકો બસાઇયે

૨૭

ગયરત (લજ્જા, સંકોચ, લઘુતાગ્રંથી)નો ઈલાજ

”بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ دَاوِنِي بِدَوَائِكَ وَاشْفِنِي بِشِفَائِكَ
وَاعْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ وَاحْذِرْ عَنِّي أَذَاكَ“

ભિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુમ્મ દાવિની બિ દવાઈ-ક વશિફની
બિ શિફાઈ-ક વગ્નિની બિ ફગ્લિ-ક અમ્મન્ સિવા-ક
વહમિર્ અન્ની અઝા-ક.

અનુવાદ : હું અદ્વાહના નામથી મદદ માંગું છું. હે અદ્વાહ !
પોતાની દવાથી મારો ઈલાજ ફરમાવ અને પોતાના શિક્ષાના
ખજાનાથી મને તંદુરસ્તી અતા ફરમાવ અને પોતાના ફઝલ (કૃપા)ના
તુફેલ મને તારા સિવાયથી બેનિયાઝ કરી દે અને તારા હુકમથી
આવેલી તે તકલીફ આપનારી વસ્તુને મારાથી હટાવી દે. (૧)

અનુભવ :

સુબ્હાનલ્લાહ! / ઔરતની ગયરતની તીવ્રતા ખત્મ થઈ ગઈ

હઝરત મયૂમૂનહ બિન્તે અબી અસીબ (તાબિઈયહ)એ
હઝરત આઈશા (રદિ.)થી નકલ કર્યું છે કે : બનૂ જર્શના કબીલાની
એક સ્ત્રી ઊંટણી પર સવાર થઈને નબી અલયહિસ્સલામની
ખિદમતમાં હાજર થઈ અને દૂરથી જ મને જોઈને અવાજ આપવા
લાગી : “હે આઈશા (રદિયલ્લાહુ અન્હા) ! નબી અલયહિસ્સલામથી
કોઈ દુઆનો નુસ્ખો અપાવીને મારી મદદ કરો. જેથી મને આરામ

(૧) ‘અમલુલ્લયવમિ વલ્લયલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ : ૧૫૮

અને સુકૂન તેમજ ઈત્મીનાન હાસિલ થઈ જાય. (અને ગયરતના કારણે થનારી બેચેની ખતમ થઈ જાય)”

આપ સદ્ગુણાલુ અલયહિ વ સદ્ગુણે તે સ્ત્રીથી ફરમાવ્યું કે : “પોતાની છાતી પર હાથ મૂકીને તેને ફેરવતા ફેરવતા આ (ઉપરવાળી) દુઆ પઢો.” તે (સ્ત્રી) કહે છે કે : “મેં એ પ્રમાણે દુઆને પઢી, જેનાથી ઘણો જ ફાયદો થયો.”

આજ હદીષ શરીફના એક રાવી મુન્તજઅ બિન મુસ્અબ અલ અબદી આ ફરમાવે છે કે : મારો ખ્યાલ છે કે મેં જેમની પાસે રિવાયત લીધી છે તે હઝરત રબીઅહ (રદિ.) એ આ હદીષ શરીફમાં ફરમાવ્યું કે : “બનૂ જર્શ કબીલાની આ સ્ત્રી ઘણી ગૈરતવાળી હતી. (આપ સદ્ગુણાલુ અલયહિ વ સદ્ગુણમના દરબારમાં એ જ ફરિયાદ કરવા આવી હશે પરંતુ ગૈરત વધુ હોવાના કારણે હંમેશા પરેશાન રહેતી હશે. તેના ઈલાજ માટે વિનંતી કરવા માંગતી હશે. જેથી નબી સદ્ગુણાલુ અલયહિ વ સદ્ગુણમના નુસ્ખા પર અમલ કરવાથી તે ઠીક થઈ ગઈ.”

ખુદા સે હોકર જનાબ ગાફિલ જહાં મેં કયું દિલ લગા રહે હૈં
સરાબ હૈં યે નહીં હૈં પાની ફરેબ કયું આપ ખા રહે હૈં

કહાં સે મકસૂદ હાથ આગે જો રાહે હક સે ભટક ગયે હમ
કહાં યા અફસોસ હમકો જાના કહાં હમ અફસોસ ! જા રહા હૈં

ખુદા કે લુમ હો ખુદા લુમ્હારા ખુદા કો રાઝી કરો ખુદારા
ખુદા સે જિનકો હૈં કુછ મુહબ્બત યહી સદા વો લગા રહે હૈં

૨૮

દર્દને દૂર કરવાની દુઆ

“أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ”

અભિયુ બિઈમ્મતિલ્લાહિ વકુદ્-રતિહી મિન શરિ મા અજિદુ.

અનુવાદ : હું અદ્વાહની ઈજ્જત અને કુદરતના વસીલાથી પનાહ માંગું છું દરેક તે બુરાઈ અને તકલીફથી જેને હું મહેસૂસ કરું છું. (1)

અનુભવ :

સફળ અનુભવ પછી સંબંધિત વ્યક્તિઓને પણ તાકીદ અને તલકીન

હઝરત ઉસ્માન ઈબ્નુલ્ આસ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : એક વખત અદ્વાહના રસૂલ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ મારી બીમારપુર્સી માટે તશરીફ લાવ્યા. મને તે સમયે સપ્ત પ્રકારનું દર્દ હતું તો આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું : “પોતાના જમણા હાથને દર્દવાળી જગ્યા પર ફેરવતા ફેરવતા સાત વખત આ (ઉપર જણાવેલ) દુઆ પઢી લો.” મેં એ પ્રમાણે જ કર્યું. તો અદ્વાહ તઆલાએ મારું દર્દ બિલ્કુલ ખતમ જ કરી દીધું. મને આ ઈલાજનો નુસ્ખો એટલો પસંદ આવ્યો કે હું પોતાની તમામ સંબંધિત વ્યક્તિઓને હંમેશા તેની તાકીદ અને તલકીન કરતો હતો.

(1) ‘અમલુલ્ યવમિ વલ્લયલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ : ૧૩૮, હદીષ નં. : ૫૪૫, ‘નુજુલુલ્ અબાર’ : ૩૭૩

સંશોધન : ‘નુઝુલુલ અબરાર’માં આ વધારો છે કે : ઈસ્લામ લાવવા પછીથી હદીષ શરીફમાં ઉપર જણાવેલ બનાવ પેશ આવવા સુધી તે દર્દ પરેશાન કરતું રહ્યું. ઉપરાંત ‘મુઅત્તા’ની રિવાયતમાં છે કે : હઝરત ઉસ્માન ઈબ્નુલ્ આસ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : “હું અદ્લાહના રસૂલ સદ્દહ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમની પાસે આ હાલતમાં પહોંચ્યો કે મારો આ માથાનો દુઃખાવો એટલો તીવ્ર હતો કે મને મૃત્યુનો અંદેશો હતો.”

આહ જાતી છે ફલક પર અસર લાને કે લિયે બાદલો હટ જાઓ દે દો રાહ જાને કે લિયે અય સબા હાં અર્ઝ કર અર્શો ઘલાહી થામ કે અય ખુદા અબ ફેર દે રુખ ગદિશે અચ્યામ કે સુલહ થી કલ જિનસે અબ વો બરસરે પેકાર હેં વક્ત ઓર તકદીર દોનોં દર-પર અગાર હેં દૂંડતે હેં અબ મુદાવા સોઝિશે ગમ કે લિયે કર રહે હેં ઝખ્મી દિલ ફરિયાદ મહમ કે લિયે રહમ કર અપને ન આઈને કરમ કો ભૂલ જા હમ તુમે ભૂલે હેં લેકિન તૂ ન હમકો ભૂલ જા ખલ્ક કે રાંદે હુવે દુનિયા કે હુકરાએ હુવે આએ હેં અબ તેરે દર પર હાથ ફેલાએ હુવે ખવાર હેં બદકાર હેં ફૂળે હુવે ઝિલ્લત મેં હેં કુછ ભી હેં લેકિન તેરે મહબૂબ કી ઉમ્મત મેં હેં હક પરસ્તોં કી અગર કી તૂને દિલજોઈ નહીં તઅના દેંગે બુત કે મુસ્લિમ કા ખુદા કોઈ નહીં

૨૯

દરેક પ્રકારના દર્દને દૂર કરવાની એક અજુબ દુઆ અને તેની ખાસ રીત

“بِسْمِ اللَّهِ تَرْبَةُ أَرْضِنَا وَ رِيقِ بَعْضِنَا يَشْفِي سَقِيمَنَا”

બિસ્મિલ્લાહિ તુર્-બતુ અર્ઝિના વ રીકિ બઅઝિના યશફી
સકી-મના.

અનુવાદ : અમે તો જમીનની માટી અને પોતાની જ અમુક વ્યક્તિઓના થૂંક જેવું પાણી (વિર્ય)થી બન્યા છે, પણ અદ્યાહના નામની બરકતથી આ ઈચ્છીએ છીએ કે હું અદ્યાહ ! આપ અમારા બીમારને તંદુરસ્તી અતા ફરમાવી દો. (૧)

રીત : અદ્યામહ નવવી (૨૯.)એ આ દુઆના માટે એવી રીત બતાવી છે જેને દુઆના મઝમૂન (વિષય) અને મોકા તેમજ સ્થાનની દૃષ્ટિએ ઘણી જ મુનાસબત છે. તેઓ ફરમાવે છે : દુઆ પઢનારો માણસ સૌથી પ્રથમ પોતાની શહાદતની આંગળી પર થોડું થૂંક લઈ લે અને પછી માટી પર થૂંકવાળી આંગળીને લગાવે. તે પછી તે જ આંગળીને દુઃખાવાવાળી જગ્યા પર ફેરવતા ફેરવતા ઉપર જણાવેલ દુઆ એકી સંખ્યામાં પઢતો રહે. ઈન્શાઅદ્યાહ થોડો સમય એ પ્રમાણે કરવાથી અદ્યાહ તઆલા તેની તકલીફને દૂર કરી દેશે.

(૧) ‘બુખારી શરીફ’ : ૨/૮૫૫, હદીષ નં. : ૫૭૪૫, ‘તુઝુલુલ અબરાર’ : ૨૭૨

અનુભવ :**લાંબી મુદતનું દર્દ મટી ગયું**

[૧] એક વખત સવારના સમયે હદીષ શરીફના દર્સ (સબક)થી ફારિગ થઈને બંદો (હું) દારુલ્ હદીષમાં બેઠો હતો. એકાએક નજીકના ગામના એક સાહબ આવ્યા. અને આમ—તેમ તેમજ પરિચયની વાતો પછી તેમણે પોતાના પગના એક ભાગ તરફ ઈશારો કરતા આ બતાવ્યું કે : “ઘણાં માસથી મને આ જગ્યાએ એવો તીવ્ર દુઃખાવો છે કે ઘણાં ઉપચાર કરાવવા છતાં દુઃખાવામાં કોઈ સુધારો થતો નથી. મહેરબાની કરી માર્ગદર્શન આપો.”

બંદાને (મને) તેમની પરેશાનીની વાત સાંભળીને ઘણી દયા આવી. તત્કાળ દારુલ્ હદીષના બહાર આંગણામાં લાગેલા નારિયેળના ઝાડ પાસે આવ્યો. અને ઉપર જણાવેલ રીત પ્રમાણે પ્રથમ જમણા હાથની શહાદતવાળી આંગળી પર થૂંક લીધું અને પછી તે આંગળીને માટીમાં લગાવીને તેમની પાસે પહોંચ્યો અને દુઃખાવાવાળી જગ્યા પર આંગળી ફેરવતા ફેરવતા ઉપર જણાવેલ દુઆ એકી સંખ્યામાં પઢી દીધી. અને હદીષ શરીફનો હવાલો આપીને યકીન અપાવ્યો કે ઈન્શાઅલ્લાહ ઘણાં જલ્દી સારા થઈ જશો. એક અઠવાડિયા પછી ખૂશી ખૂશી એ જ દારુલ્ હદીષમાં બીજી વખત આવ્યા અને કહેવા લાગ્યા કે, અલ્લાહ તઆલાએ લાંબી મુદતનો આ દુઃખાવો દૂર જ કરી દીધો.

[૨] એવી જ રીતે એક વખત રાત્રે ઈશા પછી સબકથી ફારિગ થઈને પોતાના ઘરે જઈ રહ્યો હતો. રસ્તામાં એક સાહબ સામે જ મળ્યા અને તે પણ પોતાના પગના એક ભાગ તરફ ઈશારો કરીને તીવ્ર દુઃખાવાની ફરિયાદ કરવા લાગ્યા. તેમની વાત સાંભળીને બંદાએ (મેં) રસ્તામાં જ ઉપર જણાવેલ અમલ કર્યો. બીજા દિવસે આવીને

કહેવા લાગ્યા કે : “અલ્હમ્દુલિલ્લાહ !! દુઃખાવો બિલ્કુલ જ દૂર થઈ ગયો.” બંદાએ (મેં) તેમને પણ ઉપર જણાવેલ હદીષ શરીફ સંભળાવી. “فَلِلَّهِ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ” એટલું જ નહિ, આ બીજા બનાવવાળા સાહબ આ લખાણ પછી એક દિવસ એકાએક ઘરે પહોંચીને ઉપર જણાવેલ બનાવની યાદ અપાવતા કહેવા લાગ્યા કે : “અલ્હમ્દુલિલ્લાહ ! બે વર્ષ થઈ ગયા. હજુ સુધી કોઈ તકલીફ નથી થઈ. પણ મારી પત્નીને પણ એવી શિકાયત છે, જો તમોને યોગ્ય લાગે તો મને આ રીત અને દુઆ બતલાવી દો.” બંદાએ (મેં) તેમને પૂરેપૂરી રીત બતાવી દીધી.

પગની તકલીફ દૂર થઈ જવાની દુઆ

“بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا فِيهَا”

બિસ્મિલ્લાહિ વ બિલ્લાહિ અઊમુ બિલ્લાહિ વ કુદ્-રતિહી
મિન્ શરિ મા ફીહા.

અનુવાદ : અદ્દાહુનું નામ, તેની રહમત બલકે તેની કુદરતના વસીલાથી હું પનાહ માંગું છું તે તકલીફમાં જે કંઈ નુકસાન છે તેનાથી. (1)

ફઝીલત : હઝરત કઅબ બિન માલિક (રદિ.) આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમનો ઈર્શાદ નકલ ફરમાવે છે કે : “કોઈ માણસને કેવોય દુઃખાવો હોય, તેને જોઈએ કે પોતાનો હાથ દુઃખાવાવાળી જગ્યા પર મૂકીને સાત વખત ઉપર જણાવેલ દુઆ પઢી લે.” [‘નુઝુલુલ અબરાર’]

અનુભવ :

સાત વખત દુઆ પઢીને દમ કરતાં જ તકલીફ મટી ગઈ

હઝરત ઉસ્માન રદિયહાહુ અન્હુ ફરમાવે છે કે : હુઝૂરે અકરમ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે એક જમાઅત યમન માટે નિમણૂક ફરમાવી અને એક ઓછી ઉંમરના સહાબીને તેમના અમીર નક્કી કર્યા. પણ આ હઝરાત ઘણાં દિવસો સુધી મટીના મુનવ્વરામાં જ રોકાયા અને ન જઈ શક્યા. એક દિવસ તે જમાઅતના એક

માણસથી હુઝૂર સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગુમની મુલાકાત થઈ. આપ સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગુમે તેને પૂછ્યું : “હે ફલાણાં ! તમોને શું થયું ? તમે હજુ સુધી કેમ ન ગયા ?” તેમણે જવાબ આપ્યો : “ચારસૂલદ્વાહ (સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગુમ) ! અમારા અમીરના પગમાં તકલીફ છે (તેમના ઠીક થવા સુધી અમે રોકાયેલા છીએ)” આ વાત સાંભળીને આપ સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગુમ અમીરની પાસે તશરીફ લઈ ગયા અને સાત વખત આ (ઉપરવાળી) દુઆ પઢીને તેમના પર દમ ફરમાવ્યો. તેઓ તે જ સમયે સારા થઈ ગયા.

[‘હયાતુસ્સહાબા’ : ૨/૭૮]

अपने मन में डूब कर पा जा सुरागे जिंदगी
 वू अगर मेरा नहीं जनता न जन, अपना तो जन
 मन की दुनिया, मन की दुनिया, सोगो मस्ती जगजो शोक
 तन की दुनिया, तन की दुनिया, सूदो सौदा भको इन
 मन की दौलत हाथ आती हैं तो फिर जाती नहीं
 तन की दौलत छांव हैं आता हैं धन, जाता हैं धन
 पानी पानी कर गर्ह मुझको कलन्डर की ये जात
 वू गुका जज गौर के आगे न मन तेरा न तन

૩૧

પેશાબની રુકાવટ અને પથરી દૂર કરવાની દુઆ

”رَبُّنَا الَّذِي فِي السَّمَاءِ تَقَدَّسَ اسْمُكَ، أَمْرُكَ فِي
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، كَمَا رَحِمْتَكَ فِي السَّمَاءِ، فَاجْعَلْ
رَحِمَتَكَ فِي الْأَرْضِ، وَاعْفِرْ لَنَا حُوبَنَا وَخَطَايَانَا، أَنْتَ رَبُّ
الطَّيِّبِينَ، فَانْزِلْ شِفَاءً مِّنْ شِفَائِكَ، وَرَحْمَةً مِّنْ رَّحِمَتِكَ
عَلَى هَذَا الْوَجْعِ -“

૨૦૦-નલ્લાગી ફિસ્સમાઈ ત-કદ-સ ઈસ્મુ-ક. અમરુ-ક
ફિસ્સમાઈ વલ્ અર્મ. કમા રદ્-મતુ-ક ફિસ્સમાઅ.
ફજ્અલ્ રદ્-મ-ત-ક ફિલ્ અર્મ. વગિફર લના હૂ-બના
વ ખતાયાના. અન્ત ૨૦૦તરિયીની. ફ અન્ઝિલ્
શિફાઅમ્ મિન્ શિફાઈક. વ રદ્-મતમ્ મિન્ રદ્-મતિ-ક
અલા હાઝલ્ વજ્અ. (૧)

અનુવાદ : આપણો રબ તે છે જે આસમાનમાં છે. આપનું
નામ મુકદ્દસ (પવિત્ર) છે. આપનો હુકમ જમીન અને આસમાનમાં
છે. જે રીતે આપે આસમાનવાળાઓ પર રહમ કરમાવ્યો છે એ જ
રીતે જમીનવાળાઓ પર પણ પોતાની રહમત નાઝિલ કરમાવો.

(૧) ‘અમલુલ્ યવમિ વલ્લયુલહ’, હદીસ નં. : ૫૬૭, ‘અબૂ દાઅૂદ શરીફ’ :
૫૪૩, હદીસ નં. : ૩૮૯૨, ‘નુઝુલુલ્ અબરાર’ : ૨૬૭

અમારા ગુનાહ માફ કરો. આપ જ પાકીઝા (પવિત્ર) હસ્તીઓના રબ છો ! પોતાના શિક્ષાના ખઝાનામાંથી શિક્ષા અને પોતાના રહમતના ખઝાનામાંથી રહમત આ બીમારી પર નાઝિલ ફરમાવો.

રીત : પોતે આ દુઆને પઢતો રહે અને પોતે ન પઢી શકે તો કોઈ બીજો માણસ આ દુઆ પઢીને તેના પર દમ કરી દે અથવા કાગળ પર આ દુઆને લખીને તેનું પાણી પિવડાવી દે.

[‘અદુઆઉલ મસ્નૂન’ : ૩૦૫]

અનુભવ :

દુઆ પઢતાં જ પેશાબ શરૂ થઈ ગયો

હઝરત અબૂ દરદા (રહિ.) પાસે એક માણસ આવ્યો અને કહ્યું, “મારા વાલિદનો પેશાબ રોકાઈ ગયો છે અને પેશાબમાં પથરી આવી ગઈ છે.” એના માટે હઝરત અબૂ દરદા (રહિ.)એ તેમને એક દુઆ શિખવાડી. જેને તેમણે રસૂલે પાક સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી હાસિલ કરી હતી. જેથી તે માણસે આ દુઆને પઢી તો પેશાબ શરૂ થઈ ગયો.

ઈમામ નસાઈ (રહ.)એ આ બનાવ આ પ્રમાણે બયાન કર્યો છે કે : હઝરત અબૂ દરદા (રહિ.)ની ખિદમતમાં ઈરાકના બે માણસો કોઈ માણસના વિષે પેશાબની રુકાવટની ફરિયાદ લઈને આવ્યા. હઝરત અબૂ દરદા (રહિ.)એ ઈલાજરૂપે ફરમાવ્યું કે : “મેં રસૂલે પાક સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી સાંભળ્યું છે, જે કોઈને અથવા તેના ભાઈને આ (પેશાબની રુકાવટની) ફરિયાદ હોય તો તેને જોઈએ કે આ (ઉપર જણાવેલ દુઆ) પઢે.” જેથી તેમણે આ દુઆ પઢી તો તેમનું કામ થઈ ગયું. [‘અમલુલ યવમિ વદ્દયૂલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ : ૫૬૭]

૩૨

ફોડા ફુનસીનો ઈલાજ

“اللَّهُمَّ مُصَغِّرَ الْكَبِيرِ وَ مُكَبِّرَ الصَّغِيرِ صَغِّرْ مَا بِيْ”

અલ્લાહુમ્મ મુસગિરલ્ કબીરિ વ મુકબિરસ્સગીરિ
સગિર મા બી.

અનુવાદ : હે અલ્લાહ ! મોટાને નાના કરી દેનારા અને
નાનાને મોટા કરનારા ! મારા શરીરની ફોડા ફુનસીને ખતમ ફરમાવી
દે. (૧)

અનુભવ :

ઉમ્મુલ્ મુ'મિનીન હઝરત ઝયૂનબ બિન્તે જહશ
(રદિ.)ની ફુનસી (ફોલ્લી) ફૂટી ગઈ

ઉમ્મુલ્ મુ'મિનીન હઝરત ઝયૂનબ બિન્તે જહશ (રદિ.)
ફરમાવે છે કે : એક વખત આપ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમ મારા
ઘરે તશરીફ લાવ્યા. મારી આંગળી પર ફોલ્લી નીકળેલી હતી. તેને
જોઈને ફરમાવ્યું કે : “તમારી પાસે ઝરીરહ (હિન્દુસ્તાનની
ખૂશ્બૂવાળી લાકડી) છે ? ” જવાબ આપ્યો : “હાં.” જેથી તે લાકડીને
ફોલ્લી પર મૂકી અને (મને) હુકમ આપ્યો કે : “હવે આ દુઆ પઢો.”
મેં જ્યારે એવું કર્યું તો અચાનક તે ફોલ્લી ફૂટીને સારી થઈ ગઈ.

સંશોધન (૧) : સામાન્ય રીતે રિવાયતમાં عَنْ بَعْضٍ

(૧) ‘અલ્-અઝકારુ લિન્નવવી’ : ૧૦૭, ‘નુઝુલુલ અબરાર’ : ૨૭૧,

‘અમલુલ યવ્મિ વફયુલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ : ૧૬૨, હદીસ નં. : ૬૩૫

“أَزْوَاجُ النَّبِيِّ ﷺ” રિવાયત થયેલ છે.

પણ હાકિમ (રહ.)એ એનો એવો અર્થ નક્કી કર્યો કે તેનાથી હઝરત અયૂનબ બિન્તે જહશ (રદિ.) મુરાદ છે.

[‘અમલુલ્ યવ્મિ વલ્લયલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્નીની ફૂતનોટ’ : ૧૬૨]

સંશોધન (૨) :

“الذرية نوع من الطيب مجموع من اخلاط، قيل هي
فتات قصب ما كان النشاب وغيره”

કેટલાક અત્તરોથી મુરક્કબ (મિશ્રિત) એક પ્રકારની ખૂશબૂ અને એક કોલ (કથન) પ્રમાણે વાંસની લાકડીની ભૂસી, જે વાંસથી તીર વગેરે બનાવે છે.

[‘અન્નિહાયહ’ : ૨ / ૧૫૬]

रहा मैं दिन रात गइलतों में
अबस यूँही म्रिंदगी गुजारी

किया न कुछ काम आभिरत का
कटी गुनाहों में उम्र सारी

मैं सर मुकाता हूँ मेरे मौला
मैं तौबा करता हूँ मेरे मालिक

33

તાવ દૂર કરવા માટે ઝાડ અર્થાત્ દમ કરવાની રીત

”بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ وَاللَّهُ يَشْفِيكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُؤْذِيكَ
وَمِنْ كُلِّ نَفْسٍ حَاسِدَةٍ وَطَرَفَةٍ عَيْنٍ وَاللَّهُ يَشْفِيكَ“

ઝિસ્મિલ્લાહિ અરફી-ક વલ્લાહુ યશફી-ક મિન્ ફુલ્લિ
દાઈન્ યુઅઝી-ક વ મિન્ ફુલ્લિ નફ્સિન્ હાસિ-દતિન્ વ
ત-ર-ફતિ અયુનિન્ વલ્લાહુ યશફી-ક.

અનુવાદ : અદ્યાહના નામની મદદથી હું તને દમ કરું છું.
અદ્યાહ જ તને દરેક તકલીફ આપનારી બીમારીથી તંદુરસ્તી અતા
ફરમાવે અને દરેક હસદ (ઈર્ષા) કરનારા અને દરેક બૂરી નજરથી દૂર
રાખે અને અદ્યાહ તને વધારે તંદુરસ્તી અતા ફરમાવે. (1)

અનુભવ :

પળવારમાં અલ્લાહના નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ
સલ્લમનો તાવ દૂર થઈ ગયો

હજરત ઉમર ફારૂક (રદિ.) ફરમાવે છે :

એક વખત હું અને હજરત અબૂબક (રદિ.) અદ્યાહના નબી
સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની ખિદમતમાં હાજર થયા. તે સમયે
આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમને તીવ્ર તાવ હતો અને પથારી પર
સુતેલા હતા. અમે સલામ કરી, તો આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ

(1) ‘અમલુલ્લ યવ્મિ વલ્લયુલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ : ૧૪૫, હદીસ નં. : ૫૬૯

સહમ) જવાબ ન આપી શક્યા. જ્યારે અમે આપની આ હાલત જોઈ તો ઘરથી બહાર ચાલી આવ્યા. હજુ નીકળ્યા જ હતા કે આપનો કાસિદ અમોને બોલાવવા આવી ગયો. જ્યારે અમે ખિદમતમાં હાજર થયા તો આપ એવી રીતે બેઠેલા હતા કે જાણે કોઈ તકલીફ જ ન હતી. આપ સહદાહુ અલયહિ વ સહમે ફરમાવ્યું : “આપ બન્નેના બહાર ચાલ્યા જવા પછી મારી પાસે બે ફરિશ્તાઓ આવ્યા. એક મારા માથા પાસે બેઠો અને બીજો ફરિશ્તો પગ તરફ બેઠો. પગ તરફના ફરિશ્તાએ માથા પાસે બેસેલા ફરિશ્તાથી પૂછ્યું કે : “એમને શું તકલીફ છે ?” તો બીજા (ફરિશ્તા)એ જવાબ આપ્યો કે : “તેમને ઘણો તીવ્ર તાવ છે.” પગ તરફના ફરિશ્તાએ કહ્યું કે : “તો તેમને આ કલિમાત પઢીને દમ કરી દેવામાં આવે, ફાયદો થઈ જશે.” (આ કહીને ઉપરોક્ત કલિમાત બતાવ્યા) તે પછી આપ સહદાહુ અલયહિ વ સહમે ફરમાવ્યું કે : “આ ફરિશ્તાઓએ પઢીને દમ કર્યો જ હતો કે બધી તકલીફ દૂર થઈ ગઈ. આજ ખૂશખબરીને સંભળાવવા માટે આપ બન્ને હઝરાતને બોલાવ્યા.”

દૂટે રિશ્તે વો જોળ દેતા હૈ
બાત રબ પે જો છોળ દેતા હૈ

ઉસકે લુટ્કો કરમ કા કયા કેહના
હઝાર માંગો કરોડ દેતા હૈ

૩૪

ઝેર દૂર કરવા માટે ઝાડ અર્થાત્ દમ
કરવાની બે રીતો

[૧]

”بِسْمِ اللَّهِ شَجَّةٌ قَرْنَةٌ مِلْحَةٌ بَحْرٌ قَفْطًا”

जिस्मिल्लाहि शज्जतुन् क-र-नतुन् मिल्हतुन् બહરુન્
કફ્તા. (1)

ફાયદો : આ કલિમાતનો અર્થ મજહૂલ (અજ્ઞાત) છે. જાણે
આ એક મંત્ર છે. જે રીતે નકલ થયેલ છે એ જ પ્રમાણે પઢીને દમ કરી
દેવામાં આવે.

[‘નુઝુલુલ અબરાર’ : ૨૬૯]

ફઝીલત : હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મસૂઝિદ (રદિ.)એ એક
વખત હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની ખિદમતે અકદસમાં
ઝેરીલા જનાવર (વીંછી, સાપ વગેરે)ના ડંખના ઝાડ (દમ કરવાનો)
અને મંત્રનો ઉલ્લેખ ફરમાવ્યો. (હેતુ આ હતો કે આ મંત્ર પઢવું દુરુસ્ત
છે કે નથી ?) આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું કે :
“મંત્રના તે કલિમાત મને સાંભળાવો ? ” જેથી મેં આ (ઉપરોક્ત)
કલિમાત પેશ કર્યા. આપે મંત્ર સાંભળવા પછી ફરમાવ્યું : “આ તો
અહદ (વચન) અને કરાર (કબૂલાત) છે જે હઝરત સુલયમાન બિન
દાઅૂદ અલયહિસ્સલામે ડંખ મારનારા જનાવરોથી લીધો હતો. જેથી
આ કલિમાત પઢવામાં કોઈ વાંધો નથી.”

(1) ‘અમલુલ યવ્મિ વફયૂલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ : ૧૪૬, હદીસ નં. : ૫૭૩

‘નુઝુલુલ અબરાર’ : ૨૬૯

અનુભવ :**ઝેરની અસર દુઆની બરકતથી દૂર થઈ ગઈ**

રિવાયત કરનાર ફરમાવે છે કે : એક વખત હઝરત અલ્કમલ (રહ.)ના સાથે સફરમાં એક માણસ હતો. તેને કોઈ ઝેરીલા જનાવરે ડંખ માર્યો. તો આપે આ કલિમાત પઢીને તેને દમ ફરમાવ્યો. તે એવો સહીહ અને તંદુરસ્ત થઈ ગયો જેમ કે દોરડીથી બાંધેલું જાનવર આઝાદ થઈ જાય છે.

સંશોધન (૧) : અલ્લામહ કહસ્તાની (રહ.) ફરમાવે છે કે :

અમે પોતાના શયૂખથી સાંભળ્યું છે કે : આ ઝાડ (દમ કરવા)ના સાથે : “سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ” પણ શામિલ કરી લેવામાં આવે. કારણ કે હઝરત નૂહ અલયહિસ્સલામની કૌમ પર જ્યારે તોફાન આવ્યું હતું તે સમયે સાપ અને વીંછી વગેરેએ હઝરત નૂહ અલયહિસ્સલામથી આ અરજ કરી હતી કે : આપ અમોને વહાણમાં સવાર કરી લો. અમે આપથી આ અહદ (વચન) કરીએ છીએ કે જે આપનું નામ લેશે અને “سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ”

[સલામુન્ અલા નૂહિન્ ફિલ્ આલમીન] પઢશે, તેને અમે નુકસાન ન પહોંચાડીશું. [કૌલે મતીન શર્હ હિસ્ને હસીન' : ૩૭૩]

સંશોધન (૨) : આ હદીસ શરીફથી માલૂમ થયું કે : એવું મંત્ર જેનો અર્થ ખબર ન હોય, તેનાથી ઉપચાર દુરસ્ત છે. આ શર્તે કે તેના ફાયદાકારક હોવાનો અનુભવ હોય અને ઈલાજ કરનાર (ચિકિત્સક) આ સમજતો હોય કે જાદૂથી આ મંત્રને કોઈ સંબંધ નથી.

[૨]

ઝેરીલા જનાવરનો એક બીજો ઝાળ (દમ)

હઝરત અલી કર્મદાહુ વજૂહૂથી નકલ થયેલ છે કે નબીએ પાક સદ્દદાહુ અલયહિ વ સદ્દમને વીંછીએ નમાઝની હાલતમાં ડંખ માયો. આપ સદ્દદાહુ અલયહિ વ સદ્દમે પાણી અને મીઠું મંગાવ્યું અને ડંખની જગ્યા પર હાથ ફેરવતા ફેરવતા :

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ [કુલ્ યા અય્યુહલ્ કાફિરૂન]

અને قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ [કુલ્ અઊઝુ બિ રઢિબલ્ ફલક]

અને قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ [કુલ્ અઊઝુ બિ રઢિબન્નાસ]

પઢવા લાગ્યા.

[‘અદુઆઉલ્ મસનૂન’ : ૩૦૩]

સંશોધન : ‘નુઝુલુલ્ અબરાર’માં ઈબ્ને અબી શયૂબહ (રદિ.)ની હદીષે ઈબ્ને મસૂઉદ (રદિ.) નકલ થયેલ છે. તેમાં આ છે કે : આપે તે સમયે આ પણ ફરમાવ્યું : “અદ્દાહ તારા પર લઅનત કરે. (તું) ન નબીને છોડે છે અને નબી સિવાયના લોકોને છોડે છે.” આ પ્રમાણે ઝાડ (દમ)ના માટે કુલ બે રીત આપણા સમક્ષ આવી.

મિટા દો હાં મિટા દો અપની હસ્તી લુમ મુહબ્બત મેં
ચહી કેહતે હૈં બુસ્તામી, ગઝાલી ઓર જુલાની

સુનો લુમ ગોશે દિલ સે હઝરત અહમદ ચે કેહતે હૈં
મુહબ્બત મેં ફના હો તબ ગિઝા મિલતી હૈં રહાની

૩૫

ઝેરની અસર નહિ ચઢવા માટે દુઆ

“أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ”

અઊઝુ બિ કલિમાતિલ્લાહિતામ્મતિ મિન્ શરિ મા ખલક.

અનુવાદ : હું જામિઅ (સર્વગ્રાહી) કલિમાતના સદકહમાં અદ્લાહની પનાહ ચાહું છું દરેક તે વસ્તુની બૂરાઈથી જેને અદ્લાહે પૈદા કરી. (1)

ફઝીલત : ‘બયહકી’ અને ‘મુસ્નદે અહમદ’માં આ છે કે : અબૂ સાલિહે અસ્લમ કબીલાના એક માણસથી આ રિવાયત કરી છે કે : એક વખત એક માણસને ખતરનાક પ્રકારના વીંછીએ ડંખ માર્યો. તેની ખબર અદ્લાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમને થઈ, તો આપે ફરમાવ્યું : “જો તે સાંજે આ કલિમાત પઢી લેતે :

“أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ”

તો વીંછીનું ઝેર તેને કોઈ નુકસાન ન પહોંચાડતે.”

અનુભવ :

ઝેર અસર વગરનું થઈ ગયું

અસ્લમ કબીલાના ઉપરોક્ત રિવાયત કરનાર ફરમાવે છે કે : “આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના આ ઈશાદે ગિરામીને સાંભળવા પછી મારા ખાનદાનની એક સ્ત્રીએ તેના પર અમલ કરવાનું શરૂ કર્યું. એક દિવસે જ્યારે કે તેણે આ દુઆ પઢી હતી. કોઈ

(1) ‘સુબુલુલ હુદા વર્રશાદ’ : ૧૦ / ૨૨૬, ‘અલ્ ફતુર્રબ્બાની’ : ૧૪ / ૨૩૫

સાપે તેને ડંખ માર્યો. પણ સાપના ઝેરથી તેને કોઈ નુકસાન ન પહોંચ્યું.”

[‘સુબલુલ્ હુદા વર્ષાદ’ : ૧૦/૨૨૬]

સંશોધનો [૧] : ‘મુસ્નદે અહમદ’માં ‘અત્તામ્મતિ’ એકવચનની જગ્યાએ ‘અત્તામ્માત’ બહુવચન આવ્યું છે અને તેના ઘણાં અર્થ છે : (૧) કામિલાત : જેવી ઈન્સાનની વાતચીતમાં ત્રુટી અને ખામી હોય છે, તેની અદ્વાહના કલામમાં કોઈ ગુંજાઈશ નથી. (૨) નાફિઆત : નફો આપનારી (૩) અશ્શાફિયાત : શિક્ષા આપનારી.

[‘અલ્ ફતુરૂબ્બાની’ : ૧૪/૨૩૫]

[૨] ‘મુસ્નદે અહમદ’માં છે કે : સુહેલ બિન અબી સાલિહ ફરમાવે છે કે : મારા વાલિદ સાહબ પાસે કોઈ સાપ કરડેલ વ્યક્તિને લાવવામાં આવતી તો આપ પ્રથમ તેને આ પૂછતા : “શું તે આ દુઆ પઢી હતી ?” જો તે જવાબમાં ‘હાં’ કહેતો, તો ફરમાવતા કે “તો આ ઝેર કંઈ અસર ન કરશે.”

[‘અલ્ ફતુરૂબ્બાની’ : ૧૦/૨૩૫]

ये राज वो है जिसको समझते हैं अहले धरक
कुछ जो रहे हैं शौक से कुछ पा रहे हैं हम
बुटा देता है जन्नत की બહારે શૌક से આશિક
મગા કુછ ઇસ તરહ પાતા હૈ ગુલઝારે મુહબ્બત મેં
કોઈ નાગાં ન હો ગર જાન ભી ઉન પર ફિદા કર દે
નહીં કુછ જાન કી કીમત હૈ બાઝારે મુહબ્બત મેં

૩૬

દાઝેલા ભાગની શિક્ષા માટે દુઆ

”أَذْهَبِ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ إِشْفِ أَنْتَ الشَّافِي
لَا شَافِيَ إِلَّا أَنْتَ“

અઝ્હિબિલ્ બસ્-સ રબ્બન્નાસિ ઈશ્ફિ અન્તશ્શાફી લા
શાફી ઈલ્લા અન્ત.

અનુવાદ : હે લોકોના પરવરદિગાર ! આપ તકલીફને દૂર
ફરમાવી દો અને શિક્ષા તેમજ તંદુરસ્તી અતા ફરમાવી દો. એટલા
માટે કે આપના સિવાય કોઈ તંદુરસ્તી આપનાર નથી. (૧)

અનુભવ :

દાઝેલો હાથ સારો થઈ ગયો

હઝરત મુહમ્મદ બિન હાતિબ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : એક
વખત (ભૂલથી) મેં ગરમ તપેલી પકડી લીધી. જેનાથી મારો હાથ
દાઝી ગયો. મારી માતા તત્કાળ મને એક મોટા માણસની ખિદમતમાં
લઈ ગઈ જે પોતાની મજલિસમાં બેઠા હતા. (કદાચ નાની વય અને
પહેલી મુલાકાતના કારણે તેઓ નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમને
ઓળખી ન શક્યા.) મારી માતાએ તેમને કહ્યું : “હે અલ્લાહના
રસૂલ !” આપે (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે) ફરમાવ્યું : “લબ્બૈક
વ સઅદયૂક ! હાં, હું સાંભળું છું, બતાવો ! શું વાત છે ?” તો મારી
માતાએ તત્કાળ મને નબી અલયહિસ્સલામની બિલ્કુલ સામે કરી

દીધો. આપે મારા દાઝેલા હાથને જોઈને કંઈક પઢીને દમ કર્યો. મને તો ખબર ન પડી કે આપે શું પઢ્યું ? અલબત્ત, થોડા સમય પછી મેં મારી માતાને પૂછ્યું કે : તેઓ (આપ સદ્વદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્વમ) શું પઢી રહ્યા હતા ? તો માતાએ બતાવ્યું કે : આપ સદ્વદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્વમે આ (ઉપરવાળી) દુઆ પઢી હતી.

સંશોધનો : [૧] હઝરત મુહમ્મદ બિન હાતિબ (રદિ.)ની વાલિદહના નામ વિષે અલગ અલગ મંતવ્યો છે : (૧) ઉમ્મે જમીલ (૨) ફાતિમા અને (૩) જુવૈરિયહ.

[૨] વિવેરણકર્તાઓ ફરમાવે છે કે : જો કે આ દુઆ આપ સદ્વદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્વમે આ બનાવમાં દાઝેલા હાથ પર દમ ફરમાવી. પણ તેનો આ અર્થ નથી કે આ દુઆ માત્ર તે મોકાની સાથે ખાસ છે. બલ્કે દરેક પ્રકારની મુસીબત અને બીમારી માટે તેને પઢી શકે છે. એટલા માટે કે હદીષ શરીફમાં અન્ય મોકાઓ પર પઢવું પણ અદ્વાહના નબી સદ્વદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્વમથી સાબિત છે.

['નુઝુલુલ અબરાર' : ૨૭૩]

समझता है के क्युं जाती नहीं है तेरी मन मानी
मुहब्बत की हकीकत है अभी वूने नहीं जानी
उसे आगोशे रहमत में वो ले लेते हैं झुट बण्ड कर
गुकाओ उसके दर पर सिटक हिल से जिसने पेशानी

36

કર્મની અદાયગી માટે બે મહત્વની દુઆઓ

[૧]

” اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ وَ اَعُوْذُ بِكَ
مِّنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ
وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّیْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ “

અલ્લાહુમ્મ ઈન્ની અઊઊ બિ-ક મિનલ્ હમ્મિ વલ્ હુઝ્નિ
વ અઊઊ બિ-ક મિનલ્ અજ્જિ વલ્ કસલિ વ અઊઊ
બિ-ક મિનલ્ જુબ્નિ વલ્ બુખ્લિ વ અઊઊ બિ-ક મિન્
ગ-લ-બતિદય્નિ વ કહરિરિજાલ.

અનુવાદ : હે અલ્લાહ ! હું દરેક ફિક અને રંજથી તારી
પનાહ ચાહું છું ; અને મજબૂર-નિઃસહાય થઈ જવાથી તથા
આળસથી તારી પનાહ ચાહું છું ; અને બુઝદિલી તથા કંજૂસાઈથી
તારી પનાહ ચાહું છું ; અને કર્મના ગલ્બહ (દબાણ) તથા લોકોના
મારા પર વર્યસ્વ જમાવી લેવાથી તારી પનાહ ચાહું છું. (૧)

અનુભવ :

બેબસ કરી દેનારું કર્મ અદા થઈ ગયું

હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.) ફરમાવે છે : હુઝૂર
સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ એક દિવસ મસ્જિદમાં તશરીફ લાવ્યા.

(૧) ‘હયાતુસ્સહાબા’ : ૩ / ૫૩૩, ‘સુબુલુલ્ હુદા વરશાદ’ : ૧૦ / ૨૨૪,

‘અબૂ દાઅૂદ શરીફ’ : ૨ / ૩૭૦

અચાનક આપ સદ્ગુણાલય અલયહિ વ સદ્ગુણની નજર એક અન્સારી સેહાબી અબૂ ઉમામહ (રદિ.) પર પડી. હુઝૂર સદ્ગુણાલય અલયહિ વ સદ્ગુણમે ફરમાવ્યું : “હે અબૂ ઉમામહ (રદિ.) ! શી વાત છે ? તમે આજે મસ્જિદમાં નમાઝના સમય વગર બીજા સમયમાં બેઠેલા નજર આવી રહ્યા છો ? ” તેમણે જવાબ આપ્યો : “યા રસૂલલ્લાહ (સદ્ગુણાલય અલયહિ વ સદ્ગુણમે) ! બેહદ (અપાર) ચિંતા અને કર્જો મને ઘેરી લીધો છે.” હુઝૂર સદ્ગુણાલય અલયહિ વ સદ્ગુણમે ફરમાવ્યું : “શું હું તમોને એવી દુઆ ન શિખવાડું કે જ્યારે તમે તે દુઆ પઢશો તો અલ્લાહ તઆલા તમારી ચિંતા દૂર કરી દેશે અને કર્જો અદા કરાવી દેશે.” તેમણે કહ્યું : “યા રસૂલલ્લાહ (સદ્ગુણાલય અલયહિ વ સદ્ગુણમે) ! જરૂર શિખવી દો.” હુઝૂર સદ્ગુણાલય અલયહિ વ સદ્ગુણમે ફરમાવ્યું : “સવારે અને સાંજે આ (ઉપર જણાવેલ) દુઆ પઢ્યા કરો.”

હઝરત અબૂ ઉમામહ (રદિ.) ફરમાવે છે : “મેં એ પ્રમાણે કર્યું તો અલ્લાહ તઆલાએ મારી ચિંતાને પણ દૂર કરી દીધી અને મારું કર્જ પણ બધું અદા કરાવી દીધું.”

[‘હયાતુસ્સહાબા’ : ૩ / ૫૩૩,

‘સુબુલુલ્ હુદા વરશાદ’ : ૧૦ / ૨૨૪, ‘અબૂ દાઅૂદ શરીફ’ : ૨ / ૩૭૦]

[૨]

“اَللّٰهُمَّ فَارِجَ الْهَمِّ كَاشِفَ الْغَمِّ، مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيْمَهُمَا اَنْتَ تَرْحَمُنِيْ بِرَحْمَةٍ
تُغْنِيْنِيْ بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ”

અલ્લાહુમ્મ ફારિ-જલ્ હમ્મિ કાશિ-ફલ્ ગમ્મિ મુઝ-બ
દઅ-વ-તલ્ મુઝતરી-ન રહમા-નદુન્યા વલ્ આમિ-રતિ વ
રહી-મહુમા અન્ત તર-હમુની બિ રહ-મતિન્ તુઝનીની

ઊિહા અન્ રહ-મતિ મન્ સિવાક.

અનુવાદ : હે બેયેનીને દૂર કરનારા, અને પરેશાનીને ખતમ કરનારા, બેકરારો (બેયેનો)ની દુઆ કબૂલ કરનારા, દુનિયા અને આખિરત બન્ને જગતમાં શફકત અને મહેરબાની કરનારા ! આપ પોતાની એવી રહમતના ઝરીએ મારા પર રહમ ફરમાવો કે જે મને આપના સિવાય દરેકની ઈનાયત (કૃપા) અને તવજ્જુહ (ધ્યાન)થી બેનિયાઝ (નિર્લેપ) કરી દે. (1)

ફઝીલત : ‘નુઝુલુલ્ અબરાર’માં હઝરત આઈશહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે : તેમણે આપ સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમના હવાલાથી પોતાના મુહતરમ વાલિદ સાહબને ઉપર જણાવેલ દુઆ કર્જની અદાયગી માટે નકલ કરતા આ પણ બતાવ્યું કે “આ જ દુઆ હઝરત ઈસા બિન મરયમ (અલયહિસ્સલામ) પોતાના હવારીઓ (2) અને સંબંધીઓને શિખવતા હતા.”

[‘નુઝુલુલ્ અબરાર’ : ૨૬૩]

અનુભવ (૧)

હઝરત અબૂબક્ર સિદીક (રદિ.)નો અદ્ભુત સ્વાનુભવ

‘બયહકી’માં હઝરત આઈશહ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : એક વખત મુહતરમ વાલિદ સાહબ હઝરત અબૂબક્ર સિદીક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ મારા ઘરે તશરીફ લાવ્યા. મેં તેમને કહ્યું કે : અલ્લાહના નબી સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી એવી દુઆ સાંભળી છે કે : જો કોઈ માણસ પર પહાડ જેટલું સોનું કર્જ હોય અને તે આ દુઆ પઢે તો

(1) ‘સુબુલુલ્ હુદા વર્શાદ’ : ૧૦ / ૨૨૩, ‘નુઝુલુલ્ અબરાર’ : ૨૬૩

(2) હઝરત ઈસા અલયહિસ્સલામના ૧૨ (બાર) સાથીઓ અથવા સહાબાને ‘હવારી’ કહેવામાં આવે છે. પ્રથમ જે બે માણસો તા’બે થયા તે કપડાં ધોતાં હોવાથી ‘હવારી’ (ધોબી) કહેવાતા હતા.

અદલાહ તઆલા તે કર્જને પણ અદા કરાવી દેશે. પછી મેં તે દુઆ પઢીને સંભળાવી. હઝરત અબૂબક રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાવે છે : મારા પર વાદી ભરીને (પુષ્કળ) કર્જ હતું જેનાથી હું ઘણો પરેશાન હતો. આ દુઆની બરકતથી થોડાં જ દિવસો વીત્યા કે અદલાહ તઆલાએ વેપારમાં તે નફો આપ્યો કે જેટલું કર્જ હતું તે બધું અદા થઈ ગયું.

અનુભવ (૨)

હઝરત આઈશહ સિદીકા (રદિ.)નો અદ્ભુત સ્વાનુભવ

હઝરત આઈશહ રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાવે છે કે : મારા ઝિમ્મે હઝરત અસ્મા બિન્તે ઉમૈસ (રદિ.)નું એક દીનાર અને ત્રણ દિરહમ કર્જ હતું. હું એવી પરેશાન હતી કે જ્યારે પણ અસ્મા (રદિ.)ને જોતી તો શરમાઈ જતી. પણ આ દુઆ પઢતી રહી તો અદલાહ તઆલાએ રોઝીમાં તે બરકત આપી કે મેં તેમનું બધું કર્જ અદા કરી દીધું. [‘સુબુલુલ્ હુદા વર્શાદ’ : ૧૦/૨૨૩, ‘નુઝુલુલ્ અબરાર’]

સંશોધન : ‘નુઝુલુલ્ અબરાર’માં ‘મુસ્તદરક હાકિમ’ના હવાલાથી આ હદીષ શરીફમાં [હઝરત આઈશહ (રદિ.)ના શબ્દોમાં] આ વધારો રિવાયત થયેલ છે કે : હઝરત અસ્મા બિન્તે ઉમૈસ (રદિ.) જ્યારે પણ મારા ઘરે આવતી તો શરમના કારણે તેમના ચહેરા તરફ જોવું મુશ્કિલ થઈ જતું. કારણ કે કર્જની અદાયગીના માટે મારી પાસે કોઈ વસ્તુ ન હતી. અને જ્યારે આ દુઆની બરકતથી અદલાહ તઆલા તરફથી વ્યવસ્થા થઈ ગઈ તો કર્જની અદાયગીની સાથે સંબંધીઓમાં પણ (માલ) વહેંચ્યો અને પોતાની ભત્રીજી હઝરત અબ્દુર્રહમાનની પુત્રીને પણ ઘરેણાં આપ્યા. તે પછી પણ કંઈક બચ્યું.

[‘સુબુલુલ્ હુદા વર્શાદ’ : ૧૦/૨૨૩, ‘નુઝુલુલ્ અબરાર’]

૩૮

કોઈ મુસીબતમાં સપડાયેલી વ્યક્તિ પર
નજર પડતી વખતે પઢવાની દુઆ

”الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَاقَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ
وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا“

અલ્હમ્દુ લિલ્લાહિલ્લમ્મી આફાની મિમ્મન્-તલા-ક બિહી વ
ફઝ્લ-લ-ની અલા કધીરિમ્ મિમ્મન્ ખ-લ-ક તફ્ઝીલા.

અનુવાદ : તમામ તા'રીફો તે અલ્લાહ તઆલા માટે છે,
જેણે મને આવી મુસીબતથી બચાવ્યો, જેમાં તું સપડાયો છે અને તેણે
પોતાની ઘણી મખ્લૂક પર મને ફઝીલત આપી છે. (1)

ફઝીલત : હઝરત ઉમર રદિયલ્લાહુ અન્હુ ફરમાવે છે કે :
અલ્લાહના નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ઈર્શાદ ફરમાવ્યો,
“જ્યારે પણ કોઈ માણસ કોઈ મુસીબતમાં સપડાયેલ વ્યક્તિ
(બીમાર, એકસીડન્ટમાં ઝખમી, કેદખાનામાં અને ઘરપકડ થયેલ
વગેરે નાગવાર અને અજુગતી હાલતવાળા)ને જોઈને ઉપરોક્ત દુઆ
પઢે તો અલ્લાહ તઆલા પઢનારને બેશક આખી જિંદગી જ્યાં સુધી તે
જીવતો રહે આ મુસીબતથી આફિયત આપશે, બચાવશે. (તે
મુસીબતથી આખી જિંદગી અલ્લાહ તઆલાના હુકમથી તેને દૂર
રાખવામાં આવશે.)”

(1) ‘તિરમિઝી શરીફ’ : ૨ / ૧૮૧, હદીષ નં. : ૩૪૩૧, ‘ઈબ્ને માજહ શરીફ’,
હદીષ નં. : ૩૮૮૨, ‘કિતાબુદ્દુઆ લિત્તબ્રાની’ : ૨૫૩, હદીષ નં. : ૭૯૭,
‘અમલુલ્લ યવ્મિ વલ્લયુલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ : ૮૨, હદીષ નં. : ૩૦૮

અનુભવ :

ગુણવંતી એકની એક બેટી પર કેન્સરની શંકા ગલત સાબિત થઈ

એક ઈલાકામાં એ 'જાઝ' નામના ઘણાં જ દીનદાર અને અખ્લાકવાળા માણસ રહેતા હતા. તે ઘનવાન હોવા ઉપરાંત ઘણાં જ હમદદ હતા. દરેક દુઃખી માણસની મદદમાં ઘણો જ હિસ્સો લેતા હતા. જેના કારણે ખાનદાનમાં અને અન્ય લોકોની નજરમાં ઘણાં મહેબૂબ (પ્રિય) હતા. તેમની એક જ બેટી “અતિય્યહ બતૂલ” નામની ઘણાં જ ગુણોથી સુશોભિત હતી. એક દીની ઈદારાથી આલિમહનો કોર્સ પણ કર્યો હતો. ઘણી જ હયાવાળી અને પાકદામન હતી. અદ્દાહ તઆલાએ અસામાન્ય હુસ્ન (સૌંદર્ય) અને જમાલ (સુંદરતા) પણ આપેલા હતા. પોતાના ખાનદાનમાં દરેક તેને ચાહતું હતું. એ 'જાઝ'ભાઈએ પોતાના ખાનદાનના એક ભણેલા દીનદાર નવજવાનથી તેનો રિશ્તો નક્કી કરી દીધો અને તે નિકાહ માટે દરેક પ્રકારની તૈયારી થવા લાગી. અચાનક એક દિવસે બેટીના પેટમાં તીવ્ર દુઃખાવો થયો. સતત ઊલટી થવાના કારણે તે દુઃખી થઈ ગઈ. ફેમેલી ડોક્ટરની સલાહથી શહેરની જ પ્રખ્યાત હોસ્પિટલમાં દાખલ કરી. અનુભવી ડોક્ટરના કહેવા પર પેટનો એક્સ-રે કરવામાં આવ્યો. જ્યારે તેનો રિપોર્ટ સામે આવ્યો તો એ 'જાઝ'ભાઈના હોશ ઊડી ગયા કારણ કે ડોક્ટરે આ બતાવ્યું કે : “અતિય્યહ બતૂલ”ને તો કેન્સર થયું છે જેથી તત્કાળ કોઈ અનુભવી ડોક્ટર પાસે લઈ જવામાં આવે. બીયારા ઘણાં જ પરેશાન થઈ ગયા અને બેટીથી આ વાતને સંતાડવાના હેતુથી તેની સામે ન આવ્યા. છેવટે બેટીએ જ વાલિદ પાસે જઈને રિપોર્ટની હકીકત મા'લૂમ કરી. બાપે તકદુરુઝ (બનાવટ કરતાં)થી કહ્યું : “બેટી ! ગભરાવવાની કોઈ વાત નથી. અહીંયાથી નજીક કાલીકટમાં આ બીમારીઓનો મોટો અનુભવી ડોક્ટર છે.

ડોક્ટરે ત્યાં જવાની સલાહ આપી છે. હવે આપણે ત્યાં બતાવી દઈશું.” બેટીને બાપના આ જવાબ પર સંતોષ ન થયો અને કહ્યું : “અબ્બા ! એવું લાગે છે કે આપ મારાથી કોઈ વાત સંતાડી રહ્યા છો. જ્યાં સુધી મને સાચી વાત ન બતાવશો ત્યાં સુધી હું ન ગોળી ખાઈશ અને ન દવા લઈશ.” લાચાર થઈને બાપે બેટીને બતાવવું પડ્યું. આ વાત સાંભળતા જ વગર સંકોચે બેટી સંપૂર્ણ વિશ્વાસની સાથે કહેવા લાગી કે : “મને કોઈ પણ હાલતમાં કેન્સરનો રોગ લાગુ થઈ શકતો નથી કારણ કે મેં વારંવાર આ રોગમાં સપડાયેલ માણસોને જોઈને આ (ઉપરોક્ત) દુઆ પઢી છે જેના પઢવા પર આકાએક મદની સદૃશાહુ અલયહિ વ સદ્દમે આ બતાવ્યું છે કે : આ દુઆ પઢનારાને કદી તે તકલીફ થઈ જ નથી શકતી. અને સાથે સાથે ઉપર જણાવેલ હદીષ પણ સંભળાવી દીધી. જેથી ચિંતા કરવાની જરૂર નથી.” બેટીની આ દીની વાતચીત સાંભળીને એ’જાઝ સાહબને પણ ઘણી ખૂશી થઈ અને તેમનું દુઃખ આનંદમાં તેમજ નિરાશા ઉમ્મીદમાં બદલાઈ ગઈ. છેવટે આ વિષે પોતાના મોટા ભાઈથી મશ્વરહ કર્યો. અને વાત નક્કી થઈ કે દુનિયા દારુલ્ અસ્લામ છે જેથી સબબના દરજામાં આપણે દેશની સૌથી મોટી હોસ્પિટલ “ટાટા રીસર્ચ ઈન્સ્ટીટ્યૂટ, મુંબઈ”માં બેટીને લઈ જઈએ. અદ્દાહ તઆલાએ સાધનો પણ આપેલા છે અને ત્યાં સાધનો ઘણાં સારા છે. ઈન્શા અદ્દાહ સંતોષપૂર્વક કોઈ વાત સામે આવશે. સલાહ અનુસાર તત્કાળ હવાઈ જહાઝથી એ’જાઝ સાહબ પોતાની બેટીને લઈને હોસ્પિટલ પહોંચી ગયા અને બેટીને દાખલ કરી દીધી. ત્યાંના મશહૂર અને જાણીતા ડોક્ટરે બતાવ્યું : સાચો વિગતવાર રિપોર્ટ જો તમે ઈચ્છતા હોય તો બે-ત્રણ દિવસ આપે રાહ જોવી પડશે અને તેનો ખર્ચ પણ વધુ થશે. વિચારી લો, શું કરવું છે ? એ’જાઝ ભાઈએ ‘હાં’ કહ્યું. અને ડોક્ટર સાહેબોએ પોતાની કાર્યવાહી શરૂ કરી. પેલી તરફ આખું ઘર અદ્દાહથી લવ્ લગાવીને દુઆ કરતા

રહ્યા. ચોથા દિવસે તે જ ડોક્ટરે એ'જાઝ ભાઈને પોતાના કાર્યાલયમાં બોલાવ્યા. ઘડકતા દિલ સાથે અદ્વાહ પર વિશ્વાસ કરીને ડોક્ટરની કેબિનમાં એ'જાઝ મિયાં દાખલ થયા. ડોક્ટરે દૂરથી જ એ'જાઝ ભાઈને હસીને મુબારકબાદી આપવાની શરૂ કરી. આ વાત સાંભળીને ઉમ્મીદના કિરણો બંધાઈ ગયા. ડોક્ટરે કહ્યું કે : એ'જાઝ ભાઈ ! આ અત્યંત અચંબાની વાત છે કે છોકરીમાં કેન્સર ઉત્પન્ન થવાના બધાં કારણો મૌજૂદ છે, પણ તે છતાં કેન્સરનો રોગ લાગુ ન થયો. એવું લાગે છે કે ઉપરવાળાની મોટી મહેરબાની આપની સાથે છે. આવા કેસ હઝારોમાં મુશ્કિલથી એક-બે નીકળે છે. આ સંતોષકારક રિપોર્ટ સાંભળીને એ'જાઝ ભાઈની આંખોથી અનાયાસ ખૂશીના આંસૂ ટપકી પડ્યા. અને પાછા ફરીને જ્યારે પોતાની લાડલી બેટીને આ રિપોર્ટ બતલાવ્યો તો તેણે બેઘડક આ કહ્યું કે : આ વાતથી અદ્વાહ તઆલા પર ઈમાન કવી અને મજબૂત થઈ ગયું. અબ્બા ! મને તો પહેલાંથી જ હદીષ શરીફ પર અમલ કરવાના કારણે આ યકીન હતો કે એવી કોઈ વાત થઈ જ નથી શકતી. તે પછી જ્યારે આ ખબર ઘરે પહોંચી તો ત્યાં પણ મૂંઝવણ અને નિરાશાનું વાતાવરણ ખૂશીમાં બદલાઈ ગયું. **فَلِلَّهِ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ** [‘દુઆઓકે મુઅજિઝાનહ અસરાત વાકિઆતકી રોશનીમે’ : ૩૧]

મુહક્કિક (સંશોધક) ઉલમા ફરમાવે છે કે : બીમારપુર્સી કરનારાઓ માટે યોગ્ય છે કે આ દુઆ ઘીમેથી પઢે, જેથી બીમાર માણસને સંભળાય નહી. કારણ કે એનાથી બીમાર માણસને તકલીફ થશે. તે સમજશે કે આ લોકો મારી બીમારી પર ખૂશ થઈ રહ્યા છે. અલબત્ત, બીમાર માણસ ફાસિક અને ફાજિર છે તો ઊંચા અવાજે પઢવામાં કોઈ વાંધો નથી. બલ્કે શક્ય છે કે એવું કરવાથી તે સજાગ થઈ જશે.

[‘મિરકાત’]

૩૯

ઓટોમેટિક (સ્વયંસંચાલિત) એલામ

”قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ
فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ
بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا“

કુલ્ ઈબ્નમા અ-ન બ-શ-રુમ્ મિસ્લુકુમ્ યૂહા ઈલય્ય
અબ્નમા ઈલાહુકુમ્ ઈલાહુવ્ વાહિદુન્ ફ મન્ કા-ન યરજૂ
લિકા-અ રબ્બિહી ફલ્યઅમલ્ અ-મ-લન્ સાલિહંવ્ વ લા
યુશરિફ્ બિ ઈબા-દતિ રબ્બિહી અ-હ-દા.

[સૂરએ ‘ક-હ-ફ’, પારહ : ૧૬, આયત નં. : ૧૧૦]

અનુવાદ : આપ ફરમાવી દો કે હું પણ તમારા જેવો જ એક માણસ છું. (પણ) મારી પાસે આ વહી આવે છે કે તમારો ખરો મઅબૂદ એક જ મઅબૂદ છે. માટે જે કોઈ શખ્સ પોતાના પરવરદિગારની મુલાકાતની આરજૂ (તમન્ના) રાખતો હોય તો તેને સત્કાર્યો કરતાં રહેવું જોઈએ અને તે પોતાના પરવરદિગારની ઈબાદતમાં બીજા કોઈને શરીક કરે નહિ. (૧)

ફઝીલત : [૧] હઝરત ઝિર બિન હુબૈશ (રદિ.) આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમનો ઈશાદિ ગિરામી નકલ ફરમાવે છે કે :

(૧) ‘કિતાબુ ફઝાઈલિલ્ કુઆનિ લિ અબી ઉબૈદ, બાબુ ફી ફઝિલ સૂરતિલ્ કહફ’, ‘અઝ્ઝિયાદતુ વલ્ ઈહસાનુ ફી ઉલૂમિલ્ કુઆનિ લિલ્ ઈમામિ મુહમ્મદ ઈબ્નિ અહમદ બિન અકીલહ અલ્ મક્કી’ : ૨ / ૧૬૮, ‘ફયૂઝુલ્ કદીર’ : ૩ / ૧૦૪

“જે માણસ સૂરએ ‘ક-હ-ફ’ની અંતિમ આયત આ ઈરાદાથી પઢે છે કે રાતના ફલાણા ભાગમાં ઊંઘમાંથી જાગૃત થઈ જાઉં અને મારી આંખ ખુલી જાય તો અદ્વાહ તઆલા તેને નિર્ધારિત સમય પર જાગૃત ફરમાવી દે છે.”

[૨] હઝરત આઈશહ (રદિ.) આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમનો ઈશાદિ ગિરામી નકલ ફરમાવે છે કે : “શું હું આપ લોકોને એવી સૂરત બતાઉં ? જેના અઝીમુશ્શાન (મહાન) સવાબે આસમાન અને જમીનના ખાલી ભાગને ભરી દીધો. અને તેના લખનારાઓના માટે પણ પઢનારાઓની જેમ એટલો જ સવાબ છે. અને જે માણસ તેને જુમ્અહના દિવસે પઢે, અદ્વાહ તઆલા બીજી જુમ્અહ સુધીના બધાં ગુનાહ માફ ફરમાવી દે છે. અને જે માણસ આ સૂરતની અંતિમ પાંચ આયતોને સૂવાથી પહેલાં પઢે છે તો તેની બરકતથી રાતના જે સમયે ઉઠવા ચાહે, અદ્વાહ તઆલા તે જ સમયે જાગૃત ફરમાવી દે છે. અને તે સૂરત સૂરએ ‘ક-હ-ફ’ છે.”

ફાયદો : પહેલી રિવાયતથી આ મા’લૂમ થયું કે : નક્કી કરેલ સમયે જાગૃત થવા માટે આ સૂરતની માત્ર અંતિમ આયત પઢી લેવામાં આવે. જયારે બીજી રિવાયતથી મા’લૂમ થયું કે : અંતિમની કુલ પાંચ આયતો અર્થાત્ :

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

[ઈબ્નલ્લાઝી-ન આમનૂ વ અમિલૂસ્સાલિહાતિ]
થી સૂરતના અંત સુધી પઢે.

અનુભવો

[૧] હદીષના રાવીનો સ્વાનુભવ

હદીષના રાવી “અ-બદહ” ફરમાવે છે કે ; અમે તેનો ઘણી વખત અનુભવ કર્યો અને એ જ પ્રમાણે થયું.

[૨] મશહૂર તથા જાણિતા કારીનો સ્વાનુભવ

ઈબ્ને કષીર મક્કી (૨૯.) ફરમાવે છે કે : બંદાએ (મેં) અસંખ્ય વખત જિહાદ વગેરેમાં તેનો અનુભવ કર્યો કે તેને પઢીને જ્યારે હું સૂતો તો જે સમયે ઉઠવાની ઈચ્છા થતી તે જ સમયે મારી આંખ ખુલી જતી. અલબત્ત, હું :

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

[ઈબ્નેલ્લાઝી-ન આમનૂ વ અમિલૂસ્સાલિહાતિ]

થી સૂરતના અંત સુધી પહું છું.

[હાશિયહ ‘અઝ્ઝિયાદતુ વલ્ ઈહસાન’ : ૨ / ૧૬૯]

માંગી હૈં ઐસી ભી દુઆએં રબ સે
નુસરતેં આઈ હૈં ફૌરન ગૈબ સે
દુનિયા કી મેહફિલોં સે ઉકતા ગયા હૂં યા રબ
કયા લુલ્હ અંજુમન કા જબ દિલ હી બુઝ ગયા હો
શોરિશ સે ભાગતા હૂં દિલ દૂંડતા હૈં મેરા
ઐસા સુફૂત જિસ પર તકરીર ભી ફિદા હો
ફૂલોં કો આએ જિસ દમ શબનમ પુઝૂ કરાને
રોના મેરા પુઝૂ હો નાલા મેરી દુઆ હો
હર દર્દમંદ દિલ કો રોના મેરા રુલા દે
બેહોશ જો પળે હૈં શાયદ ઉઠે જગા દે

૪૦

હિંદમાં ગભરાટ (ઝબકી જવું)ના બે મહત્ત્વના ઇલાજો

[૧]

”أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَ عِقَابِهِ وَ مِنْ شَرِّ
عِبَادِهِ وَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ“

અહિંમુ બિ-કલિમાતિલ્લાહિલામ્મતિ મિન્ ગ-ઝ-બિહી વ
ઈકાબિહી વ મિન્ શરિ' ઇબાદિહી વ મિન્
હ-મઝાતિશ્શયાતીનિ વ અંય્ યહમુરૂન.

અનુવાદ : હું અદ્યાહ તઆલાના સર્વગ્રાહી કલિમાતના
વાસ્તાથી તેની નારાઝગીથી અને તેના અઝાબથી અને તેના બંદાઓની
બુરાઈથી અને એ જ પ્રમાણે શયતાનોના વસવસાઓથી અને આ
વાતથી કે આ બધાં ભેગા થઈને મારા પર મુસદ્દત થાય તેનાથી
પનાહ માગું છું. (૧)

અનુભવ :

સહાબીનો ગભરાટ દૂર થઈ ગયો

હઝરત અમ્મ બિન શુઐબ પોતાના વાલિદ અને દાદાથી
રિવાયત નકલ કરે છે કે : એક માણસ અદ્યાહના નબી સલ્લલ્લાહુ

(૧) 'અમલુલ્લ યવમિ વફયલ્લતિ લિ ઇબ્નિસ્સુન્ની' : ૧૮૭, હદીષ નં. : ૭૪૮,
પેજ : ૧૮૮, હદીષ નં. : ૭૫૦, 'અબૂ દાઅૂદ શરીફ ફિલ્ આદાબ' : ૪૮૫૬

અલયહિ વ સદ્દમની પાસે તશરીફ લાવ્યા અને પોતાની આ ફરિયાદ બયાન કરી કે હું ઊંઘમાંથી ચોકીને ઊઠી જાઉં છું. આપ સદ્દમહાહ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું કે : “જ્યારે તમે પોતાની પથારી પર સૂવા માટે જાઓ તો આ (ઉપરોક્ત) દુઆ પઢી લો.”

તે સહાબી (રદિ.) ફરમાવે છે કે : મેં એના પર અમલ કર્યો તો આ ફરિયાદ દૂર થઈ ગઈ. હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર (રદિ.) આ દુઆનો એટલો પ્રબંધ ફરમાવતા હતા કે પોતાની અવ્લાદમાં જે પઢી શકતા હતા તેમને તો આ દુઆ યાદ કરાવી દીધી અને જેમને પઢવાની શક્તિ ન હતી તો તેમના માટે આ દુઆને લખીને તેમના ગળામાં લટકાવી દીધી.

[૨]

“اللَّهُمَّ غَارَتِ النُّجُومُ وَهَذَبَتِ الْعُيُونُ أَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُكَ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ أَهْدِ لَيْلِي وَأْنِمْ عَيْنِي”

અલ્લાહુમ્મા ગા-રતિન્નુજૂમુ વ હ-દ-અતિલ્ ઉયૂનુ અન્ત હય્યુન્ કય્યૂમુન્ લા તઅખુઝુ-ક સિ-નતુવ્ વ લા નવ્મુન્ યા હય્યુ યા કય્યૂમુ અહદિલ્ લય્લી વ અનિમ્ અય્ની.

અનુવાદ : હે અલ્લાહ ! તારાઓ પણ સંતાઈ ગયા. આંખોને પણ આરામ મળી ગયો અને આપ જીવંત કાયમ છો. ન આપને ઊંઘ આવે છે અને ન નિદ્રા આવે છે. હે જીવંત કાયમ રહેનારા ! મારી રાતને આરામવાળી બનાવી દે. આંખોમાં નિદ્રા અતા ફરમાવી દે. (૧)

(૧) ‘અમલુલ્ યવ્મિ વફયલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ : ૧૮૭, હદીષ નં. : ૭૪૯,

‘સુબુલુલ્ હુદા વર્રશાદ’ : ૧૦ / ૨૨૭

અનુભવ :

**હઝરત ઝયૂદ બિન સાબિત (રદિ.)ની તકલીફ
દૂર થઈ ગઈ**

હઝરત ઝયૂદ બિન સાબિત (રદિ.) ફરમાવે છે કે : મેં અદ્લાહના નબી સદ્દાહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી ઊંઘ ઊડી જવાની ફરિયાદ કરી તો આપે ફરમાવ્યું : “આ (ઉપરોક્ત) દુઆ પઢ્યા કરો.”

મેં આ દુઆ પઢી તો અદ્લાહ તઆલાએ તે તકલીફને દૂર કરી દીધી જેમાં હું સપડાયેલો હતો.

૪૧

જિન વગેરેથી હિફાઝતની બે મહત્વની દુઆઓ

[૧]

”أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يَجَاوِزُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ
مِّنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَمِنْ شَرِّ
مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، إِلَّا طَارِقًا
يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ“

અહીંનું બિ કલિમાતિલ્લાહિતામ્માતિલ્લતી લા યુજાવિમુહુન્ન
બર્ડુવ્ વ લા ફાજિરુમ્ મિન્ શરિ મા યન્જિલુ મિનસ્સમાઈ
વ મિન્ શરિ મા યઅરુજુ ફીહા વ મિન્ શરિ મા
ઝ-ર-અ ફિલ્ અર્જિ વ મિન્ શરિ મા યઅરુજુ મિન્હા, વ
મિન્ શરિ ફિ-તનિલ્લયલિ વન્નહારિ વ મિન્ શરિ
તવારિકિલ્ લયલિ વન્નહાર, ઈલ્લા તારિકન્ યતરુકુ બિ
ખયરિન્ યા રહમાન.

અનુવાદ : અદ્વાહ તઆલાના તે સંપૂર્ણ કલિમાતના
વાસ્તાથી જે કલિમાતને કોઈ સારો અને ખરાબ માણસ ઓળંગી નથી
શકતો. (કલિમાતથી ઈલ્મ મુરાદ છે અર્થાત્ કોઈનો ઈલ્મ અદ્વાહ
તઆલાના ઈલ્મથી આગળ વધી શકતો નથી.) તેના ઝરીએ પનાહ
માંગું છું દરેક તે શરાતથી જે આસમાનથી ઉતરે છે અને દરેક તે

બુરાઈથી જે ઉપર ચઢે છે. એ જ પ્રમાણે દરેક તે શરાતથી જે જમીનમાં અદ્વાહ તઆલાએ પૈદા ફરમાવી છે અને દરેક તે શરાતથી જે જમીનમાંથી નીકળે છે. એ જ પ્રમાણે રાત અને દિવસના તમામ ફિત્તાઓની શરાતથી (પનાહ માંગું છું) ઉપરાંત રાત અને દિવસમાં પ્રગટ થનારી મખ્લૂકની શરાતથી (પનાહ માંગું છું) અલબત્ત, રાતના પ્રગટ થનાર તે જે ભલાઈની સાથે આવે છે, હે કૃપાળુ ! (૧)

વાઘ-સિંહ જેવી બહાદુરી અને શક્તિ હાસિલ થઈ ગઈ

હઝરત ખાલિદ બિન વલીદ (રદિ.) એક વખત હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં હાજર થયા અને આ ફરિયાદ કરી કે : “મને રાત્રે ખતરનાક ગભરાટ થાય છે.”

‘મુઅત્તા’ની રિવાયતમાં આ છે કે : “મને રાત્રે ડરાવવામાં આવે છે.” આ વાત પર અદ્વાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું કે : “હું તને તે કલિમાત શિખવાડું છું જે હઝરત જિબ્રઈલ અમીને (અલૈ.) મને તે સમયે શિખવ્યા હતા જ્યારે કે એક વખત રાત્રે ખતરનાક જિન્નાતે મારી સાથે ખરાબ વર્તાવ કરવાનો ઈરાદો કર્યો હતો અને જેના માટે તેમણે ખતરનાક કાવતરાઓ બનાવ્યા હતા.” આ વાતચીત પછી આપે આ (ઉપરોક્ત) કલિમાત ઈર્શાદ ફરમાવ્યા.

આ મઝમૂન (બાબત) ‘તબરાની’માં હઝરત અબૂ ઉમામહ (રદિ.)થી રિવાયત થયેલ છે જેના અંતમાં છે કે : હઝરત આઈશહ (રદિ.) ફરમાવે છે : થોડી જ રાત્રીઓ વીતી હતી કે હઝરત ખાલિદ

(૧) મુસન્નફ ઈબ્ને રઝઝક, બયહકી અને ઈબ્ને સઅદ, ‘સુબુલુલ્ હુદા વર્રશાદ’ ૧૦/૨૨૪, ‘ફતુર્રબ્બાની’ : ૧૪/૨૬૦, ‘અમલુલ્ યવ્મિ વફયલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ : ૧૬૩, હદીષ નં. : ૬૩૭, ‘નુઝુલુલ્ અબાર’ : ૧૨૪

બિન વલીદ (રદિ.) બીજી વખત ખિદમતમાં હાજર થયા અને કહેવા લાગ્યા : “અદ્વાહના રસૂલ (સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમ) ! મારા મા-બાપ આપ પર કુર્બાન. તે ઝાતની કસમ જેણે આપને હક લઈને મોકલ્યા. આપે બતાવેલ કલિમાત (ઉપરોક્ત દુઆ) મેં હજુ ત્રણ જ વખત પઢ્યા હતા કે અદ્વાહ તઆલાએ મારી બધી ગભરાટ દૂર કરી દીધી. હવે તો આ હાલત છે કે રાતના કોઈ પણ સમયે સિંહની બોડ (ગુફા)માં ચાલ્યો જાઉં, તો પણ મને કોઈ પરવાહ અને ડર નથી.”

ઈબ્ને અબીદુન્યાએ આ રિવાયતને હઝરત ખાલિદ (રદિ.) થી નકલ કરી છે તેમાં આ છે કે : આપ સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમે દુઆ શિખવતા શિખવતા (દુઆની મહત્ત્વતાના તરફ ઈશારો કરવા માટે) ફરમાવ્યું કે : “તે સમયે જિબ્રઈલ અમીને (અલૈ.) મને આ બતાવ્યું કે : એક માથા ફરેલ જિન આપની સાથે શરારત કરી રહ્યો છે, તેના શર (બુરાઈ) થી બચવા માટે આ દુઆ પઢ્યા કરો (જેથી હે ખાલિદ ! હું તમોને તે જ કલિમાત શિખવાડું છું, તેનો પ્રબંધ કરો, મોટો ફાયદો થશે.) ”

[‘સુબુલુલ હુદા વરશાદ’ : ૧૦/૨૨૪]

સંશોધનો : [૧] ‘ઈબ્નુસ્સુન્ની’ની એક હદીષ શરીફથી આ વાતની સ્પષ્ટતા થઈ જાય છે કે : માથા ફરેલ શયૂતાનોએ નબી સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમની સાથે બદ સુલૂકી (દુષ્ટાચાર)નો જે ઈરાદો કર્યો હતો, તે શું છે ? જેથી હદીષ શરીફમાં આ છે કે : એક માણસે રસૂલુલ્લાહ સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમના સહાબી હઝરત અબ્દુર્રહમાન બિન ખંબશ (રદિ.) જે ઘણાં વૃદ્ધ થઈ ગયા હતા, તેમને આ પૂછ્યું કે : “હે ઈબ્ને ખંબશ (રદિ.) ! જ્યારે શયૂતાનોએ નબી સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમના વિરુદ્ધ કાવતરાઓ કર્યા. તો અદ્વાહના નબી સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમે તેમના બચાવ માટે કઈ રીત અપનાવી ?” હઝરત અબ્દુર્રહમાન બિન ખંબશ (રદિ.)એ જવાબ આપ્યો કે, “શયૂતાનોની આખી જમાઅતે અલગ અલગ

ખીણો અને ઘાટીઓથી નીકળીને નખી સદ્દસાહુ અલયહિ વ સદ્દમને પરેશાન કરવા માટે ઘેરી લીધા. તેમનામાં એકની પાસે ધગધગતી આગનો અંગારો હતો. તે એના વડે નખી સદ્દસાહુ અલયહિ વ સદ્દમને નઊઝુ બિદ્દાહ (અદ્દાહની પનાહ) સળગાવવા ચાહતો હતો. આપે (સદ્દસાહુ અલયહિ વ સદ્દમે) તેને જોયો તો (માનવસહજ સ્વભાવના કારણે) ગભરાઈ ગયા. તત્કાળ હઝરત જિબ્રઈલ અમીન (અલૈ.) તશરીફ લાવ્યા અને ફરમાવ્યું કે : “હે મુહમ્મદ સદ્દસાહુ અલયહિ વ સદ્દમ ! આ (ઉપરવાળા) કલિમાત પઢો.” આપે (સદ્દસાહુ અલયહિ વ સદ્દમે) કલિમાત પઢ્યા જ હતા કે તે આગ ઓલવાઈ ગઈ અને અદ્દાહ તઆલાએ તે બધાંને સ્પષ્ટ પરાજય આપી દીધો અને તેમના ઈરાદામાં નાકામ (નિષ્ફળ) ફરમાવ્યા.”

['અમલુલ્લ યવ્મિવલ્લયલિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની' : ૧૬૩]

[૨] ‘અલ્ ફતુર્રબ્બાની’માં બગવી (રહ.)ના હવાલાથી નકલ કર્યું છે કે : નસીબીનવાળા ૭ (સાત) જિન્નાતને નખી સદ્દસાહુ અલયહિ વ સદ્દમે નાઈબ (પ્રતિનિધિ) બનાવીને દઅવત અને તબ્લીગના હેતુથી તેમની બિરાદરી (કૌમ)માં રવાના કર્યા, તો કુલ ૭૦ (સિત્તેર) વ્યક્તિઓ મુસલમાન થઈને નખી સદ્દસાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં હાજર થયા અને ‘બત્હાઅ’ નામની વાદી (ખીણ)માં નખીએ કરીમ સદ્દસાહુ અલયહિ વ સદ્દમે વઅઝ અને તબ્લીગ ફરમાવી. તે જ સમયે સંશોધન નં. : ૧ વાળો બનાવ બન્યો.

[૩] કલિમાતથી મુરાદ અદ્દાહ તઆલાની સિફાત (ગુણો) અથવા ઈલ્મ અથવા કુર્આન છે.

[૪] ‘તવારિક’ આ તુરુકનું બહુવચન છે. જેનો અર્થ ‘અદુક’ છે. અને ગુજરાતી ભાષામાં ઠોકવું અર્થ થાય છે. કારણ કે રાત્રે આવનારાને દરવાજો ઠોકવાની જરૂરત પેશ આવે છે, એટલા માટે તેને ‘તારિક’ કહેવામાં આવે છે.

['અલ્ ફતુર્રબ્બાની', 'નુઝુલુલ્ અબરાર']

[૨]

“بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، إِخْسًا عَدُوَّ اللَّهِ”

બિસ્મિલ્લાહિ મુહમ્મદુર્સૂલુલ્લાહ. ઈખ્સઅ અદુવ્વલ્લાહ.

અનુવાદ : તે અદ્વાહ તઆલાના નામની મદદ માંગું છું, મુહમ્મદ જે અદ્વાહના રસૂલ છે. હે અદ્વાહ તઆલાના દુશ્મન ! તૂ દૂર થા. (1)

અનુભવ :

હે ખુદાના દુશ્મન ! તૂ દૂર થા !

હઝરત યઅૂલા બિન મુર્હ (રદિ.) આ ફરમાવે છે કે : એક સ્ત્રી અદ્વાહના નખી સદ્દદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં પોતાના પુત્રને લઈને હાજર થઈ અને કહેવા લાગી કે : “મારા આ પુત્ર પર જિન સવાર થઈ ગયો છે. (ભૂત પ્રેતની અસર છે)” તો આપ સદ્દદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્દમે તેના ચહેરા પર થૂ થૂ કર્યું અને પછી આ વાક્ય (ઉપરવાળો) ઈર્શાદ ફરમાવ્યું.

રિવાયત કરનાર કહે છે કે : તે પછી તે છોકરાને કદી કોઈ વસ્તુએ તંકલીફ ન પહોંચાડી.

કિસી કે સામને મેં કયું મુફૂં પરવાહ કયા મુઝકો ખુદા કે સામને જબ શોક સે ગઈન મેરી ખમ હૈ

(1) ‘અમલૂલ્લ યવૂમિ વલ્લયૂલતિ લિ ઈબ્નિસ્સુન્ની’ : ૧૬૨, હદીષ નં. : ૬૩૩

૪૨

અલ્લાહની મદદ હાસિલ કરવાની ટૂંકી દુઆ

“يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ، يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ، يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ”

યા અર્-હમરાહિમીન. યા અર્-હમરાહિમીન.

યા અર્-હમરાહિમીન. (૧)

ફઝીલત : હઝરત અબૂ ઉમામહ (રદિ.) થી રિવાયત છે કે : રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ઈશાદ ફરમાવ્યો કે : “અલ્લાહ તઆલાના તરફથી એક ફરિશ્તો નક્કી છે કે જે માણસ ત્રણ વખત ‘યા અર્-હમરાહિમીન’ કહે છે તો ફરિશ્તો તેના જવાબમાં આ કહે છે : ‘અર્-હમરાહિમીને’ તારી તરફ ધ્યાન કેન્દ્રિત કર્યું. બસ, માંગ અને દરખાસ્ત કર.” [‘મુસ્તદરક હાકિમ’]

અનુભવ :

આ કલિમાત પઢતાં જ સાતમાં આસમાનના ફરિશ્તા

મારફતે તત્કાળ મદદ

હઝરત ઝયૂદ બિન હારિસહ રદિયલ્લાહુ અન્હુને એક અદ્ભૂત અને આશ્ચર્યજનક બનાવ આં હઝરત સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના પવિત્ર જીવનમાં પેશ આવ્યો. જેની વિગત આ છે : હઝરત ઝયૂદ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુએ તાઈફથી વાપસીમાં એક ખચ્ચર ભાડે લીધું. (ખચ્ચરનો) માલિક પણ સાથે ચાલ્યો અને રસ્તામાં એક ઉજજડ જગ્યાએ ખચ્ચર લઈ જઈને ઊભું કરી દીધું. જ્યાં ઘણાં કતલ થયેલાઓની લાશો પડેલી હતી અને તેણે હઝરત ઝયૂદ (રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ)ને કતલ કરવાનો ઈરાદો કર્યો. આ દશ્ય જોઈને હઝરત

ઝૂદ રદિયદ્ધાહુ તઆલા અન્હુએ ફરમાવ્યું : મને બે રકા'ત નમાઝ પઢવાનો સમય આપો. તે માણસે મજાકરૂપે આ કહ્યું કે : હાં ! તમે પણ બે રકા'ત નમાઝ પઢી લો. તમારાથી પહેલાં આ લોકોએ પણ નમાઝો પઢી હતી પરંતુ નમાઝે તેમને કોઈ ફાયદો ન પહોંચાડ્યો. હઝરત ઝૂદ બિન હારિસહ (રદિ.) જ્યારે બે રકા'ત નમાઝથી ફરિગ થયા તો આ માણસ કતલ કરવાના ઈરાદાથી તેમની તરફ આગળ વધ્યો. તેને આગળ વધતો જોઈને હઝરત ઝૂદ (રદિ.)એ આ કહ્યું : “યા અર્-હમરાહિમીન” [હે સૌથી વધારે રહમ ફરમાવનારા મહેરબાન !] અહીંયા હઝરત ઝૂદ (રદિ.)ની ઝબાનથી આ ઈસ્મે આ'ઝમ નીકળ્યું અને તે તરફ તેણે એક ગેબી કડક અવાજ સાંભળ્યો. “લા તફ્લુહુ” [તેમને કતલ ન કર] તે માણસ આ ગેબી અને આકસ્મિક અવાજથી ડઘાઈને અને ડરીને આમ-તેમ જોવા લાગ્યો. જ્યારે કોઈ માણસ ન દેખાયો તો પાછો આ નાપાક ઈરાદાથી આગળ વધ્યો. હઝરત ઝૂદ (રદિ.)એ બીજી વખત “યા અર્-હમરાહિમીન” કહ્યું. તે માણસને બીજી વખત કોઈ ગેબી કડક અવાજ સંભળાયો. તે માણસ પાછળ હટી તો ગયો, પણ પ્રથમ વખતની જેમ ફરી આપની તરફ આગળ વધ્યો. આપે ફરી “યા અર્-હમરાહિમીન” કહ્યું. ત્રીજી વખત “યા અર્-હમરાહિમીન” કહેવું હતું કે શું જુએ છે કે એક ઘોડેસવાર ભાલો હાથમાં લઈને ઊભો છે અને તે ભાલાના છોડાના ભાગે આગની એક જવાળા છે. તે ભાલો પેલા માણસને માર્યો તો તરત જ પીઠની આરપાર થઈ ગયો અને તે જ સમયે તે માણસ મુદ્દહ થઈને જમીન પર ઢળી પડ્યો.

તે પછી પેલા સવારે હઝરત ઝૂદ (રદિ.)ને સંબોધીને કહ્યું કે જ્યારે તમે પ્રથમ વખત “યા અર્-હમરાહિમીન” કહ્યું, ત્યારે હું સાતમા આસમાન પર હતો અને જ્યારે બીજી વખત કહ્યું, ત્યારે હું દુનિયાના આસમાન પર હતો અને જ્યારે ત્રીજી વખત કહ્યું ત્યારે હું તમારી પાસે આવી પહોંચ્યો.

૪૩

સર્વ રોગો માટે એક અકસીર ઈલાજ

“الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْخ”

અલ્હમ્દુ લિલ્લાહિ રબ્બિલ્ આલમીન. (છેવટ સુધી) (૧)

[સૂરએ ‘ફાતિહા’, પારહ : ૧]

અનુભવ :

દમ કરતાં જ સાપે ડંખ મારેલ કૌમનો સરદાર
સારો થઈ ગયો

સૂરએ ‘ફાતિહા’ના ફઝાઈલની ઉપર જણાવેલ હદીષ શરીફ ઉપરાંત બીજી હદીષ શરીફ પણ છે. ‘સહીહ બુખારી શરીફ’માં ફઝાઈલે કુર્આનમાં હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.)થી રિવાયત છે કે : અમે એક વખત સફરમાં હતા. એક જગ્યાએ ઉતર્યા હતા. અચાનક એક લોંડી (છોકરી) આવી અને કહ્યું કે : “અહીંના કબીલાના સરદારને સાંપે ડંખ માર્યો છે, અમારા માણસો અહીં હાજર નથી. તમારામાંથી કોઈ એવો માણસ છે જે ઝાડ ફૂંક કરી દે ?” અમારામાંથી એક માણસ ઊભો થઈને તેની સાથે થઈ ગયો. અમને ખબર ન હતી કે આ માણસ કંઈ ઝાડ ફૂંક પણ જાણે છે. તેણે ત્યાં જઈને કંઈક પઢીને દમ કર્યો. અદ્વાહ તઆલાના ફઝલથી તે બિલ્કુલ સારો થઈ ગયો. ૩૦ (ત્રીસ) બકરીઓ તેણે આપી અને અમારી મહેમાની માટે દૂધ પણ પુષ્કળ મોકલાવ્યું. જ્યારે તેઓ પાછા આવ્યા

(૧) ‘તફસીર ઈબ્ને કષીર’ (ઉદ્દ) : ૧૪, પા. : ૧, ‘બુખારી શરીફ’ : ૨ / ૭૪૯

તો અમે કહ્યું કે : “શું તમોને એનો ઈલ્મ યાદ હતો ?” તેમણે કહ્યું : “મેં તો માત્ર સૂરએ ‘ફાતિહા’ પઢીને દમ કર્યો છે.” અમે કહ્યું : “તે હદિયહમાં આવેલ માલને હમણાં હાથ ન લગાવો. પ્રથમ રસૂલુલ્લાહ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી મસઅલો પૂછી લો.” મદીના મુનવ્વરા આવીને અમે હુજૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી એ વાતનો ઝિક્ક કર્યો. આપે (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે) ફરમાવ્યું : “તેને કેવી રીતે મા’લૂમ થઈ ગયું કે આ પઢીને દમ કરવાની સૂરત છે ? આ માલના ભાગ પાડી લો. મારો પણ એક ભાગ રાખજો.” ‘સહીહ મુસ્લિમ શરીફ’ અને ‘અબૂ દાઅૂદ શરીફ’માં પણ આ હદીષ શરીફ છે. ‘મુસ્લિમ શરીફ’ની અમુક રિવાયતોમાં છે કે : દમ કરવાવાળા હજરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.) જ હતા. [‘બુખારી શરીફ’]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

૪૪

મગફિરતની કામિયાબ સિફારિશ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الخ

તબા-૨-કલ્લી બિ યદિહિલ્ મુલ્કુ વ હુ-વ અલા કુલ્લિ શય્ઈન્ કદીર. (છેવટ સુધી) (૧) [સૂરઅ 'મુલ્ક', પારહ : ૨૯]

ફઝીલત : હઝરત અબૂ હુરૈરહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે : આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું : “કુર્આને પાકની એક સૂરત એવી છે જેની ૩૦ (ત્રીસ) આયતો છે. તે પોતાના પઢવાવાળાના હકમાં એવી રીતે સિફારિશ કરશે કે તેને બખ્શી દેવામાં આવશે. અને તે સૂરત સૂરઅ ‘મુલ્ક’ છે.”

અનુભવ :

મુબારક સૂરતે હુજ્જત (દલીલ) કરીને
કબરના ફિત્નાથી બચાવી લીધો

હઝરત ખાલિદ બિન મઅદાન (રદિ.) ફરમાવે છે કે : મને સૂરઅ ‘સજદહ’, પારહ : ૨૧ અને સૂરઅ ‘મુલ્ક’ના વિષે આ બબર પહોંચી છે કે : એક માણસ આ જ બે સૂરતોને પઢયા કરતો હતો. એ સિવાય બીજું કંઈ જ પઢતો ન હતો. તે માણસ મોટો ગુનેહગાર હતો. (જ્યારે તે માણસ મૃત્યુ પછી કબરમાં પહોંચ્યો તો ત્યાં) આ સૂરતોએ (પંખીઓની શકલમાં આવીને) તેના પર પોતાની પાંખોને ફેલાવી

(૧) ‘અહમદ’, ‘અબૂ દાઉદ શરીફ’, ‘તિરમિઝી શરીફ’, ‘નસાઈ શરીફ’, ‘ઈબ્ને માજહ શરીફ’ (તફસીરે મઝહરીના હવાલાથી) : ૧૦/૨૯

દીધી અને અરજ કરી : “હે અદ્વાહ ! એને બખ્શી દે. કારણ કે આ માણસ મારી ઘણી જ વધારે તિલાવત કરતો હતો.” અદ્વાહ તઆલાએ તેની સિફારિશ કબૂલ ફરમાવી લીધી. ઉપરાંત ફરમાવ્યું : “આ માણસના દરેક ગુનાહના બદલે એક નેકી લખી દો અને એનો દર્જો ઉચ્ચ કરી દો !”

હઝરત ખાલિદ (રદિ.)નો આ પણ કૌલ છે કે : કબરના અંદર આ સૂરત પોતાના પઢનારા તરફથી ઝઘડો કરે છે અને કહે છે કે : “હે અદ્વાહ ! જો હું તારી કિતાબમાં છું, તો મારી સિફારિશ આ પઢનારા વિષે કબૂલ ફરમાવ અને જો તારી કિતાબમાંથી નથી, તો મને તું પોતાની કિતાબમાંથી મિટાવી દે.” આ સૂરત કબરમાં પંખીઓની શકલમાં આવે છે અને પોતાના પઢનારાઓ પર બાજૂ (પાંખો) ફેલાવી દે છે અને એટલા પ્રમાણમાં સિફારિશ કરે છે કે કબરના અઝાબથી તેને છોડાવી દે છે.

જિસને મિટાયા અપના નામો નિશાં
હફત ઇફલીમ ફા બના સુલ્તાં
મેં તો નામો નિશાં મિટા બૈઠા
શોહરા મેરા ઉળા દિયા કિસને

૪૫

દીન અને દુનિયાની સર્વ ભલાઈઓનો
સૌથી વધારે અનુભવ પ્રાપ્ત નુસ્ખો :
'આબે ઝમઝમ'

”اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ عِلْمًا نَّافِعًا وَ رِزْقًا وَاسِعًا
وَ شِفَاءً مِّنْ كُلِّ دَاءٍ“

અલ્લાહુમ્મ ઈબ્ની અસ્થલુ-ક ઈલ્મન્ નાફિઅંવ વ રિઝ્કંવ
વાસિઅંવ વ શિફાઅમ્ મિન્ કુલ્લિ દાઅ.

અનુવાદ : હે અલ્લાહ ! હું આપથી નફાકારક ઈલ્મ,
વિશાળ રિઝ્ક અને દરેક બીમારીથી તંદુરસ્તી માંગું છું. (૧)

ફઝીલત : હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ (રદિ.) આપ
સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમનો ઈશ્દિ ગિરામી નકલ ફરમાવે છે કે :
માણસ ઝમઝમનું પાણી પીતા સમયે જે મકસદનો ઈરાદો કરે,
અલ્લાહ તેને અતા ફરમાવે છે : જો (ઝમઝમ) પીતી વખતે તંદુરસ્તીની
નિયત કરી તો અલ્લાહ તેને શિફા અતા ફરમાવશે. ભૂખ દૂર કરવાના
ઈરાદાથી ઝમઝમનું પાણી પીએ તો અલ્લાહ તેનું પેટ ભરી દે છે.
તરસ દૂર કરવાનો ઈરાદો હોય તો અલ્લાહ તેની તરસ દૂર કરી દે છે.
આ જિબ્રઈલ અમીન (અલૈ.)ની એડીનો નકશ (છાપ) છે અને
હઝરત ઈસ્માઈલ અલયહિસ્સલામના માટે ખુદાઈ પીણું છે.

(૧) 'દારે કુત્ની અન્ ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.)', 'ઈબ્ને માજહ શરીફ'

અનુભવો :**[૧] પંદર દિવસ સુધી ખોરાક વગર રહ્યો**

(હજરત) અબૂ ઝર (રદિ.)ના ભત્રીજા અબ્દુલ્લાહ બિન સામિત (રદિ.)થી રિવાયત કરવામાં આવે છે કે : તેમણે કહ્યું કે : મારા ચાચા અબૂ ઝરે (રદિ.) મને કહ્યું : “હે ભત્રીજા ! તે બનાવ જેમાં હજરત અબૂ ઝર (રદિ.)નું રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમની પાસે મક્કા મુકર્રમામાં આવવાનું બયાન કરવામાં આવે છે, તેમાં રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમ અને હજરત અબૂ ઝર (રદિ.)ની પરસ્પરની વાતચીતમાં આ વાત હતી કે રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે હજરત અબૂ ઝર (રદિ.)થી પૂછ્યું કે : “તમે મક્કા મુકર્રમામાં ક્યારથી આવ્યા છો ? ” તેમણે અર્થાત્ હજરત અબૂ ઝર (રદિ.)એ કહ્યું કે : મેં આં હુઝૂર સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમને બતાવ્યું કે : “૧૪ (ચૌદ) દિવસ—રાતથી અહીંયા છું અને મારી પાસે ઝમઝમના પાણી સિવાય ખાવા—પીવાની કોઈ બીજી વસ્તુ ન હતી અને મેં કોઈ કમઝોરી પણ મહેસૂસ ન કરી અને મારા પેટની (જાડાપણાથી પડેલી) કરચલીઓ પણ દૂર થઈ ગઈ છે.” તો રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું કે : “તે (ઝમઝમ) પેટ ભરી દેનારો ખોરાક છે.” [‘આબે ઝમઝમ ગિજા ભી દવા ભી’ : ૭૫]

[૨] પેશાબની હાજત દૂર થઈ ગઈ

‘નવાદિરુલ્ ઉસૂલ’ના લેખક હકીમ તિર્મિઝીના વાલિદે મુહતરમનો આ બનાવ છે કે : એક વખત હજની મોસમમાં અંધારી સત્રે ખાનએ કઅબહના તવાફ માટે નીકળ્યો. પેશાબની એવી તીવ્ર હાજત પેદા થઈ કે બધો ખુશૂઅ પ્રભાવિત થઈ ગયો. યથા શક્તિ રોકવાનો પ્રયત્ન કર્યો. પણ તકલીફ વધવા લાગી. અને બીજી તરફ આ ભય હતો કે મસ્જિદની બહાર હાજત પૂરી કરવા ગયો તો મારા

પગ લોકોની ગંદકીઓથી નાપાક થઈ જશે. આ વિકટ પરિસ્થિતિમાં મને ઝમઝમના પાણીવાળી હદીષ શરીફ યાદ આવી ગઈ. તત્કાળ ઝમઝમના ફૂવા પર પહોંચ્યો અને બરાબર પેટ ભરીને તે જ નિય્યતથી ઝમઝમનું પાણી પીધું. તેની બરકતથી સવાર સુધી તેની તકલીફ દૂર થઈ ગઈ. [‘ફઝલુ માઈ ઝમઝમ’ : ૨૭૨, ‘મિસ્કુદુઆ’ : ૧૫૭]

[૩] બોલવામાં લુકનત (બોબડાપણું) જતું રહ્યું

શયખુલ્ ઈસ્લામ અદ્દામહ ઝફર અહમદ ઉસ્માની (રહ.) ફરમાવે છે કે : અદ્દાહ તઆલાએ કેટલીયે વખત હજની સઆદત નસીબ ફરમાવી. દરેક વખતે ઝમઝમનું પાણી પીતા પીતા અલગ અલગ દીનની અને દુનિયાની હાજતોને માંગતો રહ્યો અને તે દુઆઓ કબૂલ થતી રહી. જેથી જ્યારે પ્રથમ વખત દુનિયાની હાજતમાં અદ્દાહ તઆલાથી પોતાની ઝબાનની લુકનત (બોબડાપણું) દૂર થવાની દુઆ માંગીને ઝમઝમનું પાણી પીધું તો તે લુકનત (બોબડાપણું) દૂર થઈ ગઈ. અને અસરકારક તદરીસ (શિક્ષણ આપવું) અને સંબોધવું, વઅઝ અને નસીહત (બોધ) પર અદ્દાહ તઆલાએ કુદરત અતા ફરમાવી દીધી જ્યારે કે એનાથી અગાઉ હું ઘણો જ પરેશાન હતો. [‘ફઝલુ માઈ ઝમઝમ’ : ૧૪૫]

[૪] હઝરત ઈમામ શાફિઈ (રહ.)ની ત્રણ હાજતો

હઝરત ફરમાવે છે કે : મેં ઝમઝમનું પાણી પીતી વખતે ત્રણ વસ્તુઓની નિય્યત કરી :

પહેલી : મારી તીરંદાઝી ઠીક થાય.

જેથી ક્યારેક દસમાંથી દસ તીર નિશાના પર લાગતા અને ક્યારેક દસમાંથી નવ તીર નિશાના પર લાગતા.

બીજી : ઈલ્મ માટે જેમ કે તમે જુઓ છો.

ત્રીજી : જન્નતમાં દાખલ થવા માટે તેના પ્રાપ્ત થવાની

ઉમ્મીદ રાખું છું.

[‘ફઝલુ માઈ ઝમઝમ’ : ૧૩૭]

૪૬

દાંતના દુઃખાવા માટે બે મહત્ત્વની દુઆઓ

[૧]

“اَللّٰهُمَّ اَذْهَبْ عَنْهُ مَا يَجِدُ وَ فَحْشَهُ بِدَعْوَةٍ
نَّبِيِّكَ الْمَكِّيْنِ الْمُبَارَكِ عِنْدَكَ”

અલ્લાહુમ્મ અઝ્હિબ્ અન્હુ મા યજિદુ વ ફશ્-શહુ
ભિ દઅ-વતિ નબિય્યિ-કલ્ મકીનિલ્ મુબા-રકિ ઇન્દક.

અનુવાદ : હે અલ્લાહ ! એની તકલીફ અને તીવ્ર દુઃખાવો
તારા બરકતવંત અને મર્તબહવાળા નબીની દુઆના સદકહથી દૂર
ફરમાવ. (૧)

અનુભવ :

ઈબને રવાહાની દાંતની તકલીફ દૂર થઈ ગઈ

‘બયહકી’ હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન રવાહા (રદિ.)થી નકલ
કરે છે કે : “તેમણે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાલુ અલયહિ વ સલ્લમથી દાંતોના
દુઃખાવાની ફરિયાદ કરી તો હુઝૂરે પાક સલ્લલ્લાલુ અલયહિ વ સલ્લમે
પોતાનો મુબારક હાથ તેમના તે ગાલ પર જેમાં દુઃખાવો હતો મૂકીને
૭ (સાત) વખત આ (ઉપરોક્ત) દુઆ પઢી.

મુબારક હાથ ઉઠાવવા પહેલાં જ અલ્લાહ તઆલાએ તેમનો
દુઃખાવો દૂર ફરમાવી દીધો.”

[૨]

”بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ وَ جَلَالِكَ وَ قُدْرَتِكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ فَإِنَّ مَرِيَمَ لَمْ تَلِدْ غَيْرَ عَيْسَى مِنْ رُوحِكَ وَ كَلِمَتِكَ
أَنْ تَكْشِفَ مَا تَلَقَّى فَاطِمَةُ بِنْتُ خَدِيجَةَ مِنَ الضَّرِّ مَكَّةَ“

બિસ્મિલ્લાહિ વ બિલ્લાહિ અસ્અલુ-ક બિઈમ્મિઝ-ક વ
જલાલિ-ક વ કુદરતિ-ક અલા કુલ્લિ શય્ઈન્ ફ ઈન્ન
મરય-મ લમ્ તલિદ્ ગય-ર ઈસા મિર્ફિહિ-ક વ
કલિમતિ-ક અન્ તફ્શિ-ફ મા તલ્કી ફાતિ-મ-ત બિન્તિ
ખદી-જ-ત મિનમુરુરિ મક્ક-ત.

અનુવાદ : અદ્યાહની ઝાત અને સિફાત (ગુણો), ઈજ્જત,
અઝમત (મહત્તા) અને દરેક વસ્તુની કુદરતના તુફેલ આ માંગું છું કે
ફાતિમહ બિન્તે ખદીજહ (રદિ.)ને થનારી દાંતની તકલીફ દૂર
ફરમાવ. આપ એવા શક્તિશાળી છો કે હઝરત મરયમ
અલયહસ્સલામે હઝરત ઈસા અલયહિસ્સલામને આપના ખાસ
હુકમ અને “કુન્” [થઈ જા]ના કલિમહની બરકતથી જન્મ આપ્યો.

અનુભવ :

હઝરત ફાતિમહ (રદિ.)નો દાંતનો દુઃખાવો દૂર થઈ ગયો

હુમૈદી (રહ.) રિવાયત કરે છે કે : સચ્ચિદહ ફાતિમતુજ્જોહરા
રદિયહ્યાહુ અન્હા હુજૂર સદ્દહ્યાહુ અલયહિ વ સદ્દમની પાસે દાંતના
દુઃખાવાની ફરિયાદ કરતી કરતી આવી. તો હુજૂર સદ્દહ્યાહુ અલયહિ
વ સદ્દમે જમણા હાથ મુબારકની શહાદતની આંગળી તે દાંત પર મૂકી
જેમાં દુઃખાવો થતો હતો અને કંઈક પઢયા. જેથી હઝરત ફાતિમહ
રદિયહ્યાહુ અન્હાને પોતાના દાંતના દુઃખાવાથી આરામ મળ્યો.

૪૭

બુરા ખ્વાબના નુકસાનથી હિફાઝત

“أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ”

અઊઝુ બિલ્લાહિ મિનશશય્તાનિર્જીમ.

અનુવાદ : હું અદ્વાહની પનાહ લઉં છું લઅનત કરવામાં આવેલ શયતાનથી. (૧)

રીત : બુરો ખ્વાબ દેખાય ત્યારે ત્રણ વખત ‘તઅવ્વુઝ’ [અઊઝુ બિલ્લાહિ મિનશશય્તાનિર્જીમ] પઢીને ડાબી તરફ થૂ થૂ કરી દે.

અનુભવ :

સહાબી અને તાબિઈ દરેકને બુરા ખ્વાબથી મુક્તિ

હઝરત અબૂ સલમહ બિન અબ્દુર્રહમાન બિન ઔફ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : હું ઊંઘમાં ઘણાં એવા બુરા ખ્વાબ જોયા કરતો હતો જેણે મને બીમાર અને પરેશાન કરી દીધો હતો. અહીં સુધી કે એક વખત રસૂલુલ્લાહ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના સહાબી હઝરત અબૂ કતાદહ (રદિ.)ને આ ફરમાવતા સાંભળ્યા કે : હું પણ એ જ પ્રકારના બુરા ખ્વાબ જોતો હતો જેના કારણે ઘણો બીમાર રહેતો હતો. પણ એક વખત અદ્વાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમને ફરમાવતા સાંભળ્યા કે : “સારા ખ્વાબ તો અદ્વાહના તરફથી હોય છે. જેથી તમારામાંથી કોઈ પસંદીદહ ખ્વાબ જુએ, તો પોતાનો આ સારો ખ્વાબ પોતાના ચાહનારાની સામે જ બયાન કરે. અને જો કોઈ

(૧) ‘બુખારી શરીફ’ : ૨ / ૧૦૪૩, ‘મુસ્લિમ શરીફ’ : ૨ / ૨૪૩

નાપસંદીદહ ખ્વાબ જુએ તો અદ્યાહથી તે ખ્વાબના નુકસાન અને શયતાનની શરારતના વિષે પનાહ માંગે. પછી ત્રણ વખત થૂ થૂ કરી દે. ઉપરાંત પોતાનો આ ખ્વાબ કોઈની સામે બયાન ન કરે. એવું કરવાથી આ બુરો ખ્વાબ તેને કોઈ પ્રકારનું કોઈ નુકસાન ન પહોંચાડશે.” [‘બુખારી શરીફ’ : ૨/૧૦૪૩, ‘મુસ્લિમ શરીફ’ : ૨/૨૪૩]

‘બુખારી શરીફ’માં એક બીજી જગ્યાએ પેજ (૮૫૫) પર આ હદીષ શરીફના અંતમાં (હઝરત) અબૂ સલમહ (રદિ.)નો આ કોલ નકલ કર્યો છે, તેઓ ફરમાવે છે કે : “હું એવા બુરા ખ્વાબ જોતો હતો કે મારા માટે પહાડથી વધારે ભારી વજનદાર હતા, પણ જ્યારથી આ હદીષ શરીફ સાંભળી, ત્યારથી તેના પર અમલ કરી લેવા પછી મને હવે આ બુરા ખ્વાબની કોઈ પરવાહ નથી રહેતી.

સંશોધન : હદીષ શરીફમાં وَلَيْتُفْلَ ثَلَاثًا [વલ્યતફિલ સલાસન] આવ્યું છે જેનો અર્થ થૂ થૂ કરવાનો છે. કમવાર થૂકવા અને ફૂંક મારવા માટે અરબી ભાષામાં આ કલિમાતનો ઉપયોગ થાય છે.

بزق، تفل، نفث، نفخ

આમાં ઉતરતો કમ બતલાવવામાં આવ્યો છે.

થૂ થૂ કરવાનું કારણ આ બતાવવામાં આવે છે કે આ અમલથી શયતાનને ઘમકાવવું મકસૂદ છે જે આ બુરા ખ્વાબના નજર આવવાનો સબબ છે.

[‘નુઝુલુલ અબરાર’ : ૧૨૫]

નિસ્બતે મુસ્તફા ભી અજબ ચીઝ હૈ
જિસકો નિસ્બત નહીં ઉસકી ઇઝઝત નહીં

ખુદ ખુદા ને નબી સે ચે ફરમા દિયા
“જો તુમહારા નહીં વો હમારા નહીં”

૪૮

દજ્જાલના ફિત્ના અને સર્વ બલાઓથી હિફાઝત

સૂરએ 'કહફ', પારહ : ૧૫ થી પારહ : ૧૬ સુધી કુલ ૧૨ (બાર) રુકૂઅ છે. (૧)

આ મુબારક સૂરહ પારહ : ૧૫ થી પારહ : ૧૬ સુધી લગભગ ૧૨ (બાર) રુકૂઅ પર મુશ્તમિલ (સમાવિષ્ટ) મશહૂર અને જાણીતી સૂરહ છે. દરેક મુસલમાને જુમ્હુરના દિવસે તેનો પ્રબંધ કરવો જોઈએ.

ફઝીલત (૧) : 'મુસ્નદે અહમદ'માં છે કે : જે માણસે સૂરએ 'ક-હ-ફ'ની શરૂઆતની ૧૦ (દસ) આયતો હિફઝ (યાદ) કરી લીધી, તે દજ્જાલના ફિત્નાથી બચાવી લેવામાં આવ્યો. અલબત્ત, 'મુસ્લિમ શરીફ'માં (સૂરએ 'કહફ'ની) અંતિમ ૧૦ (દસ) આયતોનો ઝિક છે. જ્યારે કે 'નસાઈ શરીફ'માં કોઈ પણ ૧૦ (દસ) આયતોનું બયાન આવ્યું છે. [ઈબ્ને કથીર]

ફઝીલત (૨) : હાકિઝ ઝિયાઅ મફ્દસી (રહ.)ની કિતાબ 'અલ્ મુખ્તારહ'માં છે કે : જે માણસ જુમ્હુરના દિવસે સૂરએ 'કહફ'ની તિલાવત કરશે, તે ૮ (આઠ) દિવસ દરેક પ્રકારના ફિત્નાઓથી સુરક્ષિત રહેશે. અહીંયા સુધી કે જો દજ્જાલ પણ તે સમયમાં નીકળે તો તેના ફિત્નાઓથી પણ બચાવી લેવામાં આવશે.

[ઈબ્ને કથીર]

અનુભવ :**ખતરનાક અકસ્માતમાં જાન અને
જિસ્મ (શરીર)ની હિફાઝત**

બંદાએ (મેં) પોતાના મુહતરમ વાલિદ હઝરત મવ્લાના અહમદ લૂલાત સાહબ રવીદ્રવી (રહ.) (ખલીફા : હઝરત શયખુલ્ હદીષ મવ્લાના ઝકરિયા સાહબ રહ.)થી પોતે આ સાંભળ્યું કે : એક વખત જુમ્હાહના દિવસે હું બસથી સફર કરીને ક્યાંક જઈ રહ્યો હતો. અમારી બસ પુલ પરથી પસાર થઈ રહી હતી કે બસ પુલના કઠેડા સાથે કંઈક એવી રીતે અથડાઈ કે બસનો આખો ઢાંચો બેહાલ થઈ ગયો. પણ અદ્દાહના ફઝલથી કોઈનું મૃત્યું તો શું ? ઈજા પણ ન થઈ. અને અદ્દાહે પોતાના રહમ અને કરમથી દરેકની હિફાઝત ફરમાવી. જ્યારે આ દુર્ઘટના થઈ ત્યારે હું બસની બિલ્કુલ અંતિમ સીટ પર બેસીને સૂરએ 'કહફ'ની તિલાવત કરી રહ્યો હતો. આ અદ્ભૂત અને આશ્વર્યજનક હિફાઝત અને સલામતીનું કારણ મારા નાકિસ (અધૂરા) ખ્યાલમાં આ જ છે કે : સૂરએ 'કહફ'ની તિલાવતની બરકતથી બધાંની જ હિફાઝત થઈ ગઈ. અને શા માટે ન થાય ! જ્યારે કે હદીષે પાકમાં આ મુબારક સૂરહને દજ્જાલવાળા સૌથી મોટા ફિત્નાઓથી બચાવનો ઝરીઓ બતાવ્યો છે. તો તેના સિવાયના બધાં ફિત્નાઓથી તો હિફાઝત અને સલામતી અગ્રતાકમે થઈ જાય છે.

તૂ ગની અઝ હર દો આલમ મન ફકીર
રોઝે મહશર ઉઝરહાએ મન પઝીર

ગર તુ મી બીની હિસાબમ નાગુઝીર
અઝ નિગાહે મુસ્તફા પિન્હાં બગીર

૪૯

અઝાન

“اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَللّٰهُ، اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَللّٰهُ، اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَّسُوْلُ اَللّٰهِ، اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَّسُوْلُ اَللّٰهِ، حَتّٰى عَلَى الصَّلٰوةِ، حَتّٰى عَلَى الصَّلٰوةِ، حَتّٰى عَلَى الْفَلَاحِ، حَتّٰى عَلَى الْفَلَاحِ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، لَا اِلٰهَ اِلَّا اَللّٰهُ”

અલ્લાહુ અફ્બર, અલ્લાહુ અફ્બર. અલ્લાહુ અફ્બર, અલ્લાહુ અફ્બર. અશ્હદુ અલ્ લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ. અશ્હદુ અલ્ લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ. અશ્હદુ અન્ન મુહમ્મદર્સૂલુલ્લાહ. અશ્હદુ અન્ન મુહમ્મદર્સૂલુલ્લાહ. હય્ય અલસ્સલાહ, હય્ય અલસ્સલાહ. હય્ય અલલ્ ફલાહ, હય્ય અલલ્ ફલાહ. અલ્લાહુ અફ્બર, અલ્લાહુ અફ્બર. લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ.

[૧] મુહદિસે તબરાનીની ‘મુઅજમુલ્ અવ્સત’માં હઝરત અબૂ હુરૈરહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે : અદ્દાહના નબી સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમે આ ઈર્શાદ ફરમાવ્યો : “ખતરનાક પ્રકારના જિન અને શયતાનો તમોને અલગ અલગ પ્રકારની મુસીબતોમાં સપડાવે તો અઝાન પુકાર્યા કરો. એટલા માટે કે શયતાન જ્યારે અઝાનની અવાજ સાંભળે છે તો પૂંછડી દબાવીને ભાગી જાય છે.”

[૨] ‘મુસ્નદે બઝઝાર’માં હઝરત સઅદ (રદિ.)થી નકલ થયેલ છે કે : અદ્દાહના નબી સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમે હુકમ

આપ્યો કે : “જ્યારે જિન અને શયતાન આપણને રસ્તાથી ભટકાવી દે, અને એ જ પ્રમાણે જ્યારે આપણને જિન અને શયતાન દેખાય તો અજાન પુકાર્યા કરો.”

અનુભવ :

જિજ્ઞાસની શરારત અને બેકાબૂ આગ પર કાબૂ મેળવવો

[૧] મશહૂર અને જાણીતા મુહમ્મદ સય્યિદ મુહમ્મદ સિદ્દીક હસન ખાન ભોપાલી (રહ.) ફરમાવે છે : એક વખત બાળપણમાં એવો સંજોગ થયો કે હું ઘરેથી ફરવા માટે બપોરના સમયે પોતાની વાડી તરફ ચાલી નીકળ્યો. જેવો જ વાડીમાં દાખલ થયો તો મેં જોયું કે આગની જવાળાઓ એક ઝાડથી બીજા ઝાડ પર ઉડી રહી છે. પહેલાં તો હું આ દૃશ્ય જોઈને ગભરાઈ ગયો, પણ અલ્લાહની તવ્ફીક શામિલે હાલ (મારી સાથે) રહી. મેં તત્કાળ અજાન આપવાનું શરૂ કર્યું અને સલામતીની સાથે પોતાના ઘરે પાછો ફર્યો. એ પ્રમાણે અલ્લાહ તઆલાએ આ શરારતથી મારી હિફાઝત ફરમાવી દીધી. મારું અનુમાન આ છે કે આ કોઈ જિન અને શયતાનની હરકત અને કાવતરું હતું.

એમ પણ હદીષ શરીફમાં આ આવે છે કે : જ્યારે કોઈ જગ્યાએ આગ લાગી હોય તો તેના ઓલવવાના બાહ્ય અસ્થાબ (પાણી છાંટવું વગેરે)ને અપનાવવાની સાથે રૂહાની યુક્તિ તરીકે અજાન આપવાનો પ્રબંધ કરવો જોઈએ.

[૨] જેથી બંદાએ (મેં) પોતાના બુઝુર્ગ વાલિદ (મવ્લાના અહમદ લૂલાત સાહબ રહ.)થી પણ આ અમલ પોતાની આંખોથી જોયો છે કે એક વખત રવીદ્રામાં એક પટેલ સાહેબને ત્યાં જોરદાર આગ લાગી હતી. આખું ગામ તે આગને ઓલવવામાં મશગૂલ હતું. વાલિદ સાહેબને જેવી ખબર પડી કે તત્કાળ ત્યાં પહોંચતા જ પોતે પણ જોરથી અજાન આપવા લાગ્યા અને બીજા લોકોને પણ અજાન આપવાની હિદાયત ફરમાવી. થોડીજ વારમાં બેકાબૂ આગ ઓલવાઈ ગઈ.

ખિતામુદ્ મિસ્ક [કસ્તૂરીનું સીલ]

અર્થાત્

દુઆઓના આ અમૂલ્ય ખઝાના પર કસ્તૂરી સમાન
બે બીજા કીમતી અમલોનું સીલ

૧

શયતાનને ભગાવવાનું હથિયાર

“اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْخ”

અલ્લાહુ લા ઈલા-હ ઈલ્લા હુવલ્ હય્યુલ્ કય્યૂમ. (છેવટ સુધી)

[‘આયતુલ્ કુર્સી’, સૂરહ : ‘બ-ક-રહ’, પારહ : ૩]

ફઝીલત (૧) : હઝરત અબૂ ઉમામહ અને હઝરત અલી બિન અબી તાલિબ રદિયલ્લાહુ અન્હુમ અજમઈનથી મરફૂઅન્ (૧) નકલ થયેલ છે કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું : “જે માણસ દરેક ફર્જ નમાઝ પછી ‘આયતુલ્ કુર્સી’ પઢશે તેને (હિજાબ) મૌતના સિવાય જન્નતમાં દાખલ થવાથી બીજી કોઈ વસ્તુ રોકનારી ન હશે.”

[‘નસાઈ’, ‘ઈબ્ને હિબ્બાન’, ‘દારે કુત્ની’, શુઅબુલ્ ઈમાનિ લિલ્ બયહકી]

ફઝીલત (૨) : એક રિવાયતમાં આવ્યું છે કે : જે માણસ સૂતી વખતે ‘આયતુલ્ કુર્સી’ પઢશે, અલ્લાહ તઆલા તેના ઘરને અને,

(૧) જે હદીષ શરીફના રાવીઓની શ્રેણલા હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે સુધી અખંડ પહોંચતી હોય તેને ‘મરફૂઅ હદીષ’ કહે છે.

તેના પડોશીના ઘરને ઉપરાંત આજુબાજુના અન્ય ઘરવાળાઓને પોતાની પનાહમાં રાખશે.

અનુભવ :

હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)એ શયતાન ચોરને પકડ્યો અને હઝરત ઉમર (રદિ.)એ તેને ઊંચકીને નીચે પછાડ્યો

[૧] હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)નું બયાન છે કે : રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે મને રમઝાન માસની ઝકાતના માલની હિકાઝત પર નિયુક્ત ફરમાવ્યો. (રાત્રે) કોઈ આવીને મુઠઠી ભરી ભરીને અનાજ ઉઠાવીને લેવા લાગ્યો. મેં તેને પકડી લીધો અને તેને કહ્યું કે : “હું તને રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં પકડીને લઈ જઈશ.” તે બોલ્યો : “હું મોહતાજ છું, બાલબચ્ચાવાળો છું, ઘણો જરૂરતમંદ છું.” મેં તેને આ વિનંતી પર છોડી મૂક્યો. સવાર થઈ તો રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં હાજર થયો. હુઝૂર સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું : “અબૂ હુરયરહ (રદિ.) ! રાતવાળા તમારા કેદીનું શું થયું ? ” મેં અરજ કરી : “યા રસૂલલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમ ! તેણે પોતાની તીવ્ર મોહતાજી અને બાલબચ્ચાવાળા હોવાની તકલીફ જાહેર કરી. મને તેના પર દયા આવી ગઈ. મેં તેને છોડી મૂક્યો.” (હુઝૂર સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે) ફરમાવ્યું : “જાણી લો ! તેણે તમારાથી જૂઠી વાત કરી. ભવિષ્યમાં તે પાછો આવશે.” આ વાત સાંભળીને મને તેના ફરીથી આવવાનું યકીન થઈ ગયું. જેથી હું તેની તાકમાં લાગી રહ્યો. તે (ચોર) આવ્યો અને પાછો મુઠઠી ભરી ભરીને અનાજ લેવા લાગ્યો. તત્કાળ મેં તેને પકડી લીધો અને (તેને) કહ્યું : “હવે તો હું રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં તને જરૂર લઈ જઈશ.”

તેણે પ્રથમ વખતની જેમ ફરી તે જ વાત કહી, જે અગાઉ કહી હતી. તો મેં (તેને) છોડી મૂક્યો.

(સવારે) રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે પણ તે જ વાત ફરમાવી જે પહેલાં ફરમાવી હતી. છેવટે ત્રીજી વખત (જ્યારે તે ફરી ચોરી કરવા આવ્યો તો) મેં (તેને) કહ્યું : “આ અંતિમ વખત છે એમ કહીને તું હવે બીજી વખત ન આવવાનો વાયદો કરતો રહ્યો અને તેમ છતાં પાછો આવતો રહ્યો. (હવે હું તને જરૂર જ રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ પાસે લઈ જઈશ.)” તેણે કહ્યું : “તમે મને છોડી મૂકો. હું તમોને અમુક શબ્દો એવા શિખવાડું છું જેનાથી અલ્લાહ તમોને ફાયદો અતા ફરમાવશે. જ્યારે તમો પોતાના બિસ્તર પર (રાત્રે સૂવા માટે) જાઓ તો ‘આયતુલ્લુ કુર્સી’ :

“اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْخ”

પઢી લો. તમારી દેખરેખ માટે અલ્લાહ તરફથી એક દેખરેખ રાખનાર મુકર્રર રહેશે. પછી સવાર સુધી કોઈ શયતાન તમારી પાસે આવશે નહીં.” મેં તેને છોડી મૂક્યો. સવારે આપ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની ખિદમતમાં પહોંચ્યો તો હુઝૂર સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું : “તમારા રાતવાળા કેદીનું શું થયું ? ” મેં અરજ કરી : “હુઝૂર સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ ! તેણે આ કહ્યું કે હું તમોને અમુક શબ્દ એવા બતાવું છું કે તેના ઝરીઆથી અલ્લાહ તમોને ફાયદો અતા ફરમાવશે.” આપ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ઈર્શાદ ફરમાવ્યો : “સાંભળો ! તે છે તો જૂઠો, પણ તેણે આ વાત તમોને સાચી કહી. શું તમો જાણો છો ? કે ત્રણ રાતોથી તમે કોની સાથે વાતચીત કરી ? ” મેં અરજ કરી : “નહીં.” આપ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું : “તે શયતાન હતો.”

આજ બનાવને થોડા ફર્કની સાથે આ પ્રમાણે પણ બયાન કરવામાં આવ્યો છે કે : હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)ની પાસે સદકહની ઓરડી (સ્ટોર રૂમ)ની ચાવી હતી અને તેમાં ખારેક હતી. એક દિવસે જઈને દરવાજો ખોલ્યો તો જોયું કે તેમાંથી એક મુઠ્ઠી ભરીને ખારેક ઓછી થઈ ગઈ છે. પછી બીજી વખત એક દિવસે દરવાજો ખોલ્યો તો જોયું કે તેમાંથી એક મુઠ્ઠી ભરીને ખારેક બીજી ઓછી થઈ ગઈ છે. પછી ત્રીજી વખત એક દિવસે દરવાજો ખોલ્યો તો જોયું કે તેમાંથી પણ એટલી જ ઓછી થઈ ગઈ છે. પછી હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)એ હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમથી તેની ફરિયાદ કરી તો હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું કે “શું ! તું આ ચાહે છે કે તે માણસને પકડે ? ” મેં અરજ કરી કે : “હાં.” આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું કે : “જ્યારે તું દરવાજો ખોલે તો કહેજે કે : પાક (પવિત્ર) છે તે જેણે તને મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ના માટે કાબૂમાં કરી દીધા.” જ્યારે હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)એ દરવાજો ખોલીને કહ્યું :

“سُبْحَانَ مَنْ سَخَّرَكَ لِمُحَمَّدٍ”

[સુબ્હા-ન મન્ સખ્ખ-ર-ક લિ મુહમ્મદ.]

તો અચાનક તે ચોર સામે ઊભો દેખાયો. એટલે હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)એ કહ્યું કે : “હે ખુદાના દુશ્મન ! તું જ આવું કરનાર છે ? ” (તે ચોર) બોલ્યો કે : “હાં. પણ મને છોડી મૂકો. હું હવે ન આવીશ. હું અનાજ ચોરતે નહીં, પણ એક જિન્નાત ગરીબી અને જરૂરતના કારણે પોતાના ઘરવાળાઓ માટે લઈ જતો હતો. (હદીષ શરીફના અંત સુધી)”

[સ્વાહુ ઈબ્નુ મરદુવયહ]

ઈમામ અહમદ (રહ.) અને ઈમામ તિરમિઝી (રહ.)એ

એવો જ બનાવ હઝરતનો કંઈક વધારાની સાથે હઝરત અબૂ અય્યૂબ (રદિ.)નો રિવાયત કર્યો છે.

એક અજીબ (અદભુત) બનાવ અબૂ ઉબૈદની કિતાબ ‘અલ્ ગરીબ’થી નકલ કરવામાં આવે છે કે : હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૂઊદ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : એક વખત એક માણસ જ્યારે પોતાના ઘરથી બહાર નીકળ્યો તો કોઈ જિન્નાતથી તેની મુલાકાત થઈ. તે જિન્નાતે તે માણસથી આ કહ્યું કે : “શું તું મારી સાથે કુશ્તી લડશે ? જો તૈ મને પછાડી દીધો તો હું તને એક એવી આયત શિખવાડીશ કે જ્યારે પણ તું પોતાના ઘરમાં દાખલ થતા સમયે તેને પઢશે, તો તેની બરકતથી કોઈ શયતાન દાખલ થઈ શકશે નહીં.” તે પછી પરસ્પર કુશ્તી લડ્યા અને માણસે તેને પછાડી દીધો અને કહ્યું કે “હું તને નબળા શરીરવાળો જોઉં છું અને તારી કલાઈઓ (કોણીથી કાંડા સુધીનો ભાગ) તો કૂતરાઓની કલાઈઓ જેવી છે. તો શું બધાં જિન્નાત એવા જ હોય છે અથવા માત્ર તું જ એવો છે ? ” તે બોલ્યો : “હું તો તે બધામાં ઝબરદસ્ત છું. આવો, અને મારી સાથે બીજી વખત કુશ્તી લડો.” પછી બીજી વખત પણ માણસે તેને પછાડી દીધો. હવે તેણે વાયદો પૂર્ણ કરતા બતાવ્યું કે : “તું ‘આયતુલ્ કુર્સી’ પઢ્યા કર કે જ્યારે કોઈ માણસ ઘરમાં દાખલ થતા સમયે પઢી લે છે તો જરૂર શયતાન ત્યાંથી ગધેડાની જેમ છલાંગ મારતો મારતો નીકળીને ભાગી જાય છે.” આ બનાવને સાંભળવા પછી હાજરજનોમાંથી કોઈએ હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૂઊદ (રદિ.)થી પૂછ્યું : “શું તે માણસ હઝરત ઉમર (રદિ.) હતા ? ” તો હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૂઊદ (રદિ.)એ ફરમાવ્યું કે : “હઝરત ઉમર (રદિ.)ના સિવાય બીજા કોના વિષે એવું વિચારી શકાય છે. ? ! ”

૨

જિંદગીના છેલ્લા સ્વાસ સુધી મોટી મુસીબતોથી હિફાઝત અને રાહત આપનારી દુઆ

હઝરત બુસ્ર બિન અલ્ અરતાત અલ્ કુરૈશી (રદિ.) ફરમાવે છે : મેં અદ્લાહના નબી સદ્દદ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમને આ દુઆ કરતા સાંભળ્યા :

”اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا،

وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْآخِرَةِ“

અલ્લાહુમ્મ અહસિન્ આકિ-બ-તના ફિલ્ ઉમૂરિ કુલ્લિહા
વ અજિરના મિન્ ખિઝ્યિદુન્યા વ અઝાબિલ્ આખિરહ.

અર્થ : હે અદ્લાહ ! સર્વ કામોમાં અમારા માટે અંજામને બહેતર બનાવ અને દુનિયાની રુસ્વાઈ અને આખિરતના અઝાબથી અમને પનાહ અતા ફરમાવ. [‘અલ્ મુસ્નદુલ્ જામિઅ’ : ૩ / ૨૪૮,

‘મુસ્નદે ઈમામે અહમદ’ : ૨૮ / ૧૭૧, હદીષ નં. : ૧૭૬૨૮]

અનુવાદ : હે અદ્લાહ ! તું અમારા દરેક કામનું પરિણામ અમારા હકમાં સારું કરી દે અને અમોને દુનિયાની નામોશી અને આખિરતના અઝાબથી પનાહ અતા ફરમાવ.

‘તબરાની’ની રિવાયતમાં આ વધારો છે :

”مَنْ لَزِمَهُ مَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصِيبَهُ جُحْدٌ مِّنْ بَلَاءٍ“

મન્ લઝિ-મહૂ મા-ત કબ્લ અંય્ યુસી-બહૂ જુહ્દુન્ મિન્
બલાઈન્.

આ દુઆની પાબંદી કરનારાને મૌત સુધી મોટી મુસીબતથી છુટકારો અને રાહત પ્રાપ્ત થાય છે.

શખ્સિયાત

અર્થાત્

આ કિતાબમાં ઉલ્લેખિત મહત્વની વ્યક્તિઓનો પરિચય

સહાબા રદિયલ્લાહુ અન્હુમ અજમર્દન

[૧] હઝરત અબૂબક્ર સિદીક (રદિ.)

આપનું મુબારક નામ અબ્દુલ્લાહ બિન ઉષ્માન અબૂ કુહાફલ છે. વંશાવળી આ પ્રમાણે છે : અબ્દુલ્લાહ બિન ઉષ્માન બિન આમિર બિન અમ્મ બિન કઅબ બિન સઅદ બિન તૈમ બિન મુર્રહ બિન કઅબ (અંત સુધી) એમ સમજો કે મુર્રહ પર જઈને વંશાવળી આપ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમ સાથે મળી જાય છે. માતાનું નામ ઉમ્મુલ્ખ ખયૂર સલ્મા બિન્તે સમ્ર છે. આપનો જન્મ 'ફીલ' (હાથીવાળા લશ્કરના કઅબહ શરીફ પર આક્રમણના) બનાવના બે વર્ષ; છ માસ પછી થયો. અને લકબો (ઉપનામો) : અતીક, સિદીક, ખલીફએ રસૂલિલ્લાહ વગેરે મશહૂર (જાણીતા) છે. (હઝરત) ફઝલ બિન દુકૈન ફરમાવે છે : એટલા માટે કે ખયૂર અને ભલાઈમાં આપ અગ્રેસર હતા જેથી અતીક લકબથી જાણીતા થયા. જ્યારે કે ઈમામ ફદ્લાસ (રહ.) ફરમાવે છે કે : ઈઝ્ઝત (માનમર્યાદા)ની શ્રેષ્ઠતાના કારણે આપને આ ઉપનામ મળ્યું. અને આ પણ મશહૂર છે કે : જહન્નમથી આઝાદીની બશારત (ખૂશખબરી)ના કારણે આપને અતીક કહેવામાં આવ્યા. 'મુસ્નદે અબી યઅ્લા'ની હદીષ શરીફ છે કે : એક વખત અલ્લાહના નબી સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમ ઘરના વરંડામાં સહાબા

રદિયદ્દાહુ અન્હુમ અજમઈન સહિત તશરીફ ફરમાવેલા હતા. એટલામાં હઝરત અબૂબક (રદિ.) તશરીફ લાવ્યા. આપે જોતાં જ ફરમાવ્યું :

”مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى عَتِيقٍ مِنَ النَّارِ
فَلْيَنْظُرْ إِلَى أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ“

[જે જહન્નમથી આઝાદ માણસને જોવા ઈચ્છે
તે અબૂબક (રદિ.)ને જોઈ લે.]

અદ્દામહ દોલાબી (રહ.) પોતાની કિતાબ ‘અલ્કુના’માં ફરમાવે છે કે : તેમની માતાનું કોઈ બાળક જીવતું રહેતું ન હતું પણ જ્યારે હઝરત અબૂબક (રદિ.)નો જન્મ થયો તો તેમને લઈને ખાનઅે કઅબહની સામે ઊભી થઈ ગઈ અને આ દુઆ કરી :

”اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا عَتِيقٌ مِنَ الْمَوْتِ فَهَبْ لِي“

[હો અદ્દાહ ! એને મૌતથી આઝાદ રાખીને
મને બક્ષીશ રૂપે અતા ફરમાવ.]

સિદ્દીક ઉપનામ વિષે ‘દારે કુત્તી’માં હઝરત અલી (રદિ.)ની રિવાયત છે : જેના રિવાયતકર્તા અબૂ યહ્યા (રહ.) આ ફરમાવે છે કે : મેં વારંવાર હઝરત અલી (રદિ.)ને મિમ્બર પર આ ફરમાવતા સાંભળ્યા કે : “અદ્દાહ તઆલાએ હઝરત અબૂબક (રદિ.)ને પોતાના મહબૂબ (પ્રિય) નબીની મુબારક ઝબાનથી ‘સિદ્દીક’નું ઉપનામ અતા ફરમાવ્યું.” આપે ઈસ્લામ ધર્મની તે અજોડ ખિદમતો અંજામ આપી કે ખૂદ આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે વફાતના સમયે ફરમાવ્યું કે “દરેકનો એહસાન અદા થઈ ગયો પણ અબૂબકના એહસાનનો બદલો અદ્દાહ જ આપશે.” મક્કા મુકર્રમાના દૌર (ઝમાના)માં ઘણાં મુસલમાન થનારા સહાબા (રદિ.)ને ગુલામીથી આઝાદી અપાવી.

મશહૂર છે કે : ઈસ્લામના સમયમાં ૪૦ (ચાળીસ) હજાર દિરહમને અદ્દાહની રાહમાં ખર્ચ કરી દીધા. અને કુલ ૭ (સાત) માણસોને આઝાદ કરાવ્યા. જેમાં હજરત ખિલાલ, આમિર બિન ફુહયૂરહ, ઝન્નીરહ રદિયલ્લાહુ અન્હુમ અજમર્દન વગેરે છે.

આપને ઈસ્લામ લાવવામાં પ્રથમતાનો શર્ફ (પ્રતિષ્ઠા) હાસિલ (પ્રાપ્ત) છે. આપના કુટુંબવાળાઓને આ સઆદત (સૌભાગ્ય) મળી કે ચાર-ચાર પેઢીઓને રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની સુહબતનો શર્ફ નસીબ થયો. [માતા-પિતાને, ખૂદ પોતાને, અવલાદને અને આપના પૌત્રોને આ શર્ફ પ્રાપ્ત થયો.]

આપની વફાત મદીનહ મુનવ્વરામાં શનિવાર, ૨૨ જમાદિલ્ અવ્વલ, ૧૩ હિજરીસનમાં થઈ. આપની ઉંમર ૬૩ વર્ષ થઈ. હજરત ઉમર (રદિ.)એ જનાઝહની નમાઝ પઢાવી. ખિલાફતની કુલ મુદત ૨ વર્ષ, ચાર માસ છે. આપથી કુલ ૧૪૨ રિવાયત નકલ થયેલ છે. સર્વસંમત : ૦૬ (છ), માત્ર ‘બુખારી શરીફ’ : ૧૧ (અગિયાર), માત્ર ‘મુસ્લિમ શરીફ’ : ૦૧ (એક)

(‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૪ / ૧૪૪

‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૫૮૭)

[૨] હજરત ઉમર બિન ખત્તાબ (રદિ.)

આપનું નામ ઉમર બિન અલ્ ખત્તાબ અલ્ અદવી અલ્ કુરૈશી છે. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂ હફ્સ અને લકબ (ઉપનામ) ફારૂક છે. માતાનું નામ હંતમહ બિન્તે હિશામ બિન અલ્ મુગીરહ અલ્ મફઝૂમી હતું. જહાલતના ઝમાનામાં પણ ઘણાં પ્રભાવશાળી હતા. વિદેશ ખાતાના પદ પર નિયુક્ત હતા. આપ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની મુરાદ કહેવાય છે કારણ કે અદ્દાહના રસૂલ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે આપને અદ્દાહથી

માંગીને લીધા હતા. હદીષ શરીફમાં છે કે : આપ સદ્સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્સમે આ દુઆ ફરમાવી :

“اللَّهُمَّ اعْزِ الْإِسْلَامَ بِأَبِي جَهْلٍ بْنِ هِشَامٍ
أَوْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ”

[હે અલ્લાહ ! ઈસ્લામને અબૂ જહલ બિન હિશામ અથવા
ઉમર બિન ખત્તાબના મારફતે ઈઝઝત અતા ફરમાવ]

જેથી તે જ સવારે ઈસ્લામ અંગીકાર કર્યો. ‘મુસ્નદે અહમદ’માં હઝરત ઉમર (રદિ.)નો આ ઈશાદ નકલ કર્યો છે કે : કુફ્રના સમયમાં એક દિવસ નબી સદ્સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્સમેને તકલીફ પહોંચાડવાના ઈરાદાથી નીકળ્યો. આપ સદ્સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્સમે મારાથી પહેલાં મસ્જિદ જઈ ચુક્યા હતા. હું ત્યાં આપની પાછળ ઊભો થઈ ગયો અને સૂરએ ‘અલ્હાક્કહ’ની તિલાવત સાંભળવા લાગ્યો. કુર્આન શરીફના અલ્ફાઝ (શબ્દો) સાંભળીને નવાઈ પામ્યો. મનમાં વિચાર્યું કે કુરૈશના કહેવા પ્રમાણે આપ શાઈર (કવિ) માલૂમ થાય છે પણ આગળની આયત :

“إِنَّهُ لَقَوْلُ.....إِلَى.....وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ”

સાંભળતા જ તેની તરદીદ (રદીયો) થઈ ગઈ. તો પછી વિચાર્યું કે : આપ કાહિન (જ્યોતિષ) છે પણ જેવું જ આપે :

“وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ”

પઢ્યું તો તેની પણ તરદીદ (રદીયો) થઈ ગઈ. એ જ પ્રમાણે મેં આખી સૂરહ ધ્યાનપૂર્વક સાંભળી લીધી. તે જ સમયે ઈસ્લામની મુહબ્બત મારા દિલમાં ઘર કરી ગઈ હતી. આપના ઈસ્લામ કબૂલ કરવાથી ઈસ્લામને એવું બળ નસીબ થયું કે ખુદ્દે આમ હરમ

શરીફમાં નમાઝ પઢાવા લાગી. એટલા જ માટે આપને ‘ફારૂક’ કહેવામાં આવ્યા. આપે કલિમએ તય્યિબહ પઢ્યો તો દારે અરકમની રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમની મજલિસમાં જેટલા લોકો શરીફ હતા સર્વેએ ખૂશીના આવેશમાં ના’રએ તકબીર બુલંદ કર્યો, બલકે ખૂદ હઝરત જિબ્રઈલ અમીને આપ અલયહિસ્સલાતુ વસ્સલામને આ બતાવ્યું કે : “ઉમર (રદિ.)ના ઈસ્લામ કબૂલ કરવાથી બધા આસમાનવાળા ખૂશ થઈ ગયા.” અલ્લાહ તઆલાએ રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમની સુહબતની બરકતથી બેહદ (અનંત) ઈલ્મથી નવાઝયા. એટલા જ માટે તો હઝરત ઈબ્ને મસૂઉદ (રદિ.) ફરમાવે છે કે, “ત્રાજવાના એક પદ્મામાં (હઝરત) ઉમર (રદિ.)નો ઈલ્મ અને બીજા પદ્મામાં આખી ધરતી (દુનિયા)ના બાકી હઝરાતનો ઈલ્મ મૂકી દેવામાં આવે તો (હઝરત) ઉમર (રદિ.)ના ઈલ્મવાળું પદ્મું ભારી થઈ જશે.” આપથી કુલ રિવાયત પૃથક નકલ થયેલ છે. જેમાં : સર્વ સંમત : ૧૦ (દસ), માત્ર ‘બુખારી શરીફ’ : ૦૮ (નવ), માત્ર ‘મુસ્લિમ શરીફ’ : ૧૫ (પંદર), ૨૬, ઝિલ્હિજ્જહ, ૨૩ હિજરીસનમાં આપ પર હઝરત મુગીરહ બિન શુઅબહના ગુલામ અબૂ લુઅલુઅએ બરછીથી હુમલો કર્યો. છેવટે ૧, મુહર્રમ, ૨૪ હિજરીસનમાં વફાત થઈ. આપની કુલ ઉંમર ૬૩ વર્ષ થઈ. હઝરત સુહેબ રૂમી (રહ.)એ જનાઝહની નમાઝ પઢાવી. (‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૪ / ૪૮૪, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૬૦૨, ‘અસ્માઉસ્સહાબતિરુવાત લિ અબી મુહમ્મદ અલી બિન અહમદ અલ્ ઉન્નલુસી મુલક્કહૂ સય્યિદ કિસ્રવી હસન’ : ૪૪)

[૩] હઝરત ઉસ્માન બિન અફ્ફાન (રદિ.)

આપનું નામ ઉસ્માન બિન અફ્ફાન બિન અબિલ્ આસ બિન ઉમય્યહ બિન અબ્દે શમ્સ અલ્ કુરશી અલ્ ઉમવી છે. આપની

કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂ અબ્દુલ્લાહ અને અબૂ ઉમર છે. માતાનું નામ અરવા બિન્તે કુરૈજ બિન રબીઅહ છે. તે ઈસ્લામથી મુશરફ હતી. અને આપની નાની (માની મા) બૈઝાઅ બિન્તે અબ્દિલ મુતલિબ અલ્લાહના નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની ફોઈ હતી. હઝરત ઉસ્માન (રદિ.)નો જન્મ ‘ફીલ’ (હાથીવાળા લશ્કરના કઅબહ શરીફ પર આક્રમણના) બનાવના ૬ (છ) વર્ષ પછી થયો. આપ કદીમુલ્ ઈસ્લામ (શરૂઆતમાં ઈસ્લામ સ્વીકારનારા) છે. નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના દારે અરકમમાં તશરીફ લઈ જવા પહેલાં હઝરત અબૂબક સિદીક (રદિ.)ના હાથે ઈસ્લામ અંગીકાર કર્યો. આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે એક પછી એક પોતાની બે સાહબજાદીઓ હઝરત રુકૈયા (રદિ.) અને હઝરત ઉમ્મે કુલ્ષૂમ (રદિ.)ના આપથી નિકાહ ફરમાવ્યા. એટલા માટે આપ ઝૂન્નૂરૈન (બે નૂરવાળા) કહેવાય છે. સૌથી પ્રથમ ‘હબ્શહ’ હિજરત ફરમાવી. તે પછી ત્યાંથી મક્કા મુકર્રમા તશરીફ લાવીને મદીના મુનવ્વરાની હિજરત ફરમાવી.

૧, મુહર્રમ, ૨૪ હિજરીસનમાં ખલીફા બન્યા. અને ૨૨, ઝિલહિજ્જહ, ૩૫ હિજરીસનમાં જુમ્હૂરના દિવસે અસર પછી આપ શહીદ થયા. મશહૂર કોલ પ્રમાણે આપની ઉંમર ૮૨ વર્ષની થઈ. ખિલાફતની કુલ મુદત લગભગ ૧૨ (બાર) વર્ષ રહી. આપ અશરએ મુબશ્શરહ (૧) માંથી છે. અલ્લાહના નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે આપના વિષે ફરમાવ્યું કે : “દરેક નબીનો એક રફીક (મિત્ર) છે અને મારો મિત્ર જન્મતમાં ઉસ્માન હશે.”

(૧) રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના તે ૧૦ (દસ) સહાબા જેમને તેમના જીવનમાં એક જ મજલિસમાં એક સાથે જન્મતની બશારત (ખૂશખબરી) આપવામાં આવી હતી.

હુકમનું આપ બદરી છે, કારણ કે બદરના ઝમાનામાં અદ્લાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે પોતાની સાહબઝાદી હઝરત રુકૈયા (રદિ.)ની ખિદમત કરવા માટે આપને મદીના મુનવ્વરામાં જ રહેવા માટે ફરમાવ્યું.

આપ ઘણાં જ ઈબાદતગુઝાર હતા. (આપની) ખાદિમા (સેવિકા)નું બયાન છે કે : હઝરત ઉસ્માન (રદિ.) આખો દિવસ રોઝહ રાખતા હતા અને દરરોજ સૌથી પ્રથમ ઊંઘમાંથી જાગીને તહજજુદમાં મશગૂલ થઈ જતા.

આપથી નકલ થયેલ રિવાયત કુલ ૧૪૬ છે. સર્વ સંમત : ૦૩ (ત્રણ), માત્ર ‘બુખારી શરીફ’ : ૦૮ (આઠ), માત્ર ‘મુસ્લિમ શરીફ’ : ૦૫ (પાંચ) (‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૪ / ૩૭૭, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૬૦૨)

[૪] હઝરત અલી (રદિ.)

આપનું નામ અલી બિન અબી તાલિબ બિન અબ્દુલ્ મુત્તલિબ બિન હાશિમ બિન અબ્દે મનાફ અલ્ કુરશી અલ્ હાશમી છે. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂ તુરાબ અને અબૂલ્ હસન છે. બાળકોમાં સૌથી પહેલાં મુસલમાન થયા. ઈસ્લામ સ્વીકારવાના સમયે આપ વિવિધ કોલ અનુસાર ૧૫, ૧૬, ૮ અથવા ૧૦ વર્ષના હતા. બધાં જ ગઝવાત (જંગો)માં આપ શરીફ રહ્યા. માત્ર ‘તબૂક’માં અદ્લાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના હુકમના પાલનમાં શિકત ન થઈ શકી. કારણ કે આપને ઘરવાળાઓ પર જાનશીં (પ્રતિનિધિ) મુકર્રર ફરમાવ્યા હતા અને દિલાસારૂપે ફરમાવ્યું કે : “શું તમે ઓનાથી રાજી નથી કે જે નિસ્બત હઝરત હાફ્સ અલયહિસ્સલામને હઝરત મૂસા અલયહિસ્સલામથી હતી, તે જ

હસન (રદિ.), હઝરત હુસૈન (રદિ.) અને હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)એ આપને ગુસલ આપ્યું અને હઝરત હસન (રદિ.)એ જનાઝહની નમાઝ પઢાવી. વિવિધ કોલ મુજબ આપની કુલ ઉંમર ૫૮ અથવા ૬૩ અથવા ૬૫ અથવા ૭૦ વર્ષ થઈ. આપની ખિલાફત ૪ વર્ષ, ૯ માસ અને અમુક દિવસ રહી. આપથી નકલ થયેલ રિવાયતો કુલ ૫૮૬ છે. જેમાં : સર્વ સંમત : ૨૦ (વીસ), માત્ર ‘બુખારી શરીફ’ : ૦૯ (નવ), માત્ર ‘મુસ્લિમ શરીફ’ : ૧૫ (પંદર) (અલ્ ઈસાબહ’ : ૪/૪૬૪, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકુલ્ બિ મિશકાત : ૬૦૨)

[આ પહેલાંના પેજની ફૂટ નોટ ચાલુ]

કબીલાના યહૂદીઓને દેશ નિકાલ કર્યા તો તેઓએ પણ ખયબર સ્થળે આવીને વસવાટ કર્યો હતો જેથી ઘણી મોટી સંખ્યા હોવાના લીધે ખયબરના યહૂદીઓના લગભગ ૬ (છ), ૭ (સાત) કિલ્લાઓ હતા. તેમાં સૌથી વિશાળ અને મજબૂત કિલ્લાનું નામ “કમૂસ” હતું. અરબનો મશહૂર અને બળવાન પહેલવાન “મુરહુહબ” આ કમૂસ કિલ્લામાં રહેતો હતો. તેને યહૂદીઓ એક હજાર સવાર સમાન ગણતા હતા. આ સર્વ કિલ્લાઓમાં યહૂદીઓની લગભગ ૨૦૦૦૦ (વીસ હજાર)ની સંખ્યા હતી. કમૂસ કિલ્લા તરફ ઈસ્લામી લશ્કર આગળ વધ્યું. કમૂસ કિલ્લો બીજા કિલ્લાઓ કરતાં ઘણો મજબૂત કિલ્લો હતો.

જયારે આ કિલ્લાને ઘેરી લીધો તો આપ સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમે હઝરત અબૂબક સિદીક (રદિ.)ને ઝંડો આપી લડવા મોકલ્યા. હઝરત અબૂબક (રદિ.)એ પૂરેપૂરી કોશિશ કરી, પણ કિલ્લો ફતહ ન થયો. તે પાછા આવી ગયા.

બીજા દિવસે આપ સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમે હઝરત ઉમર (રદિ.)ને મોકલ્યા. હઝરત ઉમર (રદિ.)એ પણ પૂરેપૂરી બહાદુરી અને વીરતાથી મુકાબલો કર્યો, પણ કિલ્લો ફતહ કર્યા વગર પાછા આવી ગયા. તે દિવસે આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું કે : “હું કાલે એવા માણસને ઝંડો આપી લડવા મોકલીશ કે જે અલ્લાહ અને તેના રસૂલનો આશિર અને મદબૂબ છે. અને તે માણસના હાથ પર અલ્લાહ ફતહ આપશે.” આ રાત્રે દરેક માણસ બેકરાર હતો. દરેક સહાબી એ ઈન્તિઝારમાં હતા કે આ ગર્વનો તાજ કોના હાથમાં આવે છે ? અને કોણ એવો નસીબદાર.....

[અનુસંધાન હવે પછીના પેજ પર]

[૫] હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્ઊદ (રદિ.)

આપનું નામ અબ્દુલ્લાહ બિન મસ્ઊદ બિન ગાફિલ બિન હબીબ બિન શમ્મ બિન ફાર બિન મખ્જૂમ અલ્ હુઝલી છે. આપની માતાનું નામ ઉમ્મે અબ્દુલ્લાહ બિન્તે અબ્દે વુદ્દ છે. આપ હઝરત ઉમર (રદિ.) થી પહેલાં ઈસ્લામથી મુશર્ફ થયા. એક કોલ અનુસાર છઠ્ઠા નંબર પર મુસલમાન થયા. આપ નીચા કદના (ઠીંગણા) હતા. સફરમાં અને મકામ પર આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની સાથે રહેતા હતા. આપને સાહિબે સિવાક (મિસ્વાકવાળા) અને સાહિબે નઅલૈન (પગરખાંવાળા) કહેવામાં આવે છે. આપ સદ્દહાહુ

[આ પહેલાંના પેજની ફૂટ નોટ ચાલુ]

..... સહાબી છે કે આવી ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠતા તેને મળશે. અને કમૂસ કિલ્લાની ફતહ કોણ બહાદુર અને નસીબદારના હાથે થશે ? સારાંશ કે દરેક સહાબીએ પૂરી રાત આવી બેકરારીમાં પસાર કરી. સવાર પડતાં જ હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે પોકાર કરી કે : “અલી ક્યાં છે ? ” કોઈપણ સહાબીનો હઝરત અલી (રદિ.) વિષે ખ્યાલ પણ ન હતો કે હઝરત અલી (રદિ.)ને બોલાવવામાં આવશે. કેમ કે હઝરત અલી (રદિ.)ની આંખો દુખતી હતી જેથી તે લડાઈથી મઅઝૂર હતા.

હઝરત અલી (રદિ.) હાજર થયા તો હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે પોતાનું થૂંક મુબારક હઝરત અલી (રદિ.)ની આંખમાં લગાવ્યું. તે પછી દુઆ આપી તો તે જ સમયે હઝરત અલી (રદિ.)ની આંખો સારી થઈ ગઈ. તે પછી હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે એક ઝંડો આપતાં હઝરત અલી (રદિ.)ને નસીહત કરી કે “જિહાદ કરવા પહેલાં તેઓને ઈસ્લામની દા’વત આપજો અને અદ્લાહના હક્કો તેઓ સમક્ષ રજૂ કરશો. હે અલી ! અદ્લાહના સોગંદ છે કે જો એક માણસ પણ તમારા સમજાવવાથી ઈસ્લામ કબૂલ કરશે તો તમારા માટે લાલ ઊંટો કરતાં પણ ઉત્તમ વસ્તુ છે.” તે પછી હઝરત અલી (રદિ.) ઝંડો લઈ કમૂસ કિલ્લા તરફ રવાના થયા. અને અદ્લાહે આપને ફતેહ આપી.

[‘સીરતે સરકારે મદીના’ : ભાગ-૨, પાનું : ૧૨૧, ૧૨૪ અને ૧૨૫]

[અહીં ફૂટ નોટ પૂરી થાય છે.]

અલયહિ વ સદ્દમે તેમના વિષે આ ફરમાવ્યું હતું : “انك غلام معلم” (તુ તો પઢેલો હોંશિયાર છોકરો છે) હબ્શહ હિજરત કરીને આપ મદીના મુનવ્વરા પહોંચ્યા. આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે તેમના અને હઝરત અનસ (રદિ.)ના દરમિયાન ભાઈબંધી કરાવી. આપ (રદિ.)એ અદ્દાહના નખી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી સીધી ૭૦ (સિત્તેર) સૂરતો શીખી. એક વખત રસૂલે પાક સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું : “જે માણસ આ ચાહે કે કુર્આને પાકને એવી રીતે તરોતાઝહ પઢે જેવું કે નાઝિલ થયું છે તો તેને જોઈએ કે તે અબ્દુદ્દાહ બિન મસૂઊદ (રદિ.)ની પદ્ધતિ પર (તિલાવત પ્રમાણે) તિલાવત કરે.” હઝરત ઉમર (રદિ.)ની ખિલાફતમાં કાઝી અને બૈતુલ માલના નિરીક્ષક નિયુક્ત થયા. હઝરત ઉસ્માન (રદિ.)ના ઝમાનામાં કૂફાથી આપ મદીના મુનવ્વરા તશરીફ લઈ આવ્યા. આપની વફાત ૩૨, હિજરીસનમાં થઈ અને જન્નતુલ્ બકીઅમાં દફન થયા. આપની વફાત પર હઝરત અબૂ દરદાઅ (રદિ.)એ ફરમાવ્યું :

“ما ترك بعده مثله”

[આપે પોતાની પાછળ પોતાનો કોઈ હમસર નથી છોડ્યો.]

૬૦ (સાંઠ) વર્ષથી વધારે આપની ઉંમર હતી. રિવાયતોની સંખ્યા ૮૮૪ છે. સર્વ સંમત : ૬૪ (ચોસઠ), માત્ર ‘બુખારી શરીફ’ : ૨૧ (એકવીસ), માત્ર ‘મુસ્લિમ શરીફ’ : ૩૫ (પાંત્રીસ)

(‘અલ્ હિસાબહ’ : ૪ / ૧૮૮, ‘અલ્ હકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૬૦૫)

[૬] હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)

આપની વંશાવળી અબૂ હુરયરહ બિન આમિર બિન અબ્દે ઝીશરી બિન ઝરીફ બિન અત્તાબ બિન અબી સઅબ અદ્દવસી છે. આપના નામ વિષે વિવિધ કોલ છે. જાહિલિય્યતના ઝમાનાના નામમાં

બે કોલ છે : અબ્દે શમ્સ અથવા અબ્દે અમ્ર. અને ઈસ્લામના ઝમાનામાં અબ્દુલ્લાહ અથવા અબ્દુર્રહમાન છે. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂ હુરયરહ (બિલાડીવાળા) હતી કારણ કે બિલાડીને ઘણી ચાહતા હતા. હંમેશા પોતાની આસ્તીન (બાંય)માં બિલાડીના બચ્ચાંને સાથે લઈને ફરતા હતા. એ જ કારણે આપ અબૂ હુરયરહ કહેવાવા લાગ્યા. ‘તિરમિઝી શરીફ’ની રિવાયત અનુસાર લોકોએ અને ‘બુખારી શરીફ’ની હદીષ અનુસાર ખૂદ અલ્લાહના નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ આ કુનિયત રાખી. અલબત્ત, મુહમ્મદ બિન કેસ કહે છે કે હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.) ફરમાવ્યા કરતા હતા કે : “મારી કુનિયતમાં ‘અબૂ હુરયરહ’ ન કહો, બલકે ‘અબૂ હિર’ (બિલાડીવાળો)થી પુકારો. કારણ કે અલ્લાહના નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ‘અબૂ હિર’થી પોકાર્યો છે.

“الَّذِكُرُ خَيْرٌ مِّنَ الْأُنْثَى” નર માદાથી અફઝલ (શ્રેષ્ઠ) છે.

આપનો સંબંધ દોસ કબીલાથી હતો. ખયૂબરના વર્ષે આપ મુસલમાન થયા. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની સુહબતના કુલ ત્રણ વર્ષને એ રીતે વસૂલ ફરમાવ્યા કે રાત-દિવસ અલ્લાહના નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)થી લાભ ઉઠાવતા રહ્યા. નબી અલયહિસ્સલાતુ વસ્સલામની દુઆની બરકતથી આપની યાદશક્તિ ઘણી તેજ બની. અંતમાં સહાબા રદિયલ્લાહુ અન્હુમ અંજમઈનની જમાઅતમાં સૌથી વધુ હદીષ શરીફ રિવાયત કરવાનો શર્ફ પ્રાપ્ત થયો. જેથી ઈબ્ને અબી દાઉદ ફરમાવે છે કે : હું હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)થી નકલ થયેલ રિવાયતો ભેગી કરી રહ્યો હતો. ખ્વાબમાં આપની ઝિયારત થઈ. તો આપે મને ફરમાવ્યું :

“أَنَا أَوَّلُ صَاحِبٍ حَدِيثٍ كَانَ فِي الدُّنْيَا”

[હું દુનિયામાં સૌથી પ્રથમ મોટો મુહદિસ સહાબી છું.]

અને મુહદિપીન (હદીપના જાણકારો)ની આ વાત પર સર્વ સંમતિ છે કે : સહાબએ કિરામ રદિયલ્લાહુ અન્હુમ અજમઈનમાં સૌથી વધુ આપની જ રિવાયતો છે. આપ ઘણાં જ ઈબાદતગુઝાર હતા. 'મુસ્નદે અહમદ'માં અબૂ ઉસ્માન મહદી (રહ.)નું આ બયાન નકલ થયેલ છે કે : હું સાત વખત આપનો મહેમાન બન્યો. તો જોયું કે : આપે પોતાની પત્ની અને ખાદિમ સહિત ઈબાદતના માટે રાતના ત્રણ ભાગ કરી લીધા હતા. દરેક પોતાના રાતના ભાગમાં ઈબાદત કરવા પછી બીજાને જાગૃત કરી દેતો. તદઉપરાંત ઈકરમા ફરમાવે છે કે : હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.) દરરોજ ૧૨૦૦૦ (બાર હઝાર) વખત તસ્બીહ પઢતા હતા. રિવાયતોની કુલ સંખ્યા ૫૩૭૪ છે. આપની વફાત ૫૭ કે ૫૮ કે ૫૯ હિજરીસનમાં થઈ. આપની કુલ ઉંમર ૭૮ વર્ષ થઈ. ('અલ્ ઈસાબહ' : ૭ / ૩૪૮, 'અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૬૨૨, 'અસ્માઉસ્સહાબતિરુવાત લિ અબી મુહમ્મદ અલી બિન અહમદ અલ્ ઉન્દલુસી મુહકકહૂ સયિદ કિસ્રી હસન' : ૩૭)

[૭] હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર (રદિ.)

આપનું નામ અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર બિન અલ્ ખતાબ બિન નુફેલ બિન અબ્દિલ્ ઉઝ્ઝા બિન રબાહ બિન અબ્દુલ્લાહ અલ્ કુરશી અલ્ અદવી છે. આપની માતાનું નામ ઝયૂનબ બિન્તે મઝૂબિન અલ્ જુમહિય્યાહ છે. મુહતરમ વાલિદ સાહબ સાથે મક્કા મુકર્રમામાં જ મુસલમાન થઈ ગયા હતા અને તેમની સાથે મદીના મુનવ્વરાની હિજરત ફરમાવી, પણ નાની વયના કારણે બદર અને ઉહદની લડાઈમાં શરીક ન થઈ શક્યા. આપ સુન્નતની ઈતિબાઅ (અનુસરણ) અને અદલાહનો ડર તેમજ તકવા (પરહેઝગારી)માં કહેવત સમાન હતા.

મયમૂન બિન મિહરાન ફરમાવે છે કે : “ઈબ્ને ઉમર (રદિ.)થી વધુ પરહેઝગાર અને ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.)થી મોટો આલિમ મેં નથી જોયા.” હઝરત તાઉસ (રહ.) ફરમાવે છે :

“مَا رَأَيْتُ رَجُلًا أَوْرَعُ مِنْ ابْنِ عُمَرَ”

(મેં ઈબ્ને ઉમર (રદિ.)થી વધારે પરહેઝગાર બીજા કોઈને જોયા નથી.)

હઝરત સાલિમ (રહ.)નું બયાન છે કે : હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર (રદિ.)એ ક્યારે પણ પોતાના ગુલામના માટે લઅનત (તિરસ્કાર)ના શબ્દોનો ઉપયોગ નથી ફરમાવ્યો, માત્ર એક ગુલામના માટે તિરસ્કારના શબ્દનો ઉપયોગ ફરમાવ્યો હતો, પણ આપે તેને આઝાદ કરી દીધો. ઈમામ ઝુહરી (રહ.)નું બયાન છે કે : એક વખત કોઈ ખાદિમને લઅનત કરતા કરતા : “اَللّٰهُمَّ اَلْع” સુધી પહોંચ્યા જ હતા (અર્થાત્ “اَلْعَنَ” પૂરું અદા ફરમાવ્યું ન હતું) કે આપ રોકાઈ ગયા અને કહેવા લાગ્યા કે : “આ તે વાક્ય છે કે જેને હું બોલવાનું પસંદ કરતો નથી.” આપના વિષે અલ્લાહના નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે એક મોકા પર ફરમાવ્યું કે : “અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર (રદિ.) તો ઘણાં જ સાલિહ (સદાચારી) નવજવાન છે. કાશ કે ! તેઓ તહજજુદ પઢતે.” તે પછી આપની ક્યારે પણ તહજજુદ છૂટી નહીં. નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની બિઅૂષત (આગમન) થી અગાઉ જન્મ થયો. આપની વફાત ૭૩ હિજરીસનમાં ઈબ્ને ઝુબૈર (રદિ.)ની શહાદતના ત્રણ માસ પછી થઈ. આપની શહાદતમાં હજજાજનું કાવતરું શામિલ હતું. આપની કુલ ઉંમર ૮૪ વર્ષની થઈ. આપની રિવાયતોની સંખ્યા : ૨૬૩૦ છે. (‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૪ / ૧૫૫, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકકહૂ બિ મિશકાત : ૬૦૫, ‘સિયરુ અબૂલામિન્નુબલાઅ’ : ૩૪૬, ‘અસ્માઉસસહાબતિરુવાત લિ અબી મુહમ્મદ અલી બિન અહમદ અલ્ ઉન્દલુસી મુહક્કકહૂ સય્યિદ કિસ્રવી હસન’ : ૩૮)

[૮] હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ (રદિ.)

અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ (રદિ.) આપ સદ્દુલ્લાહ અલયહિ વ સદ્દમના પિત્રાઈ ભાઈ છે. આપની માતાનું નામ ઉમ્મુલ્ ફઝલ લુબાબહ બિન્તે હારિષ હતું. આપની વંશાવળી આ છે : અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ બિન અબ્દુલ્ મુત્તલિબ બિન હાશિમ બિન અબ્દે મનાફ અલ્ કુરશી અલ્ હાશમી છે. હિજરતના ત્રણ વર્ષ અગાઉ આપનો જન્મ થયો. નબી અલયહિસ્સલાતુ વસ્સલામની વફાતનાં સમયે વિવિધ કોલ અનુસાર આપની ઉંમર ૧૦ અથવા ૧૩ અથવા ૧૫ વર્ષની હતી. અદ્દાહના નબી સદ્દુલ્લાહ અલયહિ વ સદ્દમે આપના માટે હિકમત અને તા'વીલની દુઆ ફરમાવી. હઝરત અબૂ બક્રરહ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : “હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ (રદિ.) જ્યારે બસરહ તશરીફ લાવ્યા તો મેં જોયું કે : સર્વે અરબોમાં આપ જેવું શરીર, ઈલ્મ, કપડાં અને કમાલ (પરિપૂર્ણતા) અને જમાલ (સૌંદર્ય)માં કોઈ નથી.” હઝરત તાઉસ (રહ.) ફરમાવે છે કે “મેં ૭૦ (સિત્તેર) સહાબએ કિરામ રદિયલ્લાહુ અન્હુમ અજમઈનને જોયા કે જ્યારે કોઈ મસઅલામાં ઈખ્તિલાફ થતો તો હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ (રદિ.)ના કોલને અંતિમ નિર્ણય ઠેરવતા.” ‘તિરમિઝી શરીફ’માં આ છે કે : “હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ (રદિ.)એ હઝરત જિબ્રઈલ અમીનને બે વખત જોયા.”

ઓછી વયના હોવા છતાં હઝરત ઉમર ફારૂક (રદિ.)એ પોતાની મશ્વરહની મજલિસ (એડવાઈઝરી કમિટી)માં કાબિલિયતને નજર સમક્ષ રાખીને આપને શામિલ ફરમાવ્યા હતા. અંતિમ ઉંમરમાં નાબીના થઈ ગયા હતા. આપની વફાત તાઈફમાં ૬૮ હિજરીસનમાં થઈ. આ વાત ઘણી જ મશહૂર છે કે : ઈન્તિકાલ પછી એક સફેદ રંગનું પક્ષી આપના જનાઝહમાં દાખલ થઈ ગયું. જ્યારે આપને

કબરમાં ઉતારવામાં આવ્યા તો કોઈને આ આયત પઢતા સાંભળ્યા :

“يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ” [હે શાંતિ પામનાર આત્મા !]

આપની કુલ ઉંમર ૭૧ વર્ષ થઈ. આપની રિવાયતોની સંખ્યા: ૧૬૬૦ છે.

(‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૪ / ૧૨૧, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકકહૂ બિ મિશકાત : ૬૦૪, ‘સિયરુ અઅલામિન્નુબલાઅ’ : ૪૩૮, ‘અસ્માઉસ્સહાબતિરુવાત લિ અબી મુહમ્મદ અલી બિન અહમદ અલ્ ઉન્દલુસી મુહકકકહૂ સય્યિદ કિસ્સી હસન’ : ૪૦)

[૯] હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અમર બિન આસ (રદિ.)

આપનું નામ અબ્દુલ્લાહ બિન અમર બિન અલ્ આસ બિન વાઈલ બિન હાશિમ અસ્સહમી અલ્ કુરૈશી છે. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂ મુહમ્મદ અને અબૂ અબ્દિર્રહમાન છે. આપ પોતાના વાલિદ સાહબથી પહેલાં મુસલમાન થયા. બન્નેની ઉંમરમાં ૧૨ (બાર) અથવા ૧૩ (તેર) વર્ષનો તફાવત હતો. સાહિબે ઈલ્મ (આલિમ) હોવાની સાથે મોટા ઈબાદતગુઝાર પણ હતા. નબી અલયહિસ્સલાતુ વસ્સલામથી ઈજાઝત લઈને આપ હદીષ શરીફ લખ્યા પણ કરતા હતા. આપની વફાત વિવિધ કોલ અનુસાર ૫૫ અથવા ૬૩ અથવા ૬૫ અથવા ૬૭ અથવા ૭૩ હિજરીસનમાં થઈ. વફાતના સ્થળમાં પણ ઈજ્તિલાફ છે કે મક્કા મુકર્રમા અથવા તાઈફ અથવા મિસર છે. આપથી નકલ થયેલ રિવાયતોની સંખ્યા : ૭૦૦ છે.

(‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકકહૂ બિ મિશકાત : ૬૦૫, ‘સિયરુ અઅલામિન્નુબલાઅ’ : ૪ / ૨૭૭, ‘અસ્માઉસ્સહાબતિરુવાત લિ અબી મુહમ્મદ અલી બિન અહમદ/અલ્ ઉન્દલુસી મુહકકકહૂ સય્યિદ કિસ્સી હસન’ : ૪૩)

[૧૦] હઝરત અબૂ તલ્હા (રદિ.)

આપનું નામ અબૂ તલ્હા ઝૈદ બિન સહલ બિન અલ્ અસ્વદ બિન હરામ બિન અમ્મ અલ્ અન્સારી અન્નજરી છે. આપ કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે)થી જ મશહૂર છે. આપની પત્નીનું નામ ઉમ્મે સુલૈમ હતું. આપના ઈસ્લામ સ્વીકારવાનો બનાવ ઘણો દિલચસ્પ છે અને તે આ કે હઝરત અબૂ તલ્હા (રદિ.)એ હઝરત ઉમ્મે સુલૈમ (રદિ.)ને નિકાહનો પૈગામ (પ્રસ્તાવ) મોકલ્યો. હઝરત ઉમ્મે સુલૈમ (રદિ.)એ જવાબમાં આ કહ્યું કે : હે અબૂ તલ્હા ! ખરેખર આપ જેવી બાકમાલ (ખૂબીઓવાળા) વ્યક્તિનો રિશ્તો (માંગું) ઠોકરાવી શકાય એમ નથી, પરંતુ વાત આ છે કે આપ કાફિર છો અને હું મુસલમાન છું. ધર્મની અલગતાના કારણે આપણા નિકાહ થઈ શકતા નથી. જો આપ ઈસ્લામ ધર્મ સ્વીકારી લો તો આ જ મારી (નિકાહની) મહેર રહેશે. જેથી આપે ઈસ્લામ સ્વીકારી લીધો. ઉહદની લડાઈમાં અજોડ કુર્બાનીનો સુબૂત (પૂરાવો) પેશ કર્યો. નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના આગળ સીનો તાણીને ઢાલની જેમ ઊભા થઈ ગયા. જ્યારે દુશ્મનના તરફ તીર ફેંકતા તો આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ પાછળથી માથું ઉઠાવીને જોતા. હઝરત અબૂ તલ્હા (રદિ.) કહ્યું કે : અલ્લાહના નબી (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ! ક્યાંક એવું ન થાય કે દુશ્મનનું તીર આપને નુકસાન પહોંચાડે. મારો સીનો આપની હિફાઝતના માટે તૈયાર છે.

‘મુસ્નદે અહમદ’માં મુરસલ તરીક (ઈલ્મે હદીષ ની એક વ્યાખ્યા)થી આ નકલ થયેલ છે કે આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ફરમાવ્યું કે : “અબૂ તલ્હા (રદિ.)નો અવાજ એક વિશાળ જનમેદની કરતાં પણ બહેતર છે.” કુર્આને કરીમની આયત : “لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ”

ના નાઝિલ થવાના મોકા પર મશહૂર છે કે : ‘બાગે બૈરુ હાઅ’ વક્ક કરવા પર આપ સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ખૂશીમાં ફરમાવ્યું :

“بَخْ بَخْ ذَاكَ مَالٌ رَابِحٌ !!”

[વાહ વાહ ! કેવો ફાયદાકારક આ માલ છે.] (1)

રસૂલુલ્લાહ સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમની વફાત પછી ૪૦ (ચાલીસ) વર્ષ સુધી જીવંત રહ્યા. આપની ઉંમર ૭૭ વર્ષની થઈ. (‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૨/૫૦૨, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકલૂ બિ મિશકાત : ૬૦૧)

(1) મજફૂર બનાવની વિગતો નીચે પ્રમાણે છે :

હઝરત અનસ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : હઝરત અબૂ તલ્હા અ-સારી (રદિ.) મદીના મુનવ્વરામાં સૌથી વધારે અને સૌથી મોટી વાડીવાળા હતા. એમની એક વાડી હતી જેનું નામ ‘બૈરુ હાઅ’ હતું. તે વાડી તેમને ઘણી મહબૂબ (પ્રિય) હતી. તે વાડી મસ્જિદે નબવી સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમની નજીક હતી. તે વાડીમાં પાણી પણ અત્યંત મીઠું અને પુષ્કળ હતું. હુઝૂર સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમ પણ વધુ પ્રમાણમાં એ વાડીમાં તશરીફ લઈ જતા અને તે વાડીનું પાણી પીતા હતા. જ્યારે કુર્આને કરીમની આયત :

“لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ”

અર્થાત્ : તમે નેકીના પરિપૂર્ણ દર્જા સુધી પહોંચી નથી શકતા, જ્યાં સુધી એવી વસ્તુઓથી ખર્ચ ન કરશો જે તમોને પસંદ છે.

આ આયત નાઝિલ થઈ તો હઝરત અબૂ તલ્હા (રદિ.) હુઝૂર સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં હાજર થયા અને અરજ કરી કે : મને પોતાની ‘બૈરુ હાઅ’ વાડી સૌથી વધારે મહબૂબ (પ્રિય) છે. અને અદ્દાહ તઆલાનો ઈર્શાદ છે કે : મહબૂબ (પ્રિય) માલ અદ્દાહના રસ્તામાં ખર્ચ કરો. એટલા માટે તે માલ અદ્દાહના રસ્તામાં આપું છું. આપ સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમ જેવું-યોગ્ય સમજે, તે પ્રમાણે તેને ખર્ચ કરી દો. હુઝૂર સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ઘણો વધારે ખૂશીનો ઈજહાર ફરમાવ્યો અને ફરમાવ્યું : “ઘણો જ ઉમદા મોલ છે. હું આ યોગ્ય સમજું છું કે તે માલને પોતાના નજીકના સગાં-સંબંધીઓમાં વહેંચી દો.” હઝરત અબૂ તલ્હા (રદિ.) એ તે માલને પોતાના સગાં-સંબંધીઓમાં વહેંચી દીધો. [દુર્ર મન્સૂર]

[‘ફઝઈલે આ’માલ’ / હિકાયાતે સહાબા, બાબ : ૬, હિકાયાત નં. : ૯]

પણ આપનો લિહાઝ ફરમાવતા હતા. શુઅબી (રહ.) ફરમાવે છે કે : હઝરત ઝયૂદ બિન સાબિત (રહિ.) જયારે સવાર થતા તો ઈબ્ને અબ્બાસ (રહિ.) આપની સવારીના પેગડાંને પકડી લેતા. આ વાત પર હઝરત ઝયૂદ (રહિ.) ફરમાવતા : “હે અદ્દાહના નબીના પિત્રાઈ ભાઈ ! એવું ન કરો.” જવાબમાં હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રહિ.) ફરમાવતા : “لَا، هَكَذَا نَفْعَلُ بِالْعُلَمَاءِ وَالْكِبَرَاءِ”

“શા માટે નહીં ? અમે તો પોતાના ઉલમા અને વડીલોની સાથે એવું જ વર્તન કરીશું.”

આપની વફાત ૪૫ હિજરીસનમાં ૪૬ (છેતાલીસ) વર્ષની ઉંમરે મદીના મુનવ્વરામાં થઈ. આપની વફાત પર હઝરત અબૂ હુરયરહ (રહિ.)એ ફરમાવ્યું : “આ ઉમ્મતનો આલિમ રુખસત (વિદ્વા) થઈ ગયો. મને ઉમ્મીદ છે કે અદ્દાહ રબ્બુલ્ ઈઝ્ઝત ઈબ્ને અબ્બાસ (રહિ.)ને આપના પ્રતિનિધિ બનાવી દેશે.” હઝરત હસ્સાન (રહિ.)એ આપના શોકકાવ્યમાં ફરમાવ્યું :

فَمَنْ لِلْقَوَافِي بَعْدَ حَسَّانَ وَابْنِهِ
وَمَنْ لِلْمَعَانِي بَعْدَ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ

અર્થ : હઝરત હસ્સાન (રહિ.) અને તેના બેટા પછી શાઈરી કોના ભાગમાં આવશે ? અને ઝયૂદ બિન સાબિત (રહિ.) પછી પવિત્ર લેખોના માટે કોણ હશે ? (‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૨ / ૪૮૦, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલહકલ્ બિ મિશકાત : ૫૯૫’)

[૧૨] હઝરત ઝયૂદ બિન હારિષહ (રહિ.)

આપનું નામ ઝયૂદ બિન હારિષહ બિન અબ્દિલ્ ઉઝ્ઝા બિન ઝયૂદ બિન ઈમૂરઉલ્ કેસ ઈબ્ને આમિર બિન અન્નુઅમાન

અલ-કલબી છે. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂ ઉસામહ છે. આપની માતાનું નામ સઅદિય્યહ બિન્તે ષઅલબહ છે. એક વખત આપ પોતાની માતાની સાથે પોતાના મોસાળ ‘બનૂ મઅન’ આવ્યા હતા. એ જ સમયમાં બનૂલ્ કેન કબીલાએ બનૂ મઅનના ઈલાકા (પ્રદેશ) પર હુમલો કરી દીધો. જેમાં ૮ (આઠ) વર્ષના છોકરા હઝરત ઝયૂદ (રદિ.)ને પણ ઉઠાવીને લઈ ગયા. અહીં સુધી કે ઉકાઝ બજારમાં હઝરત હકીમ બિન હિઝામ (રદિ.)ના હાથે ૪૦૦ (ચારસો) દિરહમમાં વેચી દીધા. હઝરત હકીમ બિન હિઝામ (રદિ.)એ પોતાની ફોઈ હઝરત ખદીજા (રદિ.)ના માટે આપને ખરીદી લીધા. જ્યારે અદ્દાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના હઝરત ખદીજા (રદિ.)થી નિકાહ થયા તો તેમણે આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં હઝરત ઝયૂદ (રદિ.)ને હદિયારૂપે પેશ કર્યા. અદ્દાહના નબી (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ)ને તેમનાથી એવી મુહબબત હતી કે ઝયૂદ બિન મુહમ્મદથી મશહૂર થઈ ગયા હતા. પણ જ્યારે કુઆને પાકની આયતે કરીમહ :

“أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ”

અનુવાદ : પાલકોને તેમના (સગા) બાપ તરફ સંબંધ કરી બોલાવો એ જ અદ્દાહને ત્યાં પૂરો ન્યાય છે. [સૂરઅ ‘અહઝાબ’ : ૫]

એમાં સગા બાપની તરફ નિસ્ખતનો હુકમ થયો તો હઝરત ઝયૂદ બિન હારિષહ (રદિ.) “હિબ્બે રસૂલિહાહ” (નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના વહાલા)થી મશહૂર થઈ ગયા. આપના ઘરવાળાઓને જ્યારે આપની ખબર થઈ તો આપના પિતા હારિષહ અને ચાચા કઅબ આપને લેવા માટે નબીએ કરીમ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં હાજર થયા. આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ઝયૂદ (રદિ.)ને ઈખ્તિયાર આપી દીધો. પણ

હઝરત ઝયૂદ (રદિ.)એ નબી સદ્દહ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમની પાસે રહેવાને અગ્રતા આપી. આ વાત પર આપ સદ્દહ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમ ઘણાં જ ખૂશ થયા અને મુહબ્બતમાં વધુ ઉમેરો થઈ ગયો.

ગુલામો (દાસો)માં સૌથી પહેલાં ઈસ્લામ લાવનારા આપ જ છે. અદ્લાહના નબી સદ્દહ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે સૌથી પહેલાં ઉમ્મે અયમન સાથે આપના નિકાહ કરી દીધા. જેનાથી ઉસામહ પૈદા થયા. તે પછી પોતાની ફોઈબહેન હઝરત ઝયનબ બિન્તે જહશ (રદિ.) સાથે નિકાહ થયા, પરંતુ એ લગ્ન સંબંધ નબી ન શક્યો. છેવટે તે (હઝરત ઝયનબ બિન્તે જહશ રદિ.) ઉમ્મુલ્ મુઅમિનીન બની. (અર્થાત્ હઝરત ઝયૂદ (રદિ.)એ તલાક આપ્યા બા'દ હુજૂર સદ્દહ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી આપના નિકાહ થયા.)

આપ એવા ખૂશનસીબ સહાબી છે કે આપના મુબારક નામનો ઝિક્ર કુઆને પાકની આયત : “فَلَمَّا قُضِيَ زَيْدٌ” માં છે. (1) અદ્લાહના નબી સદ્દહ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે કેટલાયે સરાયા (2) માં આપને અમીર બનાવીને મોકલ્યા. હઝરત ઉમર (રદિ.)એ પોતાના દોરમાં હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર (રદિ.)ના કરતાં જયારે ઉસામહ બિન ઝયૂદ (રદિ.)નો વઝીફો (પેન્શન) વધારે નક્કી કર્યો, તો હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર (રદિ.)એ પોતાના મુહતરમ વાલિદથી એનું કારણ પૂછ્યું. તો હઝરત ઉમર (રદિ.)એ બતાવ્યું કે :

(1) સૂરએ ‘અહઝબ’ની મજકૂર આયત નં. : ૩૭ નો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે છે, “ફરી જયારે ઝૈદનું તેણી (હઝરત ઝયનબ)થી મન ભરાઈ ગયું (તલાક આપી) તો તેણીને અમે આપના નિકાહમાં આપી દીધાં કે જેથી મુસલમાનો પર પોતાના મોં બોલ્યા પુત્રની પત્નીઓ(થી નિકાહ કરવા)માં કંઈ ગુનોહ ન રહે; જયારે કે તેઓ તેણીઓથી પોતાનું મન ભરી લે (એટલે તલાક આપી દે) અને અદ્લાહનો આ હુકમ તો થનાર જ હતો.”

(2) જે જંગમાં હુજૂર સદ્દહ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમ પોતે શામિલ થયા ન હોય તે જંગને ‘સરાયા’ કહે છે. જે જંગમાં હુજૂર સદ્દહ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમ પોતે પણ શામિલ થયા હોય તેને ‘ગઝવહ’ કહે છે.

“ઉસામહ (રદિ.) અદ્લાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની નજીક તારાથી વધારે મહબૂબ (પ્રિય) હતા. અને તેમના વાલિદ હઝરત ઝયૂદ (રદિ.) તારા વાલિદ ઉમરના મુકાબલામાં વધારે મહબૂબ (પ્રિય) હતા.” ‘ગઝવએ મૂતહ’માં ૮, હિજરીસનમાં આપ શહીદ થયા. આપની કુલ ઉંમર ૫૫ વર્ષ થઈ. (‘અલ્ ઉસાબહ’ :

૨/૪૯૪, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૫૯૫

[૧૩] હઝરત અનસ (રદિ.)

આપનું નામ અનસ બિન માલિક બિન અન્નઝૂર બિન ઝમઝમ બિન ઝયૂદ બિન હરામ બિન જુન્દુબ બિન આમિર બિન ગુનમ બિન અદી બિન અન્નજૂજાર અલ્ ખઝૂરજી અલ્ અન્સારી છે. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂ હમ્ઝહ છે. આપનો લકબ (ઉપનામ) “ખાદિમુન્નબિયિય” સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ છે. આપની માતાનું નામ ઉમ્મે સુલૈમ બિન્તે મિલ્હાન (રદિ.) છે. નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ મદીના મુનવ્વરા તશરીફ લાવ્યા ત્યારે આપ ૧૦ (દસ) વર્ષના હતા. ઉમ્મે સુલૈમ (રદિ.) આપને લઈને રસૂલે પાક સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં હાજર થઈ અને ફરમાવ્યું “هَذَا أَنَسٌ غُلَامٌ يَخْدُمُكَ” (આ) અનસ આપની ખિદમત કરતો રહેશે, આપ કબૂલ ફરમાવી લો.

જેથી સતત ૧૦ (દસ) વર્ષ સફરમાં અને સ્થાયી હાલતમાં ખિદમત ફરમાવી. અદ્લાહના રસૂલ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ તેમનાથી ઘણી મુહબ્બત ફરમાવતા હતા. ક્યારેક દિલ્લગી (રમૂજી) કરતા કરતા આ ફરમવાતા : “يَا ذَا الْأُذُنَيْنِ” (હે બે કાનવાળા !)થી પુકારતા. બલ્કે અબૂ હમ્ઝહ કુનિયત આપ સદ્દહાહુ

અલયહિ વ સદ્દમે જ રાખી હતી. ‘મુસ્લિમ શરીફ’માં છે કે : આપ સદ્દદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમે એક વખત હઝરત ઉમ્મે સુલૈમ (રદિ.)ની દરખાસ્ત પર તેમના માટે દુઆ ફરમાવી કે :

“اللَّهُمَّ اكْثِرْ مَالَهُ وَوَلَدَهُ وَأَدْخِلْهُ فِي الْجَنَّةِ”

[હે અદ્દાહ ! તેમના માલ અને અવલાદમાં ખૂબ વધારો ફરમાવ અને તેમને જન્નતમાં દાખલ ફરમાવ.]

હઝરત અનસ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : “તેમાંથી બે વસ્તુઓને તો મેં જોઈ લીધી અને ત્રીજી વસ્તુ (મગફિરત)નો ઉમ્મીદવાર છું.” ‘તબરાની’માં પુષ્કળ માલ અને અવલાદની હાલત હઝરત અનસ (રદિ.)ની ઝબાનથી એ રીતે નકલ થયેલ છે કે : “મેં પોતાની ૧૨૫ (એક સો પચ્ચીસ) સગી અવલાદને દફન કરી અને મારી વાડી વર્ષમાં બે વખત ફળ આપે છે.” હઝરત અબૂબક (રદિ.)એ પોતાના ખિલાફતના દોરમાં એક વખત આપને સાઈ (પ્રયત્નશીલ) બનાવીને બહરૈન મોકલવાનો ઈરાદો ફરમાવ્યો, તો આ વિષે હઝરત ઉમર (રદિ.)થી મશ્વરહ કર્યો. હઝરત ઉમર (રદિ.)એ તાઈદ (સમર્થન)માં ફરમાવ્યું :

“إِعْتَهُ فَإِنَّهُ لَيَبُ كَاتِبٌ”

[જરૂર મોકલો ! તે બુદ્ધિશાળી અને ભણેલા માણસ છે.]

હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : “મેં અદ્દાહના નબી સદ્દદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમની નમાઝથી વધારે મળતાપણું રાખનાર ઈબ્ને ઉમ્મે સુલૈમ (અનસ રદિ.)ના સિવાય કોઈ અન્યને નથી જોયો.” હઝરત સાબિત ખુનાની (રહ.) ફરમાવે છે : વફાતના સમયે હઝરત અનસ (રદિ.)એ મને ફરમાવ્યું કે : “આ અદ્દાહના રસૂલ સદ્દદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમનો પવિત્ર વાળ છે. એને મારી ઝબાનની નીચે મૂકી દેજો.” જેથી વફાતના સમયે એવું જ કરવામાં

આવ્યું અને એ જ હાલતમાં દફન થયા. આપની વફાત ૯૧, હિજરીસનમાં થઈ. આપની કુલ ઉંમર ૧૦૩ વર્ષની થઈ. અમુક લોકોએ ૯૯ વર્ષ નકલ કરી છે. આપ ‘બસરહ’માં મૃત્યુ પામનાર સૌથી અંતિમ સહાબી છે. આપથી નકલ થયેલ રિવાયત કુલ ૧૧૮૬ છે. સર્વ સંમત : ૧૮૬ (એક સો છયાંસી), માત્ર ‘બુખારી શરીફ’ : ૮૩ (તિયાસી), માત્ર ‘મુસ્લિમ શરીફ’ : ૭૧ (એકોતેર) (‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૧/૨૭૫, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકલૂબિ મિશકાત : ૫૮૫)

[૧૪] હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)

આપનું નામ અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર બિન અબી તાલિબ બિન અબ્દિલ મુત્તલિબ અલ્ હાશમી છે. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂ મુહમ્મદ અને અબૂ જઅફર છે. આપની માતાનું નામ અસ્મા બિન્તે ઉમૈસ અલ્ ખશઅમિય્યહ છે. જ્યારે આપના માતા-પિતા હબ્શહ હિજરત કરીને તશરીફ લઈ ગયા તો ત્યાં જ આપનો જન્મ થયો બલ્કે હબ્શહની ધરતી પર મુસલમાનને ત્યાં સૌથી પ્રથમ પૈદા થનાર આપ જ છે. ઘણાં વધારે સખી (દાતા) હતા. એટલા માટે આપને :

“بَحْرُ الْجُودِ” (સખાવતનો દરિયો) કહેતા હતા. અને હઝરત ઈબ્ને હિબ્બાન (રહ.)ના કોલ અનુસાર : “قُطِبَ السَّخَاءُ” (સખાવતનો કુતુબ) કહેતા હતા. આપના મુહતરમ વાલિદ સાહબ હઝરત જઅફર (રદિ.) ‘જંગે મૂતહ’માં શહીદ થઈ ગયા. તે પછી તો આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની નજરે કરમ તેમના તરફ પહેલાંથી ઘણી વધી ગઈ. અદ્દાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે આપના વિષે ફરમાવ્યું : “وَمَا عِبَدَ اللَّهُ فِي شِبْهِ خُلُقِي وَ خُلُقِي”

[અબ્દુલ્લાહ તો સીરત (ચરિત્ર) અને સૂરત (દેખાવ)માં મારા સમાન છે.]

એક હદીષ શરીફમાં આ છે કે : એક વખત અદ્લાહના રસૂલ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)ની નજીકથી પસાર થયા. જ્યારે કે તેઓ બાળકો સાથે માટીથી બનેલા રમકડાં વડે વેપારની રમત રમતા હતા. આ દૃશ્ય જોઈને આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે તેમના હકમાં વેપારની બરકતની દુઆ ફરમાવી :

“اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُ فِي بَيْعِهِ”

[હે અદ્લાહ ! તેમના વેપારમાં ખૂબ બરકત આપ.]

આપની ઉંમર નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની વફાતના સમયે ૧૦ (દસ) વર્ષ હતી. આપની વફાત ૮૦ હિજરીસનમાં થઈ. જેને ‘જુહાફનું વર્ષ’ કહેવામાં આવે છે. આપની જનાઝહની નમાઝ હઝરત અબાન બિન ઉસ્માન (રહ.)એ પઢાવી. જે તે સમયે અબ્દુલ્ મલિક બિન મરવાનના તરફથી મદીના મુનવ્વરાના ગર્વનર હતા. આપની ઉંમર અમુક લોકોએ ૮૦ (નેવું) વર્ષ અને અમુક લોકોએ ૮૦ (એસી) વર્ષ બયાન કરી છે.

એક વખત અહલે સવાદના કોઈ ચોધરીએ હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)ને હઝરત અલી (રદિ.)થી પોતાના કોઈ અગત્યના કામ વિષે ભલામણ કરવાનું કહ્યું. આપે હઝરત અલી (રદિ.)થી વાતચીત ફરમાવીને તેમનું કામ હલ કરી દીધું. તો ચોધરીએ ૪૦૦૦૦ (ચાળીસ હજાર) દિરહમ પુરસ્કારરૂપે પેશ કર્યા. પણ આપે આ કહીને પાછા આપી દીધા કે : “أَنَا لَا نَبِيعَ مَعْرُوفًا” (અમે નેકી વેચતા નથી.) (‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૪ / ૩૫, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૬૦૪)

[૧૫] હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન રવાહા (રદિ.)

આપની વંશાવળી આ છે : અબ્દુલ્લાહ બિન રવાહા બિન

પ્રઅલબહ બિન ઈમૂરઉલ્ કેસ બિન અમ્મ બિન ઈમૂરઉલ્ કેસુલ્ અકબર બિન માલિકુલ્ અગર. આપની માતાનું નામ કબૂષહ બિન્તે વાકિદ હતું.

લયૂલતુલ્ અ-ક-બહમાં ઈસ્લામ અંગીકાર કર્યો. (1) જાહિલિય્યત અને ઈસ્લામ બન્ને ઝમાનામાં મહાન હોદ્દા પર રહ્યા. મદીનાવાસીઓને બદ્રના વિજયની ખૂશખબરી આપે જ સાંભળાવી. ઉમૂરતુલ્ કઝામાં અદ્દાહના રસૂલ સદ્દહ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ઊંટણીની લગામ પકડીને મક્કા મુકર્રમા તશરીફ લઈ ગયા તો ઝબાન પર જોશીલા અશૂઆર જારી થઈ ગયા. આ સાંભળીને અદ્દાહના રસૂલ સદ્દહ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમે તેમને અદ્દાહની કિબ્રિયાઈ પર મુશ્તમિલ કલિમાત પઢવાને ફરમાવ્યું, અર્થાત્ :

”لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ
وَاعَزَّ جُنْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ“

‘ગઝવએ મૂતહ’માં આપની શહાદત થઈ. આપની કોઈ અવલાદ ન હતી.

હઝરત અબૂ દરદાઅ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : કોઈ દિવસ એવું ન બનતું કે જેમાં મેં હઝરત ઈબ્ને રવાહા (રદિ.)ને યાદ ન કરું. તેઓ મને મળતા તો કહેતા કે આવો ! થોડા સમય માટે મુસલમાન બની જઈએ. પછી બેસીને ઝિક્ર કરતા અને કહેતા કે આ ઈમાનની મજલિસ હતી.

‘બયૂહકી’માં સહીહ સનદથી આ રિવાયત નકલ થયેલ છે કે : એક વખત અદ્દાહના નબી સદ્દહ્દાહુ અલયહિ વ સદ્દમ ખુત્બહ આપી રહ્યા હતા કે હઝરત અબ્દુદ્દાહ બિન રવાહા (રદિ.) પહોંચ્યા,

(1) લયૂલતુલ્ અ-ક-બહ અર્થાત્ અ-ક-બહની રાતની વિગતો માટે ક્રમાંક : ૧૬ ની ફૂટનોટ વાંચો.

તે સમયે આપ સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમ આ ઈશાદ ફરમાવી રહ્યા હતા : “પોત પોતાની જગ્યાએ બેસી જાઓ.” આપે જ્યારે આ ઈશાદે ગિરામી સાંભળ્યો તે સમયે આપ મસ્જિદના બહાર હતા. હુકમના પાલનમાં આપ ત્યાં જ બહાર બેસી ગયા. ખુત્બહથી ફારિગ થવા પછી કોઈએ આપ સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમને તેની ખબર પહોંચાડી તો આપ સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું :

“زَادَكَ اللَّهُ حِرْصًا عَلَى طَوَاعِيَةِ اللَّهِ وَ طَوَاعِيَةِ رَسُولِهِ”

[અદ્દાહ અને રસૂલની ઈતાઅતમાં અદ્દાહ તેમની લાલચ હજુ ઘણી વધારે કરે]

(‘સિયરુસ્સહાબા’ : ૫ / ૫૬, ‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૪ / ૭૨,

‘અલ્ ઈકમાલ મુલ્હકલૂ મિશકાત : ૬૦૪)

[૧૬] હઝરત ઉબય બિન કઅબ (રદિ.)

આપનું નામ ઉબય બિન કઅબ બિન કેસ બિન ઉબૈદ બિન ઝયૂદ બિન મુઆવિયહ બિન અમ્ર બિન માલિક બિન અન્નજ્જાર અલ્ અન્સારી છે. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂલ્ મુન્ઝિર અને અબૂતુફૈલ છે. આપનો લકબ (ઉપનામ) સય્યિદુલ્ કુરા છે. બદર અને બાકી ગઝવાતમાં શરીક થવા ઉપરાંત અકબએ ધાનિયહની રાતમાં પણ શરીક રહ્યા. (૧)

(૧) અકબએ ધાનિયહની રાત

નુબુવ્વતના તેરમે વરસે હજજની મોસમ આવી તો મદીના અને આસપાસના વિસ્તારોના લોકો મોટી સંખ્યામાં હજજ માટે મક્કા મુકર્રમા ઉપડ્યા. આ જંગી કાફલામાં બહુમતિ ગેર મુસ્લિમોની હતી. એમાં મશહૂર રિવાયત મુજબ ૭૫ (પંચોતેર) મુસલમાનો હતા. એમાં બે મુસલમાન ઔરતો પણ હતી.

[અનુસંધાન હવે પછીના પેજ પર]

આપના હુકમાં અદ્વાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે

ફરમાવ્યું : “لِيَهْنِكَ الْعِلْمُ يَا الْمُنْذِرُ”

[હે અબૂલ્ મુન્ઝિર ! તમોને ઈલ્મ મુબારક હોય.]

ઉપરાંત એક વખત આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે તેમનાથી ફરમાવ્યું કે : “અદ્વાહે મને આ હુકમ આપ્યો છે કે હું

[આ પહેલાંના પેજની ફૂટ નોટ ચાલુ]

આ ૭૫ (પંચોતેર) મુસલમાનો હઝરત મુસ્અબ બિન ઉમૈર (રદિ.)ની સરદારી હેઠળ મુશરિકોના કાફલા સાથે મક્કા મુકર્રમા આવ્યા. મુસલમાનો રસૂલે પાક (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ)ના મુબારક હાથ પર બયઅત કરીને આપ (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ)ને મદીના મુનવ્વરા પધારવાનું આમંત્રણ આપવા આવ્યા હતા. પરંતુ કાફલાના મુશરિકોથી આ વાત તેઓએ છુપી રાખી હતી.

મુસલમાનોની રસૂલે પાક (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ) સાથે ખાનગી મુલાકાત માટે રાતનો સમય અને ‘અકબહ’ નામનું સ્થળ નક્કી થયું. રાતે ચારે તરફ ઘોર અંધકાર છવાઈ ગયો તો મદીના મુનવ્વરાના કાફલામાંથી ૭૫ (પંચોતેર) મુસલમાનો, અગાઉથી ગોઠવેલી યોજના પ્રમાણે ચુપકે ચુપકે ચાલતા, મક્કા મુકર્રમાથી થોડે દૂર ‘અકબહ’ સ્થળે પહોંચી ગયા.

બરાબર નક્કી કરેલા સમયે રસૂલે પાક (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ) પોતાના કાકા હઝરત અબ્બાસ (રદિ.) સાથે ત્યાં પધાર્યા.

ચર્ચા-વિચારણા કરી, એક બીજાના મનના પ્રશ્નોનું સંપૂર્ણ સમાધાન થતાં, એક પછી એક દરેક મદીનાવામી મુસલમાને હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના મુબારક હાથ ઉપર આ વાતની બયઅત કરી કે જો આપ (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ) મદીના મુનવ્વરા પધારશો તો :

“અમે પોતાના તન, મન અને ધન બધું જ આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ પર કુર્બાન કરી દઈશું અને કદી આપની સાથે ગદારી નહિ કરીશું.” આ બયઅતનું નામ ‘બયઅતે અકબહે ધાનિયહ’ (અર્થાત્ અકબહ સ્થળે થયેલી બીજી બયઅત) છે; કારણ કે એક વરસ પહેલાં, હજજની સીઝનમાં ૧૨ માણસો મદીના મુનવ્વરાથી મક્કા મુકર્રમા આવીને આજ અકબહ નામના સ્થળે આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના હાથ પર બયઅત કરીને મુસલમાન થયા હતા તેને ‘બયઅતે અકબહે ઊલા’ કહે છે.

[‘સીરતે સરકારે મદીના’, પા. : ૪૭૨ થી ૪૮૨ નો સારાંશ]

આપને કુર્આન મજીદ પઢીને સંભળાવું.” હઝરત ઉમર (રદિ.) આપને સચ્ચિદુલ્ મુસ્લિમીન કહીને સંબોધતા હતા. નબવી દોરમાં સંપૂર્ણ કુર્આને મજીદ હિફઝ કરનારી ખૂશનસીબ જમાઅતમાં આપનું નામ સર્વોચ્ચ ક્રમે છે. તદઉપરાંત વહી લખનારાઓમાં આપની ગણતરી થાય છે. આપની વફાત ૧૯, હિજરીસનમાં હઝરત ઉમર ફારુક (રદિ.)ના દોરમાં મદીના મુનવ્વરામાં થઈ.

આપની વફાત પર હઝરત ઉમર (રદિ.)એ ફરમાવ્યું :

“الْيَوْمَ مَاتَ سَيِّدُ الْمُسْلِمِينَ”

[મુસલમાનોના સરદાર આજે વફાત પામી ગયા.]

‘મુસ્નદે અહમદ’, ‘મુસ્નદે અબી યઅ્લા’ અને ‘સહીહ ઈબ્ને હિબ્બાન’માં હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.)ની રિવાયતમાં છે કે : એક સહાબી (રદિ.)એ અદ્દાહના રસૂલ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી પૂછ્યું કે : “શું આ બીમારીઓમાં અમોને અજૂર અને સવાબ મળશે ?” આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું : “આ બધી બીમારીઓ કફ્ફારો છે. (તેનાથી ગુનાહ માફ થઈ જશે.)” હઝરત ઉબયૂ બિન કઅબ (રદિ.) જે તે મજલિસમાં શરીક હતા, આ વાત સાંભળીને ફરમાવવા લાગ્યા :

“يا رسول الله وان قلت”

“હે અદ્દાહના રસૂલ (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ) ! સાધારણ બીમારીમાં પણ આ સવાબ છે ?”

આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે જવાબ આપ્યો : “જો કાંટો અથવા તેનાથી નજીવી વસ્તુની તકલીફ પહોંચે, તો પણ આ જ અજૂર અને સવાબ મળશે.” આ વાત સાંભળતા જ હઝરત ઉબયૂ (રદિ.)એ પોતાના હકમાં આ દુઆ કરી કે : હે અદ્દાહ ! મરતા સુધી મને તાવ આવ્યા કરે. અલબત્ત, હજ, ઉમરહ, જિહાદ અને

જમાઅતની નમાઝમાં ખલલ (વિધન) ન થાય. જેથી આપની દુઆ કબૂલ થઈ અને હંમેશા તાવની હાલતમાં રહેતા. જ્યારે કોઈ માણસ આપના શરીરને અડકતો તો શરીર ગરમ લાગતું. ('અલ્ ઈસાબહ' :

૧/૧૮૦, 'અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ, મુલ્હકહૂ બિ મિસ્કાત : ૫૮૬)

[૧૭] હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.)

આપનું નામ સઅદ બિન માલિક બિન સિનાન બિન ઉબૈદ બિન ષઅલબહ બિન અલ્ અબ્જર બિન ઔફ બિન અલ્ હારિષ બિન અલ્ ખઝરજ અલ્ અન્સારી અલ્ ખઝરજી છે. આપ આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે)થી જ મશહૂર છે. જંગે ઉહદમાં ઓછી વયના કારણે આપને શરીક થવાની ઈજાઝત આપવામાં ન આવી. એ સિવાય બાકી ગઝવાઓમાં આપ શરીક રહ્યા. પુષ્કળ રિવાયત કરનારા સહાબા (રદિ.)માં આપનો શુમાર છે. ઈબ્ને સઅદ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : ઓછી ઉંમરના સહાબા (રદિ.)માં આપ સૌથી વધુ ફકીહ હતા. એક વખત બીમાર થયા તો અદ્દાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ તેમની બીમારપુર્સી માટે તશરીફ લઈ ગયા. તે સમયે ઘરવાળાએ બકરીના ગોશ્તથી આપની મહેમાની ફરમાવી. 'મુસ્નદે અહમદ'માં ખૂદ હઝરત અબૂ સઈદ (રદિ.)થી રિવાયત નકલ થયેલ છે કે : મારા વાલિદ સાહબ જંગે ઉહદમાં શહીદ થઈ ગયા. તેમણે કોઈ માલ છોડ્યો નહીં. મેં અદ્દાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં આ ગરજથી હાજર થયો કે કોઈ માલી મદદ મળી જાય. આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે મને જોતાં જ ફરમાવ્યું : “જે માણસ દિલની બેફિકીની સાથે રહે છે, તેને અદ્દાહ તઆલા માલદાર બનાવી દે છે. અને જે માણસ સવાલ કરવાથી બચે છે, અદ્દાહ તઆલા તેને સવાલ કરવાથી બચાવી રાખે છે.” આ વાત સાંભળીને જ

પાછા આવી ગયા. એક સહાબી (રદિ.)નો મકામ અને ઉચ્ચ દર્જો હોવા છતાં વિનમ્રતાની આ સ્થિતિ હતી કે : એક વખત હઝરત મુસય્યિબ તાબિઈ (રહ.) વગેરેએ પ્રશંસારૂપે કહ્યું કે : ‘અલ્લાહના રસૂલ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ની ઝિયારત અને સુહબતથી મુશરફ (ગૌરવશીલ) થવું આપને મુબારક થાય.’ આ વાત પર હઝરત અબૂ સઈદ (રદિ.)એ ફરમાવ્યું : તમે જાણતા નથી કે રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની વફાત પછી શું પરિવર્તન આવી ગયું ? આપની વફાત ૭૪ હિજરીસનમાં થઈ. આપ જન્નતુલ્ બકીઅમાં દફન થયા. આપની કુલ ઉંમર ૮૪ વર્ષ થઈ. આપથી નકલ થયેલ રિવાયતો : ૧૧૭૦ છે. (‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૩/૬૫, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૫૮૮, ‘અસ્માઉસ્સહાબતિરુવાત’ : ૪૨)

[૧૮] હઝરત અબૂ ઉમામહ (રદિ.)

આપનું નામ સુદય્ય બિન અજલાન બિન અલ્ હારિષ બિન અમ્ર બિન વહબ બિન અરીબ અલ્ બાહિલી છે. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂ ઉમામહ છે. આપ આપની કુનિયતથી જ મશહૂર હતા. જંગે ઉહદમાં શિકતની સઆદત (સૌભાગ્ય) પ્રાપ્ત કરી. જંગે સિફ્ફીનમાં હઝરત અલી (રદિ.)ની સાથે હતા. પુષ્કળ રિવાયત કરનારા સહાબા (રદિ.)માં આપની ગણના છે. મુલ્કે શામ (સિરીયા)માં સૌથી અંતિમ દર્જામાં વફાત પામનારા આપ જ છે. આપની વફાત ૮૬, હિજરીસનમાં થઈ. આપની ઉંમર ૮૧ (એકાશું) વર્ષની થઈ.

(‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૩/૩૩૮, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ

મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૫૮૬)

[૧૯] હઝરત ખાલિદ બિન વલીદ (રદિ.)

આપનું નામ ખાલિદ બિન વલીદ બિન મુગીરહ બિન અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્ર બિન મખ્જૂમ અલ્ કુરશી છે. અલ્લાહના નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે આપને ‘સૈફુલ્લાહ’ (અલ્લાહની તલવાર)નો લકબ (ઉપનામ) અતા ફરમાવ્યો હતો. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂ સુલયમાન હતી. આપની માતાનું નામ લુબાબહ સુગરા બિન્તે હારિષ છે. જે હઝરત અબ્બાસ બિન અબ્દુલ્ મુત્તલિબ (રદિ.)ની અહલિયહ લુબાબહ કુબ્રાની બહેન હતી. અને આ બન્ને ઉમ્મુલ્ મુઅમિનીન હઝરત મયૂમૂનહ (રદિ.)ની બહેન હતી. એ પ્રમાણે આપ હઝરત મયૂમૂનહ (રદિ.)ના ભાણેજ થયા. જાહિલિય્યતના ઝમાનામાં કુરૈશના સરદારો અને બહાદુરોમાં આપની ગણના થતી હતી. ખયૂબર પછી મુસલમાન થયા. ગઝવએ મૂતહમાં પોતાની શ્રેષ્ઠ યુક્તિ વડે ઈસ્લામના લશ્કરને આફ્રિયતની સાથે કાઢી લાવ્યા. અલ્લાહના નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે ઉઝ્ઝા નામની મૂર્તિ તોડવા માટે આપને રવાના ફરમાવ્યા, તો આપ તેમાં સફળ રહ્યા.

‘મુસ્નદે અહમદ’માં હઝરત ખાલિદ (રદિ.)ના વિષે આ રિવાયત છે કે : હઝરત અબૂબક સિદ્દીક (રદિ.)એ ફરમાવ્યું કે : મેં અલ્લાહના નબી સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમથી સાંભળ્યું છે કે : “(હઝરત) ખાલિદ બિન વલીદ (રદિ.) અલ્લાહના ઘણાં સારા બંદા છે. ઉપરાંત પોતાના ખાનદાનના કેવાય સારા માણસ છે, બલ્કે તેઓ તો અલ્લાહની એવી તલવાર છે જે દુશ્મનો પર વીંઝવામાં આવી છે.”

આપની વફાત મદીના મુનવ્વરામાં થઈ અને અમુક હઝરાત ફરમાવે છે કે હિમ્સમાં થઈ. (‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૨ / ૧૫૨, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૫૯૨)

[૨૦] હઝરત અબૂ સલમહ મખ્જૂમી (રદિ.)

આપનું નામ અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્દુલ્ અસદ બિન હિલાલ બિન અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર બિન મખ્જૂમ અલ્ મખ્જૂમી છે.

આપ કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે)થી જ મશહૂર છે. ૧૧ (અગિયાર)માં ક્રમે ઈસ્લામ અંગીકાર કર્યો. એટલા માટે ઈતિહાસકારો આપને સાબિકીને અવ્વલીન (રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ પર સૌથી પ્રથમ ઈમાન લાવનારા)માં ગણતરી કરી છે. આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના રઝાઈ (દૂધ શરીક) અને ફોઈના દીકરા હતા કારણ કે તેમની વાલિદહનું નામ બર્હલ બિન્તે અબ્દુલ્ મુત્તલિબ હતું જે આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની ફોઈ હતી. આપની પત્નીનું નામ ઉમ્મે સલમહ છે. ઈબ્ને મન્દહના કોલ અનુસાર બદરથી પાછા ફરતી વખતે અને ઈબ્ને ઈસ્હાકના કોલ અનુસાર ઉહદથી પાછા ફરતી વખતે મદીના મુનવ્વરામાં વફાત થઈ. બીજો કોલ વધારે સહીહ છે કારણ કે જંગે ઉહદમાં આપને જે ઝખમ થયો હતો તે જ મોતનું નિમિત્ત બન્યું. ઈબ્ને સઅદનું બયાન છે કે : હઝરત અબૂ સલમહ (રદિ.) બદર, ઉહદમાં શરીક થયા અને ઉહદમાં આપ ઝખમી થયા તે પછી આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે બનૂ અસદના તરફ જે સરિયા (લશ્કર) સફર માસમાં ૪, હિજરીસનમાં રવાના કર્યું તેમાં શરીક થઈને જ્યારે પાછા આવ્યા તો ઉહદમાં લાગેલ ઝખમ બીજી વખત ઉભરી આવ્યો, છેવટે જમાદિયુલ્ આખરમાં આપની વફાત થઈ ગઈ. આપ પ્રથમ વ્યક્તિ છે જેમણે ઘરવાળાઓ સાથે સૌથી પ્રથમ હબશહ દેશની હિજરત કરમાવી. પછી ત્યાંથી મદીના મુનવ્વરા તશરીફ લઈ ગયા. હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે આપની પ્રશંસામાં ફરમાવ્યું, “સૌથી પ્રથમ જે માણસને જમણા

હાથમાં આ'માલનામું આપવામાં આવશે તે અબૂ સલમહ બિન અસદ હશે. અને સૌથી પ્રથમ જે માણસને ડાબા હાથમાં કાળું (ખરાબ) આ'માલનામું આપવામાં આવશે તે તેમના (અબૂ સલમહ રદિ.ના) ભાઈ સુફિયાન બિન અબ્દુલ્ અસદ હશે.” જેમકે ઈબ્ને અબી આસિમે પોતાની કિતાબ ‘અલ્ અવાઈલ’માં ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.)ની હદીષથી નકલ કર્યું છે.

(‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૪ / ૧૩૧, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૫૮૮)

[૨૧] હઝરત ઉસ્માન બિન અબીલ્ આસ ષકફી (રદિ.)

આપનું નામ ઉસ્માન બિન અબીલ્ આસ બિન બિશર બિન અબ્દે દુહમાન બિન અબ્દુલ્લાહ બિન હુમામ અષ્ષકફી છે. ‘ષકફી’ નામના પ્રતિનિધિ મંડળ સાથે મદીના મુનવ્વરા તશરીફ લાવ્યા અને મુસલમાન થઈ ગયા. તે સમયે આપની ઉંમર ૨૮ વર્ષની હતી. તે પ્રતિનિધિ મંડળમાં આપ સૌથી નાની વયના હતા. તે છતાં પણ રસૂલે પાક સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે આપને જ તાઈફના હાકિમ (શાસક) મુકર્રર (નિયુક્ત) ફરમાવ્યા. જેથી આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે)ના પવિત્ર જીવનમાં ઉપરાંત હઝરત અબૂબક સિદીક (રદિ.)ના દોર અને હઝરત ઉમર ફારૂક (રદિ.)ના દોરના શરૂઆતના બે વર્ષોમાં ત્યાંના ગર્વનર રહ્યા. તે પછી હઝરત ઉમર ફારૂક (રદિ.)એ ત્યાંથી હટાવીને અમ્માન અને બેહરીનના વહીવટદાર બનાવી દીધા. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમની વફાત પછી જ્યારે બનૂ ષકીફ કબીલાએ મુરતદ (ઈસ્લામથી વિમુખ) થઈ જવાનો ઈરાદો કર્યો ત્યારે આપે જ ઐતિહાસિક ખુત્બહ આપીને તેમને મુરતદ (ઈસ્લામથી વિમુખ) થવાથી બચાવ્યા. ખુત્બહનું એક

વાક્ય આ હતું :

“كُنتُمْ آخِرُ النَّاسِ إِسْلَامًا فَلَا تَكُونُوا أَوَّلَهُمْ إِرْتِدَادًا”

[આપ લોકો સૌથી અંતમાં મુસલમાન થયા છો, તો સૌથી પ્રથમ મુરતદ (ઈસ્લામથી વિમુખ) થનારા ન બનો.]

આપની વફાત ‘બસરહ’માં ૫૧, હિજરીસનમાં થઈ.

(‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૪ / ૩૭૩, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૬૦૨)

[૨૨] હઝરત યઅ્લા બિન મુરહ (રદિ.)

આપનું નામ યઅ્લા બિન મુરહ બિન વહબ બિન જાબિર બિન અત્તાબ બિન કઅબ બિન અમ્ર બિન સઅદ બિન ઔફ બિન ષકીફ અસ્સકફી છે. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂલ્ મરાઝિમ છે. ખયૂબર અને તે પછીની લડાઈઓમાં આપ શરીક રહ્યા. હઝરત અબૂ ઉમર (રદિ.)ના કોલ અનુસાર આપ વિદ્વાન સહાબાઓમાંથી હતા.

(‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૬ / ૫૪૦, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૬૨૩)

[૨૩] હઝરત ઉસ્માન બિન હુનૈફ (રદિ.)

આપનું નામ ઉસ્માન બિન હુનૈફ બિન વાહિબ બિન અલ્ ઉકેમ બિન ષઅલબહ બિન અલ્ હારિષ બિન મજૂદઅહ અલ્ અન્સારી અલ્ ઔસી છે. હઝરત તિરમિઝી (રહ.)ના કોલ અનુસાર આપ બદરી છે. (અર્થાત્ આપ બદરની લડાઈમાં શરીક હતા.) અને જુમહૂર (બહુમતી) ફરમાવે છે : આપ સૌથી પ્રથમ ઉહદ(ની લડાઈ)માં શરીક થયા. હઝરત ઉમર ફારૂક (રદિ.)એ ફૂફા ફતેહ થઈ

જવા પછી જમીનની માપણી (સીમાંકન) પર આપને નિયુક્ત કરાવ્યા. ‘સહીદ બુખારી શરીફ’ની એક રિવાયતમાં છે કે : એક વખત હઝરત ઉમર (રદિ.)એ તેમનાથી અને હઝરત અમ્માર (રદિ.)થી આ પૂછ્યું કે : “આપ બન્નેવ હઝરાતે કૂફાની જમીનથી નીકળનારા અનાજનો ટેક્ષ તેની હેસિયત (યોગ્યતા)થી વધુ તો નક્કી નથી કર્યો ? ” આ વાતથી મા’લૂમ થયું કે આપને જમીન મહેસૂલ અને જિઝ્યહ (1) વગેરેના વહીવટદાર પણ બનાવવામાં આવ્યા હતા. હઝરત અલી (રદિ.)એ ‘જમલ’ના બનાવથી અગાઉ આપને બસરહના વહીવટદાર બનાવ્યા. (2) પરંતુ હઝરત તલ્હા (રદિ.) અને હઝરત ઝુબૈર (રદિ.)નો ત્યાં કબજો થઈ ગયો તો ફરી કૂફા તશરીફ લઈ આવ્યા અને હઝરત મુઆવિયહ (રદિ.)ના સમય સુધી ત્યાં જ રહ્યા અને ત્યાં જ હઝરત મુઆવિયહ (રદિ.)ના દોરમાં આપની વફાત થઈ. (‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૪ / ૩૭૨, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૬૦૨)

[૨૪] હઝરત ઈબ્રાહીમ બિન હારિષ તય્મી (રદિ.)

(1) ગૈર મુસ્લિમો પાસેથી તેમની સુરક્ષા માટે લેવામાં આવતો કર (પ્રોટેક્શન ટેક્ષ)
(2) હઝરત ઉસ્માન (રદિ.)ની શહાદત બા’દ હઝરત અલી મુર્તઝા (રદિ.) ખલીફા થયા. આપના મત પ્રમાણે હઝરત ઉસ્માન (રદિ.) સામે બળવાના મૂળ કારણો એમના અધિકારીઓની ઝિયાદતીઓ હતી એટલે આપે હઝરત ઉસ્માન (રદિ.)ના ખિલાફત તંત્રના તમામ હાકિમો (ગર્વનરો)ને બરતરફ કરી નવા ગર્વનરો મુકર્રર કર્યા. તે પૈકી હઝરત ઉસ્માન બિન હુનૈફ (રદિ.)ને બસરહના આ’મિલ (ગર્વનર) બનાવ્યા.

હઝરત આઈશહ (રદિ.)એ મઝલૂમ શહીદ ખલીફા હઝરત ઉસ્માન (રદિ.)ના કિસાસ (બદલા)ની હિલચાલ ઉપાડી લીધી. મયૂદાને જંગમાં ખુદ હઝરત આઈશહ (રદિ.) ઊંટ પર બખ્તર મઢેલી પાલકી રખાવીને સવાર થયા હતા. ઊંટને અરબી ભાષામાં ‘જમલ’ કહે છે એટલે આ જંગને ‘જંગે જમલ’ કહે છે.

આપનું નામ ઈબ્રાહીમ બિન હારિષ બિન ખાલિદ બિન સખ્ર બિન આમિર બિન કઅબ બિન તૈમ બિન મુર્હ અલ્ કુરશી અત્તયૂમી છે. હઝરત ઈમામ બુખારી (રહ.)ના કોલ અનુસાર તેમણે પોતાના વાલિદ સાહબ સાથે હિજરત ફરમાવી. અને ઈબ્ને મન્દહ (રહ.)ના કોલ અનુસાર મુહમ્મદ બિન ઈબ્રાહીમનું આ બયાન છે કે મારા વાલિદ મુહાજિરીનમાંથી છે. જેથી ઈબ્ને અબ્દુલ્ બર (રહ.)એ મુસ્અબના હવાલાથી જે આ નકલ કર્યું છે કે : હારિષ બિન ખાલિદ (રહ.) જ્યારે હબ્શહ હિજરત કરીને ગયા તો ત્યાં મૂસા, ઝયૂનબ અને ઈબ્રાહીમ ત્રણેવનો જન્મ થયો અને આ ત્રણેવ સંતાનો ત્યાં જ વફાત પામી ગયા. આ બયાન સ્વીકારવા લાયક નથી, કારણ કે ઈતિહાસની કિતાબોમાં આ ખુલાસો છે કે ઈબ્રાહીમ બિન હારિષના મુહમ્મદ નામના એક સાહબઝાદહ હતા અને તે જ સાહબઝાદહએ પોતાના વાલિદ વિષે આ નકલ કર્યું છે કે : આપ સદ્દહ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે હઝરત ઈબ્રાહીમ (રદિ.)ને સરિયા (લડાઈ)માં રવાના ફરમાવ્યા છે. જેમ કે ઈબ્ને મન્દહ (રહ.)એ સહીહ સુનદથી તેને બયાન કર્યું છે. આ પરિસ્થિતિમાં કેવી રીતે શક્ય છે કે તે ઈબ્રાહીમનો બાળપણમાં જ હબ્શહ મકામમાં ઈન્તિકાલ થઈ ગયો હોય. અલબત્ત, હાફિઝ ઈબ્ને હજર (રહ.)એ એક તા'વીલ (સ્પષ્ટીકરણ) આ કરી છે કે : શક્ય છે મુહમ્મદના વાલિદ ઈબ્રાહીમ (રદિ.) અને હબ્શહમાં વફાત પામનારા ઈબ્રાહીમ બન્ને અલગ અલગ હોય. [વદ્દાહુ આ'લમ]

(‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૧ / ૧૭૨)

[૨૫] હઝરત જુબૈર બિન મુત્ઘમ (રદિ.)

આપનું નામ જુબૈર બિન મુત્ઘમ બિન અદી બિન નૌફલ બિન અબ્દે મનાફ અલ્ કુરશી અન્નૌફલી છે. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે)

અબૂ મુહમ્મદ છે. આપની માતાનું નામ ઉમ્મે હબીબ બિન્તે સઈદ છે. અમુક લોકોએ ઉમ્મે જમીલ બિન્તે સઈદ બતાવ્યું છે. કુરૈશના પ્રતિષ્ઠિત લોકોમાંથી હતા. બદરમાં ઘરપકડ થઈ અને મસ્જિદે નબવી (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ)માં કેદીની હાલતમાં અદ્દાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી સૂરએ ‘તૂર’ની કિરા’ત સાંભળી. તે જ સમયથી ઈસ્લામના તરફ આકર્ષણ થઈ ગયું હતું.

“فَكَانَ ذَلِكَ أَوَّلَ مَا دَخَلَ الْإِيمَانَ فِي قَلْبِي”

આપના વાલિદ મુત્ઈમે કાફિર હોવા છતાં ઘણી વખત આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમને વિરોધીઓની તકલીફથી બચાવ્યા. આજ કારણસર જુબૈર બિન મુત્ઈમને સંબોધીને આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું :

“لَوْ كَانَ أَبُوكَ حَيًّا وَكَلَّمَنِي فِيهِمْ لَوَهَبْتُهُمْ لَهُ”

જો આપના વાલિદ જીવતા હોતે અને આ કેદીઓની મુક્તિ વિષે મારાથી વાતચીત કરતે તો હું એમ જ તેમના લીધે બધાંને મુક્ત કરી દેતે. છેવટે હઝરત જુબૈર “સુલેહ હુદયુબિયહ” અને “ફત્હે મક્કા”ની દરમિયાની મુદ્દતમાં મુસલમાન થયા. ઈલ્મે નસબ (વંશાવળી વિદ્યા)ના ઘણાં અનુભવી હતા. અહીં સુધી કે હઝરત ઉમર (રદિ.)એ નુઅમાનવાળા મસઅલામાં જુબૈર બિન મુત્ઈમ (રદિ.)ની જ સલાહ લીધી.

ઈતિહાસકારો ફરમાવે છે કે : આપે ઈલ્મે નસબને હઝરત અબૂબક્ર સિદ્દીક (રદિ.)થી પ્રાપ્ત કર્યો જે આ કળાના ઘણાં અનુભવી હતા. આપની વફાત વિવિધ કોલ અનુસાર ૫૭ અથવા ૫૮ અથવા ૫૯ હિજરીસનમાં થઈ.

(‘અબૂ ઈસાબહ’ : ૧ / ૫૭૦, ‘અબૂ ઈકમાલ

ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૫૮૯)

[૨૬] હઝરત અબૂ રાફિઅ (રદિ.)

આપ કિબ્તી વંશમાંથી છે. કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે)થી જ મશહૂર હતા. નામમાં વિવિધ કોલ છે : અસ્લમ, ઈબ્રાહીમ, સિનાન, યસાર, સાલિહ, અબ્દુર્હમાન, કઝમાન, યઝીદ, ષાબિત, હુરમુઝ. એ પ્રમાણે કુલ ૧૦ (દસ) કોલ નકલ થયેલ છે પણ મશહૂર નામ અસ્લમ છે. આપ પ્રથમ હઝરત અબ્બાસ બિન અબ્દુલ્ મુત્તલિબના ગુલામ હતા. તે પછી હઝરત અબ્બાસે આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં આપને હદિયારૂપે પેશ કર્યા હતા. પરંતુ જ્યારે અબૂ રાફિઅ (રદિ.)એ અદ્દાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમને હઝરત અબ્બાસ (રદિ.)ના ઈસ્લામની ખૂશખબરી સંભળાવી, તો આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે તેમને આઝાદ (મુક્ત) ફરમાવી દીધા. (જંગે) બદરથી પહેલાં જ મુસલમાન થઈ ચુક્યા હતા. પણ જંગે બદરમાં શિકત ન થઈ શકી. અલબત્ત, ઉહદ વગેરે ગઝવાતમાં શરીક રહ્યા. હઝરત અલી (રદિ.)ની ખિલાફતના શરૂઆતના ઝમાનામાં આપની વફાત થઈ.

(‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૭ / ૧૧૨,

‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૫૯૪)

[૨૭] હઝરત અબૂ દરદા (રદિ.)

આપનું નામ ઉવૈમિર બિન આમિર બિન માલિક બિન ઝૈદ બિન કૈસ બિન ઉમય્યહ અલ્ અન્સારી અલ્ ખઝરજી છે. આપ કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે)થી જ મશહૂર હતા. આપની પુત્રીનું નામ દરદાઅ છે. એક કોલ અનુસાર આપનું નામ આમિર અને લકબ ઉવૈમિર છે. આપની માતાનું નામ મિહબહ બિન્તે વાકિદ બિન અમ્મ હતું. આપ

સદ્ગુણાલય હિંસા અને સદ્ગુણો તેમના અને હઝરત સલમાન ફારસી (રદિ.)ના દરમિયાન ભાઈબંધી કાયમ કરાવી હતી. અલ્લાહના નબી અલયહિસ્સલાતુ વસ્સલામે આપના વિષે ફરમાવ્યું કે : “ઉવૈમિર તો મારી ઉમ્મતનો હકીમ છે.” ઉપરાંત જંગે ઉહદના મોકા પર ફરમાવ્યું:

“نعم الفارس عويمر”

[ઉવૈમિર તો બહેતરીન (શ્રેષ્ઠ) ઘોડે સવાર છે.]

અંતિમ ઝમાનામાં મુલ્કે શામ (સિરીયા) તશરીફ લઈ ગયા.

ત્યાં જ દમિશ્કમાં ઉર, હિજરીસનમાં આપની વફાત થઈ. આપથી નકલ થયેલ રિવાયતોની સંખ્યા : ૮૭૮ છે. (‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૪ / ૬૨૧, ‘અલ્ ઈકમાલુ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્કકહૂ બિ મિશ્કાત : ૫૮૪, ‘સિયરુ અઅલામિનુબલાઅ’ : ૪ / ૧૩, ‘અસ્માઉસ્સહાબતિરુવાત લિ અબી મુહમ્મદ અલી બિન અહમદ અલ્ ઉન્દલુસી મુહકકહૂ સય્યિદ કિસ્સવી હસન’ : ૫૨)

[૨૮] હઝરત અબ્દુરહમાન બિન ખંબશ તમીમી (રદિ.)

આપના નામ વિષે બે કોલ છે : અબ્દુરહમાન અને અબ્દુલ્લાહ. એ જ પ્રમાણે હઝરત ઈબ્ને હિબ્બાન (રહ.)એ વાલિદના નામમાં એક કોલ હુબ્શી નકલ કર્યો છે. હકીકતમાં આ લખાણમાં ભૂલ થયેલી છે. અલબત્ત, હઝરત અબૂ નુએમ (રહ.)એ ખુનૈસ નકલ કર્યું છે. પણ હઝરત ઈબ્ને હજર (રહ.)ના કોલ અનુસાર ખંબશ જ સાબિત થયેલ છે.

(‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૪ / ૨૫૪)

[૨૯] હઝરત મુહમ્મદ બિન હાતિબ (રદિ.)

આપનું નામ મુહમ્મદ બિન હાતિબ બિન અલ્ હારિષ બિન મઅમર બિન હબીબ બિન વહબ બિન હુઝાફહ બિન જુમહ અલ્ કુરશી અલ્ જુમહી છે. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા,

બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂ ઈબ્રાહીમ અને અબૂ વહબ હતી. આપની માતાનું નામ ઉમ્મે જમીલ બિન્તે અલ્ મુજલિલ અલ્ આમિરિય્યહ છે. આપની સાથે આપના ભાઈ હારિષ, માતા-પિતા અને ચાચા હઝરત ખત્તાબ (રદિ.)ને સહાબા થવાનો શર્ફ પ્રાપ્ત થયો. આપના માતા-પિતાએ હબ્શહ હિજરત ફરમાવી અને વાલિદે મુહતરમનો ત્યાં જ હબ્શહમાં ઈન્તિકાલ થઈ ગયો. આપનો જન્મ વહાણમાં થયો. આ કોલ હઝરત ઈબ્ને હજર (રહ.)ના નજીક આધારભૂત છે. એટલા જ માટે આપે ફરમાવ્યું કે : મુહમ્મદ વિષે જે આ મશહૂર છે કે હબ્શહમાં જન્મ થયો એ અવાસ્તવિક છે. સહીહ આ છે કે હબ્શહ પહોંચવા અગાઉ આપનો જન્મ થયો. હદીષ શરીફમાં આવે છે કે : એક વખત આપની માતા અદ્દાહના રસૂલ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં આપને લઈને હાજર થઈ અને ફરમાવ્યું કે : “આ મુહમ્મદ બિન હાતિબ છે અને સૌથી પહેલાં આપના નામ પર તેમનું નામ મુહમ્મદ રાખવામાં આવ્યું છે.” ‘અલ્ ઈસાબહ’માં લખ્યું છે કે : હઝરત અસ્મા બિન્તે ઉમૈસ અને આપની માતા એક બીજાના બાળકને દૂધ પિવડાવતી હતી. એ કારણસર એ બન્ને (અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર રદિ. અને મુહમ્મદ બિન હાતિબ રદિ.)ના વચ્ચે મોત સુધી સારા સંબંધો રહ્યા.

આપની વફાત મક્કા મુકર્રમામાં ૭૪, હિજરીસનમાં થઈ. અને એક કોલ અનુસાર ૮૬, હિજરીસનમાં થઈ. (‘અલ્ ઈસાબહ’ :

૬ / ૭, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૫૮૬)

[૩૦] હઝરત ઔફ બિન માલિક (રદિ.)

આપનું નામ ઔફ બિન માલિક બિન ઔફ અલ્ અશજઈ છે. આપની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે)માં વિવિધ કોલ છે : અબૂ અબ્દિર્રહમાન,

અબૂ મુહમ્મદ, અબૂ હમ્માદ અને અબૂ અમ્ર. આપ જંગે ખયૂબરના વર્ષે મુસલમાન થયા. અદ્દાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે હઝરત અબૂ દરદાની સાથે તેમની ભાઈબંધી કાયમ કરી. ગઝવાઓમાં આપની સૌ પ્રથમ શિકત ખયૂબરમાં થઈ. મક્કાના ફતેહના દિવસે અશજઅ કબીલાનો ઝંડો આપે ઉઠાવ્યો હતો. હાફિઝ ઈબ્ને હજર (રહ.)એ ‘અલ્ ઈસાબહ’માં આપના વિષે એક બનાવ અબૂ ઉબૈદની કિતાબ ‘અલ્ અમ્વાલ’થી નકલ કર્યો છે : જેની વિગત આ છે કે : હઝરત ઉમર ફારૂક (રદિ.) એક વખત મુલ્કે શામ (સિરીયા) તશરીફ લઈ ગયા. એક યહૂદી આપની મજલિસમાં ઝખ્મી, લોહીથી ખરડાયેલી હાલતમાં ફરિયાદ લઈને પહોંચ્યો. તે કહેવા લાગ્યો કે : “એક મુસલમાને મારી સાથે આ વર્તાવ કર્યો છે જે આપ જોઈ રહ્યા છો.” હઝરત ઉમર (રદિ.) આ દશ્ય જોઈને ઘણાં જ ગુસ્સે થયા. તત્કાળ હઝરત સુહેબ રૂમી (રદિ.)થી ફરમાવ્યું : “જાઓ ! ઘટનાની તપાસ કરો અને અપરાધીને મારી પાસે લઈ આવો.” જેથી તપાસ કરવા પર હઝરત ઔફ બિન માલિક (રદિ.)નું નામ નીકળ્યું. હઝરત સુહેબ રૂમી (રદિ.)એ હઝરત ઔફ બિન માલિક (રદિ.)થી કહ્યું કે : અમીરુલ્ મુઅ્મિનીન ઘણાં જ ગુસ્સામાં છે. યોગ્ય છે કે હઝરત મુઆઝ બિન જબલ (રદિ.)થી આ વિષે વાતચીત કરી લેવામાં આવે. જેથી તેઓ હઝરત ઉમર (રદિ.)થી કંઈ કહી શકે. મને આ ડર છે કે ક્યાંક તેઓ ઉતાવળમાં કોઈ નાગવાર (અસહ્ય) ફેસલો ન ફરમાવી દે. હઝરત ઉમર (રદિ.)એ નમાઝથી ફારિગ થતાં જ હઝરત સુહેબ (રદિ.)થી દરયાફત ફરમાવ્યું કે : “અપરાધીની ખબર પડી ? ” જવાબ આપ્યો : જી, હાં...તે પછી તરત જ હઝરત મુઆઝ બિન જબલ (રદિ.) ઊભા થઈને કહેવા લાગ્યા : “હે અમીરુલ્ મુઅ્મિનીન ! તે ઘટનાના આરોપી (હઝરત) ઔફ બિન માલિક (રદિ.) છે. પણ પ્રથમ આપ તેમની વાત સાંભળી લો, તે પછી કોઈ ફેસલો ફરમાવશો.” જેથી હઝરત ઉમર (રદિ.)એ

હઝરત ઔફ બિન માલિક (રદિ.) થી બનાવ મા'લૂમ કર્યો.

હઝરત ઔફ (રદિ.) એ ફરમાવ્યું કે : “મેં તે યહૂદીને જોયો કે તે એક મુસલમાન સ્ત્રીને (ભાડેના) ગઘેડા પર સવાર કરીને લઈ જઈ રહ્યો હતો. (માર્ગ દરમિયાન) ખરાબ ઈરાદાથી સવારીને ભડકાવી, જેથી સ્ત્રી નીચે પડી જાય. પણ સ્ત્રી સવારી પરથી નીચે ન પડી. તો તેણે લાચાર સ્ત્રીને ઘક્કો મારીને નીચે પાડી નાખી અને સ્ત્રી સાથે ખરાબ વર્તન કર્યું.” (غشيتها او اكب عليها)

આ વાત સાંભળતા જ હઝરત ઉમર (રદિ.) એ તસ્દીક તલબ કરી અને હુકમ આપ્યો કે : તે સ્ત્રીને લઈ આવો. તત્કાળ હઝરત ઔફ (રદિ.) તે સ્ત્રીના ઘરે પહોંચ્યા અને ઘટનાની ખબર આપી. તે સ્ત્રીના પતિ અને વાલિદ બન્નેએ (હઝરત) ઔફ (રદિ.) થી કહ્યું : એવું લાગે છે કે આપ અમારા ખાનદાનને બદનામ કરી દેશો. પણ સ્ત્રી કહેવા લાગી : “અદ્લાહની કસમ ! હું તો હઝરત ઉમર (રદિ.) ની પાસે એમની સાથે જઈશ.” છેવટે તે બન્ને (પતિ અને વાલિદ) પણ રાજી થઈ ગયા અને કહ્યું કે : “ઠીક છે, પણ તારી જગ્યાએ અમે બન્ને જઈશું.” એ પ્રમાણે બન્ને હઝરત ઉમર (રદિ.) ની ખિદમતમાં હાજર થયા અને હઝરત ઔફ (રદિ.) એ નકલ કરેલ બનાવની તસ્દીક ફરમાવી. તે પછી હઝરત ઉમર (રદિ.) એ યહૂદીને સૂળી પર લટકાવવાનો હુકમ લાગુ કર્યો. અને સાથે જ યહૂદીને ફરમાવ્યું કે :

(ما على هذا صالحناكم) અમે તમારાથી આ વસ્તુઓ પર સુલેહ નથી કરી ?

હઝરત સુવૈદ બિન ગફ્લહ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : આ તે જ યહૂદી છે જેને ઈસ્લામમાં સૌથી પ્રથમ સૂળી પર લટકાવવામાં આવ્યો.

આપથી નકલ થયેલ રિવાયતોની સંખ્યા : ૬૭ છે. આપની વફાત ૭૩, હિજરીસનમાં અબ્દુલ્ મલિક બિન મરવાનના શાસનકાળમાં થઈ. ('અલ્ ઈસાબલ': ૪/૬૧૭, 'અસ્માઉસ્સહાબતિરુવાત': ૭૦)

[૩૧] હઝરત ઉત્બહ બિન ગઝવાન (રદિ.)

આપનું નામ ઉત્બહ બિન ગઝવાન બિન જાબિર બિન વહબ અલ્ માઝની છે. આપ સૌથી પ્રથમ મુસલમાન થનારાઓમાંથી છે. પ્રથમ હબ્શહની હિજરત ફરમાવી, તે પછી ત્યાંથી હઝરત મિકદાદ (રદિ.)ની સાથે મદીના મુનવ્વરા તશરીફ લાવ્યા અને જંગે બદર વગેરેમાં શિકત ફરમાવી. ઊંચા કદના અને ઘણાં ખૂબસૂરત હતા. હઝરત ઉમર (રદિ.)એ આપને બસરહના ગવર્નર બનાવ્યા. પરંતુ થોડા દિવસો પછી મદીના મુનવ્વરા આવીને હઝરત ઉમર (રદિ.)ની ખિદમતમાં રાજીનામું પેશ કર્યું, પણ આપે (હઝરત ઉમર રદિ.એ) સ્વીકાર્યું નહીં. જેથી બીજી વખત પાછા ગયા પણ રસ્તામાં જ ૧૭ અથવા ૨૦ હિજરીસનમાં આપની વફાત થઈ ગઈ. આપની ઉંમર ૫૭ વર્ષની થઈ. ('અલ્ ઈસાબહ' : ૪ / ૩૬૩, 'અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકકહૂ બિ મિશકાત : ૬૦૬)

[૩૨] હઝરત ઝૂલ્ જોશન (રદિ.)

આપના નામ વિષે વિવિધ કોલ છે : ઔસ બિન અલ્ અઅવર, ઉસ્માન બિન નૌફલ, શુરહ્બીલ બિન અલ્ અઅવર. આપની વંશાવળી ઝૂલ્ જોશન બિન અલ્ અઅવર બિન અમ્ર બિન મુઆવિયહ બિન કિલાબ બિન રબીઅહ બિન આમિર અલ્ આમિરી અલ્ કિલાબી અઝ્ઝબાબી છે. ઝૂલ્ જોશન આપનો લકબ છે. જોશનના બે અર્થ છે : સીનો (છાતી) અને બખ્તર (કવચ). એક કોલ આ છે કે આપની છાતી ભરાવદાર હતી. બીજો કોલ આ છે કે ઈરાનના બાદશાહ કિસ્રાએ આપનું બખ્તર આપીને સન્માન કર્યું. આપ સૌથી પ્રથમ તે અરબ છે જેમણે જોશન (બખ્તર)નો ઉપયોગ કર્યો. એ કારણસર ઝૂલ્ જોશન લકબ થયો. આપ બહેતરીન (શ્રેષ્ઠ)

શાઈર (કવિ) અને ઉચ્ચ કક્ષાના ઘોડે સવાર હતા. આપથી એક જ હદીષ શરીફ રિવાયત (નકલ) થયેલ છે જે ‘અબૂ દાઅૂદ શરીફ’માં અબૂ ઈસ્હાકના તરીકથી મૌજૂદ છે.

આપના પુત્રનું નામ શમર હતું. જેથી આપના વિષે ‘દારે કુત્ની’ ફરમાવે છે :

“هو والد شمر بن ذى الجوشن قاتل الحسين”

(‘તહઝીબુત્તહઝીબ’ : ૨ / ૧૩૨, ‘અસ્માઉસ્સહાબતિર્રુવાત’ : ૨૬૩,

‘કિતાબુત્તઝકિરતિ લિલ મઅર્રિકતિ લિજાલિલ્ કુતુબિલ્ અશરહ’ : ૧ / ૪૬૨)

[33] હમરત અબૂ મિઅૂલક (રદિ.)

આ અન્સારી સહાબી છે. ભાવાર્થકારોએ આપના હાલાતમાં મશહૂર અને જાણીતા ચોરવાળા બનાવ પર જ સંતોષ વ્યક્ત કર્યો છે અને સંયમની નિશાની આપતા આ લખ્યું છે કે : આ અબૂ મિઅૂલક છે. (મિમના ઝેરની સાથે અને ઐનના જઝમ સાથે) અબૂ મુઅલ્લક (લામની તશદીદની સાથે) પઢવામાં ન આવે. ‘ઉસદુલ્ ગાબહ’ના હાંસિયામાં શૈખ આદિલ અહમદ અર્રિફાઈએ એક વાત બીજી નકલ કરી છે કે : જે અમુક પ્રતોમાં અબૂ મિઅૂલકની જગ્યાએ અબૂ મઅૂલક લખ્યું છે, આ ગલત છે.

(‘ઉસદુલ્ ગાબહ’ : ૬ / ૧૧૦,

‘અબૂ ઈસાબહ’ : ૭ / ૩૧૩, ‘અબૂ ઈસ્તીઆબ’ : ૪ / ૩૨૩)

દિલ કો નસીબ હો ગુદાઝ જાં કો અતા હો સોઝો સાઝ
હે ચે દુઆ બસદ અદબ દર ગહે બેનિયાઝ મેં
દિલ જો મિલા સિયહકાર આંખ અતા હો અશકબાર
ઘોવે જો દિલ કો બાર બાર ખલ્વતે ખાસે રાઝ મેં

સહાબિયાત રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુન્ન

[૩૪] હઝરત આઈશહ સિદીકહ (રદિ.)

આપનું નામ આઈશહ બિન્તે અબૂબક્ર છે. આપની માતાનું નામ ઉમ્મે રુમાન બિન્તે આમિર બિન ઉવૈમિર અલ્ કન્નાનિયહ છે. આપ સદ્સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્સમના નબી થવાના ચાર અથવા પાંચ વર્ષ પછી આપનો જન્મ થયો. આપના નિકાહ અદ્દાહના નબી સદ્સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્સમની સાથે હઝરત ખદીજા (રદિ.)ની વફાત પછી હિજરતથી ત્રણ વર્ષ અગાઉ થયા. તે સમયે આપની ઉંમર ૬ (છ) વર્ષની હતી. ત્રણ વર્ષ પછી ૮ (નવ) વર્ષની ઉંમરે શવ્વાલ માસમાં ૧, હિજરીસનમાં રુખ્સતી થઈ. અને એક કોલ અનુસાર ૨, હિજરીસનમાં રુખ્સતી થઈ. અને આપ સદ્સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્સમની વફાતના સમયે આપની ઉંમર ૧૮ વર્ષની હતી. હઝરત આઈશહ (રદિ.) ફરમાવે છે : જ્યારે હઝરત ખદીજા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હાનો ઈન્તિકાલ થયો તો હઝરત ઉસ્માન બિન મઝૂઝિન (રદિ.)ની અહલિયહ (પત્ની) ખવૂલહ બિન્તે હકીમ બિન અલ્ ઔકસ (રદિ.)એ આપ (સદ્સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્સમ)થી કહ્યું કે : “હે અદ્દાહના રસૂલ (સદ્સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્સમ) ! શું આપ શાદી ન કરશો ? ” (હુઝૂર સદ્સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્સમે) જવાબ આપ્યો : “કોની સાથે શાદી કરું ? ” હઝરત ખવૂલહ (રદિ.)એ બતાવ્યું : “આપ જેની સાથે શાદી કરવા ચાહો, કુંવારી અથવા પરિણીતથી. (બન્ને મોજૂદ છે.)” આપ સદ્સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્સમે પૂછ્યું કે : “તે સ્ત્રી કોણ છે ? ” (હઝરત ખવૂલહ રદિ.એ) જવાબ આપ્યો : “કુંવારી સ્ત્રી તો આઈશહ છે અને પરિણીત સ્ત્રી સૌદહ બિન્તે ઝમ્અહ છે.” આ વાત સાંભળીને હઝરત ખવૂલહ (રદિ.)થી આપ

સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગમે ફરમાવ્યું કે : “જા ! અને બન્નેને જ નિકાહનો પૈગામ પહોંચાડી દે.” જેથી હઝરત ખવ્લહ (રદિ.) સૌથી પ્રથમ હઝરત અબૂબક સિદ્દીક (રદિ.)ના ઘરે પહોંચી અને હઝરત ઉમ્મે રુમાન (રદિ.)ને જોતાં જ કહ્યું : “અદ્દાહ તઆલાએ તમારા માટે કેટલો ખૈર અને બરકતનો ઈરાદો કરી લીધો છે ! ” (હઝરત ઉમ્મે રુમાન રદિ.એ) પૂછ્યું : “તે શું છે ? ” (હઝરત ખવ્લહ રદિ.એ) જવાબ આપ્યો : “અદ્દાહના નબી સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગમે આઈશહની સાથે નિકાહનો પૈગામ આપીને મને મોકલી છે.” આ વાત સાંભળીને ઉમ્મે રુમાન (રદિ.) ખૂશ થઈને કહેવા લાગી : “હું પણ એ જ ચાહું છું, પણ હઝરત અબૂબક (રદિ.)નો ઈન્તિઝાર કરો.” થોડા સમયમાં જ્યારે હઝરત અબૂબક (રદિ.) ઘરે પહોંચ્યા અને તેમને આ વાતની જાણ કરવામાં આવી તો હઝરત અબૂબક (રદિ.)એ કહ્યું : “આઈશહ, તો હુઝૂર સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગમની ભત્રીજી છે. આ સ્થિતિમાં શું નિકાહ થઈ શકે છે ? ” (અદ્દાહના રસૂલ સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગમે અને હઝરત અબૂબક રદિ.ના દરમિયાન ઘણો સંબંધ હતો જેને ઉર્ફમાં ભાઈચારાથી તા’બીર કરવામાં આવે છે. પોતાના અનુમાનથી એવું સમજ્યા કે આ ભાઈચારો હકીકી ભાઈચારાના જેમ છે. એટલા માટે નિકાહ વિષે ઈશકાલ (વાંધો) પેશ આવ્યો.) હઝરત ખવ્લહ (રદિ.)એ હઝરત અબૂબક (રદિ.)ની આ વાત હુઝૂર સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગમે પહોંચાડી. આપ સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગમે ફરમાવ્યું : “અબૂબક (રદિ.)થી કહી દો કે આપ ઈસ્લામ ધર્મના એ’તિબારથી મારા ભાઈ છો. (સગા ભાઈ નથી) જેથી આપની પુત્રી મારા માટે હલાલ છે.” તે પછી હઝરત અબૂબક (રદિ.)એ આપ સદ્ગુણાહુ અલયહિ વ સદ્ગમથી હઝરત આઈશહ (રદિ.)ના નિકાહ કરાવી દીધા. આપના ભાણેજ અબ્દુલ્લાહ બિન ઝુબૈરનો લિહાઝ કરતા હોવાથી હઝરત આઈશહ (રદિ.)ની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી

વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) ઉમ્મે અબ્દુલ્લાહ હતી. ‘ઈબ્ને માજહ શરીફ’ અને ‘અબૂ દાઅૂદ શરીફ’ની રિવાયતથી મા’લૂમ થાય છે કે : આ કુનિયત આપ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે નક્કી ફરમાવી હતી. ‘અબૂ દાઅૂદ શરીફ’ની હદીષ આ છે કે : હઝરત આઈશહ (રદિ.) ફરમાવે છે કે : “હે અદ્દાહના રસૂલ (સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે) ! મારી બધી શોક (આપની બીજી પત્નીઓ)ના માટે તો કુનિયત છે. (મારી પણ કુનિયત રાખો.)” આ વાત સાંભળીને આપ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું : “ઠીક છે. પોતાની કુનિયત ઉમ્મે અબ્દુલ્લાહ રાખી લો.” [‘અબૂ દાઅૂદ શરીફ’ : ૬૭૯] આપ (હઝરત આઈશહ રદિ.) ઘણી વધારે ઈલ્મ અને કૃપાવાળી હતી. હઝરત અબૂ મૂસા અશ્શરી (રદિ.) ફરમાવે છે કે : “અમોને જ્યારે પણ કોઈ મસ્અલામાં પરેશાની થતી તો તેના વિષે હઝરત આઈશહ (રદિ.)થી પૂછતા. તો તેમનાથી અમોને મસ્અલાનું સહીહ માર્ગદર્શન મળી જતું.” મસૂરૂક તાબિઈ (રહ.) ફરમાવે છે : “મેં મહાન સહાબા (રદિ.)ને જોયાં કે ફરાઈઝ (વારસા)ના ઈલ્મમાં આપથી પૂછતા હતા.” ઈમામ ઝુહરી (રહ.)નું બયાન છે કે : “હઝરત આઈશહ (રદિ.)ના ઈલ્મને બાકી દરેક ઉમ્મહાતુલ્ મુઅમિનીન (મો’મિનોની માતાઓ) અને દરેક સહાબિયાતના ઈલ્મથી સરખામણી કરવામાં આવે તો હઝરત આઈશહ (રદિ.)નો ઈલ્મ બધાંથી વધી જશે.” આપનું (હઝરત આઈશહ રદિ.નું) સાચું બોલવું, વિનમ્રતા અને પવિત્રતા પર તો ખૂદ ઈફ્કની કુર્આની (સૂરએ ‘નૂર’ની) આયતો અને તેનો પસ મંઝર (પાર્શ્વભૂમિકા) ગવાહ છે. (૧) આ જ કારણ છે કે હઝરત મસૂરૂક (રહ.) જ્યારે પણ આપની ચર્ચા કરતા તો ફરમાવતા

“حدثني الصادقة ابنة الصديق حبيبة حبيب الله”

(૧) ‘ઈફ્ક’ની આયતોમાં તે તોફાનનું વર્ણન છે, જે હુઝૂર સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમેના સમયમાં હઝરત આઈશહ (રદિ.) વિષે ઉઠાવ્યામાં આવ્યું હતું. તેનું દૂંઢું વર્ણન એ પ્રમાણે છે કે : [અનુસંધાન હવે પછીના પેજ પર]

સત્ય બોલનારની છોકરી સત્ય બોલનારી (હઝરત આઈશહ રદિ.) અદ્વાહના મહબૂબ (પ્રિયતમ)ની ચાહનારીએ મને આ હદીષ શરીફ સંભળાવી.

નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમને આપથી ઘણો જ ઉખાભયો સંબંધ હતો. એટલા જ માટે હઝરતે સહાબા (રદિ.)

[આ પહેલાંના પેજની ફૂટ નોટ ચાલુ]

હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ એક લડાઈમાં ગયા હતા અને હઝરત આઈશહ (રદિ.) પણ સાથે હતાં. લડાઈથી પાછા ફરતાં એક મંજિલ પર પડાવ થયો. ત્યાંથી કૂચ કરવા (ફરી આગળ ચાલવા)થી સહેજ પહેલાં હઝરત આઈશહ (રદિ.) કુદરતી હાજત માટે પડાવથી દૂર જંગલ તરફ ગયાં. ત્યાં તેમના ગળાનો હાર તૂટી જવાથી તેની શોધમાં પાછા ફરતાં જરા વાર લાગી, તેટલામાં સૌ કૂચ કરી ગયા અને તેમના જવાની પણ કોઈને ખબર ન હતી. તેથી તેમનું હૌદજ (પાલકી) ઊંચકનારાઓ પણ સમજયા કે અંદર જ હશે, કેમ કે તેના ઉપર પરદા રહેતા હતા. વળી, હઝરત આઈશહ (રદિ.) શરીરે હલકાં હોવાથી ઊંચકનારાઓને હૌદજ ખાલી હોવાની શંકા પણ ન થઈ. તેથી જ હૌદજને ઊંટ પર બાંધી ચાલતું ક્યું. આ પ્રમાણે હઝરત આઈશહ (રદિ.) એકલાં રહી ગયાં તો એમ વિચારીને ત્યાં જ થોભ્યાં કે ખબર પડતાં શોધવા માટે કોઈ પણ અહીં જ આવશે. રાતનો સમય હોવાથી નિદ્રાવશ થયાં. હઝરત સફવાન (રદિ.) કોઈની રહી ગયેલી વસ્તુને લઈ આવવા માટે કાફલાની પાછળ થોડેક દૂર રહ્યા કરતા. તે આ જગ્યાએ સવારે પહોંચ્યા તો હઝરત આઈશહ (રદિ.)ને રહી ગયેલાં જોઈ ગભરાયા. પછી તેમણે પોતાનું ઊંટ પાસે લાવી બેસાડ્યું તો હઝરત આઈશહ (રદિ.) પરદા સહિત તેના ઉપર સવાર થયાં અને હઝરત સફવાન (રદિ.) પોતે ઊંટને દોરીને લશ્કરમાં જઈ મળ્યા. બસ, એટલામાં તો મુનાફિકો પોતાનું મોં કાળું કરવા લાગ્યા. એક માસ સુધી આ ચર્ચા ચાલી. તે દરમિયાન હઝરત આઈશહ (રદિ.) બીમાર થઈ જવાથી એ ચર્ચાથી બેખબર રહ્યાં. અલખત, હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ એ ચર્ચા સાંભળતા, પરંતુ ચોક્કસ સાબિતી વિના કંઈ કહેતા ન હતા છતાં દિલમાં નારાજ રહેતા. હઝરત આઈશહ (રદિ.)ને નારાજ દેખાઈ, પણ કારણ નહિ જણાવવાના પસ્તાવાથી બીમારી ઔર વધી ગઈ. ફરી આખરે એક માસ પછી એ વિષે સાંભળ્યું તો અત્યંત દુઃખ થયું અને હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની પરવાનગી લઈ પિતા (હઝરત અબૂબક રદિ.)ને ઘરે ગયાં. ફરી ત્રણ રાત-દિવસ સુધી રડતાં રડતાં દમ લીધો નહિ ત્યારે અદ્વાહ તઆલાએ તેમની પવિત્રતા વિષે સૂરએ ‘નૂર’ની આ આયતો બે રુકૂઅ સુધી નાઝિલ કરમાવી. [ફૂટનોટ સમાપ્ત]

પોતાના હૃદયહ ઉઝરત આઈશહ (રદિ.)ની વારીમાં મોકલવાનું પસંદ કરતા હતા. જેથી આ સંબંધના કારણે આ હૃદયહ અને સાહિબે હૃદયહની કુબૂલિયત નબી સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમને ત્યાં થઈ જાય. હઝરત આઈશહ (રદિ.) પોતે પોતાની કેટલીક પ્રશંસાઓ અદ્દાહ તઆલાની નેઅમતના શુક તરીકે કંઈક આ રીતે બયાન ફરમાવતા હતા :—

(૧) પત્નીઓમાં મારા સિવાય કોઈ કુંવારી ન હતી.

(૨) મારા સિવાય કોઈ પણ ઝવૂજએ મુહતરમહ (માનનીય પત્ની)ઓના માતા-પિતા મુહાજિર ન હતા.

(૩) હઝરત જિબ્રઈલે અમીન (અલૈ.)એ નિકાહથી અગાઉ મારી શકલ અને સૂરત રેશમી કપડાં પર આપ સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ખિદમતમાં ખબર કરવાના હેતુથી પેશ કરી.

(૪) મારી બરાઅત (મુકિત) આસમાનથી નાઝિલ થઈ.

(૫) મારા સિવાય કોઈ બીજાની પથારીમાં વહી નાઝિલ ન થઈ.

(૬) નબી અલયહિસ્સલાતુ વસ્સલામની વફાત મારા જ રૂમમાં, મારી જ વારીમાં, આ સ્થિતિમાં થઈ કે આપના મુબારક માથાને મેં પોતાના ગળા અને છાતીના વચ્ચે મૂકેલું હતું.

(૭) મારા જ રૂમમાં આપ દફન થયા.

હઝરત આઈશહ (રદિ.)ની વફાત હઝરત મુઆવિયહ (રદિ.)ના દૌરમાં મદીના મુનવ્વરામાં ૧૭, રમઝાનુલ્ મુબારક, મંગળવારના દિવસે, ૫૮, હિજરીસનમાં થઈ. તે સમયે મદીના મુનવ્વરાનો હાકિમ (શાસક) મરવાન હતો અને જન્નતુલ્ બકીઅમાં દફન થયા. હઝરત અબૂ હુરયૂરહ (રદિ.)એ જનાઝહની નમાઝ પઢાવી. ('અલ્ ઈસાબહ' : ૮ / ૨૩૧, 'અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકકુ બિ મિશકાત : ૬૧૨, 'અબૂ દાઅૂદ શરીફ' : ૬૭૯)

[૩૫] હઝરત મયૂમૂનહ (રદિ.)

આપનું નામ મયૂમૂનહ બિન્તે અલ્ હારિષ બિન હઝૂન અલ્ હિલાલિય્યહ છે. પહેલાં આપનું નામ બર્હહ હતું. હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે તેની જગ્યાએ મયૂમૂનહ નામ રાખ્યું. આપની વાલિદહનું નામ હિંદહ હતું. ઝીલ્કદ માસમાં ૭, હિજરીસનમાં જયારે આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ હુદયૂબિય્યહના ઉમરહની કઝા કરવા માટે મક્કા મુકર્રમા તશરીફ લાવ્યા તે સમયે આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના નિકાહમાં આવી. ઈબ્ને સઅદ (રદિ.) કહે છે કે : “આ આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની અંતિમ પત્ની હતી તે પછી આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે કોઈ અન્યથી નિકાહ નથી ફરમાવ્યા.” હઝરત મયૂમૂનહ (રદિ.)ના પ્રથમ પતિના નામમાં વિવિધ કોલ છે : (૧) અબૂ રહમ બિન અબ્દુલ્ ઉઝ્ઝા આમિરી (૨) સખૂબરહ બિન અબૂ રહમ (૩) હુવૈતિબ બિન અબ્દુલ્ ઉઝ્ઝા (૪) ખવ્રહ બિન અબ્દુલ્ ઉઝ્ઝા, પ્રથમ કોલ મશહૂર છે. તેના મૃત્યુ પછી આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના નિકાહમાં આવી. ૫૦૦ (પાંચ સો) દિરહમ મહેર નક્કી થઈ. હઝરત જઅફર બિન અબી તાલિબ (રદિ.)ને આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે નિકાહનો પૈગામ લઈને મોકલ્યા હતા.

હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.)થી રિવાયત નકલ થયેલ છે કે જયારે રસૂલુલ્લાહ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે હઝરત મયૂમૂનહ (રદિ.)ને નિકાહનો પૈગામ (સંદેશો) આપ્યો તો હઝરત મયૂમૂનહ (રદિ.)એ હઝરત અબ્બાસ (રદિ.)ને પોતાના વકીલ નક્કી કર્યા. જેથી હઝરત અબ્બાસ (રદિ.)એ હઝરત મયૂમૂનહ (રદિ.)થી આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના નિકાહ કરી દીધા. [‘અહમદ’, ‘નસાઈ’]

આ વિષેની રિવાયતોમાં ઘણો મતભેદ છે કે નિકાહના સમયે

આપ સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમ મુહરિમ (એહરામની હાલતમાં) હતા કે હલાલ (એહરામ વગરની હાલતમાં) હતા ? હનફીઓની જેમ ઈમામ બુખારી (રહ.)ના નજીક પણ આ જ રાજેહ છે કે નિકાહના સમયે આપ સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમ મુહરિમ (એહરામની હાલતમાં) હતા.

મક્કા મુકર્રમાથી ચાલીને આપ સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમ સરિફ સ્થળે રોકાયા અને ત્યાં પહોંચીને ઉરૂસી (સુહાગરાત) ફરમાવી. રિવાયતોથી મા'લૂમ થાય છે કે નિકાહ અને ઉરૂસી (સુહાગરાત) બન્નેવ સરિફ સ્થળે જ થયા અને ૫૧, હિજરીસનમાં સરિફ સ્થળે તે જ જગ્યાએ ઈન્તિકાલ થયો જ્યાં ઉરૂસી થઈ હતી અને ત્યાં જ દફન થયા. હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ રદિયલ્લાહુ અન્હુએ જનાઝહની નમાઝ પઢાવી.

કબરમાં હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્બાસ (રદિ.) અને યઝીદ બિન અસમ અને અબ્દુલ્લાહ બિન શદ્દાદ અને ઉબૈદુલ્લાહ ખવ્લાનીએ ઉતાર્યા. પ્રથમ ત્રણ હઝરાત આપના ભાણેજ હતા અને ચોથા આપના પાળેલા યતીમ (અનાથ) હતા.

આ (હઝરત મયૂમૂનહ રદિ.) આપ સદ્દક્ષાહુ અલયહિ વ સદ્દમની અંતિમ પત્ની હતા. ઈબ્ને સઅદ (રદિ.)ની એક રિવાયત છે આપે ફરમાવ્યું : “الاخوات مؤمنات، ميمونة، ام الفضل اسماء”

હઝરત ઉમ્મુલ્ ફઝ્લની બહેન હતી.

આ સર્વ બહેનો ઈમાન અને ઈસ્લામથી મુશરફ (ગૌરવશીલ) હતી. ('સીરતુલ્ મુસ્તફા' : ૩૪૮, 'અલ્ ઈસાબહ' : ૮ / ૩૨૨, 'અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકકૂ બિ મિશકાત : ૬૨૦)

[૩૬] હઝરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.)

ઉમ્મે સલમહ તો આપની કુનિયત હતી. (તે નામ જે

માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) આપનું નામ હિંદહ હતું. અબૂ ઉમય્યહ કુરૈશી મખ્જૂમીની છોકરી હતી. માતાનું નામ આતિકહ બિન્તે આમિર રબીઅહ હતું. આપની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે : ઉમ્મે સલમહ બિન્તે અબી ઉમય્યહ બિન મુગીરહ બિન અબ્દુલ્લાહ બિન અમ્મ બિન મખ્જૂમ અલ્ કુરશિય્યહ અલ્ મખ્જૂમિય્યહ. આપના પિતાના નામમાં બે કોલ છે : હુઝયૂફહ અને સુહેલ. વાલિદ સાહબનો લકબ (ઉપનામ) ઝાદુર્રાકિબ (સવાર અને મુસાફિરની ખાઘસામગ્રી) હતો. તેનું કારણ આ હતું કે આપ ઘણા સખી (દાનવીર) હતા. સફરમાં નીકળતા જ કોઈ માણસને પોતાની સાથે લઈ લેતા અને બધાંની ખાઘસામગ્રીની વ્યવસ્થા એકલા પોતે કરતા હતા. પ્રથમ નિકાહ પોતાના પિત્રાઈ ભાઈ અબૂ સલમહ બિન અબ્દુલ્ અસદ મખ્જૂમીથી થયા. તેમની સાથે જ ઈસ્લામ અંગીકાર કર્યો અને તેમની સાથે જ પ્રથમ હબ્શહ તરફ હિજરત કરી. આપને ત્યાં હબ્શહમાં સલમહ નામની છોકરી પૈદા થઈ તે પછી ઉમર, દર્હહ અને ઝયૂનબ નામના ત્રણ સંતાન પૈદા થયા અને પછી ત્યાંથી મક્કા મુકર્રમા પાછા આવીને મદીના મુનવ્વરા તરફ હિજરત કરી. આપના પતિ હઝરત અબૂ સલમહના ઈન્તિકાલ બા'દ આં હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે જયારે નિકાહનો પૈગામ આપ્યો તો હઝરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.)એ અમુક કારણો પેશ કર્યા :

(૧) મારી ઉંમર વધારે છે.

(૨) હું બાલબચ્ચાવાળી છું. યતીમ (અનાથ) છોકરાઓ મારી સાથે છે.

(૩) હું ઘણી ગૈરતવાળી (શરમવાળી) છું. (એવું ન થાય કે મારા કારણે આપને કોઈ મનદુઃખ પેશ આવે)

આપ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમે આ જવાબ આપ્યો :
“મારી ઉંમર તમારાથી વધારે છે અને તમારા બાલબચ્ચા અદ્દાહ

અને તેના રસૂલ (સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમ)ના બાલબચ્ચા છે. અને હું અદ્લાહથી દુઆ કરીશ કે તે ગૈરત (અર્થાત્ નાજુક સ્વભાવ અને શંકાશીલ સ્વભાવ જેનો તમોને ભય છે) તમારાથી દૂર થઈ જાય. જેથી આપ સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમે દુઆ ફરમાવી અને એવું જ થયું.” [‘ઉયૂનુલ્ અસર’ : ૩૦૪, અનુવાદક : હિંદ બિન્તે અબી ઉમય્યહ]

શવ્વાલ માસ, ૪ હિજરીસનના અંતમાં આપ સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી નિકાહ થયા. ‘મુસ્નદે બજૂઝાર’માં હઝરત અનસ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે : “રસૂલુલ્લાહ સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમે મહેરમાં કંઈક સામાન પણ આપ્યો જેની કીમત ૧૦ (દસ) દિરહમ હતી.”

ઈબ્ને ઈસ્હાકથી રિવાયત છે કે : એક બિસ્તર પણ આપ્યો જેમાં રૂના બદલે બજૂરની છાલ ભરેલી હતી. અને એક રકાબી (પ્લેટ) અને એક પ્યાલો અને એક ઘંટી આપી.

હઝરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.)નો ફઝૂલ (કૃપા) અને પરિપૂર્ણ સૌંદર્ય અને શ્રેષ્ઠ સમજશક્તિ અને બુદ્ધિની પારદર્શિતા અને દાનાઈ (હોશિયારી) મુસદ્દમ (પરિપૂર્ણ) હતી. સુલ્હે હુદયૂબિય્યહમાં આં હુજૂર સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમે સહાબા (રદિ.)ને હદી (કુર્બાનીનું જાનવર) ઝબહ કરવા અને હલક કરાવવાનો (માથું મુંડાવવાનો) ત્રણ વખત હુકમ આપ્યો. પણ કોઈ સહાબીએ ન હદી ઝબહ કરી અને ન માથું મુંડાવ્યું. હઝરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.)ને જ્યારે આ વાતની ખબર થઈ તો ફરમાવ્યું : “યા રસૂલુલ્લાહ (સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમ) ! સહાબા (રદિ.) આ સુલેહથી ઘણાં ઉદાસ છે. આપ કોઈને કંઈ ન ફરમાવો. આપ પોતાની હદી ઝબહ કરી લો અને હલક કરાવી લો.” જેવું જ આપ સદ્દલાહુ અલયહિ વ સદ્દમનું હદી ઝબહ કરવું હતું કે સહાબા (રદિ.)એ તત્કાળ પોત પોતાના પશુઓને ઝબહ કરી લીધા અને હલક પણ કરાવી લીધું. એ પ્રમાણે આ સમસ્યા

ઉમ્મુલ્ મુઅમિનીન હજરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.)ના મંતવ્ય અને મશ્વરહથી હલ થઈ.

હુસ્ન (સૌદર્ય) અને જમાલ (સુંદરતા)ની આ સ્થિતિ હતી કે હજરત આઈશહ સિદીક (રદિ.) ફરમાવે છે કે : “જ્યારે આં હજરત સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે હજરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.)થી નિકાહ કર્યા તો મને તેમના (હજરત ઉમ્મે સલમહ રદિ.ના) સૌદર્ય અને સુંદરતાના કારણે ઘણી ઈર્ષા થઈ.”

વફાતના વર્ષ વિષે વિવિધ કોલ છે : ઈમામ બુખારી (રહ.)ના કોલ અનુસાર ૫૮, હિજરીસનમાં વફાત થઈ. હજરત વાકિદી (રહ.)ના કોલ અનુસાર ૫૯, હિજરીસનમાં વફાત થઈ. ઈબ્ને હિબ્બાન (રહ.) કહે છે કે : ૬૧, હિજરીસનમાં આપનો ઈન્તિકાલ થયો જ્યારે ઈમામ હસન (રદિ.)ની શહાદતની ખબર પહોંચી. અબૂ નુએમ (રહ.) કહે છે : ૬૨, હિજરીસનમાં આપનો ઈન્તિકાલ થયો. હાફિઝ અસ્કલાની (રહ.)એ ‘ઈસાબહ’ અને ‘તકરીબ’માં આ જ કોલને રાજેહ ઠેરવ્યો છે. પુનિત પત્નીઓમાં સૌથી અંતમાં હજરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.)એ ઈન્તિકાલ ફરમાવ્યો.

હજરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)એ જનાઝહની નમાઝ પઢાવી. ઈન્તિકાલના સમયે ૮૪ વર્ષની ઉંમર હતી.

પ્રથમ પતિના બન્ને પુત્રો ઉમર અને સલમહએ અને અબ્દુલ્લાહ બિન અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબી ઉમય્યહ અને અબ્દુલ્લાહ બિન વહબ બિન ઝમૂઅહએ કબરમાં ઉતાર્યા અને ‘જન્નતુલ્ બકીઅ’માં દફન થયા.

આપથી નકલ થયેલ રિવાયતોની સંખ્યા : ૩૭૮ છે. (સર્વ સંમત : ૧૩ (તેર), માત્ર ‘બુખારી શરીફ’ : ૦૩ (ત્રણ), માત્ર ‘મુસ્લિમ શરીફ’ : ૦૩ (ત્રણ) (‘સીરતુલ્ મુસ્તફા’ : ૩૦૪, ‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૮ / ૪૦૪, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૫૯૯)

[૩૭] હઝરત ઝયૂનબ બિન્તે જહશ (રદિ.)

આપનું નામ ઝયૂનબ બિન્તે જહશ અલ્ અસદિય્યહ છે. આપ આં હઝરત સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ફોઈ ઉમય્યહ બિન્તે અબ્દિલ્ મુત્તલિબની છોકરી હતી. અર્થાત્ આપની ફોઈ બહેન હતી. આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના નિકાહમાં આવવા અગાઉ આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના દત્તક અને આઝાદ (મુક્ત) કરેલ ગુલામ હઝરત ઝયૂદ બિન હારિષહ (રદિ.)ના નિકાહમાં હતા. પારસ્પરિક સુમેળ ન થવાના કારણે ઝયૂદે તેમને તલાક આપી દીધી. હઝરત ઝયૂદ (રદિ.) ખાદિમોમાંથી હતા અને હઝરત ઝયૂનબ રદિયહાહુ અન્હા એક અત્યંત શરીફ અને પ્રતિષ્ઠિત ખાનદાનમાંથી હતા અને આં હઝરત સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ફોઈ બહેન હતા. અને અરબનો આ દસ્તૂર (પ્રણાલિકા) હતો કે : ખાદિમો (મુક્ત કરેલ ગુલામો)થી નિકાહ કરવાને પોતાના માટે લજ્જા (શરમ) અને નામોશી સમજતા હતા. એટલા માટે આં હઝરત સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે જ્યારે હઝરત ઝયૂનબ (રદિ.)થી પોતાના આઝાદ (મુક્ત) કરેલ ખાદિમ હઝરત ઝયૂદ બિન હારિષહ (રદિ.)નો નિકાહનો પૈગામ આપ્યો તો હઝરત ઝયૂનબ (રદિ.) અને તેમના ભાઈએ સ્પષ્ટ ઈન્કાર કરી દીધો. આ બનાવ હેઠળ કુઆને શરીફની આ આયત નાઝિલ થઈ:

”وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا“

અર્થ : અને કોઈ ઈમાનદાર પુરુષ અને ઈમાનદાર સ્ત્રીને ઘટિત નથી કે જ્યારે અદ્દાહ તથા તેનો રસૂલ કોઈ કામનો હુકમ

આપી દે તો (ફરી) તેમને માટે પોતાના કામનો અધિકાર રહે અને જેણે અદ્યાહની તથા તેના રસૂલ સદ્વત્તાહુ અલયહિ વ સદ્વમની નાફરમાની કરી તો તે દેખીતી ભૂલ કરી માર્ગ ભૂલ્યો.

[સૂરએ 'અહઝાબ', પારહ : ૨૨, આયત નં. : ૩૬]

આ આયતના નાઝિલ થવા પર બન્ને રાઝી થઈ ગયા અને હઝરત ઝયૂદ (રદિ.)ના નિકાહ હઝરત ઝયૂનબ (રદિ.) સાથે થઈ ગયા. પણ સ્વભાવિક સુમેળ ન હોવાના કારણે ઘરમાં પરસ્પર ઝઘડો થતો રહ્યો. ઘણી વાર હઝરત ઝયૂદ (રદિ.)એ રસૂલે પાક સદ્વત્તાહુ અલયહિ વ સદ્વમની ખિદમતમાં હઝરત ઝયૂનબ (રદિ.)ની બેરુખી (ઉપેક્ષા)ની ફરિયાદ કરી. છેવટે એક વખત આ કહી દીધું કે હું તો હઝરત ઝયૂનબ (રદિ.)ને છોડી દઉં છું. આપ સદ્વત્તાહુ અલયહિ વ સદ્વમે તેમને તલાક આપવાથી મનાઈ ફરમાવી. પણ આપ સદ્વત્તાહુ અલયહિ વ સદ્વમને પણ આ અનુમાન થઈ ગયું હતું કે આ બન્ને વચ્ચે જુદાઈ થવાની જ છે. અને અગાઉથી આપ સદ્વત્તાહુ અલયહિ વ સદ્વમે વિચારી લીધું કે જો હઝરત ઝયૂદ (રદિ.)એ (હઝરત ઝયૂનબ રદિ.ને) તલાક આપી દીધી તો (હઝરત) ઝયૂનબ (રદિ.)ને દિલાસો આપવાનો એ સિવાય કોઈ ઉપાય નથી કે હું તેમની સાથે નિકાહ કરી લઉં. જ્યારે હઝરત ઝયૂદ (રદિ.)એ (હઝરત ઝયૂનબ રદિ.ને) તલાક આપી દીધી તો (હઝરત) ઝયૂનબ (રદિ.)ની ઈદત ગુજરવા પછી આપ સદ્વત્તાહુ અલયહિ વ સદ્વમે હઝરત ઝયૂનબ (રદિ.)ની સાથે નિકાહ ફરમાવ્યા, બલકે (હઝરત) ઝયૂદ (રદિ.)ને જ નિકાહનો પૈગામ લઈને મોકલ્યા. હઝરત ઝયૂનબ (રદિ.)એ જવાબને ઈસ્તિખારહ પર સ્થગિત રાખ્યો અને હઝરત ઝયૂનબ (રદિ.) તેમાં મશગૂલ થઈ ગયા. તેની જ બરકત હતી કે અદ્યાહ તઆલાએ જ આસમાન પર તેમના નિકાહ ફરમાવી દીધા. જેનું એ'લાન ધરતી પર કુઆને પાકની આ આયતે કરીમહથી કરવામાં આવ્યું :

” فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا
مِنْهُنَّ وَطَرًا ط وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا “

અર્થ : જ્યારે હઝરત ઝયૂદ (રદિ.)નું તેણીથી મન ભરાઈ ગયું (તલાક આપી) તો તેણીને અમે આપના નિકાહમાં આપી દીધાં કે જેથી મુસલમાનો પર પોતાના મોં બોલ્યા છોકરાઓની સ્ત્રીઓ (થી નિકાહ કરવા)માં કંઈ ગુનોહ ન રહે. જ્યારે કે તેઓ તેણીઓથી પોતાનું મન ભરી લે (એટલે તલાક આપી દે) અને અદ્યાહનો આ હુકમ તો થનાર જ હતો. [સૂરઅ ‘અહઝાબ’, પારહ : ૨૨, આયત નં. : ૩૭]

હઝરત ઝયૂનબ (રદિ.)ને જ્યારે આ વાતની ખબર થઈ તો સજદાએ શુક અદા કર્યો. અને આપ સદ્સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્સમે પ્રથમ રાત્રી પછી વલીમહનો એટલો પ્રબંધ ફરમાવ્યો કે કોઈ બીજી પુનિત પત્નીઓના વલીમહમાં એટલો પ્રબંધ કર્યો હોય એવું કોઈ જગ્યાએ મળતું નથી. બકરી ઝબહ ફરમાવી અને લોકોને કાયદા અનુસાર હઝરત અનસ (રદિ.)ના મારફતે આમંત્રિત કર્યા. અને તે વલીમહનો ઝિક (ઉલ્લેખ) કુર્આને કરીમમાં પણ કરવામાં આવ્યો :

”يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَظَرٍ إِنَّهُ“

અર્થ : હે ઈમાનવાળાઓ ! તમે નબી સદ્સદ્દાહુ અલયહિ વ સદ્સમના ઘરોમાં (અણનોતર્યા) ન જાઓ, પરંતુ જ્યારે તમને ખાવા માટે (આવવાનો) હુકમ મળે તો પણ એવું નહિ કે ખાણું તૈયાર થવાની રાહ જોયા કરો. [સૂરઅ ‘અહઝાબ’, પારહ : ૨૨, આયત નં. : ૫૩]

એ જ કારણસર તો હઝરત ઝયૂનબ (રદિ.) તહદીષ બિન્નિઅમતના માટે પુનિત પત્નીઓથી કહેતી કે : તમારા નિકાહ તો

તમારા વાલીઓએ કર્યા અને મારા નિકાહ તો અદ્વાહ તઆલાએ સાત આસમાનો પર કર્યા.

હઝરત ઝયૂનબ (રદિ.) ઘણાં જ ઈબાદતગુઝાર અને પરહેઝગાર તેમજ સંયમવાળા હતા. ખૂદ અદ્વાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે આપના વિષે ફરમાવ્યું :

انها لا واهة (ઘણી નરમ દિલ અને ઈબાદત ગુઝાર છે.)

આપની શોક (હુઝૂર સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની બીજી પત્ની) હઝરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.)નું બયાન છે :

“كَانَتْ صَالِحَةً صَوَّامَةً قَوَّامَةً”

(અર્થાત્ નેક કાર્ય કરનારી, રોઝહ રાખનારી, રાતના સમયે તહજજુદ પઢનારી)

‘ઈફ્ક’ (૧) ના બનાવમાં નબી અલયહિસ્સલામના પૂછપરછ કરવા પર શોક તરીકે તેમની (હઝરત આઈશહ રદિ. ની) વિરુદ્ધ નિવેદન આપવાથી એવી દૂરી પસંદ ફરમાવી કે હઝરત આઈશહ (રદિ.)એ પણ આપના સંયમ અને પરહેઝગારીને દાદ આપી (વખાણ કર્યા) : “فَعَصَمَهَا اللَّهُ بِالْوَرَعِ”

પરહેઝગારીના કારણે અદ્વાહ તઆલાએ હઝરત ઝયૂનબ (રદિ.)ને મારા વિરુદ્ધ બોલવાથી બચાવી લીધા. કારણ કે જ્યારે તેમનાથી હઝરત આઈશહ (રદિ.) વિષે પૂછવામાં આવ્યું તો કહેવા લાગી : “وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ إِلَّا خَيْرًا”

[અદ્વાહની કસમ ! (હઝરત) આઈશહ રદિ.માં નેકીના સિવાય કંઈ નથી જાણતી.]

પુષ્કળ સખી હતી. હઝરત ઉમર (રદિ.)એ જ્યારે પ્રથમ વખત વાર્ષિક ભરણપોષણનો ખર્ચ જેની માત્રા ૧૨૦૦૦ (બાર

(૧) ‘ઈફ્ક’ની વિગતવાર ચર્ચા નં. ૩૪ ની ફૂટ નોટમાં આવી ગઈ છે.

હજાર) દિરહમ હતી, એ રકમ મોકલી તો બધી જ રકમ અદાહની રાહમાં ખર્ચ કરી દીધી. હજરત ઉમર (રદિ.)ને ખબર પડી તો વધુ એક હજાર દિરહમ મોકલ્યા તો તેમણે તે રકમને પણ અદાહની રાહમાં ખર્ચ કરી નાંખી. આપની સખાવત અને ઉદારતા વિષે નખીએ કરીમ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે પણ ઈશારો ફરમાવ્યો : શયૂષેન (હજરત ઈમામ બુખારી રહ. અને હજરત ઈમામ મુસ્લિમ રહ.)ની હદીષ શરીફમાં છે કે : “તમારા (પુનિત પત્નીઓ)માં લાંબા હાથવાળી સૌથી જલ્દી મારી મુલાકાત કરશે. અહીંયા લાંબા હાથથી સખાવત અને ઉદારતા મુરાદ હતી.” જેથી આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની વફાત પછી આપનો જ (હજરત ઝયૂનબ રદિ.નો જ) સૌથી પ્રથમ ઈન્તિકાલ થયો.

આપના (હજરત ઝયૂનબ રદિ.ના) ઈન્તિકાલ પર હજરત આઈશહ (રદિ.)એ ફરમાવ્યું : “અફસોસ ! આજે એવી સ્ત્રીનો ઈન્તિકાલ થઈ ગયો જે પસંદપાત્ર ગુણોવાળી, ઈબાદતગુઝાર, યતીમો (અનાથો) અને બેવાઓ (વિધવાઓ)નું ઠેકાણું હતી.” આપની વફાત મદીના મુનવ્વરામાં ૨૦, હિજરીસનમાં થઈ. આપની કુલ ઉંમર ૫૦ અથવા ૫૩ વર્ષની થઈ. આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી નિકાહના સમયે તેમની ઉંમર ૩૫ વર્ષની હતી. આપથી નકલ થયેલ રિવાયતોની સંખ્યા : ૧૧ છે. સર્વ સંમત : ૦૨ (બે). (‘સીરતુલ્ મુસ્તફા’ : ૩ / ૩૦૭, ‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૮ / ૧૫૪, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહુ બિ મિશકાત : ૫૮૬)

[૩૮] હજરત ફાતિમા ઝોહરા (રદિ.)

આપનું નામ ફાતિમા બિન્તે મુહમ્મદ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વસલ્લમ) બિન અબ્દિલ્લાહ બિન અબ્દિલ્ મુત્તલિબ છે.

ફાતિમા આપનું નામ છે. ઝોહરા અને બતૂલ આ બન્ને

આપના લકબ (ઉપનામ) છે. બતૂલનો અર્થ અલગ રહેનારી, 'કતઅ' એ કાટવાનાં અર્થમાંથી નીકળેલો છે. એટલા માટે કે આ અદ્વાહ તઆલાના સિવાયથી અલગતા આપનો મુન્તાઝ (વિશિષ્ટ) ગુણ હતો એટલા માટે આપનો આ લકબ થયો અને બાતિની (આંતરિક) સફાઈ, નૂરના કારણે 'ઝોહરા' કહેવામાં આવતી હતી.

આપ સદ્દદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્દમના નબી થવાના પ્રથમ વર્ષે આપનો જન્મ થયો. આપ સદ્દદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્દમની બધી સાહબઝાદીઓમાં સૌથી નાની હતી અને સૌથી વધુ ચાહનારી હતી. એટલા જ માટે આપ સદ્દદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્દમે જન્મતની તમામ સ્ત્રીઓની સરદાર થવાની બશારત (ખૂશખબરી) સંભળાવી. ઉપરાંત આપ સદ્દદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્દમ જ્યારે સફરમાં જતા તો સૌથી અંતમાં હઝરત ફાતિમા (રદિ.)ને મળતા અને વાપસીમાં સૌથી પ્રથમ હઝરત ફાતિમા (રદિ.)ની પાસે તશરીફ લાવતા. હઝરત અલી કર્મદ્વાહુ વજૂહૂની સાથે આપના નિકાહ રમઝાનુલ્ મુબારક માસમાં ૨, હિજરીસનમાં થયા. તે સમયે આપની ઉંમર ૧૫ વર્ષ, સાડા પાંચ માસની હતી અને હઝરત અલી (રદિ.) લગભગ ૨૫ (પચ્ચીસ) વર્ષના હતા. આપના કુલ પાંચ સંતાન થયા. ત્રણ છોકરા, બે છોકરીઓ. જેમના નામ આ પ્રમાણે છે : હસન, હુસૈન, મુહસિન, ઉમ્મે કુલ્સૂમ, ઝયૂનબ.

રસૂલે ખુદા સદ્દદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્દમની વંશાવળી આપથી જ ચાલી. આપની વફાત ૧૧, હિજરીસનમાં આપ સદ્દદ્વાહુ અલયહિ વ સદ્દમની વફાતના ૬ (છ) માસ પછી મંગળવારની રાત્રે રમઝાન માસમાં થઈ. હઝરત અબ્બાસ (રદિ.)એ જનાઝહની નમાઝ પઢાવી. વસિયત મુજબ રાત્રે જ દફન કરવામાં આવ્યા.

(‘સીરતુલ્ મુસ્તફા’ : ૩ / ૩૬૯, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી

અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૬૧૩, ‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૮ / ૨૬૩)

તાબિઈન રહિમહુમુલ્લાહુ તઆલા

[૩૯] હઝરત હસન બિન હસન (રહ.)

આપ હઝરત અલી કર્મદ્વાહુ વજહહૂના પૌત્ર છે. આપની માતાનું નામ ખવૂલહ હતું. મોસાળની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે : ખવૂલહ બિન્તે મન્જૂર બિન ઝબાન બિન સય્યાર બિન અમ્ર બિન જાબિર અલ્ ફઝારી.

હુસ્ને અખ્લાક (સુસંસ્કાર)માં પોતાના પિતાના સાચા જાનશીન (ગાદી વારસ) હતા. ખિલાફતના વિષે ગુમરાહ કરનારા વિચારોનો સખ્તીથી રદીયો ફરમાવ્યો.

વિવિધ પરિસ્થિતિઓનો સામનો કર્યો. અહીં સુધી કે આલિમ હુકૂમતે જેનો વ્યવસ્થાપક મન્સૂર હતો, તેણે આપની ઘરપકડ કરીને કેદ કરી દીધા. જેથી આપ કેદખાનામાં જ ૧૪૫, હિજરીસનમાં વફાત પામ્યા. વફાતના સમયે હઝરત હસન (રહ.)ની ઉંમર ૮૮ વર્ષ હતી.

(‘સિયરુસ્સહાબા’ : ૭ / ૮૯)

[૪૦] હઝરત અબાન બિન ઉસ્માન (રહ.)

આપનું નામ અબાન બિન ઉસ્માન બિન અફ્ફાન અલ્ ઉમવી અલ્ કુરશી છે. આપ હઝરત ઉસ્માન (રહિ.)ના સાહબઝાદહ અને તાબિઈ છે. આપની કુનિયત અબૂ સઈદ અને અબૂ અબ્દિલ્લાહ છે. આપની માતાનું નામ ઉમ્મે અમ્ર બિન્તે જુન્દુબ અદ્દૌસિયહ (રહિ.) છે. ઈસ્મે હદીષ શરીફ અને ફિકહમાં વધારે જાણકારી હતી. હઝરત અમ્ર બિન શુઝૈબ (રહ.) ફરમાવે છે : “મેં આપથી મોટા હદીષ શરીફ અને ફિકહના આલિમ નથી જોયા.” હઝરત યહ્યા અલ્ કતાને

આપની ગણના મદીના મુનવ્વરાના ફકીહોમાં કરી છે. હઝરત અબ્બાન (રહ.)ની અહાદીષ સહીહ કિતાબોમાં પણ મૌજૂદ છે. આપ અબ્દુલ્લાહ બિન અબૂબકના મુઅલ્લિમ (શિક્ષક) રહ્યા છે. મુહદ્દિષીન (હદીષ શરીફના જાણકારો)નો આ બાબતમાં મતભેદ છે કે હઝરત અબ્બાન (રહ.)ને પોતાના વાલિદથી હદીષ શરીફ સાંભળવાનો શર્ફ પ્રાપ્ત છે કે નથી ? હઝરત ઈમામ અહમદ (રહ.)એ ઈન્કાર કર્યો છે જ્યારે હાફિઝ ઈબ્ને હજર અસ્કલાની (રહ.)એ તેને સાબિત માન્યું છે અને તેની દલીલમાં સહીહ મુસ્લિમ શરીફની હદીષ બયાન કરી છે. જેમાં પોતાના વાલિદથી (હદીષ શરીફ) સાંભળવાની સ્પષ્ટતા મૌજૂદ છે. આપની વફાત મદીના મુનવ્વરામાં ૧૦૫, હિજરીસનમાં યઝીદ બિન અબ્દુલ્ મલિકના શાસનકાળમાં થઈ. ('તહઝીબુત્તહઝીબ' : ૧ / ૬૫, 'અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્લકહૂ બિ મિશકાત : ૫૮૬)

[૪૧] હઝરત ઝિર બિન હુબેશ (રહ.)

આપનું નામ ઝિર બિન હુબેશ બિન હબાશહ બિન ઔસ બિન બિલાલ બિન જઆલહ બિન નસ્ર અલ્ અસદી છે. આપની કુનિયત અબૂ મરયમ છે. આપ મહાન તાબિઈનમાંથી છે. આપની ઉંમર લગભગ ૧૨૦ વર્ષની થઈ. અદ્દામહ બુરદીજી (રહ.)એ આપની ગણના તાબિઈનમાં કરતા ફરમાવ્યું કે : આપે જાહિલિય્યતનો ઝમાનો જોયો. મશહૂર (જાણીતા) કિરા'તના ઈમામ, આપના નિપુણ શિષ્ય હઝરત આસિમ બિન અબી નજૂદ (રહ.) ફરમાવે છે કે : આપ ઘણાં જ છટાદાર વાણીવાળા હતા. અહીં સુધી કે હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૂઉદ (રદિ.) પણ અરબી વિદ્યામાં આપથી લાભ ઉઠાવતા. આપની વફાત ૮૩, હિજરીસનમાં થઈ.

('અલ્ ઈસાબહ' : ૨ / ૫૨૨, 'અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્લકહૂ બિ મિશકાત : ૫૮૫)

[૪૨] હઝરત અલ્કમહ (રહ.)

આપનું નામ અલ્કમહ બિન કૈસ બિન અબ્દુલ્લાહ બિન માલિક બિન અલ્કમહ બિન સલામાન બિન કુહલ બિન બક બિન ઔફ અન્નખઈ અલ્ કૂફી છે. આપની કુનિયત અબૂ શુબૈલ છે. આપનો જન્મ હઝરત મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના જીવનમાં જ થયો હતો. ઘણાં જ ઈસ્મ અને ફઝૂલવાળા હતા. આપે હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૂઊદ (રદિ.) થી ખાસ ફેઝ ગ્રહણ ફરમાવ્યો. હઝરત ઈબ્નુલ્ મદીની (રહ.) ફરમાવે છે : હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૂઊદ (રદિ.)ના ઈસ્મથી સૌથી વધારે જાણકાર કુલ ૪ હઝરાત હતા : અલ્કમહ, અલ્ અસ્વદ, ઉબૈદહ, હારિષ.

હઝરત અબૂલ્ મુષન્ના (રહ.)એ એક વખત કોઈ શાર્ગિદ (શિષ્ય)થી ફરમાવ્યું : “જો તું હઝરત અલ્કમહ (રહ.)ને જોઈ લે અને હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૂઊદ (રદિ.)ને જોઈ ન શકે તો કોઈ વાંધો નથી, કારણ કે હઝરત અલ્કમહ (રહ.) દેખાવ અને અખ્લાક વગેરેમાં હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૂઊદ (રદિ.)થી સૌથી વધુ મુશાબિહ (સમાન) છે અને એ જ પ્રમાણે ઈબ્રાહીમને જોઈ લે તો હઝરત અલ્કમહ (રદિ.)ને ન જોવાનો કોઈ ગમ નથી.” એક વખત અબૂલ્ હુઝૈલે ઈબ્રાહીમથી પૂછ્યું : “હઝરત અલ્કમહ (રહ.) અફઝલ (ચઢિયાતા) છે કે હઝરત અસ્વદ (રહ.)?” આપે ફરમાવ્યું : “હઝરત અલ્કમહ (રહ.)” બલ્કે અબૂ ઝબ્યાનથી નકલ થયેલ છે કે : સહાબએ કિરામ (રદિ.) પણ આપથી પ્રશ્નો પૂછતા હતા. હઝરત ઈબ્રાહીમ નખ્ઈ (રહ.)નું બયાન છે કે : હઝરત અલ્કમહ (રહ.)એ એક રાતમાં પૂરા કલામે પાકની તિલાવત ફરમાવી. આપની વફાતમાં વિવિધ કોલ છે : ૬૨ અથવા ૬૩ અથવા ૭૨ અથવા ૭૩ હિજરીસનમાં થઈ. આપના કોઈ સંતાન નથી.

[૪૩] હઝરત કઅબે અહબાર (રહ.)

આપનું નામ કઅબ બિન માતિઅ અલ્ હિમયરી અલ્ યમાની છે. આપની કુનિયત અબૂ ઈસ્હાક છે. ઈસ્રાઈલી મઝહબના ઘણાં નિષ્ણાત હતા એટલા માટે ‘અલ્ અહબાર’ના લકબ (ઉપનામ)થી મશહૂર થયા. આપનો સંબંધ હિમ્યર કબીલાથી હતો. નબી અલયહિસ્સલાતુ વસ્સલામનો ઝમાનો જોયો, પણ આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ઝિયારત ન થઈ શકી. હઝરત ઉમર ફારૂક (રદિ.)ના ખિલાફતના સમયમાં મદીના મુનવ્વરા તશરીફ લાવ્યા અને મુસલમાન થયા. સહાબએ કિરામ (રદિ.)થી અહાદીષનો ઈલ્મ પ્રાપ્ત કર્યો. ‘સુનન’માં આપની રિવાયતો મૌજૂદ છે. આપની વફાત હઝરત ઉસ્માન (રદિ.)ના દૌરમાં ૩૨, હિજરીસનમાં થઈ જ્યારે કે આપ કોઈ ગઝવહમાં તશરીફ લઈ જઈ રહ્યા હતા. હઝરત ખાલિદ બિન મિઅદાન હઝરત કઅબ (રહ.)નો આ કોલ નકલ કરે છે કે : “અહ્લાહ તઆલાના ડરના કારણે ૨૬વું મને સોનું સદકહ કરવાથી વધુ મહબૂબ (પ્રિય) છે.” (‘સિયરુ અઅલામિનુબલાઅ’: ૫/૧૪, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલ્હકહુ બિમિશકાત: ૬૧૫)

[૪૪] હઝરત અબૂ સલમહ (રહ.)

આપનું નામ અબૂ સલમહ બિન અબ્દુરહમાન બિન ઔફ બિન અબ્દે ઔફ બિન અબ્દ બિન અલ્ હારિષ બિન ઝુહરહ બિન કિલાબ બિન મુરહ બિન કઅબ અલ્ કુરશી અઝઝહરી છે.

નામમાં બે કોલ છે : અબ્દુહાહ, ઈસ્માઈલ. આપનો જન્મ ૨૦, હિજરીસનમાં થયો. મદીના મુનવ્વરાના સાત ફકીહોમાં આપની ગણના છે. હઝરત ઝહબીના કોલ અનુસાર હઝરત અબ્દુહાહ બિન સલામ, હઝરત અબૂ અય્યૂબ અને હઝરત આઈશહ (રદિ.) વગેરે

કુલ રૂંઠ થી વધુ સહાબા (રહિ.)થી આપે રિવાયતો લીધી. આપની માતાનું નામ તમાઝર બિન્તુલ્ અસ્બગ હતું.

જયારે મરવાન ૪૮, હિજરીસનમાં મદીના મુનવ્વરાથી બરતરફ થયા અને સઈદ બિન અલ્ આસ વાલી (ગવર્નર) બન્યા તો અબૂ સલમહ બિન અબ્દુરહમાન ત્યાંના કાઝી નિયુક્ત થયા અને આ પદ પર પછ, હિજરીસન સુધી બરકરાર (પ્રસ્થાપિત) રહ્યા. હઝરત ઈબ્ને ઈસ્હાક (રહ.) ફરમાવે છે કે : “મેં અબૂ સલમહને જોયાં કે તેઓ મકતબ (મદ્રસા) તશરીફ લાવતા અને કોઈ બાળકને પોતાના ઘરે લઈ જતા અને તેની પાસે હદીષ શરીફ લખાવતા.”

હઝરત ઝુહરી (રહ.) ફરમાવે છે કે : મેં કુરૈશના ૪ (ચાર) હઝરાતને ઈલ્મના સમુદ્ર જોયા : ઉરૂવહ, ઈબ્ને મુસય્યિબ, અબૂ સલમહ, ઉબૈદુલ્લાહ બિન અબ્દુલ્લાહ.

આપની વફાત ૯૪, હિજરીસનમાં વલીદના ખિલાફતના દૌરમાં થઈ. આપની કુલ ઉંમર ૭૨ વર્ષ થઈ.

(‘સિયરુ અબૂલામિનુબલાઅ’ : ૫ / ૨૬૪, ‘અલ્ ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલિ મુલુકહુ બિ મિશકાત : ૬૯૯)

[૪૫] હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન કષીર અલ્ મક્કી (રહ.)

આપનું નામ અબૂ મઅબદ અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને કષીર છે. (અને અહ્વાઝીએ આપનું નામ આ પ્રમાણે કહ્યું છે :) બિન અમ્ર બિન અબ્દુલ્લાહ બિન ઝાદાન બિન ફીરોઝ બિન હુરમુઝ અલ્ મક્કી અદારી. આપનો જન્મ ૪૫, હિજરીસનમાં મક્કા મુકર્રમામાં થયો. આપ મક્કા મુકર્રમામાં અત્તરનો વેપાર કરતા હતા એટલા માટે આપને ‘અદારી’ કહેવામાં આવે છે, કારણ કે અરબ હઝરાત અત્તર વેચનારાને દારી કહેતા હતા. (આ હકીકતમાં બહરૈનના દારૈન

નામની જગાના તરફ મન્સૂબ (સંબંધિત) છે જ્યાંના અત્તરો ઘણાં જ પ્રખ્યાત હતા. અને લોકો વેપારના માટે અત્તર અહીંયાથી જ ખરીદતા હતા.) આપની દાઢી સફેદ, કદ લાંબું અને રંગ ઘઉંવર્ણ હતો. આંખોમાં કાળાશ પડતી લાલાશ હતી. આપની શક્તિમય (વ્યક્તિત્વ) રો'બદાર હતી. આપ મૂળ ઈરાનના હતા. આપના બાપ-દાદાઓ (પૂર્વજો)ને કિસરાએ વહાણોમાં સવાર કરીને યમનના તરફ મોકલી આપ્યા હતા. હઝરત ઈમામ શાતબી (રહ.)એ આપને “કાષિરુલ્ કૌમ” (કારીઓની જમાઅત પર સરસાઈ ધરાવનારા) કહ્યું છે, કારણ કે બે વિશિષ્ટતાઓ આપમાં સ્પષ્ટ રીતે દેખાતી હતી :

• આપ મક્કા મુકર્માના રહેવાસી છે, જે સર્વ જગ્યાઓમાં શ્રેષ્ઠ છે.

• આપે રસૂલુલ્લાહ સદ્દલ્લાહુ અલયહિ વ સદ્દમના સહાબી હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્નુસ્સાઈબ મખ્જૂમી (રદિ.)થી કુર્આન શરીફ પઢ્યું હતું.

મક્કા મુકર્મામાં આપ કિરા'તના ઈમામ હતા. આપ ઘણાં જ ફસીહ અને બલીગ (છટાદાર, અલંકારિક વાણીવાળા) હતા. સાથે સાથે આપ હદીષ શરીફના ઈમામ પણ હતા. આપના જલીલુલ્ કદ્ર (પ્રતિષ્ઠિત) હોવાના જ કારણે અબૂ અમ્ર, ખલીલ બિન બસરી, સુફિયાન બિન ઉયૈનહ અને હઝરત ઈમામ શાફઈ રહિમહુમુલ્લાહુ તઆલા જેવા મહાન માણસો અને ઉચ્ચ કક્ષાના ઈમામો પણ આપથી કિરા'ત નકલ કરે છે. હઝરત ઈબ્ને મુજાહિદ (રહ.) ફરમાવે છે કે : મક્કા મુકર્મામાં ઈબ્ને કધીર કિરા'તમાં નિષ્ણાત હોવા પર સર્વ સંમત હતા. આપની વફાત ૭૫ (પંચોતેર) વર્ષે ૧૨૦ હિજરીસનમાં થઈ.

હઝરત સુફિયાન બિન ઉયૈનહ (રહ.) ફરમાવે છે કે : હું ઈબ્ને કધીરના જનાઝહમાં શરીક હતો.

(“ગાયતુનિહાયતિ ફી ત-બ-કાતિલ્ કુર્આ” : ૧ / ૩૯૬)

[૪૬] હઝરત અબ્દહ (રહ.)

આપનું નામ અબ્દહ બિન લુબાબહ અલ્ અસદી અલ્ ફાખરી છે. આપની કુનિયત અબૂલ્ કાસિમ છે. દમિશ્કમાં આપ સ્થાયી થયા. હઝરત ઈબ્ને ઉમર (રહિ.), હઝરત અલ્કમહ (રહિ.) અને હઝરત અબૂ વાઈલ (રહિ.) વગેરેથી હદીષ શરીફ નકલ કરી છે. અને આપથી રિવાયત કરનારાઓમાં હઝરત ઔઝાઈ (રહ.) , હઝરત શુઅબહ (રહ.) અને હઝરત સુફિયાન બિન ઉયૈનહ (રહ.)નું નામ મળે છે. હઝરત ઈમામ ઔઝાઈ (રહ.)નું બયાન છે કે : “અમારે ત્યાં અબ્દહ અને ઈબ્નુલ્ હુરથી અફઝલ વ્યક્તિ ઈરાકથી કોઈ નથી પહોંચી.” આપની વફાત ૧૨૭, હિજરીસનમાં થઈ.

(હાંશિયા : ‘અઝિઝ્યાદતુ વલ્ ઈલ્સાન’ : ૨/૧૬૮)

[૪૭] હઝરત ઈમામ શાફિઈ (રહ.)

આપનું નામ મુહમ્મદ છે. આપની કુનિયત અબૂ અબ્દિલ્લાહ છે. આપનો લકબ “નાસિરુલ્ હદીષ” હતો. આપના મહાન દાદા શાફિઅ જે નાની વયના સહાબામાંથી હતા તેમની તરફ નિસ્બત કરીને આપને શાફિઈ કહે છે. આપના વાલિદ હઝરત સાઈબ ગઝવએ બદ્રમાં મક્કા મુકર્રમાના મુશરિકોના પરાજય પછી તેમની સાથે હતા. બદ્રના કેદીઓમાં ઘરપકડ થઈ અને અંતમાં મુસલમાન થયા.

આપની વંશાવળી આ છે : મુહમ્મદ બિન ઈદ્રીસ બિન અલ્ અબ્બાસ બિન ઉષ્વાન બિન અશશાફિઅ બિન અસ્સાઈબ બિન ઉબૈદ બિન અબ્દે યઝીદ બિન બાસિમ બિન અબ્દુલ્ મુતલિબ બિન અબ્દે મુનાફ.

આપનો જન્મ ૧૫૦, હિજરીસનમાં ગઝઝહ જગ્યાએ જે બૈતુલ્ મુકદ્દસથી નજીક છે ત્યાં થયો. જે વર્ષે હઝરત ઈમામ અબૂ હનીફા (રહ.)ની વફાત થઈ એ જ વર્ષે આપનો જન્મ થયો. આ વાત

જે કહેવામાં આવે છે કે ઈમામે આ'ઝમ અબૂ હનીફા (રહ.)ની વફાતના દિવસે આપ પૈદા થયા, તે વાતનો હાફિઝ ઈબ્ને હજર (રહ.)એ રદીયો ફરમાવ્યો. આપની ઉંમર જ્યારે બે વર્ષની થઈ તો આપની વાલિદહુ આપને લઈને હિજાઝ ચાલી ગઈ. અહ્મદ તઆલાએ અસામાન્ય હોશિયારીથી આપને નવાઝ્યા હતા. હઝરત ઈમામ શાફિઈ (રહ.) ફરમાવે છે કે : એક વખત ખ્વાબમાં આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમની ઝિયારત થઈ. આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે પૂછ્યું : “હે છોકરા ! તું કોણ છે ? ” જવાબ આપ્યો : “અહ્મદના રસૂલ (સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમ) ! હું આપના જ ખાનદાનનો છું.” તે પછી આપ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે પોતાની નજીક બોલાવીને પોતાનું પવિત્ર થૂંક તેમના મોઢામાં નાંખી દીધું અને ફરમાવ્યું, “امش بارك الله فيك”

[જાઓ ! અહ્મદ તઆલા તમોને બરકતવંત બનાવે.]

એની જ અસર હતી કે આખી ‘મુઅત્તા માલિક’ ૯ (નવ) રાતમાં હિફઝ યાદ કરી લીધી. અને એક કોલ અનુસાર માત્ર ૩ (ત્રણ) જ રાતમાં યાદ કરી લીધી. તેમના મુહતરમ ઉસ્તાદ મુસ્લિમ બિન ખાલિદ ઝન્ઝએ ૧૫ (પંદર) જ વર્ષની ઉંમરમાં આ કહીને ફતવા લખવાની ઈજાઝત આપી,

“افت يا ابا عبد الله فقد آن لك ان تفت”

[આપ ફતવા આપવાના લાયક થઈ ગયા છો જેથી લોકોને મસાઈલનો જવાબ આપ્યા કરો.]

હઝરત ઈમામ અહમદ (રહ.) આપના માટે પુષ્કળ દુઆ ફરમાવતા હતા. તેમના સાહબઝાદહુએ કારણ પૂછ્યું તો ફરમાવ્યું : “હે બેટા !

“كان الشافعي كالشمس للنهار و كالعافية للناس”

[હઝરત ઈમામ શાફિઈ રહ. સૂર્યના જેમ છે અને લોકોના માટે આકિયતનો સામાન છે.]

આપની વફાત મિસૂરમાં ૨૦૪, હિજરીસનમાં જુમ્હાડના દિવસે, ૨જબ માસમાં થઈ. આપની કુલ ઉંમર ૫૪ વર્ષ થઈ. આપની વફાત પછી હઝરત ઈમામ અહમદ (રહ.)એ આપને ખ્વાબમાં જોયા તો આપથી પૂછ્યું કે : “અદ્લાહ તઆલાએ આપની સાથે શું વર્તાવ ફરમાવ્યો.” આપે જવાબ આપ્યો કે : “અદ્લાહ તઆલાએ (મને) માફ કરી દીધો અને કરામતના તાજથી નવાજ્યો.” આપ ઈતિબાઅ પાત્ર ચાર ઈમામોમાંથી એવા ઈમામ છે જેઓ વંશની દષ્ટિએ અદ્લાહના નબી સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમથી સૌથી વધુ નજીક છે. (‘સિયરુસસહાબા’ : ૯ / ૩૦૩, ‘અલ ફકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલ મુલ્હકહૂ બિ મિશકાત : ૬૨૫)

તાબિઈચ્ચહ (૨૬.)

[૪૮] હઝરત ઉમ્મે કુલ્સૂમ બિન્તે અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (૨૬.)

આપની માતાનું નામ ઝયૂનબ બિન્તે અલી બિન અબી તાલિબ છે. એમ સમજો કે હઝરત હસન (રદિ.) અને હઝરત હુસૈન (રદિ.) આપના મામા છે.

હુસ્ન (સૌંદર્ય) અને જમાલ (સુંદરતા) તેમજ ઈલ્મ અને ફઝલમાં ઝમાનાની અજોડ હતી. હઝરત અમીરે મુઆવિયહ (રદિ.)એ પોતાના છોકરા યઝીદ બિન મુઆવિયહના માટે નિકાહનો પૈગામ મદીના મુનવ્વરાના અમીર (ગવર્નર) મરવાન બિન હકમના મારફતે પહોંચાડ્યો. [આ રિશ્તા (સંબંધ)નો હેતુ આ હતો કે બનૂ ઉમય્યહ અને બનૂ અબ્બાસનો આપસનો વેરભાવ દૂર થઈ જાય અને સંબંધ જોડાઈ જાય] હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)એ આ પૈગામને હઝરત હુસયૂન (રદિ.)ના જવાબ પર મોકૂફ (મુલતવી) કરી દીધો. તે સમયે હઝરત હુસયૂન (રદિ.) સફરમાં હતા. જ્યારે આપની મદીના મુનવ્વરા વાપસી થઈ તો આપે તે રિશ્તાનો અસ્વીકાર કરીને કાસિમથી નિકાહ કરાવી દીધા. કાસિમની વફાત પછી હજૂજાજ બિન યૂસુફે નિકાહનો પૈગામ મોકલાવ્યો અને લગભગ ૨૫ (પચ્ચીસ) લાખ દિરહમ મહેરની રજૂઆત કરી. હઝરત ઈબ્ને કબીર (રહ.)એ ‘અલ્ બિદાયહ’માં આ લખ્યું છે,

”وكان الحجاج يقول انما تزوجتها لأذل بها آل ابي طالب“

[હજૂજાજે કહ્યું કે, બનૂ હાશિમના ખાનદાનને ઝલીલ કરવાના

ઈરાદાથી મેં તેની સાથે શાદી કરી.] ('અલ્ બિદાયહ' : ૯/૨૯)

હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)એ આ રિશ્તાને સ્વીકારી લીધો અને બેટીની રુખ્સતી ફરમાવી દીધી. જેથી તે હજૂજના નિકાહમાં ૮ (આઠ) માસ રહી. પછી જ્યારે હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)નું અબ્દુલ્ મલિક બિન મરવાનની પાસે દમિશ્ક જવાનું થયું ત્યારે અબ્દુલ્ મલિકનો પુત્ર વલીદ બાપના કહેવા મુજબ તેમના રહેવાના સ્થળે પહોંચ્યો. હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)એ તેમને આવકાર્યા. પરંતુ વલીદે જવાબમાં કહ્યું :

“لكنك انت لا مرحبا بك ولا اهلاً”

[આપના માટે અમારા તરફથી કોઈ આવકાર નથી.]

આ વાત સાંભળીને હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)એ કારણ પૂછ્યું. જવાબમાં તેણે કહ્યું કે : આપે અરબ અને કુરૈશ ખાનદાનની ગુણવાન ખાતૂન (મહિલા)ને ષકીફના ગુલામના નિકાહમાં આપી દીધી. હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)એ ફરમાવ્યું : “જો નારાઝ થવાનું કારણ આ જ હોય તો સાંભળ ! મેં આ પગલું ભર્યું તેના માટે ઠપકાના વધારે હકદાર તમે અને તમારા વાલિદ છો. કારણ કે અગાઉના અમીરો તો રિશ્તાનો લિહાઝ કરીને હક્કોની અદાયગીમાં આગળ આગળ રહેતા હતા. પણ આપ હઝરાતે ખાનદાનની જીવન જરૂરિયાતની ખૈર-ખબર લેવાની જ છોડી દીધી. અહીં સુધી કે કર્જ, આજિઝ અને લાચાર કરી દીધા. અલ્લાહની કસમ! જો કોઈ નકટો હબ્શી ગુલામ પણ મને આટલું આપી દેતે જેટલું આ ષકીફ ખાનદાનના ગુલામે આપ્યું છે તો જરૂર તેના નિકાહમાં આપીને પોતાની ગરદનને કર્જથી મુક્ત કરી લેતે.” હઝરત અબ્દુલ્લાહ (રદિ.)ની આ વાતો સાંભળીને વલીદ ઘણો પ્રભાવિત થયો અને સીધો અબ્દુલ્ મલિકની પાસે પહોંચ્યો. બાદશાહે તેના ઉદાસ ચહેરાને જોઈને કારણ પૂછ્યું : “હે અબૂલ્ અબ્બાસ ! શું વાત છે ? શું થયું ?”

તેણે જવાબ આપ્યો કે : “આપે અબ્દે ષકીફને એવી સત્તા અને આઝાદી આપી દીધી કે તે કુરૈશ ખાનદાનની મહિલાઓથી શાદી કરવા લાગ્યો.” આ વાત સાંભળતા જ ખલીફા અબ્દુલ્ મલિકે હજજાજના નામે આ હુકમ લાગુ કર્યો કે, જેવો જ આ પત્ર પહોંચે, કે તત્કાળ હાથ નીચે મૂકવાથી પહેલાં તેણે (ઉમ્મે કુલ્સૂમને) તલાક આપી દેવી. છેવટે હજજાજે આવું કરવું પડ્યું, પરંતુ હજજાજે નિકાહના કારણે ચાલુ કરેલ માલી મદદની પરંપરા મૌત સુધી ચાલુ રાખી. દર વર્ષે હજજાજના તરફથી વિવિધ વસ્તુઓ અને રોકડ રકમ એક મોટી સંખ્યામાં ઊંટો મારફતે પહોંચાડવામાં આવતી રહી.

બનાવની આ વિગત ‘અઅલામુન્નિસાઅ’ અને ‘અલ્ મુસ્તત્રફ’ વગેરેમાં મૌજૂદ છે. જ્યારે કે ઈમામ મુબરકે ‘અલ્ કામિલ’માં આ બનાવને અલગ અલગ અંદાઝ (શૈલી)માં નકલ કર્યો છે. ‘અલ્ કામિલ’માં બનાવની વિગત આ રીતે ઝિક્ક થયેલ છે કે :

હજજાજે હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)ની પાસે ઉમ્મે કુલ્સૂમથી નિકાહ કરવાનો પૈગામ પહોંચાડ્યો અને તેણે અબ્દુલ્ મલિક પાસેથી અગાઉથી ઈજાઝત લઈ લીધી હતી. હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.) આ રિશ્તાના માટે બિલ્કુલ રાઝી ન હતા. પરંતુ હજજાજના મજબૂર કરવા પર આપે માત્ર નિકાહ કરીને રુખ્સતીને એક વર્ષ સુધી વિલંબિત રાખી. આ સમયગાળામાં હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.) પોતાની પુત્રીને હજજાજના ચુંગલ (પંજા)થી બચાવવા માટે વિવિધ યુક્તિઓ કરતા રહ્યા. જેથી તેમના દિલમાં ખાલિદ બિન યઝીદ બિન મુઆવિયહનો વિચાર આવ્યો કે તેમની સાથે પત્ર વ્યવહાર કરીને કંઈક હલ કાઢી શકાય છે. જેથી ખાલિદ બિન યઝીદને એ વિષે પત્ર લખ્યો કે આપ પોતાની સુંદર યુક્તિથી મારી આ પરેશાની દૂર કરી દો. હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)નો પત્ર ખાલિદની પાસે રાતના સમયે પહોંચ્યો.

તેમણે તે જ સમયે અબ્દુલ્ મલિકની પાસે જવા માટે દરબાન મારફતે ઈજાઝત માંગી. અબ્દુલ્ મલિકે ઈજાઝત આપી દીધી. ખલીફા અબ્દુલ્ મલિક તેમને જોઈને કહેવા લાગ્યો : “હે અબૂલ્ હાશિમ ! અડધી રાત્રે આવવાનું શું કારણ ? ” તેમણે કહ્યું : એક એવો અગત્યનો મા'મલો પેશ આવ્યો છે કે જેને વિલંબિત નથી કરી શકતા. કારણ કે વિલંબ કરવામાં મોટી દુર્ઘટનાનો ભય છે. એવું થયું તો પછી આપના હાથ પર કરેલ બચ્ચતનો હક જ શું અદા થયો ? એટલા જ માટે એક નાગવાર (દુઃખદ) બનાવની ખબર મળતા જ ખૈરખવાહી (શુભેચ્છા)ની દૃષ્ટિએ એ જ સમયે દોડતો આપની ખિદમતમાં હાજર થયો છું. આપે પૂછ્યું : બતાવો ! શી વાત છે ? ખાલિદે કહ્યું : આપને આ વાતની તો ખબર છે કે બનૂ અબ્બાસ અને બનૂ ઉમય્યહમાં પુષ્કળ પ્રમાણમાં રાજકીય સ્પર્ધા અને અસહિષ્ણુતા જોવામાં આવે છે. એ જ પ્રમાણે આપસમાં શાદીઓ થતી રહી તો અમારી હુકૂમતને ખતરો પૈદા થઈ જશે. પોતે પોતાની વાત બતાવું છું કે જયારથી મેં આલે ઝુબૈર અર્થાત્ બનૂ અબ્બાસની ઔરત (રમ્લહ બિન્તિઝુઝુબૈર)થી નિકાહ કર્યા છે ત્યારથી મારા દિલમાં તેમની મુહબ્બત એવી ઉતરી ગઈ છે કે કોઈ કુટુંબ મારી નઝરોમાં તેનાથી વધુ મહબૂબ (પ્રિય) નથી. આ સાંભળીને અબ્દુલ્ મલિકે કહ્યું : “વાત તો સહીહ છે.” હવે મોકો જોઈને ખાલિદે કહ્યું : “તો પછી આપે હજ્જાજને હાશમી ખાનદાનની સ્ત્રીથી નિકાહ કરવાની ઈજાઝત શા માટે આપી ? એટલા માટે કે હજ્જાજ આપના હાથ નીચે હાકિમ છે, એ કારણસર બધાં આરોપો આપના જ તરફ સંબંધિત થશે અને રાજકીય અરાજકતા ઉત્પન્ન થશે.” અબ્દુલ્ મલિકને ખાલિદની વાત સમજમાં આવી ગઈ અને તત્કાળ (ઉમ્મે કુલ્ષૂમને) તલાક આપવાનો હજ્જાજને હુકમ આપ્યો. (એ રીતે ખાલિદ પોતાની યુક્તિમાં સફળ થઈ ગયા.)

ઉપર જણાવેલા બન્ને અવતરણો વચ્ચે ઈખ્તિલાફી અને વિરોધી બાબતો નીચે પ્રમાણે છે :

[૧] પ્રથમ અવતરણમાં ઉલ્લેખ છે કે, આર્થિક મદદ મળવાની આશાથી હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)એ (પુત્રીના) નિકાહ કરાવી દીધા. બીજા અવતરણમાં એવો ઉલ્લેખ છે કે, આપને (પોતાની પુત્રીના) નિકાહ કરાવવા માટે મજબૂર કરવામાં આવ્યા.

[૨] પ્રથમ અવતરણમાં ઉલ્લેખ છે કે, રુખ્સતી (વિદાય) થઈ ગઈ હતી. બીજા અવતરણમાં રુખ્સતી થઈ ન હોવાનો ઉલ્લેખ છે.

[૩] બન્ને અવતરણોમાં આ ઉલ્લેખ તો મૌજૂદ છે કે અબ્દુલ્ મલિકના હુકમથી હજૂજા અને ઉમ્મે કુલ્ષૂમમાં જુદાઈ (તલાક) થઈ હતી. અલબત્ત પ્રથમ અવતરણમાં ઉલ્લેખ છે કે, વલીદ બિન અબ્દુલ્ મલિકના કહેવાથી બાદશાહે તલાકનો હુકમ કર્યો. બીજા અવતરણમાં એવો ઉલ્લેખ છે કે, ખાલિદ બિન યઝીદની સુંદર યુક્તિ (જે હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર રદિ.ના ઈશારાના કારણે હતી)ના કારણે અબ્દુલ્ મલિકે તલાકનો હુકમ આપ્યો.

ઉપર જણાવેલ સરખામણી પછી પોતાની ટુંકી દ્રષ્ટિ અને અધૂરી સમજની રોશનીમાં સહાબએ કિરામ (રદિ.)ની પવિત્રતા અને આદર તેમજ રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ સાથેના સંબંધની રિઆયત (જે ઈમાની તકાજો છે) વગેરે બાબતોને નજર સમક્ષ રાખતા મુબર્રદનું બયાન જ સૌથી વધારે સહીહ મા'લૂમ પડે છે. આ કેવી રીતે શક્ય છે ? કે બહુરુલ્ જૂદ (ઉદારતાના સાગર)નો પુત્ર જે પોતે ઉદારતાનો પહાડ હતો. જેના પૂરાવા માટે આ બયાન કાફી (પૂરતું) છે કે ઝિયાદ બિન અઅજમ પાંચ-પાંચ વખત તેમની પાસે દિય્યતો (નાહક હત્યાનો દંડ)માં મદદ માટે હાજર થયો. આપે દરેક વખતે પોતાના તરફથી દિય્યત (દંડ) અદા કરી. જેને ઝિયાદે આ અશઆર (કાવ્યો)માં વિનંતી કબૂલ થવાનું જાહેર કર્યું :

“سألناه الجزيل فما تلگًا واعطى فوق نيتنا وزادا”

અર્થાત્ : અમે તેની પાસે ઘણો માલ માંગ્યો, તેણે કોઈ બહાનું બનાવ્યું નહીં અને અમારી અપેક્ષાથી વધુ આપ્યું.

“واحسن ثم احسن ثم عدنا فاحسن ثم عدت له فعادا”

અર્થાત્ : અને તેણે વારંવાર ભલાઈ કરી અને જ્યારે જ્યારે અમે તેની પાસે ગયા તેઓ ભલાઈ કરતા રહ્યા. [‘અલ્ મુસ્તદરક’: ૩/૬૫૬]

તો એવો ઉદારતા અને સખાવતનો પૈકર થોડાંક પૈસાના માટે કેવી રીતે આ કદમ ઉઠાવી શકે છે ? ઉપરાંત સહાબિયતનો આદર અને લિહાઝ, ખાનદાની ગૈરત (લજ્જા) વગેરે વસ્તુઓ સમગ્ર રીતે તેનો રદીયો કરે છે. આપ તો તે છે જેમના વિષે રહમતે દો આલમ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે ફરમાવ્યું કે : “અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.) સીરત (ચરિત્ર) અને સૂરત (દેખાવ)માં સૌથી વધુ મારા સમાન છે.” ઉપરાંત ફરમાવ્યું : “હે અલ્લાહ ! તેમને જઅફર (રદિ.)ના ઘરનો સહીહ જાનશીન બનાવી દે !”

ઉપર જણાવેલ સ્પષ્ટતાની રોશનીમાં ‘અલ્ મુસ્તદરક’ વગેરે કિતાબોના તે બયાનો જેનાથી સહાબા (રદિ.)ની પ્રતિષ્ઠાને ઠેસ પહોંચે છે તે સ્વીકારવા લાયક નથી, દાખલા તરીકે :

‘બલાગાતુન્નિસાઅ’ કિતાબમાં મદાઈનીના હવાલાથી આ નકલ કર્યું છે કે : હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)ની સાહબજાદીની જ્યારે હજ્જાજની સાથે પ્રથમ મુલાકાત થઈ, તો હજ્જાજે જોયું કે તેના ગાલ પર રડવાના કારણે આંસૂ વહી રહ્યા હતા. હજ્જાજે પૂછ્યું : “શા માટે રડે છે ?” હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન જઅફર (રદિ.)ની સાહબજાદીએ જવાબ આપ્યો :

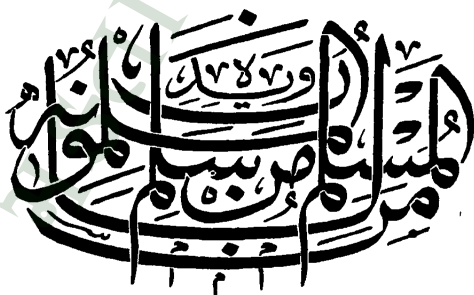
“من شرفٍ اتضع و من ضعةٍ شرفت”

અર્થાત : હૈરત (અચંબા)ની વાત છે કે શરીફ (સજ્જન) નીચો થઈ ગયો અને નિમ્ન કક્ષાનો ઉચ્ચ દર્જા પર પહોંચી ગયો.

આ સાંભળીને હજૂજાજે કહ્યું કે : “અમીરુલ્ મુઅમિનીનનું મારા નામે હુકમનામું (આદેશપત્ર) પહોંચ્યું છે કે તને તલાક આપી દઉં.” સ્ત્રીએ ખૂશીમાં કહ્યું : “هو والله أبرُّ بي ممن زوَّجنيك”

અર્થાત : અદ્લાહની કસમ ! તે મારા માટે આનાથી પણ વધુ ખૈરખવાહ છે જેણે કે મારા તારી સાથે નિકાહ કરાવી દીધા.

વિચારવાનું સ્થાન છે કે કોઈ શરીફ (સજ્જન) ખાનદાનની સ્ત્રી પોતાના મુહતરમ વાલિદ (જે એક સહાબી પણ છે.)ના માટે એવા કલિમાત (વાક્યો) ઝબાન પર લાવી શકે છે ? (‘અઅલામુનિસાઅ’ ૪ / ૨૫૨, ‘કિતાબુ બલાગાતિનિસાઅ’ : ૧૩૦, ‘અલ્ બિદાયહ વનિહાયહ’ : ૫ / ૨૯, ૧૦૫, ‘અલ્ કામિલુ ફિલ્લુગતિ વલ્ અદબ’ : ૧ / ૨૦૫)

અન્ય પૂર્વજો

[૪૯] શયખુલ્ હદીષ હઝરત મવ્લાના મુહમ્મદ ઝકરિયા સાહબ (રહ.)

શયખુલ્ હદીષ મવ્લાના મુહમ્મદ ઝકરિયા બિન યહ્યા કાંધલવી મુહાજિરે મદની મશહૂર શયખે તરીકત અને વિશ્વવિખ્યાત મુહદ્દિષ અને મુસન્નિફ (લેખક) અને મઝાહિરે ઉલૂમ, સહારનપૂરના શયખુલ્ હદીષ હતા. ૧૧, રમઝાનુલ્ મુબારક, જુમેરાતની રાત્રે, ૧૩૧૫ હિજરીસનના પોતાના વતન કાંધલામાં પૈદા થયા. આપના વાલિદ માજિદ મવ્લાના મુહમ્મદ યહ્યા સાહબ (રહ.) હઝરત (મવ્લાના રશીદ અહમદ) ગંગોહી (રહ.)ના ખુસૂસી શાગિર્દ (શિષ્ય) હતા. આપ અઢી વર્ષની ઉંમર સુધી કાંધલામાં રહ્યા. ૧૩૧૮ હિજરીસનમાં પોતાના વાલિદ સાથે ગંગોહ ગયા. ગંગોહમાં જ મુઝફ્ફરનગરના એક નેક માણસ ડોક્ટર અબ્દુરહમાન પાસે બગદાદી કાઈદો પઢ્યા. કુર્આને શરીફની હિફઝની પરિપૂર્ણતાની સાથે ઉર્દૂ અને ફારસીની અનેક કિતાબો વાલિદ સાહબ પાસે પઢી. ફારસીની વધુ પડતી કિતાબો મુહતરમ ચાચા હઝરત મવ્લાના મુહમ્મદ ઈલ્યાસ (રહ.)ની પાસે પઢી. ૧૩૨૮ હિજરીસનમાં મઝાહિરે ઉલૂમ, સહારનપૂરમાં દાખલ થયા. જ્યાં સઘળા ઈલ્મો (વિદ્યાઓ) અને કળાઓનું શિક્ષણ પરિપૂર્ણ કર્યું. દવરએ હદીષની મોટા ભાગની કિતાબો મઝાહિરે ઉલૂમ, સહારનપૂરમાં જ પોતાના વાલિદ સાહબ પાસે પઢી. તેમની વફાત પછી ‘બુખારી શરીફ’ અને ‘તિરમિઝી શરીફ’ પોતાના ઉસ્તાઝ અને શયખ મવ્લાના ખલીલ અહમદ સહારનપૂરી પાસે પઢી. ૧, મુહર્રમ ૧૩૩૫, હિજરીસનથી

મેઝાહિરે ઉલૂમ, સહારનપૂરમાં તદરીસ (શિક્ષણ આપવા)ની પરંપરા શરૂ થઈ. તે સમયે આપની ઉંમર ૨૦ (વીસ) વર્ષની હતી. ૧૩૪૧, હિજરીસન મુતાબિક ૧૮૨૩, ઈસ્વીસનમાં ‘બુખારી શરીફ’ ભાગ : ૧ ની તદરીસ (શિક્ષણ આપવા)ની ઝિમ્મેદારી આપવામાં આવી. જ્યારે કે ૧૩૭૪, હિજરીસન મુતાબિક ૧૮૫૫ ઈસ્વીસનમાં ‘બુખારી શરીફ’ના બન્ને ભાગો અને ‘અબૂ દાઅૂદ શરીફ’ની તદરીસ (શિક્ષણ આપવાની જવાબદારી) સોંપવામાં આવી. ૧૩૪૧, હિજરીસનથી ૧૩૮૭ હિજરીસન સુધી આપે હદીષ શરીફનો સબક આપ્યો અને હઝારો ઈલ્મના તરસ્યાઓ સે’રાબ (તૃપ્ત) થયા.

મઅર્રિફત અને સુલૂકમાં આપને મવ્લાના ખલીલ અહમદ સહારનપૂરીથી બચ્ચત અને ઈજાઝત પ્રાપ્ત હતી. આખરી સમયમાં સર્વ લોકોનું આપના તરફ જે આકર્ષણ હતું, તેનું ઉદાહરણ દુનિયાના કોઈ અન્ય મઅર્રિફતવાળાને ત્યાં નથી મળતું. એક દુનિયા આપથી લાભદાયી થઈ. તે સિવાય અણમોલ ગ્રંથો આપના કલમથી લખાયા, જેમાં ‘અવ્જઝુલ્ મસાલિક’, ‘લામિઉદ્દારી’ અને ‘હજ્જતુલ્ વિદાઅ’ના ઉપરાંત તબ્લીગ અને દઅૂવતી કિતાબોનું સંપૂર્ણ પુસ્તકાલય છે. આપે સંપાદન કરેલ કિતાબોની કુલ સંખ્યા : ૮૩ છે. જીવનના અંતિમ સમયમાં મદીના મુનવ્વરા ચાલ્યા ગયા હતા, જેની માટીના પૈવન્દ થવાની આપને અત્યંત આરજૂ હતી. અદ્દાહ તઆલાએ આ આરજૂ પૂરી કરી દીધી. ૧, શા’બાન, ૧૪૦૨ હિજરીસન મુતાબિક ૨૪, મે, ૧૯૮૨ ઈસ્વીસન સોમવારના દિવસે સાંજના સમયે લગભગ પોણા છ વાગ્યે મદીના મુનવ્વરામાં મોતના ફરિશ્તાને ‘લબ્બયક’ (હાજર છું) કહ્યું અને જન્નતુલ્ બકીઅમાં દફન કરવામાં આવ્યા.

(‘વોહ કોહ કનકી બાત’ : ૨૧૧)

[પ૦] હઝરત મવ્લાના ઝફર અહમદ થાનવી (રહ.)

મવ્લાના ઝફર અહમદ ઉસ્માની (રહ.) હઝરત મવ્લાના (અશરફઅલી) થાનવી (રહ.)ના સગા ભાણેજ હતા. દેવબંદના દીવાન મહોલ્લામાં બાપ-દાદાનું મકાન હતું. એટલા માટે કે બાળપણથી જ થાનાભવન જે આપનું મોસાળ હતું ત્યાં જ આપનો મુકામ રહ્યો એટલા માટે દેવબંદીના બદલે થાનવી (રહ.)થી મશહૂર થઈ ગયા. આપ દીવાન લુત્ફુલ્લાહની ઔલાદમાંથી હતા, જે શાહજહાંના સમયમાં દીવાન પદ પર નિયુક્ત હતા. આપના માનવંત પૂર્વજ મહૂમ શયૂખ નિહાલ અહમદ સાહબ ઉસ્માનીએ દારુલ્ ઉલૂમ, દેવબંદના માટે તે જમીન વકફ કરી હતી જેના પર આજે દારુલ્ ઉલૂમની ઈમારત છે. શયૂખ નિહાલ અહમદ સાહબ દારુલ્ ઉલૂમ, દેવબંદના સ્થાપક, હુજૂતુલ્ ઈસ્લામ હઝરત મવ્લાના કાસિમ સાહબ નાનોતવી (રહ.)ના બનેલી અને ખાસ મિત્ર હતા. હઝરત અદ્દામાએ પ્રાથમિક શિક્ષણ પછી સહારનપૂરથી ફરાગત પ્રાપ્ત કરી અને મવ્લાના ખલીલ અહમદ સાહબ સહારનપૂરીના ખાસ અને વિશ્વાસુ વિદ્યાર્થીઓ અને ખલીફાઓમાંથી થયા. દવરએ હદીષ પૂર્ણ થવા પછી ૧૩૨૯ હિજરીસનમાં મદ્રસા મઝાહિરે ઉલૂમ, સહારનપૂરમાં ઉસ્તાદ બન્યા. અલબત્ત, ૧૩૩૯ હિજરીસનમાં જ્યારે હજથી પાછા આવ્યા અને હઝરત હકીમુલ્ ઉમ્મત કુદિસ સિર્દુદૂએ આપને થાનાભવન શિક્ષણ આપવા અને કિતાબોના લેખનના માટે બોલાવ્યા. હઝરત હકીમુલ્ ઉમ્મતને આપના ઈલ્મ અને ફઝલ પર ઘણો વિશ્વાસ હતો. હઝરતના જ દેખરેખ હેઠળ ‘ઈન્શાઉલ્લેસુનન’ નામની વીસ મોટી જિલ્દો પર સમાવિષ્ટ હનફી દલીલોની શાહકાર ઈન્સાઈકલોપેડિયા (જ્ઞાનકોશ) તૈયાર ફરમાવી

કે હઝરત (રહ.)એ ખૂશીમાં પોતે પોતાની ચાદર તેમને ઓઢાવી દીધી અને ફરમાવ્યું : “હનફી ઉલમા પર ઈમામ અબૂ હનીફા (રહ.)નું ૧૨૦૦ (બારસો) વર્ષથી કર્જ ચાલ્યું આવતું હતું. અલ્લમ્દુ લિલ્લાહ ! આજે અદા થઈ ગયું.” આપે એ રીતે અસંખ્ય સંપાદનો, ઈલ્મના સંશોધનો લખ્યા છે.

આપ મુસ્લિમ લીગના તીવ્ર સમર્થક હતા. ભાગલા પડવા પછી પાકિસ્તાન તશરીફ લઈ ગયા અને દારુલ્ ઉલૂમ, ટંડવાલાયાર, સિંઘના શયખુલ્ હદીષ બન્યા. અને વફાતથી થોડાં દિવસો અગાઉ સુધી ‘બુખારી શરીફ’નો સબક આપતા રહ્યા. અને ૨૩, ઝીકઅદહ, ૧૩૮૪ હિજરીસન મુતાબિક ૮, ડિસેમ્બર, ૧૯૭૪ ઈસ્વીસનમાં વફાત પામ્યા. (‘દારુલ્ ઉલૂમ, દેવબંદકી પચાસ મિસાલી શખ્સિયાત’ : ૧૮૦, ‘લાલહ વ ગુલ’ : ૨૩૭)

[૫૧] હઝરત મવ્લાના સિદ્દીક હસન ખાં ભોપાલી (રહ.)

આપનું નામ અબૂ તય્યિબ, સિદ્દીક હસન બિન અવ્લાદે હસન બિન અવ્લાદે અલી અલ્ હુસયની અલ્ બુખારી અલ્ કન્નોજી છે. આપ સાદાત (હઝરત મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમના વંશજો)માંથી છે. આપનો જન્મ ૧૮, જમાદિલ્ ઊલા, ૧૨૨૮ હિજરીસનમાં રવિવારના દિવસે “બાંસ બરેલી” સ્થળે થયો. પછી ત્યાંથી આપની વાલિદહ “કન્નોજ” દાદાના ઘરે લઈ આવી. જ્યારે આપ ૬ (છ) વર્ષના થયા ત્યારે વાલિદ સાહબની વફાત થઈ ગઈ. વાલિદહ સાહિબાએ પોતાના આ યતીમ (અનાથ) બાળકની તરબિયત ફરમાવી. પ્રાથમિક શિક્ષણ પોતાના ભાઈ અહમદ હસન પાસે પ્રાપ્ત કર્યું. તે પછી ફર્ખઆબાદ અને કાનપૂરમાં માધ્યમિક

શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરીને ૧૨૬૯, હિજરીસનમાં દિલ્હી તશરીફ લઈ ગયા અને ત્યાં મંશહૂર અને વિખ્યાત મુફતી ઉસ્તાઝુલ્ અસાતિઝહ હઝરત મવ્લાના સદરુદ્દીન (રહ.) પાસે ઉચ્ચ કક્ષાના શિક્ષણની કિતાબોની માતાઓ (મુખ્તસરુલ્ મઆની, સુદ્દમુલ્ ઉલૂમ, શમ્સે બાઝિગહ, ઉકલીદસ, દીવાને મુતનબ્બી, બયૂઝાવી, સહીહ બુખારી વગેરે) પઢી. તે પછી ભોપાલ પાછા આવ્યા અને ત્યાં જ શિક્ષણ આપવાની શરૂઆત કરી. અલબત્ત, પઢાવતા પઢાવતા કાઝી ઝયૂનુલ્ આબિદીન અલ્ અન્સારી અલ્ યમાની પાસે બાકી રહેલ ૬ (છ) કિતાબોને ઘણી મહેનતથી પઢી. ઉપરાંત હિજાઝના સફર દરમિયાન શયૂખ મુહમ્મદ યા'કૂબ મુહાજિરે મક્કી (રહ.) (જે શાહ ઈસ્હાક મુહદિષે દહેલ્વી રહ.ના ભાઈ હતા) અને શયૂખ અબ્દુલ્ હક બિન ફઝ્લ અલ્ હિન્દીથી પણ હદીષ શરીફની ઈજાઝત પ્રાપ્ત ફરમાવી.

મન્ફૂલાત (૧) અને મા'ફૂલાત (૨) દરેકમાં આપ કાબિલિયત ધરાવતા હતા. પઢાવવા અને વાઅઝ ઉપરાંત પુસ્તક લેખન અને સંપાદનમાં આપ પોતાના સમયના અજોડ હતા. એક જ દિવસમાં કેટલાયે પૃષ્ઠો સંપાદન કરી લેતા હતા. અદ્દાહ તઆલાએ આપને જીવનમાં જ ઈર્ષાપાત્ર શોહરત (ખ્યાતિ) અને મકબૂલિયત અતા ફરમાવી. કેટલાક વક્રદષ્ટાઓએ આપ પર આ આરોપ મૂક્યો છે કે ધનદૌલત અને સત્તાના બળ વડે ઘણી દુર્લભ કિતાબોને પોતાના નામે ચઢાવી લીધી. પણ આ પાયાવિહિન વાતો છે. સંશોધકો જે આપના સંપાદનોની પદ્ધતિથી માહિતગાર છે તેઓ આ બાબતોને સારી રીતે સમજી શકે છે.

અદ્દામહ મુહમ્મદ મુનીર દમિશ્કી મિસૂરી ફરમાવે છે કે :

(૧) મન્ફૂલાત : પરંપરાગત નકલ (રિવાયત) થઈને પહોંચેલો ઈલ્મ, હદીષ શરીફ વગેરે.

(૨) મા'ફૂલાત : અકલી (બૌદ્ધિક), ઈલ્મ, તર્કશાસ્ત્ર વગેરે.

આપના ઈલ્મ અને ફન (કળા)ની તે દુર્લભ સેવાઓ પ્રકાશિત દિવસના જેમ સ્પષ્ટ છે જેના પર આપની કલમના નકશ સદા ગવાહ રહેશે. ભલે ઈર્ષાળુઓ, કમઝોર બુદ્ધિવાળાઓ વેરભાવની દષ્ટિએ ઈન્કાર કરતા રહે.

અદ્દામહ અબ્દુલ્ હય્ અલ્ કત્તાનીએ પોતાની કિતાબ ‘ફરિસુલ્ ફહારિસિ વલ્ ઈષ્બાત’માં ‘ઔનુલ્ વદૂદ’ના લેખકથી આ નકલ કર્યું છે કે : આપ પોતાની સદીના મુજદિદ હતા. જીવનમાં અકાબિરની રિવાયતો પ્રમાણે વિવિધ હાલતોથી પસાર થયા. જેમ કે : ભોપાલથી ટોક દેશ નિકાલ કરવા. અને હુકૂમત તરફથી પ્રાપ્ત થયેલ સન્માનો અને ચંદ્રકોને પાછા લઈ લેવા. સમકાલીનોની મહેરબાનીઓ (ત્રાસ) વગેરે, શબ્દોમાં વ્યક્ત ન કરી શકાય એવી વિકટ પરિસ્થિતિનો સામનો કરવો પડ્યો. પરંતુ ધીરજ અને સહિષ્ણુતાએ તે સર્વ મુશ્કિલ સમસ્યાઓથી આપને સરળતાથી પસાર કરી દીધા. ભોપાલની મલિકહ (બેગમ) (જેના આગલા પતિ નવાબ બાકી મુહમ્મદ ખાં હતા)થી આપના નિકાહ થયા.

નિખાલસતાની આ હાલત હતી કે જ્યારે આપને નાબિગએ રોઝગાર ઈમામુલ્ મન્ફૂલ વલ્ મઅફૂલ નમૂનએ મુહદિધીન અદ્દામહ અબ્દુલ્ હય્ બિન અબ્દુલ્ હલીમ લખનવી (રહ.)ની વફાતની ખબર પહોંચી (બન્ને વચ્ચે ઝબરદસ્ત ઈલ્મી વાદ-વિવાદની એક લાંબી પરંપરા હતી, અહીં સુધી કે દરેકે એક બીજાના રદીયામાં પુસ્તકો લખ્યા) તો આપના સાહબઝાદહ સય્યિદ અલી હસનના બયાન અનુસાર દિલને ઝટકો આપનાર આ સમાચાર સાંભળતા જ અફસોસના માર્યા પેશાની પર હાથ મૂકીને માથું નમાવી લીધું. થોડાં સમય પછી માથું ઉચક્યું તો આંખોમાંથી આંસૂઓ વહેતા હતા અને મર્ડૂમના માટે દુઆએ ખૈરના વાક્યો ઝબાન પર ચાલુ હતા. આપે ફરમાવ્યું : “આજે તો ઈલ્મનો સૂર્ય અસ્ત થઈ ગયો. મારો તેમનાથી

મતભેદ સંશોધનના વર્તુળમાં હતો.” તે પછી મોટા સમૂહની સાથે જનાઝહની નમાઝ ગાઈબાના રીતે અદા ફરમાવી.

ધન—દૌલતને ભલાઈના કામોમાં ખર્ચ ફરમાવ્યા કરતા હતા. જેથી પુષ્કળ રકમથી કિતાબો છપાવીને ઉલમામાં વહેંચતા હતા. જેથી તે ઝમાનામાં ઈબ્ને હજર અસ્કલાની (રહ.)ની ‘ફતુલ્ બારી’ આપે મિસ્રમાં પચાસ હજાર રૂપિયા ખર્ચ કરીને છપાવી અને ઉલમાઓની ખિદમતમાં હદીયારૂપે પેશ કરી.

તે સમયના બુઝુર્ગ ઈમામ ફઝલુર્રહમાન બિન અહલુલ્લાહ અલ્ બિકરી અલ્ મુરાદાબાદીની સાથે ઘણી જ વધારે દિલી મુહબ્બત હતી, બલકે તેમની પ્રશંસા અને વખાણમાં ફરમાવતા કે : તેઓ તો રબ્બાની ઉલમાઓમાંથી છે. સુન્નતની પૈરવી અને પરહેઝગારી તેમજ તકવામાં તેમની કોઈ મિસાલ નથી વગેરે વગેરે. એક વખત તો ભોપાલ તશરીફ લાવવાની દઅવત પેશ કરી, પરંતુ શયખે ઉઝર પેશ કર્યો અને પોતાનો ઈમામહ (પાઘડી) હદીયારૂપે આપને આપ્યો. ઉપરાંત બરકત અને હુસ્ને ખાતિમહની (ઈમાન પર મોતની) દુઆ આપતા આપતા ઈસ્તિગફારને કાયમ પઢતા રહેવાની નસીહત ફરમાવી. જેની આ અસર થઈ કે આપે તત્કાળ તસ્બીહ પકડી લીધી. જેથી અદ્લામહના સાહબઝાદહ સય્યિદ નૂરુલ્ હસન ફરમાવે છે કે : જયારે મેં પ્રથમ વખત વાલિદે મુહતરમના હાથમાં તસ્બીહ જોઈ, તો ઘણો આશ્ચર્ય પામ્યો અને એનું કારણ પૂછ્યું ? તેમણે ફરમાવ્યું કે : મેં પોતાના શયખના કહેવા અનુસાર ઈસ્તિગફાર પઢવાને જરૂરી ઠેરવી લીધું છે. ‘નુઝહતુલ્ ખવાતિર’ના લેખક ફરમાવે છે કે : આ હકીકતમાં તેમના શયખની કરામત હતી કે જેમની બરકતથી આપમાં એક પરિવર્તન પેદા થઈ ગયું. ઈસ્તિગફારના અનવારો એવા જાહેર થયા કે અંતિમ ઉંમરમાં અયોગ્ય બાબતોમાં ફેરફાર થઈ ગયો. આપ ફિક્કહ અને તસવ્વુફના ઈમામોની પરંપરામાં જે ખોટી શંકાના શિકાર થઈ

ગયા હતા તેનાથી તવબહ કરી લીધી. આજ કારણ છે કે આપે શયૂખ અબ્દુલ્ કાદિર જીલાની (રહ.)ની કિતાબ “ફતૂહુલ્ ગયૂબ”નો અનુવાદ ફરમાવ્યો, જે કિતાબનું નામ આપે ‘મકાલાતુલ્ એહસાન’ રાખ્યું અને આજ આપનો અંતિમ ગ્રંથ છે.

આપની વફાતનો બનાવ પણ ઘણો અદ્ભૂત છે કે આપને જલંદરનો રોગ થયો અને આ રોગ એટલા પ્રમાણમાં વધ્યો કે આપ વિસ્મરણ (ભૂલી જવું) અને બેહોશીના શિકાર થયા, પરંતુ તે સમયે પણ લેખન અને સંપાદનમાં તલ્લીન રહેનારી આંગળીઓના ટેરવાઓ હલન-ચલન કરતા રહેતા હતા, અહીં સુધી કે વફાતની રાત્રે શયૂખ જૂલ્ફકાર અહમદ માલવી (જે આપના ખાસ સ્વજનોમાંથી હતા)થી પૂછ્યું કે : ‘મકામાતુલ્ એહસાન’ પ્રગટ થઈ ગઈ ? તેમણે બતાવ્યું : “છપાવાના નજીક છે. એક-બે દિવસમાં પહોંચી જશે.” આ વાત સાંભળતા જ અદ્દાહ તઆલાનો શુક અદા કર્યો. ફરમાવ્યું : “આજે મહીનાની અંતિમ તારીખ છે અને આ મારી અંતિમ કિતાબ...” પછી જ્યારે અડધી રાત થઈ તો આપની ઝબાન પર : “حَبْلُ لِقَاءِ اللَّهِ”ના કલિમાત જારી થયા. આપે પાણી મંગાવ્યું અને થોડાં જ સમય પછી જાન જાન બનાવનારના હવાલે કરી દીધી. આપની વફાત ૨૯, જમાદિલ્ આખર, ૧૩૦૩ હિજરીસનમાં થઈ. આપની કુલ ઉંમર ૫૯ વર્ષ, ૩ માસ, ૬ દિવસની થઈ. એક મોટા સમૂહે આપની જનાઝહની નમાઝ પઢી, બલ્કે ત્રણ વખત જનાઝહની નમાઝ પઢવામાં આવી. તે સમયની અંગ્રેજ હુકૂમતે સરકારી આદર-સન્માન સાથે દફન કરવાનો ઈરાદો કર્યો, પરંતુ આપે વસિયતનામામાં સુન્નત તરીકા મુજબ દફન કરવાનો આગ્રહ કર્યો હતો, જેથી એના પર જ અમલ થયો.

આપે લખેલ કિતાબોની સંખ્યા : ૨૨૨ છે. નાની-નાની પુસ્તિકાઓને પણ ગણવામાં આવે તો ૩૦૦ થઈ જાય છે. ‘ફતૂહુલ્

બયાન', 'અવૂનુલ્ બારી', 'અત્તાજુલ્ મુકદ્દલ', 'નુઝુલુલ્ અબરાર', 'અલ્ અરબઈ ન ફિલ્ અખ્બારિલ્ મુતવાતિરહ', 'ઈતિહાફુન્નુબલાઅ', 'અબ્જદુલ્ ઉલૂમ' વગેરે કિતાબો મશહૂર છે.

(‘અલ્ અબ્લામ’ : ૮ / ૨૦૨ થી ૨૧૦, ‘મુકદ્દમએ અબ્જદુલ્ ઉલૂમ’ : ૫ થી ૧૧)

[પર] હઝરત મવ્લાના અહમદ લૂલાત સાહબ (રહ.)

આપનું નામ અહમદ, વાલિદનું નામ ઈબ્રાહીમ અને વાલિદહનું નામ ખદીજા હતું.

આપનો જન્મ ૧૮૪૪ ઈસ્વીસનમાં થયો. ગુજરાત રાજ્યના ભરૂચ શહેરના રવીદ્રા નામના માનવરત્નોની ખાણ જેવા ગામના રહેવાસી હતા. પ્રાથમિક શિક્ષણ રવીદ્રામાં જ પ્રાપ્ત કર્યું. તે પછી પોતાના મોસાળ હથૂરણમાં કુઆનેપાક હિફઝ યાદ કર્યું. ત્યાંથી દારુલ્ ઉલૂમ અશરફિયહ, રાંદેર અને દારુલ્ ઉલૂમ, આણંદમાં અરબી ચહારુમ (અરબીના ચોથા વર્ષ) સુધી તા’લીમ પ્રાપ્ત ફરમાવીને મઝાહિરે ઉલૂમ, સહારનપૂર તશરીફ લઈ ગયા. તાલિબે ઈલ્મીના સમયમાં નામાંકિત તાલિબે ઈલ્મોમાં આપની ગણના હતી. ‘સહીહ બુખારી શરીફ’ મુહદ્દિષે કબીર, આરિફ બિદ્લાહ હઝરત શયખ યૂનુસ સાહબ દામત્ બરકાતુહુમ પાસે પઢી. તે જ વર્ષે શયખુલ્ હદીષ હઝરત મવ્લાના ઝકરિયા સાહબ (રહ.)એ પઢાવવાની પરંપરા સ્થગિત ફરમાવી દીધી હતી. તેમ છતાં પણ હઝરતના ઘરે ઈશાની નમાઝ બા’દ તશરીફ લઈ જતા અને ત્યાં આપની પાસે ‘મશારિકુલ્ અન્વાર’ કિતાબ પઢતા. એ રીતે આપને હઝરત શયખુલ્ હદીષ (રહ.)ના વિદ્યાર્થીપણાંનો શર્ફ (મોભો) પ્રાપ્ત થયો.

હઝરતના જ મુબારક હાથ પર બયૂઅત ફરમાવીને સુલૂક અને તસલ્વુફના માર્ગને પાર કરીને થોડી જ મુદતમાં ઈજાઝત અને

ખિલાફતથી ગૌરવશીલ થયા. અને હઝરત શયૂખ(રહ.)ના ઘણાંજ ખાસ ખાદિમોમાં આપની ગણના થવા લાગી, અહીં સુધી કે બચ્ચતના કલિમાત આપ જ તલકીન ફરમાવતા. ફારિંગ થવા પછી મકતબ (મદ્રસા)માં પઢાવવાની પરંપરા શરૂ ફરમાવી. ૬ (છ) માસ સુધી નજીકના જ ગામ ‘દીવા’માં મકતબ પઢાવવા પછી વિવિધ સ્થળો (વડાલી, મદ્રાસ, કચ્છ-ભૂજ વગેરે)ના દારુલ્ ઉલૂમમાં જોડાયા. અંતમાં દારુલ્ ઉલૂમ, વડોદરામાં લગભગ ૧૫ (પંદર) વર્ષ સુધી ‘સહીહ બુખારી શરીફ’નો દર્સ (સબક) આપ્યો. આપના જ મુબારક હાથે અહીંયા ‘જામિઅ સહીહ બુખારી શરીફ’ની પરંપરા શરૂ થઈ. આપ ઘણાં જ પરહેઝગાર અને અદ્વાહ તઆલાથી ડરનારા હતા અને સાદગી તેમના સ્વભાવમાં ઓતપ્રોત હતી. જેની વિગતો માટે એક દફતર જરૂરી છે. ટૂંકમાં આ કહીને પૂરું કરી રહ્યો છું :

اعد ذكر نعمان لنا ان ذكره هو المسك ما كررته يتضوع

લગભગ ૫૭ વર્ષની ઉંમરે ૮, ઝીલકદ, ૧૪૨૧ હિજરીસન મુતાબિક ૩, ફેબ્રુઆરી, ૨૦૦૧ ના રોજ વડોદરા સ્થળે અસરના સમયે અદ્વાહ તઆલાને પ્યારા થઈ ગયા.

”نور الله مرقدہ و برد مضجعه“ (آمین)

إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

ઝાલિમ અને ફાસિક હાકિમ

[૫૩] હજ્જાજ બિન યૂસુફ

હજ્જાજનું આખું નામ હજ્જાજ બિન યૂસુફ બિન અલ્ હકમ બિન અબી અકીલ બિન મસૂઝિદ બિન આમિર બિન મુઅતિબ બિન માલિક અષ્ષકફી છે. હજ્જાજની કુનિયત (તે નામ જે માતા-પિતા, બેટા-બેટી વગેરેના સંબંધથી બોલવામાં આવે) અબૂ મુહમ્મદ હતી. હજ્જાજનો જન્મ ૪૦ અથવા ૪૧ હિજરીસનમાં થયો. માતાનું નામ ફારિઅહ બિન્તે હુમામ બિન ઉરૂવહ બિન મસૂઝિદ ષકફી હતું. હજ્જાજ સ્વભાવે ચિડિયલ હતો.

પોતાના ઝમાનાનો તે મશહૂર અને જાણીતો ઝાલિમ અને ફાસિક હતો.

જે ના વિષે અદ્દામહ ઝહબી (રહ.)એ ‘સિયરુ અઅલામિન્નુબલાઅ’માં આ કહ્યું :

”كَانَ ظُلُومًا جَبَّارًا، خَبِيثًا سَفَاكًَا لِلدِّمَاءِ، فَتَسَبُّهُ وَلَا نَجْبَهُ
بَلْ نَبْغُضُهُ فِي اللَّهِ فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ أَوْثَقِ عُرَى الْإِيمَانِ،
وَلَهُ حَسَنَاتٌ مَغْمُورَةٌ فِي بَحْرِ ذُنُوبِهِ، وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ، وَلَهُ
تَوْحِيدٌ فِي الْجُمْلَةِ وَنَظَرٌ مِنْ ظُلْمَةِ الْجَبَابِرَةِ وَالْأَمْرَاءِ“

અર્થાત : ઘણો જ ઝાલિમ અને અત્યાચારી, ખબીસ (દુષ્ટ) અને ખૂની હતો. અમે તેની નિંદા કરીએ છીએ. તેને પસંદ નથી કરતા, બલકે અદ્દાહના માટે તેનાથી નફરત (ઘૃણા) કરીએ છીએ. એવું કરવું ઈમાનના મજબૂત કડાને પકડવું છે. ખરેખર, તેની ઘણી જ નેકીઓ પણ

છે, પરંતુ ગુનાહોના સમુદ્રમાં બધી ડૂબી ગઈ. તેનો મા'મલો અદલાહ તઆલાના હવાલે છે. કોઈ પણ રીતે આ તવૂહીદનો હામિલ છે.

‘સિયર’ના (ઉપરોક્ત) આ લખાણની સ્પષ્ટતા ઈમામ ઝહબી (રહ.)ની કિતાબ ‘તારીખુલ્ કબીર’ ઉપરાંત અન્ય ભાષાંતરિત કિતાબોમાં વિવિધ શબ્દો અને અહેવાલની રોશનીમાં વિસ્તૃત મૌજૂદ છે.

[૧] જ્યારે મિમ્બર પર ખુત્બહ આપવા માટે ઊભો થતો તો ઈરાદાપૂર્વક ખુત્બહને એટલો લાંબો કરતો કે નમાઝમાં વિલંબ થઈ જતો હતો. અહીં સુધી કે તાકીદ કરવા છતાં પોતાની હરકતથી દૂર રહેતો ન હતો. જેથી એક વખત એવું થયું કે મસ્જિદમાં ખુત્બહ આપતા આપતા સાંજ કરી નાંખી. હઝરત ઈબ્ને ઉમર (રદિ.)એ તેને લલકાર્યો :

“ايها الرجل الصلوة”

[અરે ! નમાઝનો સમય થઈ ગયો.]

પણ તેણે હઝરત ઈબ્ને ઉમર (રદિ.)ને બેસાડી દીધા. થોડાં સમય પછી હઝરત ઈબ્ને ઉમર (રદિ.)એ બીજી વખત તેને ટોક્યો. તો બીજી વખત ફરી બેસાડી દેવામાં આવ્યા. એવું ત્રણ વખત થયું. છેવટે તેણે નમાઝ પઢાવી અને નમાઝથી ફારિગ થતાં જ હઝરત ઈબ્ને ઉમર (રદિ.)થી પૂછપરછ કરવા લાગ્યો કે : આપને ટોકવાની હિમ્મત કેવી રીતે થઈ ? હઝરત ઈબ્ને ઉમર (રદિ.)એ ફરમાવ્યું : “આપણે નમાઝ માટે પહોંચીએ છીએ. જેથી જ્યારે નમાઝનો સમય થઈ જાય ત્યારે નમાઝ પઢાવ્યા કર. તે પછી દેડકાની જેમ તું પોતાનું ટર ટર કર્યા કર.”

હઝરત માલિક બિન દીનાર (રહ.) ફરમાવે છે કે : “જ્યારે અમે તેની પાછળ નમાઝ પઢતા તો અમારી નજર બહુધા તડકા પર રહેતી હતી.” જ્યારે તેને ખબર પડી તો કહેવા લાગ્યો કે : “તમે લોકો આમ-તેમ શા માટે જોયા કરો છો ? અદલાહ તમારી આંખોને

આંધળી કરે. આપણે કોઈ સૂર્ય, ચંદ્ર, કાંકરી, પથ્થર, ઢેકાં વગેરેને સજદા નથી કરતા.”

[૨] નેક લોકો અહીં સુધી કે સહાબા (રદિ.)ની સાથે પણ ઘણો ઉદ્ધતાઈપૂર્વક વર્તન કરતો હતો. જેથી હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૂઊદ (રદિ.)ના વિષે તેણે આ બકવાસ કર્યો કે : “અલ્લાહની કસમ ! જો હું હુઝેલ કબીલાના આ ગુલામને મેળવતે તો તેની ગરદન ઉડાવી દેતે.” ઉપરાંત તેણે કહ્યું : “હવે પછી હું કોઈને ઈબ્ને મસૂઊદ (રદિ.)ની કિરા’ત પઢતા ન સાંભળું. જો કોઈએ અનાદર કર્યો તો ગરદન ઉડાવી દઈશ, બલ્કે કુઆને મજ્જદમાંથી ઈબ્ને મસૂઊદની કિરા’તને ભૂંડની પાંસળીથી મિટાવી દઈશ.” (તેનો આ બકવાસ હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૂઊદ રદિ.ની કુઆને મજ્જદની ખિદમત પર ઈર્ષા અને દુશ્મની ઈન્કાર અને રદીયાના હેતુસર હતી. જેનું કારણ આ હતું કે હઝરત ઉસ્માન (રદિ.)એ કુઆન શરીફની વિવિધ હસ્તપ્રતો ભેગી કરવાનો ઈરાદો ફરમાવ્યો તો હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન મસૂઊદ રદિ.એ પોતાની હસ્તપ્રત આપવાથી ઈન્કાર કરી દીધો હતો.) એક વખત હજૂજાજ પોતાના બાપ યૂસુફ અને તે સમયના ખલીફા મરવાનની સાથે મિસ્રની એક મસ્જિદમાં પહોંચ્યો. તે સમયે ‘સલીમ બિન અતર’ નામના વઅઝ કહેનાર પર નઝર પડી, તો બદનસીબ કહેવા લાગ્યો : “જો મસ્જિદની દીવાલ પાછળ તું દેખાતે અને મને એના પર કાબૂ હોતે, તો હું તેની ગરદન ઉડાવી દેતે. કારણ કે આ અને તારા સાથી માલદારોની ફરમાંબરદારીમાં આનાકાની કરો છો.” આ વાત સાંભળીને હજૂજાજના વાલિદ યૂસુફે હજૂજાજને બૂરું-ભલું કહ્યું અને બતાવ્યું : “શું તે લોકોની ઝબાન પર તે લોકોની સારી વાત નથી સાંભળી ? તેમ છતાં પણ તું એવો બકવાસ કરે છે ! અલ્લાહની કસમ ! મારી ધારણા આ છે કે તું ઝાલિમ અને બદનસીબ થઈને મરશે.”

“اما والله ان رأى فيك انك لا تموت الا جباراً شقياً”

બાપની આ બદદુઆ જ તેની દુષ્ટતા અને બદનસીબી પર સ્પષ્ટ દલીલ છે.

‘સહીહ બુખારી શરીફ’માં છે કે : હઝરત અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમર (રદિ.)ને કાવતરાથી કતલ કર્યા હતા. બલ્કે હઝરત સલ્મહ બિન અલ્ અફ્વઅને પણ કોઈ બહાના હેઠળ કતલ કરવા માંગતો હતો. એટલા જ માટે તે બદનસીબે હઝરત સલ્મહ (રદિ.)થી કહ્યું : “એવું લાગે છે કે તમે હિજરતની બચ્ચતથી હાથ ખેંચી લીધો છે અને મદીના મુનવ્વરા છોડીને વણજારા બની ગયા છે.”

“يا ابن الاكوع ارتددت على عقبيك تعربت”

આપે ફરમાવ્યું : “નહીં ! મને તો ખૂદ આપ સલ્મહાહુ અલયહિ વ સલ્મમે વનવાસની ઈજાઝત ફરમાવી હતી.”

[‘બુખારી શરીફ’ : ૧ / ૧૩૨, ૨ / ૧૦૫૦]

[૩] હજૂજાજને લોકોને તકલીફ પહોંચાડવામાં ઘણી મઝા આવતી હતી. એક વખત જુમ્અહની નમાઝ માટે જતાં જતાં અવર્ણનીય દુઃખ અને તકલીફથી પરેશાન કેદીઓની ચીસો અને આકંદ સાંભળીને પૂછ્યું : “આ શું છે ? ” બતાવવામાં આવ્યું કે : “તીવ્ર ગરમીના કારણે કેદીઓનો આકંદ અને વિલાપ છે.” તો તેણે સંદેશાવાહક મારફતે કહેવડાવ્યું : “اخشسوا فيها ولا تكلمون”

[અરે કેદીઓ ! આ કેદખાનામાં પડી રહો અને મારી સાથે વાત ન કરો.]

આ બનાવના થોડાં જ દિવસો પછી હજૂજાજ મૃત્યુ પામ્યો. તેના મૃત્યુ પછી સુલય્માન બિન અબ્દુલ્ મલિકે ૮૧૦૦૦ (એકલાસી હઝાર) કેદીઓને મુક્ત કર્યા, જેમાં વધુ પ્રમાણમાં નિર્દોષ

અને બેગુનાહ હતા. ઈબ્ને અદી (૨૬.) ફરમાવે છે કે : “તેમાં ૩૦૦૦૦ (ત્રીસ હજાર) સ્ત્રીઓ હતી.”

અબ્દુલ્લાહ બિન શૌઝબ (૨૬.) ફરમાવે છે કે : “હજૂજાજની જેમ કોઈને નથી જોયો કે જેની લોકોએ પુષ્કળ ફરમાંબરદારી કરી હોય અને પુષ્કળ જેની નાફરમાની કરવામાં આવી હોય.”

ઈમામ આસિમ (૨૬.) ફરમાવે છે કે : કોઈ પાપ અને ગુનાહ એવો નથી જે તેણે ન કર્યો હોય.

હઝરત સઈદ બિન ઝુબૈર (૨૬.) થી કોઈએ પૂછ્યું કે : “આપે હજૂજાજના વિરુદ્ધ શા માટે બળવો કર્યો ?” તેમણે જવાબ આપ્યો : “જનાબ ! અલ્લાહની કસમ ! તેનાથી કાફિર થવાના લક્ષણો દેખાવા પછી જ મેં તેની સાથે બળવો કર્યો છે.”

માલિક બિન દીનાર (૨૬.) હજૂજાજને અલ્લાહ તઆલાના તરફથી ખુદાવંદી અઝાબ સમજતા હતા. તેઓ ફરમાવે છે : “આ તે પીડા છે જેને અલ્લાહ તઆલાએ આપણા પર ઉતારી છે. તેનો બચાવ તલવારથી ન કરો. અલબત્ત, દુઆ અને રડવા, આંસુ વહાવવા મારફતે તેનાથી બચવાનો પ્રયત્ન કરો.”

હઝરત હસન બસરી (૨૬.)ને હજૂજાજના મૃત્યુના સમાચાર મળ્યા તો શુકનો સજદહ કર્યો.

હઝરત ઈબ્રાહીમ નખૂઈ (૨૬.) તો હજૂજાજના મૃત્યુ થવા પર ખૂશીના જોશમાં રડવા લાગ્યા. ઈબ્ને ખલ્કાનના કથન અનુસાર આ કમનસીબ ૨૭, રમઝાન, ૮૫ હિજરીસનમાં વાસિત સ્થળે મૃત્યુ પામ્યો. અને પાણી વહાવીને કબરની નિશાનીઓને મિટાવી દેવામાં આવી. પરંતુ આ પણ આશ્ચર્યજનક વાત છે કે મૃત્યુના સમયે તેણે અલ્લાહ તઆલાથી દુઆ કરી :

“હે અલ્લાહ ! મને માફ કરી દે. લોકોનો મારા વિષે આ ખ્યાલ છે કે આપ મને કદી માફ ન કરશો.”

અસ્મઈ (રહ.) કહે છે કે : મૃત્યુના સમયે હજૂજાજની ઝબાન પર આ અશઆર (કાવ્યો) હતા :

یا ربی قد حلف الأعداء واجتهدوا
بأنی رجل من ساکنی النار
ما علمهم بکثیر العفو ستر
أیحلفون علی عمیاء ویحهم

હે પરવરદિગાર ! દુશ્મને જોશમાં આવીને આ કસમ ખાઈ લીધી છે કે હું જહન્નમી છું. આ અંધ કસમ છે, તેમનું બૂરું થાય. શું તેમને પુષ્કળ પ્રમાણમાં માફ કરનારા અને લોકોના અયૂબોને છુપાવનારા અદ્દાહનો ઈલ્મ નથી ?

હઝરત હસન બસરી (રહ.)ને જ્યારે આ અશઆર (પંક્તિઓ)ની જાણ થઈ તો ફરમાવવા લાગ્યા : “જો હજૂજાજને નજાત (આખિરતમાં મુક્તિ) મળી શકે છે તો કદાચ આ વાણીથી મળી જાય.”

તે ઘણો જ છટાદાર વાણીવાળો હતો. અબૂ અમ્ર બિન અલાઅ ફરમાવે છે કે : “મેં હસન બસરી (રહ.) અને હજૂજાજથી મોટો છટાદાર વાણીવાળો કોઈને નથી જોયો. અલબત્ત, હઝરત હસન (રહ.) હજૂજાજથી ચઢિયાતા હતા.” ‘અબૂ દાઅૂદ શરીફ’માં તેના ઝેરીલા, જોશીલા ભાષણોની કંઈક ઝલક બાબે શર્હુસ્સુન્નહમાં મૌજૂદ (વર્ણવેલ) છે. જેમાં બનૂ હાશિમ અને બનૂ ઉમય્યહની દુશ્મનીની આગને ભડકાવીને હઝરત ઉસ્માન (રદિ.)ને હઝરત ઈસા (અલૈ.)ની જેમ અને નઊઝુબિદ્દાહ (અદ્દાની પનાહ) હઝરત અલી કર્મદ્દાહુ વજહહૂને યહૂદીઓની ઉપમા આપી. તદઉપરાંત તેના ખુત્બામાં આ છે :

”والله لو اخذت ربيعة بمضر لكان ذالك لي

من الله حلال

અર્થાત્: મુઝર કબીલા (અસલ મુજરિમ) (ગુનેહગાર)ને સજા

આપવાના બદલે રબીઅહ કબીલા (જે નિર્દોષ હતો)ની ઘરપકડ કરતે, આ મારા માટે અદ્યાહ તઆલાના તરફથી હલાલ છે. એટલા જ માટે તો ‘બઝલ’ના લેખક ફરમાવે છે : “આ તેના કુફ્રના બોલ છે.”

આ હિંસક ગુણ, બિનસંસ્કારી અને જાહિલ હરકતો અને હાલતોને જોઈને હઝરત અસ્મા બિન્તે અબૂબક (રદિ.) રસૂલુલ્લાહ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમના ફરમાનને હજૂજાજ પર આરોપણ કરવું “طابق النعل بالنعل” પ્રમાણે મુનાસિબ (ઉચિત) છે. તે હદીષ શરીફ આ છે કે : એક વખત હઝરત અસ્મા (રદિ.)એ હજૂજાજને કહ્યું કે : અદ્યાહના રસૂલ સદ્દહાહુ અલયહિ વ સદ્દમે અમારાથી આ હદીષ શરીફ બયાન ફરમાવી કે : “ષકીફ કબીલામાં એક જૂઠો અને તબાહી મચાવનારો થશે, તો જૂઠાઓના સરદાર (મુખ્તારે ષકફી)ને તો આપણે જોઈ ચુક્યા છીએ. અલબત્ત, તબાહી મચાવનાર મારા ખ્યાલ અનુસાર તું જ છે.”

[‘સહીહ મુસ્લિમ શરીફ’ : ૨૫૪૫, ‘તિરમિઝી શરીફ’ : ૨૩૧૭]

આ વાત યાદ રહે કે જે કોઈ સહાબએ કિરામ (રદિ.)ની ઈઝ્ઝત અને આબરૂ, પવિત્રતા અને સન્માન સાથે રમત રમશે, તો તે,

“من عادى لى ولياً فقد آذنته بالحرب”

(અર્થાત્ : જેણે મારા વલીઓથી દુશ્મની રાખી એનાથી હું જંગનું એ’લાન કરું છું.) નો મિસ્દાક (અનુરૂપ) બને છે અને અદ્યાહ તઆલા : “الجزء من جنس العمل” ના પ્રમાણે તેને નામોશીની ખાઈમાં ઘડેલી દે છે. તેને સમજવા માટે હજૂજાજનો આ દિલચસ્પ બનાવ ધ્યાનપૂર્વક વાંચો.

ઉમ્મે અબાન હિંદહ બિન્તે નુઅમાન બિન બશીર અલ અન્સારિય્યહ નાંમની એક ઘણી જ ખૂબસૂરત, સુંદર, છટાદાર વાણીવાળી અને ઝમાનાની સાહિત્યકાર સ્ત્રી હતી. તેના પ્રથમ નિકાહ

રૂહ બિન ઝબ્બાઅ સાથે થયા હતા. તે પછી ઝબરદસ્તીથી હજૂજાજે તેની સાથે બે લાખ દિરહમ (મહેર)ના બદલે નિકાહ કર્યા. પણ તેના દિલમાં હજૂજાજની નફરત (ઘૃણા) કાયમ રહી. એક વખત આઈના (અરિસા)માં પોતાના સૌંદર્ય અને સુંદરતા અને હજૂજાજની તુલના કરતા બેઘડક તત્કાળ તેમની ઝબાન પર આ અશઆર (પંક્તિઓ) જારી થયા :

سليلة أفراس تحللها بغل

و هل هند الامهرة عربية

અર્થાત્ : એ હિંદહ નથી પરંતુ અરબી ઘોડી છે, જે સારા ઘોડાઓની વંશમાંથી છે, જેની સાથે એક ખચ્ચરે નિકાહ કર્યા.

وان ولدت بغلا فجاء به البغل

فان ولدت فحلاً فله درها

અર્થાત્ : હવે જો ગુણવાન પુત્રને જન્મ આપે, તો કેટલું સરસ છે, અને જો ખચ્ચરને જન્મ આપે તો સમજી લો કે ખચ્ચરથી ખચ્ચર જ પૈદા થાય છે.

જે સમયે આ પંક્તિઓ પઢી રહી હતી, તે સમયે હજૂજાજ અચાનક રૂમમાં દાખલ થયો અને તેણે આ પંક્તિઓ સાંભળી લીધી, અને ગુસ્સામાં આવીને તેને તલાક આપી દીધી અને મહેર અબ્દુલ્લાહ બિન તાહિરના મારફતે અદા કરી દીધી. પરંતુ ગૌરવવાળી સ્ત્રીએ આ કહીને અબૂ તાહિરને તે મહેરની રકમ પુરસ્કારરૂપે આપી દીધી કે ષકીફના કૂતરાથી મુકિતની ખૂશખબરી સંભળાવવા બદલ હું આ મોટી રકમ તને આપું છું.

તે પછી અબ્દુલ્ મલિક બિન મરવાનને તેના સૌંદર્ય અને રૂપની ખબર થઈ તો નિકાહનો પૈગામ મોકલાવ્યો.

સ્ત્રીએ જવાબમાં એક લખાણ લખ્યું, જેનો વિષય આ હતો કે અમીરુલ્ મુઅમિનીનને ખબર હોવી જોઈએ કે વાસણમાં કૂતરાએ મોઢું નાંખી દીધું છે.

પત્ર તાંચીને અબ્દુલ્ મલિક ઘણો હસ્યો અને જવાબમાં લખ્યું
 “ اذا ولغ الكلب في اناء أحدكم فليغسله سبعاً احداهن

بالتراب فاغسلي الاناء يحل الاستعمال

અર્થાત્ : જ્યારે કૂતરો વાસણમાં મોઢું નાંખી દે તો સાત વખત તે વાસણને ધોવામાં આવે છે, તમે પણ વાસણને ધોઈ લો, વાપરવા લાયક થઈ જશે.]

હિંદહએ અબ્દુલ્ મલિકનો જવાબ વાંચીને તેમને પત્ર લખ્યો કે, અમીરુલ્ મુઅ્મિનીન ! અદ્લાહની કસમ ! હું આ શર્તની સાથે નિકાહ કરવા રાજી છું કે મારી રુખ્સતી (વિદાય)ના સમયે હજૂજાજ પકડી મારી સવારીની લગામ પકડીને મઅર્હ (સોરિયહમાં એક શહેરનું નામ છે)થી લઈને આપના શહેર સુધી મને પહોંચાડી દે. અને તેની દશા આ હોય કે તે ખુદ્દા પગે ચાલતો ચાલી રહ્યો હોય. ઉપરાંત તે પોતાના પૂર્વજોના અસલી ઊંટવાળાઓના પોશાક (ઊંટ ચરાવનારાઓના પોશાક)માં હોય. આ શર્ત સાંભળીને તો અબ્દુલ્ મલિક હસી હસીને લોટપોટ થઈ ગયો અને શર્ત સ્વીકારીને હજૂજાજને તેનો મુકદ્દફ (હુકમ) કર્યો. બાદશાહના હુકમના સામે હજૂજાજ મજબૂર થઈ ગયો અને લાચાર થઈને આજ્ઞાનું પાલન કરવા માટે તૈયાર થવું પડ્યું. જેથી હજૂજાજ “હિંદહ”ની રુખ્સતી (વિદાય)ના દિવસે હાજર થયો અને હિંદહની ઊંટણીની લગામ પકડીને ખુદ્દા પગે ઊંટવાળાઓનો પોશાક પહેરીને આગળ આગળ ચાલવા લાગ્યો. હિંદહની સાથે સહેલીઓ અને ખાદિમાઓ હતી. જેથી મોકાનો લાભ ઉઠાવીને હિંદહ પોતાની સહેલીઓ અને ખાદિમાઓની સાથે મળીને કટાક્ષ અને મશ્કરી કરતી રહી, અહીં સુધી કે ખાદિમાઓથી કહ્યું કે, અરે સેવિકા ! જરા ઊંટના કાઠડાનો પરદો હટાવો. તે પછી હજૂજાજને જોઈને જોરથી ખડખડાત હસી.

આ જોઈને હજજાજે આ પંકિત કહી :

فان تحضكى منى فيا طول ليلة تركتك فيها كالقبطاء المفرج

અર્થાત્ : જો તું મારા પર હસે છે તો મને કોઈ ગમ નથી, કારણ કે મને ઘણી મઝા આવે છે જ્યારે કે હું તે લાંબી રાત્રીને યાદ કરું છું, જેમાં મેં તને પગ તળે રગદોળીને કોટની જેમ ફેલાવી દીધી હતી.

આ વાત પર હિંદહએ જવાબ આપ્યો :

وما نبالى اذا ارواحنا سلمت بما فقدناه من مال ومن نشب

અર્થાત્ : અમોને કોઈ ગમ નથી જો અમારી રૂહો સુરક્ષિત રહે અને ધન અને દૌલત નષ્ટ થઈ જાય.

فالمال مكتسب والعز مرتجع اذا النفوس وقاها الله من عطب

અર્થાત્ : કારણ કે માલ તો કમાવી શકાય છે અને ઈજ્જત અને સન્માન પાછા આવી શકે છે, જ્યારે કે અદ્વાહ તઆલા જીવોને હલાકતથી સુરક્ષિત કરી દે.

એ જ પ્રમાણે મશ્કરી અને મઝાક કરતી કરતી જ્યારે અબ્દુલ મલિકના શહેરથી નજીક પહોંચી, તો તે ઝમાનાની સાહિત્યકાર દુલ્હને અનોખી શૈલીથી પોતાની હોશિયારી અને બુદ્ધિનો સ્વીકાર કરાવ્યો કે હજજાજે નીચું જોવું પડ્યું. કદાચ એવું અપમાન અને નામોશી તેને ક્યારેય ન થઈ હશે. થયું આ કે તેણે ચુપચાપ એક દીનાર કાઢીને જમીન પર નાંખી દીધો અને હજજાજને સંબોધન કર્યું :

“يا جمال” [હે ઊંટવાળા ! અમારો એક દિરહમ નીચે પડી ગયો છે, તે ઉઠાવીને આપ.]

હજજાજ જમીન પર દિરહમ શોધવા લાગ્યો, પણ તેને દીનાર જ દેખાયો, તો હજજાજ કહેવા લાગ્યો : “અહીંયા દીનાર છે, દિરહમ

નથી.” હિંદહએ કહ્યું : “નહીં ! તે તો દિરહમ જ હતો.” હજજાજે બીજી વખત કહ્યું : “અરે ! દીનાર જ છે.” હવે મૌકો જોઈને મશ્કરી કરતા કરતા કહેવા લાગી :

“الحمد لله سقط منا درهم فعوضنا الله دينارا”

અર્થાત્ : હું અદ્યાહનો શુક અદા કરું છું કે નીચે તો મારો દિરહમ પડી ગયો હતો, પણ તેના બદલામાં અદ્યાહએ મને દીનાર અતા કર્યો.

તારા જેવા તુચ્છના બદલે અબ્દુલ્ મલિક બિન મરવાન જેવા સમયના બાદશાહના સાથે નિકાહનો શર્ક બખ્શયો. હજજાજ આખી વાત સમજી ગયો અને ઘણો શરમિંદા થઈને ચુપ થઈ ગયો. અને તે કોઈ જવાબ આપી ન શક્યો. એ રીતે તે અબ્દુલ્ મલિક બિન મરવાન પાસે પહોંચી ગઈ. (‘અઅલામુન્નિસાઅ’ : ૫ / ૨૫૬ થી ૨૫૮, ‘તારીખુલ્ ઈસ્લામિ વ વક્રિયાતુલ્ મશાહીરિ વલ્ અઅલામિ લિઝ્ઝહબી’ : ૬ / ૧૭૧, ‘અલ્ ઈસાબહ’ : ૫ / ૩૦૨, ‘સિયરુ અઅલામિન્નુબલાઅ’ : ૫ / ૩૦૨, ‘અલ્ બિદાયહ વન્નિહાયહ’ : ૮ / ૧૦૧, ‘અલ્ મુન્તાઝિમ ફી તારીખિલ્ મુલૂકિ વલ્ ઉમમ્ : ૬ / ૩૩૬)

هَذَا مِنْ
فَضْلِ

સંદર્ભગ્રંથો

[૧] તફસીર ઈબ્ને કધીર	[૨] તફસીરે કુર્તુબી
[૩] તફસીરે મઝહરી	[૪] મઆરિકુલ્ કુર્આન
[૫] બુખારી શરીફ	[૬] મુસ્લિમ શરીફ
[૭] અબૂ દાઅૂદ શરીફ	[૮] તિરમિઝી શરીફ
[૯] નસાઈ શરીફ	[૧૦] ઈબ્ને માજહ શરીફ
[૧૧] મુસ્નદે અહમદ	[૧૨] મુસ્નદે દારમી
[૧૩] મિશકાત શરીફ	[૧૪] ફતહુલ્ બારી
[૧૫] મિરકાત	[૧૬] તહઝીબુત્તહઝીબ
[૧૭] અલ્ ઈસાબહ	[૧૮] ઉસદુલ્ ગાબહ
[૧૯] નુઝુલુલ્ અબરાર	[૨૦] વોહ કોહ કનકી બાત
[૨૧] અઅલામુન્નિસાઅ	[૨૨] નુઝહતુલ્ ખવાતિર
[૨૩] અઝ્ઝિયાદતુ વલ્ ઈહ્સાન	[૨૪] મદારિજુન્નુબુવ્વત
[૨૫] માએ ઝમઝમ	[૨૬] હયાતુસ્સહાબા
[૨૭] જમ્ઉલ્ જવામિઅ	[૨૮] મિસ્કુદુઆઅ
[૨૯] ગુલ્દસ્તએ મુનાજાત	[૩૦] સીરતે મુસ્તફા
[૩૧] સિયરુ અઅલામિન્નુબલાઅ	[૩૨] સુબુલુલ્ હુદા વર્શાદ
[૩૩] ફયૂઝુલ્ કદીર લિલ્મનાવી	[૩૪] મવાહિબુર્હમાન
[૩૫] મુકદ્દમા અબ્જદુલ્ ઉલૂમ	
[૩૬] લાલહ વ ગુલ	
[૩૭] ઈતિહાફુસ્સાદતિલ્ મુત્તકીન	
[૩૮] ગાયતુન્નિહાયહ ફી તબકાતિલ્ કુરાઅ	
[૩૯] અમલુલ્ યવ્મિ વહ્લયૂલતિ લિ ઈબ્નુસ્સુન્ની	
[૪૦] તારીખુલ્ ઈસ્લામિ લિઝ્ઝહબી	

- [૪૧] અલ્ બિદાયતુ વન્નિહાયહ લિ ઈબ્ને કષીર
 [૪૨] આબે ઝમઝમ ગિઝા ભી, દવા ભી
 [૪૩] અસ્માઉસ્સહાબતિરુવાત
 [૪૪] ઈકમાલ ફી અસ્માઈરિજાલ મુલ્હકલૂ મિશ્કાત
 [૪૫] આપકે મસાઈલ ઓર ઉનકા હલ
 [૪૬] ઉમ્મહાતુલ્ મુઅમિનીન
 [૪૭] અલ્ ફત્હુર્રબ્બાની તરતીબ બ મુસ્નદે અહમદ
 [૪૮] અન્નિહાયહ લિ ઈબ્ને અધીર
 [૪૯] દુઆ કે મુઅજિઝાનહ અષરાત વાકિઆત કી રોશની મે
 [૫૦] દારુલ્ ઉલૂમ, દેવબંદ કી પયાસ મિસાલી શખ્સિયાત

“تَمَّتْ بِالْخَيْرِ”
 “رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ” (آمین)

નઅતે પાક

શિમ્લા કે આસપાસ ન ગોવા કે આસપાસ
મિલતા હૈ ચૈન ગુમ્બદે ખિઝરા કે આસપાસ

તુમ ઈશક કયા કરોગે કિસી મહજબીં કે સાથ
ઈશકે હકીકી દેખો સહાબા કે આસપાસ

વો હુસ્ન જિસકો દેખ કર શરમાએ ચાંદ ભી
ગર દેખના હો તો ચલિએ મદીના કે આસપાસ

સિદ્દીક હો, ઉંમર હો કે ઉસ્માન હો યા અલી
યે તારે જગમગાતે હૈ આકા કે આસપાસ

ઝુક ઝુક કે દુફ બજાતી હૈ બાદે સબા વહીં
ચલિએ અદબ કો સીખને તયૂબા કે આસપાસ

મુઝ કો તલાશ ન કરો બાઝારે હિંદ મેં
દિલ મેરા ખો ગયા હૈ મદીના કે આસપાસ

‘તાઈર’ ને નઅત લિખી હૈ જો અય મેરે ખુદા
ઉસકો સુનાને ભેજ દે રવઝા કે આસપાસ

અકરમ ‘તાઈર’ પ્રતાપગઢી

અરબી—૩,

જામિઅહ ઈશાઅતુલ્ ઉલૂમ, અક્કલકુવા